

மாசேதுங் மேற்கோள்கள்

கீழைக்காற்று வெளிபீட்டகம்

10, அவுலியாசாகிபு தெரு,

எல்லீச சாலை,

சென்னை - 600 002.

★ முதற்பதிப்பு : மே, 1987

★ இரண்டாம் பதிப்பு : மே, 1999

★ அச்சு : எழில் பிரிண்ட்ஸ்,
சென்னை - 24,
தொ.பேசி: 4835887

★ விலை* : ரூ. 50.00

வெளியீடு :

கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்.

10, அவுலியா சாகிபு தெரு.

எல்லீசு சாலை,

சென்னை - 600 002.

தொலைபேசி - 8412367.

16. கல்வியும் பயிற்சியும்	143
17. மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க	147
18. தேசபக்தியும், சர்வ தேசியமும்	151
19. புரட்சிகர வீர சாகசம்	157
20. விடாமுயற்சியுடனும், சிக்கனமாகவும் நமது நாட்டை நிர்மாணிப்பது	161
21. சுய சார்பும், கடினமான போராட்டமும்	168
22. சிந்தனா முறையும், வேலை முறையும்	176
23. பரிசீலனையும் படிப்பும்	200
24. தவறான கருத்துக்களைத் திருத்துவது	207
25. ஐக்கியம்	220
26. கட்டுப்பாடு	222
27. விமரிசனமும், சுய விமரிசனமும்	225
28. கம்யூனிஸ்டுகள்	234
29. ஊழியர்கள்	241
30. இளைஞர்கள்	252
31. பெண்கள்	257
32. கலையும், கலாச்சாரமும்	261
33. படிப்பு	265

இரண்டாம் பதிப்புரை

மார்க்சிசம் - லெனினிசம் - மாசேதுங்
சிந்தனையின் மீது உலகப் பிற்போக்குச்
சித்தாந்தவாதிகள் அனைவரும் ஒருமுகமாக
அவதூறுத் தாக்குதல் தொடுக்கும் காலமிது.
இந்தச் சமயத்தில் புரட்சிகர இயக்கத்துக்கு
மிகவும் அவசியமானது எனக் கருதியே
“மாசேதுங் மேற்கொள்கள்” என்கிற இந்
நூலை கையேடு வடிவில் வெளியிடுகிறோம்.

“புதிய ஜனநாயகம்” என்ற பத்திரிக்கை
இதை தமிழ்நாட்டில் முதன்முறையாகப்
பதிப்பித்தது. அதன் அனுமதியோடு இப்போது
இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுகிறோம்.

இதுபோன்ற “மேற்கொள்கள், தொகுப்பு
நூல்கள், கை அகராதிகள், வழிகாட்டிகள்
வெளியிடுவது என்பதே தவறான அணுகு
முறை, அணிகளை குருட்டுத்தனமான
ஆதரவாளர்களாக உருவாக்குவது” என்று
பாட்டாளி வர்க்க அணிவரிசையில் இருந்து
ஒடிப்போன துரோகிகள் பிரச்சாரம் செய்கிற
இச்சமயத்தில் இதை வெளியிடுகிறோம்.
இப்படிப்பட்ட துரோகிகளின் முன்னோடிகள்
தாம் சீனாவில் நடந்த மாபெரும் பாட்டாளி
வர்க்கக் கலாச்சாரப் புரட்சியின்போது இந்தச்
“சிகப்பு நூலை” வைத்துக் கொண்டு எதிர்ப்
புரட்சி வேலைகள் செய்தனர். அதற்கு மாறாக
உண்மையான பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகர
முன்னணியினரின் அளப்பரிய ஆற்றலை
வெளிக் கொணரும் சித்தாந்தப் பேராயுதமே
இச்சிகப்பு நூல் என்பதை நாமறிவோம்.

— பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

1.	கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி	1
2.	வர்க்கங்களும், வர்க்கப் போராட்டமும்	7
3.	சோசலிசமும், கம்யூனிசமும்	20
4.	மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி	39
5.	யுத்தமும், சமாதானமும்	51
6.	ஏகாதிபத்தியவாதிகளும், எல்லா பிற்போக்குவாதிகளும் காகிதப் புலிகளே	63
7.	போராடத் துணியுங்கள்! வெற்றிப் பெறத் துணியுங்கள்!	71
8.	மக்கள் யுத்தம்	76
9.	மக்கள் படை	87
10.	கட்சிக் கமிட்டிகளின் தலைமை	91
11.	மக்கள் திரள்வழி	104
12.	அரசியல் வேலை	118
13.	அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் உள்ள உறவுகள்	130
14.	படைக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலுள்ள உறவுகள்	134
15.	மூன்று பெரும் ஜனநாயகம்	137

மார்க்சிச - லெனினிசத் தத்துவத்தாலும், சித்தாந்தத்தாலும் ஆயுத பாணியாக்கப்பட்ட சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சீன மக்களுக்கு ஒரு புதிய வேலை நடையை, அதாவது பிரதானமாக தத்துவத்தை நடை முறையோடு இணைக்கின்ற, பொது மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் வைக்கின்ற, சுய விமரிசனத்தைப் பயில்கின்ற வேலை நடையைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945.)
தே.ப.தொ. 3

ஒரு மகத்தான புரட்சி இயக்கத்துக்கு வழி காட்டும் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் புரட்சிகரத் தத்துவம், வரலாற்று அறிவு நடைமுறை இயக்கம் பற்றிய ஓர் ஆழ்ந்த விளக்கம் ஆகியவற்றைப் பெற்றிரா விட்டால், அதை வெற்றிக்கு வழி நடத்துவது சாத்தியமாகாது.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” - (அக்டோபர், 1938) - தே.ப.தொ. 2

நாம் வழக்கமாகக் கூறுவது போல், சீர்செய் இயக்கம் என்பது “சர்வ வியாபகமான ஒரு மார்க்சிய கல்வி இயக்கம்” சீர் செய்வது என்றால் கட்சி முழுவதும் விமரிசனம், சுய விமரிசனம் இவற்றின் மூலம் மார்க்சியத்தைக் கற்பது என்று அர்த்தம். இந்த சீர்செய் இயக்கத்தின் போக்கில், நாம் மார்க்சியம் பற்றிக் கூடுதலாகப் படிப்பது நிச்சயம்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டு உரை” (12 மார்ச், 1957)

பல கோடி சீன மக்களுக்கும் சிறந்த ஒரு வாழ்வை உத்தரவாதம் செய்வதும், பொருளாதாரத்திலும், கலாச்சாரத்திலும் பின் தங்கிய நமது நாட்டை வளங்கொழிக்கும், பலமும் உயர்ந்த கலாச்சாரத் தரமும் உடைய ஒரு நாடாக மாற்றுவதும் ஒரு கடினமான கடமையாகும். இந்தக் கடமைக்கு மேலும் திறமையாகத் தோள் கொடுத்து, உன்னத இலட்சியங்களால் உந்தப்பட்டு, சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றும் திடசித்த முடைய கட்சிக்கு வெளியேயுள்ள எல்லாருடனும் நன்றாய் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் ஆக வேண்டுமானால், நாம் இன்று மாத்திரமல்ல, எதிர்காலத்திலும் சீர்செய் இயக்கங்களை நடத்த வேண்டும்; இடைவிடாது தவறானவை எல்லாவற்றையும் நம்மிடமிருந்து நீக்க வேண்டும்.

மேற்படி உரை

கொள்கை என்பது ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியின் சகல நடைமுறை நடவடிக்கைகளினதும் தொடக்கப்புள்ளி, அது கட்சி நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சிப் போக்கிலும், இறுதி விளைவிலும் தன்னைத் தானே வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு புரட்சிகரக் கட்சி எந்த ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்கும் போதும், ஒரு கொள்கையை அமுல் நடத்துகின்றது. அது ஒரு சரியான கொள்கையை அமுல் நடத்தாவிட்டால், பிழையான கொள்கையை அமுல் நடத்துகின்றது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையை உணர்வு பூர்வமாக நடத்தா விட்டால் அதை கண்மூடித்தனமாக அமுல் நடத்துகின்

2.

வர்க்கங்களும் வர்க்கப் போராட்டமும்

வர்க்கங்கள் போரிடுகின்றன; சில வர்க்கங்கள் வெற்றியடைகின்றன; சில வர்க்கங்கள் ஒழிக்கப்படுகின்றன. இத்தகையது தான் வரலாறு. இத்தகையது தான் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு கால நாகரீகத்தின் வரலாறு. இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வரலாற்றை விளக்குவது வரலாற்றியல் பொருள் முதல்வாதம்; இந்தக் கண்ணோட்டத்துக்கு எதிராக நிற்பது வரலாற்றியல் கருத்து முதல்வாதம்.

"பிரமைகளை வீசி எரிந்து போராடத் தயாராகுங்கள்" (14, ஆகஸ்டு, 1949) தே.ப.தொ. 4

வர்க்க சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் உறுப்பினராகவே வாழ்கின்றார்; ஒவ்வொரு சிந்தனையிலும் விதிவிலக்கின்றி ஒரு வர்க்கத்தின் முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

"நடைமுறை பற்றி" (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ. 1

சமுதாய மாற்றங்கள் பிரதானமாக சமுதாயத்தில் காணும் அக முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சியால் அதாவது, உற்பத்தி சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்குமிடையிலுள்ள முரண்பாடு, வர்க்கங்களுக்கிடையிலுள்ள முரண்பாடு, பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான முரண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியால் ஏற்படுகின்றன. இந்த முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சிதான் சமுதாயத்தை

7

முன்னேறச் செய்கின்றது. பழைய சமுதாயத்தின் இடத்தில் புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் உந்து சக்தியாக விளங்குகின்றது.

“முன்னாடு பற்றி” (ஆகஸ்டு, 1937) தே.ப.தொ. 1

நிலப்பிரபு வர்க்கம் விவசாயிகளுக்கு எதிராக நடத்திய ஈவிரக்கமற்ற பொருளாதாரச் சுரண்டலும், அரசியல் ஒடுக்கு முறையும் அதன் ஆட்சிக்கு எதிராக எண்ணற்ற கிளர்ச்சிகளில் கொந்தளித்தெழும்படி விவசாயிகளை நிர்பந்தித்தன.... விவசாயிகளின் வர்க்கப் போராட்டங்களும் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளும், விவசாயி யுத்தங்களும் தான் சீனாவின் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் வரலாற்று வளர்ச்சியின் உண்மையான இயக்க சக்தியாக விளங்கின.

“சீனப் புரட்சியும் சீனக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும்” (டிசம்பர், 1939) தே.ப.தொ. 2

இறுதியில் ஆராய்ந்து பார்த்தால், தேசிய போராட்டம் என்பது வர்க்கப் போராட்டம் தழுவிய ஒரு விசயம். அமெரிக்காவில் வெள்ளையர் மத்தியிலுள்ள பிற்போக்கு ஆளும் கும்பல்கள் தான் கருப்பு மக்களை அடக்கி ஒடுக்குகின்றனர். வெள்ளை மக்களில் ஏகப் பெரும்பான்மையினராக விளங்கும் தொழிலாளர், விவசாயிகள், புரட்சிகர அறிவாளிகள், இதர விழிப்புற்ற மக்கள் ஆகியோரை அவர்கள் எவ்விதத்திலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது.

“அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் இனப்பாகுபாட்டை எதிர்க்கும். ஆப்பிரிக்க - அமெரிக்க மக்களின் தீயான போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக வெளியிட்ட அறிக்கை” (8 ஆகஸ்டு, 1963)

றது. ஒரு கொள்கையை அமூல் நடத்தும் வளர்ச்சிப் போக்கையும், இறுதி விளைவையுமே நாம் அனுபவம் என்று கூறுகின்றோம். மக்களின் நடைமுறையின் மூலம் தான், அதாவது அனுபவத்தின் மூலம் தான், நாம் ஒரு கொள்கை சரியானதா, இல்லையா, எந்த அளவுக்கு அது சரியானது அல்லது பிழையானது என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். ஆனால் மக்களின் நடைமுறை, குறிப்பாக ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியினதும், புரட்சிகர மக்களினதும் நடைமுறை என்பது ஒரு கொள்கையுடன் அல்லது இன்னொரு கொள்கையுடன் சம்பந்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே எந்த ஒரு நடவடிக்கையையும் எடுப்பதற்கு முன், குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளின்படி நாம் வகுத்த கொள்கையைக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் நாம் விளக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கட்சி உறுப்பினர்களும், பொது மக்களும் நமது கொள்கையின் வழிகாட்டலிலிருந்து விலகி விடுவர்; குருட்டுத்தனமாகச் செயல்பட்டு ஒரு தவறான கொள்கையை அமூல் நடத்துவர்.

“தொழில், வர்த்தகம் சம்பந்தமான கொள்கை பற்றி” - (27 பிப்ரவரி, 1948) - தே.ப.தொ. 4

நமது கட்சி சீனப் புரட்சியின் பொது திசை வழியையும் பொதுக் கொள்கையையும், அதே போல வேலைகளுக்கான பல்வேறு பருண்மையான திசை வழிகளையும், பருண்மையான கொள்கைகளையும் வகுத்துள்ளது. இருந்தும், பல தோழர்கள் நமது கட்சியின் வேலைகளுக்கான

பருண்மையான வழிமுறைகளையும், பருண்மையான கொள்கைகளையும் நினைவில் வைத்திருக்கும் அதே வேளையில், அதன் பொது திசை வழியையும், பொதுக் கொள்கையையும் அடிக் கடி மறந்து விடுகின்றனர். நாம் கட்சியின் பொது திசை வழியையும் பொதுக் கொள்கையையும் உண்மையில் மறந்தால் குருட்டுத் தனமான, அரை குறையான தெளிவில்லாத புரட்சி வாதிகளாகவே இருப்போம்; ஒரு வேலைக்குரிய பருண்மையான வழிமுறையையும், பருண்மையான கொள்கையையும் நாம் அமல் நடத்தும் போது, நமது திசையை இழந்து ஒரு கால் இடப்பக்கமும், மறு கால் வலப்பக்கமும் ஊசலாடி, நமது வேலையும் பாதிக்கப்படும்.

"ஷன்ஸி - சுயபுடன் விடுதலைப் பிரதேச ஊழியர்கள் மாநாட்டு உரை" (1 ஏப்ரல், 1948) - தே.ப.தொ. 4

கொள்கையும் போர்த் தந்திரங்களும் நமது கட்சியின் உயிர், எல்லா மட்டங்களிலுமுள்ள தலைமைத் தோழர்களும் அவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமேயன்றி எவ்விதத்திலும் பாரா முகமாய் இருக்கக் கூடாது.

"நிலைமை பற்றிய ஒரு சுற்றறிக்கை" (20 மார்ச், 1948) - தே.ப.தொ. 4

1.

கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி

நமது இலட்சியத்துக்குத் தலைமை தாங்கும் கேந்திர சக்தி சீன கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி, நமது சிந்தனைக்கு வழி காட்டும் தத்துவ அடிப்படை மார்க்சிசம் - லெனினிசம்.

சீன மக்கள் குடியரசின் 1-வது தேசிய மக்கள் பேரவை 1-வது கூட்டத்தின் ஆரம்ப உரை, (15 செப்டம்பர், 1954)

புரட்சி நடைபெற வேண்டுமானால் புரட்சிகரக் கட்சி ஒன்று இருக்க வேண்டும் புரட்சிகரக் கட்சி ஒன்று இல்லாவிட்டால், மார்க்சிச - லெனினிசப் புரட்சிகரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில், மார்க்சிச - லெனினிச புரட்சிகர நடையில் அமைக்கப்பட்ட கட்சி ஒன்று இல்லாவிட்டால், ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதன் வேட்டை நாய்களையும் தோற்கடிப்பதில் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் பரந்துபட்ட பொது மக்களுக்கும் தலைமை அளிப்பது சாத்தியமாகாது.

"புரட்சிகர உலக சக்திகளே! அயக்கியப்பட்டு ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போரிடுங்கள்" - (நவம்பர் 1948) - தே.ப.தொ.4

சீன கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியின் முயற்சி இல்லாவிட்டால், சீன மக்களின் தூணாக விளங்கும் சீனக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இல்லாவிட்டால், சீனா சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் பெறுவதோ அல்லது தொழில்மயமாக்கத்தையும், விவசாய நவீனமய

1

மாக்கத்தையும் நிறைவேற்றுவதோ ஒரு போதும் முடியாது.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24, ஏப்ரல் 1945) -
தே.ப.தொ. 3

சீனமக்கள் அனைவரின் தலைமைக்கேந்திரம் சீன கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி. இந்தக் கேந்திரம் இல்லாவிட்டால் சோசலிச இலட்சியம் வெற்றி பெற முடியாது.

சீனாவின் புதிய ஜனநாயக இளைஞர் சங்கத்தின் 3-வது தேசிய பேரவை பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்த போது ஆற்றிய உரை (25, மே 1957)

மார்க்சிச - லெனினிசத் தத்துவத்தால் ஆயுத பாணியாக்கப்பட்ட சுயவிமரிசன முறையைப் பயில்கின்ற, பொதுமக்களுடன் தொடர்புடைய, சிறந்த கட்டுப்பாடுடைய ஒரு கட்சி, இத்தகைய ஒரு கட்சியின் தலைமையிலுள்ள ஓர் இராணுவம்; இத்தகைய கட்சியின் தலைமையிலுள்ள புரட்சிகர வர்க்கங்கள், புரட்சிகரக் குழுக்கள் எல்லாவற்றினதும் ஓர் அயக்கிய முன்னணி, இந்த மூன்றும் தான் நாம் எதிரியைத் தோற்கடித்த மூன்று பிரதான ஆயுதங்கள்.

"மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி" (30 ஜூன், 1949)
- தே.பா.தொ.4.

நாம் பொதுமக்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்; கட்சி மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இவை இரண்டு ஆதாரக் கோட்பாடுகள், இந்தக் கோட்பாடுகளில் நாம் சந்தேகம் கொண்டால் நம்மால் ஒன்றையுமே சாதிக்க முடியாது.

"விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி"
- (3 ஜூலை, 1955)

மக்களை அணிதிரட்டுவது எங்களைச் சார்ந்தது. 'சீன பிற்போக்குவாதிகளை பொருத்த வரையில், மக்களை அணிதிரட்டி, அவர்களைத் தூக்க யெறிவது எங்களைச் சார்ந்தது. பிற்போக்கான ஒவ்வொன்றும் ஒரே தன்மையுடையது. அதை நீ அடிக்காவிட்டால் அது விழாது. இதுவும் நிலத்தைக் கூட்டுவது போன்றது. வழக்கத்தில் துடைப்பம் எட்டாத இடத்தில் தூசி தானாக மறைந்து விடாது.

ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு யுத்த வெற்றிக்கு பிந்தியநிலைமையும் நமது கொள்கையும்" (13 ஆகஸ்டு, 1945) - தே.ப.தொ. - 4

எதிரி தானாகவே அழிய மாட்டான். சீனப் பிற்போக்கு வாதிகளோ அல்லது சீனாவிலுள்ள அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளோ கூட வரலாற்று அரங்கிலிருந்து சுயமாக இறங்க மாட்டார்கள்.

"புரட்சியை இறுதிவரை தடத்துக" (30 டிசம்பர், 1948) - தே.ப.தொ. - 4

புரட்சி என்பது ஒரு மாலை விருந்து அல்ல, அல்லது ஒரு கட்டுரை எழுதுவது அல்ல. ஒரு ஓவியம் தீட்டுவதோ அல்லது தையல் வேலை செய்வதோ அல்ல; அது அவ்வளவு பண்பானதாக இருக்காது; அவ்வளவு ஓய்வானதாகவோ, மிருதுவானதாகவோ இருக்காது. அவ்வளவு அமைதியானதாக, இரக்கமுடையதாக, மரியாதையானதாக இருக்காது. இன்னும் அடக்கமானதாகவோ பெருந்தன்மை வாய்ந்ததாகவோ இருக்காது. புரட்சி என்பது ஒரு கிளர்ச்சி; ஒரு வர்க்கம்

இன்னொரு வர்க்கத்தை தூக்கி எறியும் ஒரு பலாத்கார நடவடிக்கை.

“ஹூனான் விவசாயி இயக்கப் பரிசீலனை பற்றிய அறிக்கை
” (மார்ச் 1927) தே.ப.தொ. - 1

சியாங்கே ஷேக்¹ மக்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு ஆழாக்கு அதிகாரத்தையும், ஒவ்வொரு ஆழாக்கு நன்மையையும் அபகரிக்க முயல்கிறான். நாம்? அவனை பழிக்குப் பழி வாங்குவது. ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்துக்கும் போராடுவது, நமது கொள்கையாகும். அவனுடைய வழிமுறையைப் பின்பற்றி நாம் செயல்படுகின்றோம். அவன் எப்பொழுதும் இடது கையில் ஒரு வாளும்தான், வலது கையில் இன்னொரு வாளும்தான் ஏந்திய வண்ணம், மக்கள் மீது யுத்தத்தைத் திணிக்க முயல்கிறான். அவனுடைய வழியைப் பின்பற்றி நாமும் வாள்களை எடுக்க வேண்டும்... இப்பொழுது சியாங்கே ஷேக் தனது வாள்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருப்பதால், நாமும் நமது வாள்களைத் தீட்ட வேண்டும்.

ஜப்பானிய எதிர்ப்பு யுத்த வெற்றிக்குப் பிந்திய நிலைமையும் நமது கொள்கையும். (13 ஆகஸ்டு, 1945)
தே.ப.தொ. 4

நமது எதிரிகள் யார்? நமது நண்பர்கள் யார்? புரட்சியில் இந்தப் பிரச்சனை முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. சீனாவின் கடந்த காலப் புரட்சிகள் எல்லாம் சாதித்தவை மிகக் குறைவாக இருப்பதன் அடிப்படைக் காரணம், அவை உண்மையான பகைவர்களைத் தாக்குவதற்கு உண்மை

யான நண்பர்களை அய்க்கியப் படுத்தத் தவறிய தேயாகும். புரட்சிகரக் கட்சி என்பது பொது மக்களின் வழிகாட்டி அது பொது மக்களை தவறான பாதையில் வழி நடத்தினால், புரட்சி என்பது தோல்வி அடையாமல் இருக்க முடியாது. மக்களை நாம் தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்லாமல், நமது புரட்சியின் நிச்சய வெற்றியை உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமானால், நாம் உண்மையான விரோதிகளைத் தாக்குவதற்கு உண்மையான நண்பர்களையும் ஐக்கியப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உண்மையான பகைவர்களையும் உண்மையான நண்பர்களையும் வேறுபடுத்திக் கொள்ள, நாம் சீன சமுதாயத் திலுள்ள பல்வேறு வர்க்கங்களின் பொருளாதார அந்தஸ்தையும், புரட்சி பற்றி அவை கொண்டுள்ள மனோபாவங்களையும் பொதுவாக ஆராய் வது அவசியம்.

"சீன சமுதாயத்தில் வர்க்கங்களின் ஆராய்வு" (மார்ச், 1926)
தே.ப.தே. 1

ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தப் பிரபுக்கள், அதிகார வர்க்கம், தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கம், பெரும் நிலப்பிரபு வர்க்கம், இவர்களோடு இணைந்துள்ள பிற்போக் கான அறிவாளிகளின் ஒரு பகுதி — அனைவரும் நமது எதிரிகள் ஆவர். தொழில்துறை பாட்டாளி வர்க்கம் என்பது நமது புரட்சியின் தலைமை பலம். அரைப் பாட்டாளி வர்க்கம், குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கம், முழுவதும் நமது நெருங்கிய நண்பர்கள். ஊசலாடும் மத்திய தர முதலா

ளித்துவ வர்க்கத்தை பொருத்த வரையில், அதன் வலது சாரி அணி நமது எதிரியாகவும், இடதுசாரி அணி நமது நண்பர்களாகவும் மாறலாம். ஆனால் அவர்கள் நமது அணிகளில் குழப்பம் விளைவிக்காமல் நாம் அவர்கள் மீது எப்பொழுதும் விழிப்புணர்வோடு இருக்க வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

யார் புரட்சிகர மக்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர் ஒரு புரட்சிவாதி ஆவார். யார் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகாரவர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர் ஒரு எதிர் புரட்சி வாதி யாவார். யார் சொல்லளவில் மாத்திரம் புரட்சிகர மக்களின் பக்கத்தில் நின்று, ஆனால் செயலளவில் வேறாக இருக்கிறாரோ, அவர் சொல்லளவில் மாத்திரம் புரட்சி வாதி யாவார். யார் சொல்லிலும் செயலிலும் புரட்சிகர மக்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர்தான் முற்றான புரட்சி வாதி யாவார்.

சீன மக்கள் அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் 1-வது தேசிய கமிட்டியின் 2-வது கூட்டத்தில் ஆற்றிய முடிவுரை (23. ஜூன், 1950)

எங்களைப் பொருத்த வரையில், ஒரு தனிநபர், ஒரு அரசியல் கட்சி, ஒரு படை, அல்லது ஒரு கல்வி நிலையம் எதிரியால் தாக்கப்படாவிட்டால், அது தீயது. ஏனென்றால் அது எதிரியின் மட்டத்துக்கு நாம் தாழ்ந்து விட்டோம் என்று உண்மையில் அர்த்தமாகும் என நான் கருதுகின்றேன். நாம் எதிரியால் தாக்கப்பட்டால் அது

சிறந்தது. காரணம், எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையில் நாம் ஒரு தெளிவான எல்லைக் கோட்டை வரைந்துள்ளோம் என்பதை அது நிரூபிக்கின்றது. எதிரி நம்மை பிசாசு போல தாக்கி, நமக்கும் இடையில் நாம் ஒரு தெளிவான எல்லைக் கோட்டை வரைந்திருக்கிறோம் என்பதை மாத்திரம் அல்ல, நமது வேலையில் பெரும் சாதனைகளை ஈட்டியுள்ளோம் என்பதையும் அது காட்டுகிறது.

“எதிரியால் தாக்கப்படுவது நல்ல விஷயமன்றி தீய விஷயமல்ல” (26 மே, 1939)

எதிரி எதை எதிர்க்கின்றானோ, அதை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். எதிரி எதை ஆதரிக்கின்றானோ, அதை நாம் எதிர்க்க வேண்டும்.

“மத்திய செய்தி நிறுவனம், சௌ - தாங் - பெள, சின் - மின் - பெள இவற்றின் மூன்று நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டி” (16 செப்டம்பர், 1939) தே.ப.தொ. 2

நமது நிலைப்பாடு பாட்டாளி வர்க்கத்தின், பரந்துபட்ட மக்களின் நிலைப்பாடு. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர்களைப் பொருத்த வரையில், இது கட்சியின் நிலைப்பாட்டில் நிற்பது, கட்சி உணர்வில் கட்சிக் கொள்கையில் நிற்பது என்று அர்த்தமாகும்.

“ஏனான் கலை இலக்கியக் கருத்தரங்கு உரை” (மே, 1942) தே.ப.தொ. 3

துப்பாக்கி ஏந்திய எதிரிகள் ஒழிக்கப்பட்ட பின், துப்பாக்கி இல்லாத எதிரிகள் இன்னும் இருப்பர். அவர்கள் நம்முடன் ஜீவமரணப்

போராட்டம் நடத்துவது நிச்சயம். இந்த எதிரிகளை நாம் சாமானியமாகக் கருதக் கூடாது. தற்போது இவ்வாறு பிரச்சினையை எழுப்பாமலும் புரிந்து கொள்ளாமலும் விட்டால், நாம் மிகப் பாரதூரமான தவறுகளை இழைத்து விடுவோம்.

“சினக்கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 7-வது மத்திய கூட்டியின் 2-வது பிளீனக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் உள்நாட்டுப் பிற்போக்கு வாதிகளும், தமது தோல்வியை ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்; அவர்கள் இறுதி வரை போராடுவது நிச்சயம். நாடு முழுவதிலும் சமாதானமும் ஒழுங்கும் நிலை நிறுத்தப்பட்ட பின்னரும், அவர்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் சதி வேலைகளில் ஈடுபடுவர். தொல்லைகள் விளைவிப்பர். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் சீனாவில் தமது மீட்சிக்காக பாடுபடுவர். இது தவிர்க்க முடியாதது; சந்தேகத்திற்கிடமற்றது. எந்த நிலைமையிலும் நாம் நமது விழிப்புணர்ச்சியைத் தளர்த்தி விடக்கூடாது.

சீன மக்கள் அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் 1-வது பிளீனக் கூட்டத்து ஆரம்ப உரை (21 செப்டம்பர், 1949)

சீனாவில் உடைமை முறையைப் பொருத்த வரையில், சோசலிச மாற்றம் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்ட போதிலும், முன்னைய புரட்சிகரக் கால கட்டங்களுக்கு உரித்தான மக்களின் பெருமளவில் நிகழும் கொந்தளிக்கும் வர்க்கப்

போராட்டங்கள் அடிப்படையில் முடிவடைந்த போதிலும், தூக்கியெறிப்பட்ட நிலப்பிரபு, தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கங்களின் மிச்ச சொச்சங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. முதலாளித்துவ வர்க்கம் இன்னும் இருக்கிறது. குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் மறுவார்ப்பு இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறது. வர்க்கப் போராட்டம் இன்னும் முடிவடையவில்லை. பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையில் நிகழும் வர்க்கப் போராட்டமும், பல்வேறு அரசியல் சக்திகளுக்கிடையில் நிகழும் வர்க்கப் போராட்டமும், பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையில் சித்தாந்தத் துறையில் நிகழும் வர்க்கப் போராட்டமும், தொடர்ந்தும் நீடித்தவையாகவும் நெளிவு சுளிவானவையாகவும் இருக்கும். சில சமயங்களில் மிகக் கூர்மையானவையாகக் கூட மாறும். பாட்டாளி வர்க்கம் அதன் சொந்த உலக நோக்கின்படி உலகை மாற்ற விரும்புகின்றது. முதலாளி வர்க்கமும் அதன் சொந்த உலக நோக்கின்படி உலகை மாற்ற விரும்புகின்றது. இந்த அர்த்தத்தில், சோசலிசமா? முதலாளித்துவமா? 'எது வெல்லும்' என்ற பிரச்சினை உண்மையில் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

நமது நாட்டில் சோசலிசத்துக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் இடையில் நிகழும் சித்தாந்தப் போராட்டத்தில் 'எது வெல்லும்' என்ற பிரச்சி

னையைத் தீர்மானிக்க ஒரு கணிசமான அளவு நீண்ட காலம் பிடிக்கும். காரணம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினதும் பழைய சமுதாயத்திலிருந்து வந்த அறிவாளித் துறையினரதும் செல்வாக்கு நமது நாட்டில் ஒரு நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கும். அது போலவே வர்க்க சித்தாந்தமும் நீடித்திருக்கும். இதைப் போதிய அளவு புரிந்து கொள்ளா விட்டால் அல்லது முற்றாக புரிந்து கொள்ளா விட்டால், மிகப் பாரதூரமான தவறுகள் இழைக்கப்படும்; சித்தாந்தத் துறையில் போராட்டம் நடத்த வேண்டிய தேவையும் உதாசீனம் செய்யப்படும்.

மேற்படி நூல்

நமது நாட்டில் முதலாளி வர்க்க, குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்க சித்தாந்தமும், மார்க்சிய எதிர்ப்பு சித்தாந்தமும் இன்னும் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கும். நமது நாட்டில் சோசலிச அமைப்பு அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டு விட்டது. உற்பத்தி சாதனங்களின் உடமை முறை மாற்றத்திலும் நாம் அடிப்படை வெற்றி ஈட்டியுள்ளோம். ஆனால் அரசியல், சித்தாந்த முன்னணிகளில் நாம் இன்னும் முழு வெற்றி பெறவில்லை. சித்தாந்தத் துறையில், பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையில் நடைபெறும் போராட்டத்தில் 'எது வெல்லும்' என்ற பிரச்சினை உண்மையில் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. முதலாளித்துவ வர்க்க குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்க சித்தாந்தத்துக்கு எதிராக நாம்

இன்னும் ஒரு நீடித்த போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், சித்தாந்தப் போராட்டத்தைக் கைவிடுவது தவறு. தவறான கருத்துக்கள் எல்லாம், நச்சுக்களைகள் எல்லாம், பூதங்கள் பிசாசுகள் எல்லாம் விமரிசனத்துக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும். அவை தம் விருப்பப்படி தலை விரித்தாடுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. இருந்தும் விமரிசனம் என்பது நியாயம் நிறைந்ததாக, ஆராய்ந்து விளக்குவதாக, நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருக்க வேண்டும்; கரடு முரடானதாக அதிகாரத்துவமுடையதாக, நிலையியல் அடிப்படையிலானதாக, அல்லது வறட்டு வாதமாக இருக்கக் கூடாது.

"சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டுரை" (12 மார்ச், 1957)

வறட்டு வாதம், திரிபுவாதம் இரண்டும் மார்க்சியத்துக்கு விரோதமானவை. மார்க்சியம் நிச்சயம் முன்னேறி வளரும். நடைமுறை அனுபவத்தின் வளர்ச்சியுடன் அதுவும் நிச்சயம் வளரும். அது முன்னேறாமல் தேங்கி நிற்க முடியாது. அது ஸ்தம்பித்து மாறாத நிலையில் நின்றால் அது உயிரற்றதாகிவிடும். இருந்தும் மார்க்சியத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளை அத்துமீறக் கூடாது. அத்துமீறினால், தவறுகள் இழைக்கப்படும். ஒரு நிலையியல் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மார்க்சியத்தை அணுகுவதும், அதை ஏதோ விறைப்பான ஒன்றாக கருதுவதும் வறட்டுவாதம் ஆகும். மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை நிராகரித்தால், அதன் அனைத்தும் தழுவி உண்

மையை நிராகரித்தால், அது திரிபுவாதம் ஆகும். திரிபுவாதம் என்பது முதலாளித்துவ வர்க்க சித்தாந்தத்தின் ஒரு வடிவம். சோசலிசத்துக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் இடையிலுள்ள வேற்றுமைகளை, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கும், முதலாளித்துவ வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கும் இடையிலுள்ள வேற்றுமைகளை திரிபுவாதிகள் மறுக்கின்றனர். அவர்கள் வக்காலத்து வாங்குவது உண்மையில் முதலாளித்துவ மார்க்கத்திற்கன்றி சோசலிச மார்க்கத்திற்கல்ல. இன்றைய நிலைமைகளில் திரிபுவாதம் என்பது வறட்டுவாதத்தைக் காட்டிலும் ஆபத்தானது. இன்று சித்தாந்தத் துறையில் நமது முக்கியமான கடமைகளில் ஒன்று திரிபுவாதத்துக்கு எதிரான விமரிசனத்தை மலரச் செய்வதாகும்.

மேற்படை உரை

திரிபுவாதம் அல்லது வலது சந்தர்ப்பவாதம் என்பது ஒரு முதலாளித்துவ வர்க்க சித்தாந்த ஓட்டமே. இது வறட்டு வாதத்தைக் காட்டிலும் மேலும் அபாயமானது. திரிபுவாதிகள், வலது சாரி சந்தர்ப்பவாதிகள், மார்க்சியத்துக்கு சொல்லளவில் சேவை செய்கின்றனர். அவர்கள் கூட “வறட்டு வாதத்தை” தாக்குகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் உண்மையில் தாக்குவது மார்க்சியத்தின் மிக அடிப்படை அம்சங்களையே ஆகும். அவர்கள் பொருள் முதல் வாதத்தையும் இயக்கவியலையும் எதிர்க்கின்றனர் அல்லது திரித்துப் புரட்டுகின்றனர். மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தையும்

கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைமைப் பாத்திரத்தையும் எதிர்க்கின்றனர் அல்லது பலவீனப்படுத்த முயல்கின்றனர்; சோசலிச மாற்றத்தையும் சோசலிச நிர்மாணத்தையும் எதிர்க்கின்றனர் அல்லது பலவீனப்படுத்த முயல்கின்றனர். நமது நாட்டில் சோசலிசப் புரட்சியின் அடிப்படை வெற்றிக்குப் பின்னும் முதலாளித்துவ அமைப்பை மீட்கும் நப்பாசையுள்ள, சித்தாந்தத் துறை உட்பட, எல்லா துறைகளிலும் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகின்ற ஒரு பகுதியினர் இன்னும் இருக்கவே செய்வர். இந்தப் போராட்டத்தில் அவர்களுடைய வலது கையாக விளங்குவோர் திரிபுவாதிகளே.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

3.

சோசலிசமும் கம்யூனிசமும்

கம்யூனிசம் என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரு முழு முற்றான சித்தாந்த அமைப்பாக விளங்கும் அதே வேளையில் ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்பாகவும் விளங்குகிறது. இது இதர சித்தாந்த, சமுதாய அமைப்புகள் எல்லாவற்றிலும் பார்க்க வேறுபட்டது. மனிதகுல வரலாற்றில் மிக முற்றான, மிக முற்போக்கான, மிகப் புரட்சிகரமான, மிக தர்க்க ரீதியான அமைப்பாகவும் இது திகழ்கிறது. பிரபுத்துவத்தின் சித்தாந்த, சமுதாய அமைப்புக்கு இன்று வரலாற்று அரும்பொருள் காட்சியகத்தில் மாத்திரம் ஒரு இடம் உண்டு. முதலாளித்துவத்தின் சித்தாந்த, சமுதாய அமைப்பும் உலகின் ஒரு பாகத்தில் (சோவியத் ஒன்றியத்தில்) அரும்பொருள் காட்சியகப் பொருளாகி விட்டது. இதர பாகங்களில் அது "மேற்கு மலைகளுக்கு அப்பால் அஸ்தமிக்கும் சூரியனைப் போல, விரைவாக மூழ்கி இறக்கின்ற ஒரு மனிதனைப் போல" காட்சியளிக்கின்றது. அதுவும் விரைவில் அரும்பொருள் காட்சியகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். கம்யூனிச சித்தாந்த சமுதாய அமைப்பு ஒன்றுதான் மண் சரிவின் வேகத்தோடும் இடியின் ஆற்றலோடும் உலகம் முழுவதிலும் பரவுவதாக, இளமையும் உயிராற்றலும் நிரம்பியதாக விளங்குகின்றது.

"புதிய ஜனநாயகம் பற்றி" (ஜனவரி, 1940) -
தே.ப.தொ. 2

சோசலிச அமைப்பு இறுதியில் முதலாளித் துவ அமைப்பை மாற்றியமைத்து ஈடு செய்யும் இது மனித சித்தத்துக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு புறநிலை விதி. பிற்போக்குவாதிகள் வரலாற்றுச் சக்கரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த எவ்வளவுதான் முயன் றாலும், இன்றோ நாளையோ புரட்சி தோன்று வது நிச்சயம்; அது வாகை சூடுவதும் தவிர்க்க முடியாதது.

“மகத்தான அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் 40-வது ஆண்டு திறைவு விழாவின் போது சோவியத் யூனியன் உயர்தர சோவியத் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை” (6 நவம்பர், 1957)

கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் நமது அரசியல் கருத்துகளை ஒரு போதும் மறைப்பதில்லை. நமது எதிர்கால அல்லது அதிக பட்ச வேலைத் திட்டம் சீனாவை சோசலிசத்துக்கும் கம்யூனிசத் துக்கும் முன் தள்ளி விடுவதே இது தெளிவானது. சந்தேகத்திற்கிடமற்றது. நமது கட்சியின் பெயர், நமது மார்க்சிய உலக நோக்கு இரண்டும் இந்த ஈடிணையற்ற ஒளி வெள்ளமும் சோதியும் உடைய உன்னதமான எதிர்கால இலட்சியத்தைத் தெள்ளத் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)
தே.ப.தொ. 3

முழுமையாக நோக்கினால், சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி தலைமை தாங்கும் சீனாவின் புரட்சி இயக்கம் இரண்டு கட்டங்களை, அதாவது, ஜனநாயக, சோசலிசப் புரட்சிகளை உள்ளடக்கியது. இவை இரண்டும் சாராம்சத்திள் வேறுபட்ட

இரண்டு புரட்சிகர போக்குகள். முன்னது பூர்த்தி யாக்கப்பட்ட பின்னர் தான் பின்னது நிறைவேற்றப்பட முடியும். ஜனநாயகப் புரட்சி என்பது சோசலிசப் புரட்சிக்குத் தேவையான ஒரு தயாரிப்பு. சோசலிசப் புரட்சி ஜனநாயகப் புரட்சியின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு நீட்டிப்பு. கம்யூனிஸ்டுகள் அனைவரும் பாடுபடும் இறுதி இலட்சியம் ஒரு சோசலிச, கம்யூனிச சமுதாயத்தை நிறுவுவதேயாகும்.

“சீனப் புரட்சியும் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும்” (டிசம்பர், 1939)

சோசலிசப் புரட்சியின் நோக்கம் உற்பத்தி சக்திகளை விடுதலை செய்வது. விவசாயத்திலும் கைத்தொழிலிலும் தனி உடைமை முறையிலிருந்து சோசலிச, கூட்டு உடைமை முறைக்கு மாறுவது, தனியார் தொழில் துறையிலும் வர்த்தகத்திலும், முதலாளித்துவ உடைமை முறையிலிருந்து சோசலிச உடைமை முறைக்கு மாறுவது இரண்டும் உற்பத்தி சக்திகளைப் பெருமளவில் விடுதலை செய்வது திண்ணம். இவ்வாறு தொழில், விவசாய உற்பத்தியின் பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சிக்கு சமுதாய சூழ்நிலைகள் படைக்கப்படுகின்றன.

உயர்தர அரசாங்க மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை (25 ஜனவரி, 1956)

நாம் இப்பொழுது சமுதாய அமைப்பில் தனி உடைமை முறையிலிருந்து பொது உடைமை முறைக்கு மாறிச் செல்லும் புரட்சியை மாத்திர

மல்ல, தொழில் நுட்பத் துறையில் கைத்தொழில் உற்பத்தியிலிருந்து பெருமளவு நவீன யந்திர உற்பத்திக்கு மாறிச் செல்லும் புரட்சியையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டு புரட்சிகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவை. விவசாயத்தைப் பொருத்த வரையில், நமது நாட்டின் நிலைமைகளில் (முதலாளித்துவ நாடுகளில் விவசாயம் முதலாளித்துவ முறையில் வளர்கின்றது) பெரும் எந்திரங்களின் உபயோகத்துக்கு முன், கூட்டுறவு முறை நிறுவப்பட வேண்டும். எனவே, தொழில் துறையையும் விவசாயத்தையும், சோசலிசத் தொழில் மயமாக்கத்தையும் விவசாயத்தில் சோசலிச மாற்றத்தையும் இரண்டு வேறுபட்ட, தனித்தனி விசயங்களாகக் கருதக் கூடாது. ஒன்றைப் பலவீனமாக்கும் அளவிற்கு மற்றதை வலியுறுத்தக் கூடாது.

"விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கும் பிரச்சனை பற்றி"
(31 ஜூலை, 1955)

புதிய சமுதாய அமைப்பு மிக அண்மையில் தான் நிறுவப்பட்டது. அது உறுதிப்படுவதற்கு இன்னும் காலம் தேவை. ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்பு நிறுவப்பட்ட அதே கணத்தில் பூரணமாக உறுதிப்படுத்தப்பட முடியும் என்று ஒரு போதும் எண்ணிவிடக் கூடாது. ஏனென்றால் அது சாத்தியமல்ல. அது படிப்படியாகத்தான் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இறுதியில் அதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமானால் நாட்டின் சோசலிசத் தொழில் மயமாக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் சோசலிசப் புரட்சியை

உறுதியாக நடத்த வேண்டும். இன்னும் அரசியல், சித்தாந்த முன்னணிகளில் இடைவிடாது கடினமான சோசலிசப் புரட்சிப் போராட்டங்களையும், சோசலிசக் கல்வியையும் நடத்த வேண்டும். இவை தவிர பல்வேறு சர்வதேசிய சூழ்நிலைகளும் இதற்கு இசைவாக இருக்க வேண்டும்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய மசநாட்டுரை” (12 மார்ச், 1957)

சீனாவில் சோசலிச அமைப்பை உறுதிப்படுத்தும் போராட்டம் சோசலிசமா, முதலாளித்துவமா 'எது வெல்லும்' என்பதைத் தீர்மானிக்கும் போராட்டம், இன்னும் ஒரு நீண்ட வரலாற்றுக் கால கட்டம் வரை நடந்து கொண்டே இருக்கும். ஆனால் புதிய சோசலிச அமைப்பு முறை உறுதிப்படுத்தப்படுவது நிச்சயம் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நவீன தொழில்துறை, நவீன விவசாயம், நவீன அறிவியல், கலாச்சாரம் ஆகியவை உடைய ஒரு சோசலிச நாட்டை நாம் நிச்சயம் கட்டி அமைப்போம்.

மேற்படி உரை

நமது நாட்டின் மீது பகைமை பாராட்டும் அறிவுத் துறையினரின் தொகை மிகச் சிறியது. அவர்கள் நமது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகார நாட்டை விரும்பாமல், பழைய சமுதாயத்திற்காக ஏங்கித் துடிக்கின்றனர். சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் தொல்லைகளைத் தூண்டி, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைத் தூக்கியெறிந்து, பழைய சீனாவை மீட்க எத்தனிக்கின்றனர்.

பாட்டாளி வர்க்க முதலாளித்துவ வர்க்க பாதைகளுக்கிடையில், சோசலிச முதலாளித்துவ பாதைகளுக்கிடையில் அவர்கள் பின்னையதிலேயே பிடிவாதமாக நிற்கின்றனர். உண்மையில் இந்தப் பாதை சாத்தியமானதல்ல. எனவே அவர்கள் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றிடம் சரணடைய தயாராய் இருக்கின்றனர். அரசியல் வட்டாரங்கள், தொழில் வர்த்தகத் துறைகள், பண்பாடு கல்வித் துறைகள், அறிவியல் தொழில்நுட்பத் துறைகள், மத வட்டாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் இத்தகைய நபர்கள் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் கடைகோடி பிற்போக்குவாதிகளாவர்.

மேற்படி நூல்

பாரதூரமான பிரச்சினை விவசாயிகளுக்குப் பயிற்றுவிப்பதாகும். விவசாயிகளின் பொருளாதாரம் எங்கும் சிதறுண்டு கிடக்கின்றது. சோவியத் ஒன்றியங்களின் அனுபவத்திலிருந்து பார்த்தால், விவசாயத்தை சமூக மயமாக்குவதற்கு ஒரு நீண்ட காலமும் அக்கறையுடன் கூடிய உழைப்பும் தேவை. விவசாயத்தை சமுதாயமயமாக்காவிட்டால், முற்றான உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சோசலிசம் என்பது இருக்க முடியாது.

"மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தைப் பற்றி" (30 ஜூன், 1949) தே.பெ.தொ. 4

முதலாவதாக, பரந்துபட்ட விவசாயிகள் கட்சியின் தலைமையில் படிப்படியாக சோசலிசப் பாதையில் முன்னேற விரும்புகின்றனர்; இரண்

டாவதாக, கட்சி சோசலிசப் பாதையில் முன்னேற விவசாயிகளுக்குத் தலைமை தாங்கக் கூடியது என்பதை நாம் நம்ப வேண்டும். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் விசயத்தின் சாராம்சமும், பிரதான ஓட்டமும் ஆகும்.

“விவசாயத்தைக் கூட்டுறவுமயமாக்கும் பிரச்சனை பற்றி”
(31, ஜூலை, 1955)

கூட்டுறவுகளின் தலைமை உறுப்புகள் பழைய கீழ் மத்திய தர விவசாயிகளையும், புதிய மற்றும் பழைய மேல் மத்திய தர விவசாயிகளின் இரு சாராரையும் உதவிப் பலமாகக் கொண்டு, வறிய விவசாயிகளினதும், புதிய கீழ் மத்திய தர விவசாயிகளினதும் ஆதிக்கத்தை இவற்றில் நிறுவ வேண்டும். இவ்வாறுதான் கட்சிக் கொள்கையின் படி வறிய விவசாயிகளையும் மத்தியதர விவசாயிகளையும் ஐக்கியப்படுத்த முடியும்; கூட்டுறவுகளை நிலைப்படுத்த முடியும்; உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்; நாட்டுப்புறம் முழுவதிலும் சோசலிச மாற்றத்தைச் சரியாக நிறைவேற்ற முடியும். இல்லாவிட்டால், மத்தியதர விவசாயிகளையும் வறிய விவசாயிகளையும் ஐக்கியப்படுத்த முடியாது; கூட்டுறவுகளை உறுதிப்படுத்த முடியாது; உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது; நாட்டுப்புறம் முழுவதிலும் சோலிச மாற்றத்தை நிறைவேற்ற முடியாது.

“சாங்ஷா மாவட்டத்திலுள்ள கௌஷன் கிராமத்தின் லூதாங் கூட்டுறவின் உட்பாடு மத்தியதர விவசாயிகளிடமிருந்து வறிய விவசாயிகளின் கைகளுக்கு மாறியது எப்படி?” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

மத்தியதர விவசாயிகளுடன் ஐக்கியப்படுவது அவசியம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அது தவறு. ஆனால், மத்தியதர விவசாயிகளை ஐக்கியப்படுத்தி, நாட்டுப்புறம் முழுவதிலும் சோசலிச மாற்றத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், நாட்டுப்புறத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கமும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் யாரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும்? வறிய விவசாயிகளையன்றி வேறு யாரையும் அல்ல என்பது நிச்சயம். முன்பு நிலப்பிரபுகளுக்கு எதிராகப் போராடிய போதும், நிலச்சீர்திருத்தம் அமல் நடத்தப்பட்ட காலத்திலும் அப்படியே செய்யப்பட்டது. இன்று விவசாயத்தில் சோலிச மாற்றத்தை நிறைவேற்ற, பணக்கார விவசாயிகளுக்கும், இதர முதலாளித்துவ அம்சங்களும் எதிராகப் போராட்டம் நடத்தும்போதும் அப்படியே செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு புரட்சிக் கால கட்டங்களிலும் மத்தியதர விவசாயிகள் ஆரம்பத்தில் ஊசலாடினார்கள். நிகழ்ச்சிகளின் பொது வளர்ச்சிப் போக்கையும், புரட்சியின் வெற்றி கிட்டி வருவதையும் தாம் தெளிவாகக் காணும் போதுதான், மத்தியதர விவசாயிகள் புரட்சியின் பக்கம் சேர்ந்து கொள்வர். புரட்சி என்பது நாளுக்கு நாள் பரந்து விரிந்து, இறுதியில் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், வறிய விவசாயிகள், மத்தியதர விவசாயிகள் மத்தியில் வேலை செய்து அவர்களைத் தம் பக்கம் வென்றெடுக்க வேண்டும்.

“பூஆன் மாவட்டத்தில் ‘மத்தியதர விவசாயிகள் கூட்டுறவு’ம் ‘வறிய விவசாயிகள் கூட்டுறவு’ம் தந்த பாடங்கள்” என்ற கூட்டுறையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

நல்வாழ்க்கை நிலையுடைய விவசாயிகள் மத்தியில் முதலாளித்துவத்தை நோக்கிச் செல்லும் இயல்பு பாரதூரமாகக் காணப்படுகின்றது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் போதும், அதன் பின்னர் மிக நீண்ட காலமும் நாம் விவசாயிகள் மத்தியில் செய்ய வேண்டிய அரசியல் வேலையைச் சிறிதளவேனும் அலட்சியம் செய்தால், இந்த முதலாளித்துவ இயல்பு தலை விரித்தாடத் தொடங்கிவிடும்.

“முதலாளித்துவ இயல்புக்கு எதிராக ஓர் உறுதியான போராட்டம் நடத்தப்பட வேண்டும்” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு. (1955)

விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கும் இயக்கம் என்பது அதி ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு கடினமான சித்தாந்த, அரசியல் போராட்டமாகவே இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய போராட்டத்தின் ஊடாகச் செல்லாமல் ஒரு கூட்டுறவையேனும் நிறுவ முடியாது. ஒரு புத்தம் புதிய சமுதாய அமைப்பை ஒரு பழைய அமைப்பின் இடத்தில் கட்டி எழுப்ப வேண்டுமானால், அந்தத் தளம் முதலில் துப்புரவாக்கப்பட வேண்டும். பழைய அமைப்பைப் பிரதிபலிக்கும் பழைய சித்தாந்தங்களின் மிச்ச சொச்சங்கள் மக்கள் மனதில் பொதுவாக நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கும். அவைகள் எளிதில் மறைந்து விடமாட்டா. கூட்டுறவு ஒன்றை நிறுவி, உறுதிப்படுத்துவதற்கு முன், அது மேலும் பல போராட்டங்களினூடாகச் சென்றே ஆக வேண்டும். உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் கூட, அதன் முயற்சிகளைத் தளர்த்திய அதே கணத்தில் அது தகர்ந்து நொறுங்கலாம்.

“ஒரு பாரதூரமான பாடம்” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

அண்மை ஆண்டுகளில், புதிய பணக்கார விவசாயிகள் எங்கும் தோன்றியுள்ளனர், நல் வாழ்க்கை - நிலையுடைய மத்தியதர விவசாயிகள் பலர் தம்மைப் பணக்கார விவசாயிகளாய் மாற்றுவதற்குப் பாடுபடுகின்றனர். இவற்றுடன் நாட்டுப்புறத்தில் முதலாளித்துவத்தின் இயல்பான சக்திகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகின்றன. மறுபுறம் வறிய விவசாயிகள் பலர் போதிய உற்பத்தி சாதனங்கள் இல்லாமல் இன்னும் வறுமையில் வாடுகின்றனர்; சிலர் கடன்களில் வாழ்கின்றனர்; வேறு சிலர் தமது நிலத்தை விற்று அல்லது வாடகைக்கு விட்டு வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இந்தப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால், நாட்டுப்புறத்தில் வர்க்க சக்திகள் நேர்மாறான திசைகளில் ஈர்க்கப்படுவது (Polarization) நாளடைவில் கடுமையாவது நிச்சயம். நிலங்களை இழந்த விவசாயிகளும் வறுமையில் வாழும் விவசாயிகளும், தம்மை அழியாமல் காக்கவோ அல்லது தமது இன்னல்களை சமாளிக்க தமக்கு உதவி செய்யவோ நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று முறையீடு செய்வர். முதலாளித்துவ திசையில் செல்லும் நல்வாழ்க்கை - நிலையுடைய மத்தியதர விவசாயிகள் கூட நம் மீது திருப்தியுடைய மாட்டார்கள். ஏனென்றால், நாம் முதலாளித்துவப் பாதையில் செல்ல எண்ணாத வரையில், அவர்களுடைய கோரிக்கையை நம்மால் நிறைவேற்ற முடியாது. இத்தகைய நிலைமைகளில், தொழிலாளர்கள் - விவசாயிகளின் கூட்டணி தொடர்ந்து நிலையாக இருக்க முடியுமா? முடியாது என்பது தெளிவு. இந்தப் பிரச்சினை புதிய அடிப்படையில் தான் தீர்க்கப்

பட முடியும். இதன் அர்த்தம் யாதெனில், படிப்படியாக சோசலிசத் தொழில் மயமாக்கத்தையும், கைத்தொழில்கள், முதலாளித்துவ தொழிற்சாலை, வர்த்தகம் ஆகியவற்றில் சோசலிச மாற்றத்தையும் கொண்டு வரும் அதே வேளையில், விவசாயம் முழுவதிலும் சோசலிச மாற்றத்தையும் படிப்படியாகக் கொண்டு கூட்டாக மேலும் சிறந்த வாழ்வு பெறுவதற்காக, கூட்டுறவு முறையை அமுல்நடத்தி, நாட்டுப்புறத்தில் பணக்கார விவசாயிகளின் பொருளாதாரத்தையும் தனியார் பொருளாதாரத்தையும் ஒழித்துக்கூட்ட வேண்டும். இந்த வழியில்தான் தொழிலாளர் - விவசாயிகள் கூட்டணியை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்று நாம் கருதுகின்றோம்.

“விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி”
(31 ஜூலை, 1955)

ஒட்டுமொத்த திட்டமிடுதல், அனைத்தும் தழுவிய பரிசீலனை என்றால், நமது நாட்டின் 60 கோடி மக்களின் நலன்களையும் கணக்கில் எடுக்கும் ஒன்று என்று நாம் கருதுகிறோம். திட்டங்கள் வகுத்தல், விவகாரங்களைக் கையாளுதல், பிரச்சினைகளைப் பற்றி சிந்தித்தல் ஆகியவற்றில் எதைச் செய்யும் போதும் சீனா 60 கோடி மக்கட் தொகை உடைய நாடு என்ற உண்மையை மனதில் கொண்டு தொடங்க வேண்டும். இந்த உண்மையை நாம் ஒரு போதும் மறந்து விடக்கூடாது.

மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி (27 பிப்ரவரி, 1957)

கட்சியின் தலைமை தவிர, தீர்மானகரமான இன்னொரு அம்சம் யாதெனில் நமது 60 கோடி மக்கட் தொகை ஆகும். கூடுதலான மக்கள் என்றால், கூடுதலான கருத்துக்கள், கூடுதலான உற்சாகம், கூடுதலான ஆற்றல் என்று பொருள். பரந்துபட்ட மக்கள் இன்று போல என்றும் இவ்வளவு உற்சாகமுடையவர்களாக, இவ்வளவு எழுச்சியுடையவர்களாக, இவ்வளவு துணிவுடையவர்களாக இருந்ததில்லை.

“ஒரு கூட்டுறவு பற்றி-அறிமுகம் செய்வது” (15 ஏப்ரல், 1958)

இதர தன்மைகளை விட சீனாவின் 60 கோடி மக்களின் சிறப்புத் தன்மை என்னவென்றால் அவர்கள் “வறுமையும் வெறுமையும்” உடையவர்கள். இது ஒரு தீய விசயம் போலத் தோன்றலாம். ஆனால் எதார்த்தத்தில் இது நல்லது. வறுமை என்பது மாற்றத்திற்கான ஆசையை, செயலுக்கான ஆசையை, புரட்சிக்கான ஆசையைத் தூண்டுகின்றது. அழுக்குப் படியாத ஒரு வெள்ளைத் தாளில் மிகப் புதிய, மிக அழகான எழுத்துக்களை வரைய முடியும். மிகப் புதிய, மிக அழகான சித்திரங்களைத் தீட்ட முடியும்.

மேற்படி நூல்

சீனப் புரட்சி தேசிய ரீதியாக வெற்றி பெற்று, நிலப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணப்பட்ட பின், சீனாவில் இரண்டு அடிப்படை முரண்பாடுகள் இன்னும் இருக்கவே செய்யும். முதலாவது, அக முரண்பாடு. அதாவது, தொழிலாளர் வர்க்கத்

திற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடு. இரண்டாவது, புற முரண்பாடு. அதாவது, சீனாவிிற்கும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு. இதன் காரணமாக, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமையிலுள்ள மக்கள் குடியரசின் அரசதிகாரம், மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பின், பலப்படுத்தப்பட வேண்டுமேயன்றி, பலவீனப்படுத்தப்படக் கூடாது.

“சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 7-வது மத்தியக் கூட்டியின் 2-வது பிளினக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

“நீங்கள் அரசாங்க அதிகாரத்தை இல்லாமற் செய்ய விரும்பவில்லையா?” ஆம், விரும்புகின்றோம். ஆனால் இப்பொழுது அல்ல; இப்பொழுது நாம் அப்படிச் செய்ய முடியாது. ஏன்? காரணம், ஏகாதிபத்தியம் இன்னும் இருக்கின்றது; உள்நாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகள் இன்னும் இருக்கின்றனர்; உள்நாட்டில் வர்க்கங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. நமது இன்றைய கடமை தேசிய பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தி, மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக, மக்களின் அரசாங்க எந்திரத்தை - பிரதானமாக இராணுவம், மக்கள் போலீஸ், மக்கள் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றை - பலப்படுத்துவதாகும்.

“மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி” (30 ஜூன், 1949) தே.ப.தொ. 4

நமது நாடு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமையிலுள்ள தொழிலாளர் - விவசாயிகள் கூட்ட

ணியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகார நாடு. இந்தச் சர்வாதிகாரம் எதற்காக? அதன் முதலாவது பணி நமது நாட்டிலுள்ள பிற்போக்கு வர்க்கங்களையும் பிற்போக்கு வாதிகளையும் சோசலிசப் புரட்சியை எதிர்க்கும் சுரண்டல்காரரையும் நசுக்குவது; நமது சோசலிச நிர்மாணத்தைச் சீர்குலைப்பவர்களை நசுக்குவது; வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், உள்நாட்டில் நமக்கும் எதிரிக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண்பது. எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட எதிர்ப் புரட்சிவாதிகளைக் கைது செய்து விசாரணை நடத்தி தண்டிப்பது; நிலப்பிரபுக்களினதும் அதிகார வர்க்க முதலாளிகளினதும் வாக்குரிமையையும், பேச்சுரிமையையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் வரை பறிமுதல் செய்வது - இவையனைத்தும் நமது சர்வாதிகாரத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட விவகாரங்கள், சமுதாய ஒழுங்கையும் பரந்து பட்ட மக்களின் நலன்களையும் பாதுகாப்பதற்காக மோசடிக்காரர், ஏமாற்றுக்காரர், தீயிடுவோர், கொலைகாரர், குற்றவாளிக் கூட்டத்தினர், சமுதாய ஒழுங்கைப் பாரதூரமாக சீர்குலைக்கும் இதர குண்டர்கள் ஆகியோர் மீது சர்வாதிகாரம் செலுத்துவது அவசியமானது. இந்த சர்வாதிகாரத்தின் இரண்டாவது பணி வெளிநாட்டு எதிரிகளின் சதி வேலைகள், சாத்தியமான ஆக்கிரமிப்பு இவற்றிலிருந்து நமது நாட்டைப் பாதுகாப்பது. இத்தகைய நிலைமை ஏற்படும் போது, எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள புற முரண்பாட்டிற்குத் தீர்வு காண்பது இச்சர்வாதிகாரத்தின் கடமை. இச்சர்வாதிகாரத்தின் நோக்கம் மக்கள் அனைவரும் சமாதானமாக உழைப்பில் ஈடுபட்டு

சோசலிசத்திற்கு மாறிச் செல்வது இந்த இரண்டு வர்க்கங்களின் கூட்டணியில் தான் தங்கியிருக்கின்றது.

மேற்படி நூல்

வர்க்கப் போராட்டம், உற்பத்திக்கான போராட்டம், அறிவியல் ஆய்வு - இம்மூன்றும் ஒரு வலிமையான சோசலிச நாட்டைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கான மூன்று மாபெரும் புரட்சிகர இயக்கங்களாகும். கம்யூனிஸ்டுகள், அதிகார வர்க்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்களாகவும், திரிபுவாதம், வறட்டு வாதம் இவற்றால் பீடிக்கப்பட்டாதவர்களாகவும், என்றும் வெல்லப்பட முடியாதவர்களாகவும் விளங்க இம்மூன்று இயக்கங்களும் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவுவதற்கும் இவை நம்பகமான உத்தரவாதங்களாகும். இந்த இயக்கங்கள் இன்றி நிலப்பிரபுக்களும் பணக்கார விவசாயிகளும், எதிர்ப்புரட்சி வாதிகளும், தீய நடத்தைக்காரர்களும், எல்லா விதமான கொடியவர்களும், அரக்கர்களும் தம் இச்சைப்படி திரிய அனுமதிக்கப்படும் அதே வேளையில், நமது ஊழியர்கள் இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் முன் தமது கண்களை மூடி, அவர்களுள் அநேகர் பல விசயங்களில் எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையில் வேறுபாடு செய்து கொள்ளக்கூடத் தவறி, மாறாக எதிரியுடன் ஒத்துழைத்து, அவனால் ஊழல்படுத்தப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு, அறவொழுக்க ரீதியில் கெடுக்கப்பட்டால் இவ்வாறு நமது ஊழியர்கள் வெளியே இழுக்கப்பட்டால் அல்லது எதிரி உள்ளே நுழைய முடிந்தால், நமது தொழிலாளர், விவசாயிகள், அறிவுத் துறையினர் பலரும் எதிரியின் மென்மை

யான, கடினமான போர்த் தந்திரங்கள் இரண்டுக்கும் முன் பாதுகாப்பின்றி விடப்பட்டால், பின்னர் மிக விரைவில், ஒரு வேளை சில ஆண்டுகளில், ஒரு பத்தாண்டில், அல்லது கூடியபட்சம் ஒரு சில பத்தாண்டுகளில் எதிர்ப்புரட்சி மீட்சி யொன்று தேசிய ரீதியில் தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்படும்; மார்க்சிய வெனினியக் கட்சி நிச்சயம் ஒரு திரிபுவாதக் கட்சியாக அல்லது ஒரு பாசிசக் கட்சியாக மாறும்; சீனா முழுவதும் அதன் நிறத்தில் மாற்றமடையும்.

“குருசேவின் போலி கம்யூனிசமும் உலகத்திற்கான அதன் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளும் பற்றி” என்ற கட்டுரையில் மேற்கோள், மக்கள் நாளிதழ்: (14 ஜூலை, 1964)

மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் இரண்டு முறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றது. எதிரிகளைப் பொருத்த வரையில், அது சர்வாதிகார முறையைப் பயன்படுத்துகின்றது. அதாவது, தேவை யெனக் கருதும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அரசியல் நடவடிக்கையில் பங்கு பெற அவர்களை அனுமதிக்காது; மக்கள் - அரசாங்கத்தின் சட்டங்களுக்குப் பணிந்து ஒழுகும்படியும், உழைப்பில் கலந்து கொள்ளும்படியும், உழைப்பின் மூலம் தம்மைப் புனர் உருவாக்கம் செய்யும் படியும் அது அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. இதற்கு மாறாக, மக்களைப் பொருத்த வரையில் அது நிர்ப்பந்தத்தைப் பயன்படுத்தாமல், ஜனநாயக முறையைக் கையாளுகிறது; அதாவது, அரசியல் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள மக்களை அனுமதிக்கிறது. இப்படி அல்லது அப்படிச்

செய்யும்படி அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதில்லை. பதிலுக்கு, அவர்களை பயிற்றுவிப்பதிலும் அவர்களை இணங்கச் செய்வதிலும் அது ஜனநாயக முறையைப் பயன்படுத்துகின்றது.

சீன மக்கள் அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் 1-வது தேசியக் கமிட்டியின் 2-வது கூட்டத்தில் ஆற்றிய முடிவுரை (23 ஜூன், 1950)

மேலும் உறுதியான அடிப்படையில் சீனாவில் சோசலிச இலட்சியத்தின் விரைவான வளர்ச்சியைக் கொண்டு வருவதற்காக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் சீன மக்கள் உக்கிரமான சீர்செய் இயக்கம் ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது சோசலிசம், முதலாளித்துவம் என்ற இரண்டு பாதையில், அரசாங்கத்தின் அடிப்படை அமைப்பு, அதன் பிரதான கொள்கைகள், கட்சி, அரசாங்க நடத்துனர்களின் (Functionaries) வேலைநடை, மக்களின் நல்வாழ்வுப் பிரச்சினை முதலியவை பற்றி நகரிலும் நாட்டுப்புறத்திலும் நடைபெறும் ஒரு தேசிய ரீதியான விவாதம். இது உடனடியான தீர்வைக் கோரும் மக்கள் மத்தியிலுள்ள உண்மையான முரண்பாடுகளுக்குச் சரியான தீர்வு காண்பதற்காக வழிகாட்டலின் கீழும், சுதந்திரமாகவும் உண்மைகளை முன்வைத்து நியாயங்காட்டி விளக்குவதின் மூலம் நடத்தப்படும் ஒரு விவாதம். இது மக்களின் சுய பயிற்றுவிப்புக்கு சுய புனர் உருவாக்கத்திற்குமான ஒரு சோசலிச இயக்கம்.

"மகத்தான அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் 40-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது சோவியத் யூனியன் உயர்தர சோவியத் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை" (6 நவம்பர், 1957)

மகத்தான நிர்மாண வேலையில் மிகக் கடினமான கடமைகள் நம்முன் இருக்கின்றன. நமது கட்சியில் ஒரு கோடிக்கு மேலான உறுப்பினர்கள் இருந்த போதிலும், நாட்டின் முழு மக்கட் தொகையில் அவர்கள் மிகச் சிறுபான்மையினரே ஆவார். நமது பல்வேறு அரசாங்க நிறுவனங்களிலும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும் பெருமளவு வேலைகள் கட்சி உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்களால் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. நாம் பொது மக்களைச் சார்ந்து நிற்பதிலும், கட்சி உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்காவிட்டால், இந்த வேலைகளை நன்றாக செய்வது சாத்தியமல்ல. கட்சி முழுவதின் ஐக்கியத்தை தொடர்ந்து பலப்படுத்தும் அதே வேளையில், நமது தேசிய இனங்கள் ஜனநாயக வர்க்கங்கள், ஜனநாயக கட்சிகள் மக்கள் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றின் ஐக்கியத்தைத் தொடர்ந்து பலப்படுத்தி, நமது மக்கள் ஜனநாயக ஐக்கிய முன்னணியையும் உறுதிப்படுத்தி விரிவாக்க வேண்டும். நமது வேலையின் எந்தத் தொடரிலும், கட்சிக்கும் மக்களுக்கும் மையே ஐக்கியத்தை ஊறுபடுத்தும் ஆரோக்கியமற்ற எல்லா வெளிப்பாடுகளையும் நாம் உணர்வுபூர்வமாக, இல்லாமல் செய்ய வேண்டும்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 8-வது தேசிய மாநாட்டின் ஆரம்ப உரை” (15 செப்டம்பர், 1956)

4.

மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி

நாம் இரண்டு வகையான சமுதாய முரண்பாடுகளை எதிர் நோக்குகின்றோம். ஒன்று, எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள். மற்றது, மக்கள் மத்தியில் காணும் முரண்பாடுகள். இவை இயல்பில் முற்றிலும் வேறுபட்ட இரண்டு வகையான முரண்பாடுகள்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27, பிப்ரவரி, 1957)

எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள், மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகள் என்ற இரண்டு வகையான முரண்பாடுகளையும் நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், நாம் முதலில் “மக்கள்” என்றால் யார், “எதிரி” என்றால் யார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்... இன்றைய கட்டத்தில், சோசலிசத்தை நிர்மாணிக்கும் கால கட்டத்தில், சோசலிச நிர்மாண இலட்சியத்தை அங்கீகரித்து, ஆதரித்து, அதில் பங்கு ஏற்கும் வர்க்கங்கள், வர்க்கத் தட்டுகள், சமுதாயக் குழுக்கள் எல்லாம் மக்கள் என்ற வகையைச் சேர்ந்தவை. சோசலிசப் புரட்சியை எதிர்க்கின்ற, சோசலிச நிர்மாணத்தின் மீது பகைமை பாராட்டுகின்ற, அல்லது அதற்குச்

சதி செய்கின்ற சமுதாய சக்திகள், சமுதாயக் குழுக்கள் எல்லாம் மக்களின் எதிரிகள்.

மேற்படி நூல்

சீனாவில் இன்றைய நிலைமைகளில் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்குள் நிலவும் முரண்பாடுகள், விவசாயி வர்க்கத்துக்குள் நிலவும் முரண்பாடுகள், அறிவுத் துறையினர் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகள், தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள், ஒருபுறம் தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கும், மறுபுறம் அறிவுத் துறையினருக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள், ஒருபுறம் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் இதர உழைப்பாளி மக்களுக்கும், மறுபுறம் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள், தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகள் முதலியவை எல்லாம் மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகள் ஆகும். நமது மக்கள் - அரசாங்கம் மக்களின் நலன்களை உண்மையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஓர் அரசாங்கம்; மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் ஒரு அரசாங்கம். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்துக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் கூட குறிப்பிட்ட முரண்பாடுகள் இருப்பது உண்மை அவற்றில் அரசாங்கத்தின் நலன்கள், கூட்டுறவின் நலன்கள் தனி நபர் நலன்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையில் நிலவும் முரண்பாடுகள். ஜனநாயகத்துக்கும் மத்தியத்துவத்துக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள். தலைமை தாங்குவோருக்கும் தலைமை தாங்கப்படுவோருக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள்,

அரசாங்க நிறுவனங்களிலுள்ள சில ஊழியர்களின் அதிகாரத்துவ வேலை நடைக்கும் பொது மக்களுக்கும் இடையில் நிலவும் முரண்பாடுகள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. இவையும் மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளே, பொதுவாகச் சொன்னால், மக்கள் மத்தியில் நிலவும் முரண்பாடுகளில் மக்களுடைய நலன்களின் அடிப்படை ஒருமைப்பாடு புதைந்து கிடக்கின்றது.

மேற்படி நூல்

நமக்கும் எதிரிக்கும் இடையில் நிலவும் முரண்பாடுகள் பகையுள்ள முரண்பாடுகள். மக்கள் மத்தியில், உழைப்பாளி மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகள் பகையற்ற முரண்பாடுகள், சுரண்டப்படும் வாக்கங்களுக்கும் சுரண்டும் வாக்கங்களுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள் பகையுடைவையாய் இருக்கும் அதே வேளையில் பகையற்றவையாகவும் இருக்கின்றன.

மேற்படி நூல்

நமது நாட்டு மக்களின் அரசியல் வாழ்வில், நமது சொல்லிலும், செயலிலும் பிழையையும் சரியையும் பிரித்தறிவது எப்படி? நமது நாட்டு அரசியல் சட்டத்தின் கோட்பாடுகள், ஏகப் பெரும்பான்மையான நமது மக்களின் விருப்பம், நமது நாட்டு அரசியல் கட்சிகளும் குழுக்களும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் பிரகடனம் செய்த பொது அரசியல் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றின்படி, அதற்கான வரையறை, பொதுவாகச் சொன்னால், பின் வருவன என்று நாம் கருதுகின்றோம்.

சீனாவை நவீன தொழில்துறை, நவீன விவசாயம், நவீன அறிவியல், கலாச்சாரம் ஆகியவையுடைய ஒரு சோசலிச நாடாகக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு அவர்களைப் பாதுகாப்பதாகும்.

“மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாக கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்திற்குத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமை இன்றியமையாதது. ஏனென்றால், தொழிலாளர் வர்க்கம்தான் மிகவும் தொலை நோக்கு கொண்டது; மிகுதியும் சுயநலம் அற்றது; மிக முற்றான புரட்சி உணர்வுடையது; தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமை இல்லாவிட்டால் புரட்சி என்பது தோல்வியடையும்; அதன் தலைமை இருந்தால் புரட்சி வாகை குடும் என்பதைப் புரட்சி, வரலாறு முழுவதும் நிரூபிக்கின்றது.

“மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி” (30 ஜூன், 1949)
தே.ப.தொ. 4

மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் தொழிலாளர் வர்க்கம், விவசாயி வர்க்கம், நகர குட்டி முதலாளி வர்க்கம் ஆகியவற்றின் கூட்டணியை, பிரதானமாக தொழிலாளர் - விவசாயிகளின் கூட்டணியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. காரணம் இந்த இரண்டு வர்க்கங்களும் சீனாவின் மக்கட் தொகையில் 80 முதல் 90 சதவிகிதமாக விளங்குகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தையும் கொமிண்டாங் பிற்போக்குவாதிகளையும் தூக்கியெறியும் பிரதான சக்திகள் இந்த இரண்டு வர்க்கங்களுமே. புதிய ஜனநாயகத்திலிருந்து

- (1) நமது சொல்லும் செயலும் நமது பல்வேறு தேசிய இன மக்களையும் பிளவுபடுத்த அல்ல, ஒன்றுபடுத்த துணை செய்ய வேண்டும்.
- (2) அவை நமது சோசலிச மாற்றத்துக்கும் சோசலிச நிர்மாணத்துக்கும் பாதகமாக அல்ல, சாதகமாக இருக்க வேண்டும்.
- (3) அவை மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்த துணை செய்ய வேண்டும். அதற்குக் குழிபறிக்கவோ அல்லது அதை பலவீனப்படுத்தவோ கூடாது.
- (4) அவை ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தத் துணை செய்ய வேண்டும். அதற்குக் குழிபறிக்கவோ அல்லது அதைப் பலவீனப்படுத்தவோ கூடாது.
- (5) அவை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையைப் பலப்படுத்தத் துணை செய்ய வேண்டும். அதைப் புறக்கணிக்கவோ அல்லது பலவீனப்படுத்தவோ கூடாது.
- (6) அவை அனைத்து தேசிய சோசலிச ஐக்கியத்திற்கும், சமாதானம் விரும்பும் உலக மக்களின் அனைத்து தேசிய ஐக்கியத்திற்கும் பாதகமாக அல்ல சாதகமாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த ஆறு வரையறைகளில் சோசலிச திசை வழியும் கட்சியின் தலைமையும் மிக முக்கியமான இரண்டு அம்சங்கள்.

மேற்படி நூல்

எதிர்ப் புரட்சிவாதிகளை நசுக்கும் பிரச்சினை நமக்கும் எதிரிக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு பற்றிய போராட்டப் பிரச்சினையாகும். மக்கள் மத்தியில், இந்தப் பிரச்சினையை ஓரளவு வேறு நிலையில் வைத்துப் பார்க்கும் சிலரும் இருக்கின்றனர். நம்மிலும் பார்க்க வேறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் இரு சாரார் இருக்கின்றனர். வலது சாரி சிந்தனைப் போக்குடையவர்கள் எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையில் வேறுபாடு செய்து கொள்ளாமல், எதிரிகளை நம்மவர்களாகக் கருதுகின்றனர். பரந்துபட்ட மக்கள் எதிரிகள் எனக் கருதும் அதே நபர்களை அவர்கள் நண்பர்களாகக் கருதுகின்றனர். "இடது சாரி" சிந்தனைப் போக்குடையவர்கள் மக்கள் மத்தியில் காணும் சில முரண்பாடுகளை எதிரிக்கும் நமக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளாகக் கருதி, உண்மையில் எதிர்ப் புரட்சிவாதிகள் அல்லாதவர்களையும் எதிர்ப் புரட்சிவாதிகள் என்று கருதும் அளவிற்கு, எதிரிக்கும் நமக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளை ஊதிப் பெருக்குகின்றனர். இந்த இரண்டு கண்ணோட்டங்களும் தவறானவை. இவற்றால் எதிர்ப் புரட்சிவாதிகளை நசுக்கும் பிரச்சினையைச் சரியான முறையில் கையாளவோ. அல்லது அந்த வேலையைச் சரியாகக் கணிக்கவோ முடியாது.

மேற்படி நூல்

தன்மையில் வேறுபட்ட முரண்பாடுகள் தன்மையில் வேறுபட்ட முறைகளால் தான் தீர்க்கப்பட முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும், முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு சோசலிச புரட்சி முறையால்

தீர்க்கப்பட வேண்டும் பரந்துபட்ட மக்களுக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு ஜனநாயக புரட்சி முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும். காலனிகளுக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு தேசியப் புரட்சி யுத்த முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சோசலிச சமுதாயத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் விவசாயி வர்க்கத்திற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கி, எந்திர மயமாக்கும் முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் நிலவும் முரண்பாடு விமர்சனம், சுய - விமர்சனம் என்ற முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சமுதாயத்திற்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு உற்பத்தி சக்திகளை பெருக்கும் முறையால் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.... வேறுபட்ட முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க வேறுபட்ட முறைகளை பயன்படுத்தும் கோட்பாடு மார்க்சிய - லெனினியவாதிகள் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு கோட்பாடு.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்டு, 1937) தே.ப.தொ. 1

எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகள், மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகள் இரண்டும் இயல்பில் வேறுபட்டவையாக இருப்பதால், அவற்றைத் தீர்க்கும் முறைகளும் வேறுபட்டவை. சுருக்கமாகக் கூறினால் முன்னது எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையில் ஒரு தெளிவான எல்லைக் கோட்டை வரைந்து கொள்ளும் ஒரு பிரச்சினை. பின்னது சரிக்கும் பிழைக்கும் இடை

யில் ஒரு தெளிவான எல்லைக் கோட்டை வரைந்து கொள்ளும் ஒரு பிரச்சினை எதிரிக்கும் நமக்கும் உள்ள பிரச்சினை கூட சரியும் பிழையும் சம்பந்தமான பிரச்சினை என்பது உண்மையே. எடுத்துக் காட்டாக, யார் சரி, நாமா அல்லது ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகிய உள்நாட்டு, வெளி நாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகளா என்பது கூட சரியும் பிழையும் சம்பந்தமான ஒரு விசயமே. ஆனால், மக்கள் மத்தியில் சரியும் பிழையும் சம்பந்தமான பிரச்சினையிலிருந்து இது வேறு பட்ட ஒன்றாகும்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

சித்தாந்த இயல்பு தழுவிய பிரச்சினைகளை, அல்லது மக்கள் மத்தியில் தகராறுக்கு உரிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் ஒரே ஒரு வழி ஜனநாயக முறை, கலந்துரையாடல் முறை, விமர்சன முறை, இணங்கச் செய்வது, பயிற்று விப்பது ஆகியவற்றை பயன்படுத்துவதின்றி, பலாத்காரத்தையோ அல்லது அடக்கு முறையையோ பயன்படுத்துவதல்ல.

மேற்படி நூல்

மக்கள் தமது உற்பத்தியையும் படிப்பையும் பயனுள்ள முறையில் நிறைவேற்றவும், தமது வாழ்க்கையைத் தகுந்த முறையில் ஒழுங்கு செய்யவும் உதவியாக தமது அரசாங்கமும், உற்பத்திக் குப் பொறுப்பானவர்களும், கலாச்சார, கல்வி

நிறுவனங்களின் பொறுப்பாளிகளும் ஒரு கடப் பாட்டு இயல்புடைய பொருத்தமான நிர்வாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். இத்தகைய நிர்வாக விதிகள் இல்லாவிட்டால் சமுதாய ஒழுங்கை நிலைநிறுத்த முடியாது என்பதை எல்லாரும் அறிவர் நிர்வாகக் கட்டளைகளும், இணங்கச் செய்து பயிற்றுவிக்கும் முறையும் மக்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதில் பரஸ்பரம் ஒன்றை ஒன்று பூர்த்தி செய்வதாக இருக்கின்றன. சமுதாய ஒழுங்கை நிலை நிறுத்துவதற்கான நிர்வாகக் கட்டளைகள் கூட இணங்கச் செய்து பயிற்றுவிக்கும் முறையுடன் கையாளப்பட வேண்டும். பல நிலைமைகளில் நிர்வாக விதிகள் மட்டும் பலனளிக்க மாட்டா.

மேற்படி

முதலாளி வர்க்கமும் குட்டி முதலாளி வர்க்கமும் தத்தம் சித்தாந்தங்களை வெளியிடுவது தவிர்க்க முடியாதது. அரசியல், சித்தாந்தப் பிரச்சினைகளில் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் அவர்கள் தமது கருத்துகளைப் பிடிவாதமாக வெளியிடுவது நிச்சயம் அவர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிடாமலும் பிரதிபலிக்காமலும் இருப்பது சாத்தியமாகாது. நாம் அடக்குமுறைகளைப் பாலித்து, அவர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிடுவதைத் தடுக்கக் கூடாது. பதிலாக அவர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட அனுமதிக்க வேண்டும். அதே வேளையில், அவர்களுடன் விவாதித்து, அவர்களைத் தகுந்த முறையில்

விமர்சனம் செய்ய வேண்டும், எல்லாவிதமான தவறான கருத்துக்களையும் நாம் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விமர்சனம் செய்ய வேண்டும். விமர்சனம் செய்யாமல், தவறான கருத்துக்கள் கட்டுப்பாடின்றிப் பரவுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும், அவை களத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை அனுமதிப்பதும் உண்மையில் சரியல்ல. தோன்றும் போதெல்லாம் தவறுகள் விமர்சிக்கப்பட வேண்டும்; நச்சுக்களைகள் களையப்பட வேண்டும். ஆனால், இத்தகைய விமர்சனத்தில் வறட்டுவாத, நிலையியல் முறையை பயன்படுத்தக் கூடாது. மாறாக இயங்கியல் முறையைப் பிரயோகிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். நமக்குத் தேவையானவை அறிவியல் ஆராய்வும், நம்பிக்கை ஊட்டும் நியாயமுமே ஆகும்.

மேற்படி நூல்

மக்களின் குறைபாடுகளை விமர்சனம் செய்வது தேவையானது... ஆனால், அப்படிச் செய்யும் போது, நாம் மக்களின் நிலைப்பாட்டில் உண்மையாக நின்று அவர்களைப் பாதுகாத்து, பயிற்றுவிக்கும் இதய ஆர்வத்துடன் பேச வேண்டும். தோழர்களை எதிரிகள் போல நடத்துவது எதிரியின் நிலைப்பாட்டை எடுப்பதற்குச் சமமாகும்.

“ஏனாள் கலை இலக்கிய கருத்தரங்கு உரை” (மே, 1942)
தே.ப.தொ. 3

முரண்பாடும் போராட்டமும் அனைத்தையும் தழுவினவை; சார்பற்றவை. ஆனால் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் முறைகள், அதாவது

போராட்ட வடிவங்கள், முரண்பாடுகளின் இயல்புகள் வேறுபடுவதற்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றன. சில முரண்பாடுகள் வெளிப்படையாகப் பகை இயல்பு உடையவை சில அப்படி அல்ல. விசயங்களின் பருண்மையான வளர்ச்சியின்படி ஆரம்பத்தில் பகையற்றிருந்த முரண்பாடுகள் பகையுடையவையாக வளர்கின்றன. அதே வேளையில், ஆரம்பத்தில் பகையுடையவையாக இருந்தவை பகையற்ற முரண்பாடுகளாக வளர்கின்றன.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்டு, 1937)

சாதாரண சூழ்நிலைகளில், மக்கள் மத்தியில் நிலவும் முரண்பாடுகள் பகையற்ற முரண்பாடுகள் ஆகும். ஆனால் அவை சரியான முறையில் கையாளப்படாவிட்டால், அல்லது நமது விழிப்புணர்ச்சியைத் தளர்த்தி, கண்காணிப்பை தாழ்த்தி விடுவோமானால், பகை என்பது தோன்றலாம். ஒரு சோசலிச நாட்டில் இத்தகைய வளர்ச்சி வழக்கத்தில் ஒரு ஸ்தலரீதியான, தற்காலிகமான தோற்றப்பாடேயாகும். இதற்குக் காரணம், அங்கு மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் முறை ஒழிக்கப் பட்டு, மக்களின் நலன்கள் அடிப்படையில் ஒன்றாக விளங்குகின்றன.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

நமது நாட்டில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையில் நிலவும் முரண்பாடு மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாட்டு வகையைச் சேர்ந்தது. இவை இரண்டுக்கும் இடையில் நடைபெறும் வர்க்கப் போராட்

டமே. இதற்குக் காரணம், சீன தேசிய முதலாளி வர்க்கம் ஒரு இரட்டைத் தன்மை உடையது. முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சி காலகட்டத்தில், அது ஒருபுறம் புரட்சிகர இயல்பு உடையதாகவும் மறுபுறம் சமரச இயல்புடையதாகவும் இருந்தது. சோசலிச புரட்சிக் காலகட்டத்தில் அதற்கு ஒருபுறம், இலாபத்துக்காகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சுரண்டும் இயல்பும், மறுபுறம், அரசியல் சட்டத்தை ஆதரித்து சோசலிச மாற்றத்தை ஏற்கும் இயல்பும் இருக்கின்றது. தேசிய முதலாளி வர்க்கமும், ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபு வர்க்கம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவையும் ஒரே தன்மையானவை அல்ல. தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு சுரண்டுவதற்கும் சுரண்டப்படுவதற்கும் இடையிலுள்ள ஒரு முரண்பாடு. அது இயல்பில் பகையுடையது. ஆனால் சீனாவின் பருண்மையான நிலைமைகளில், இந்தப் பகையுடைய வர்க்க முரண்பாடு சரியான முறையில் கையாளப்பட்டால், பகையற்ற முரண்பாடாக மாற்றப்பட்டு, சமாதான முறைகளில் தீர்க்கப்பட முடியும். இருந்தும், இதைச் சரியான முறையில் கையாளாமல், தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துடன் ஐக்கியப்பட்டு, அதை விமர்சனம் செய்து, அதற்குப் பயிற்றுவிக்கும் கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்காவிட்டால், அல்லது தேசிய முதலாளி வர்க்கம் நமது இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால், அம்முரண்பாடு எதிரிக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடாக மாறிவிடும்.

மேற்படி நூல்

அங்கே, ஒரு சோசலிச நாட்டிற்குள் (1956-ல் ஹங்கேரியில் நடந்த எதிர்ப் புரட்சி கலகத்தின் போது) பிற்போக்குவாதிகள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் கள்ளக் கூட்டுச் சேர்ந்து மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி, வேற்றுமைகளை விதைத்து, ஒழுங்கீனத்தைத் தூண்டி, தமது சதி நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முயன்றனர். ஹங்கேரிய சம்பவத்தின் இந்தப் படிப்பினை பெரும் கவனத்துக்குரிய ஒன்றாகும்.

மேற்படி நூல்

5.

யுத்தமும் சமாதானமும்

யுத்தம் என்பது வாக்கங்கள், தேசங்கள், நாடுகள், அரசியல் குழுக்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையில் நிலவும் முரண்பாடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்துக்கு வளர்ச்சியடைந்ததும், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்குரிய அதி உயர்ந்த போராட்ட வடிவம். தனியுடைமை முறையும், வாக்கங்களும் தோன்றியது முதல் யுத்தமும் இருந்து வருகின்றது.

“சீனப்புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்”
(டிசம்பர், 1936) தேய.தொ. 1

“அரசியலின் நீடிப்பே யுத்தம் என்பது”, இந்த அர்த்தத்தில் யுத்தம் அரசியலாகவும், யுத்தம் தானே அரசியல் நடவடிக்கையாகவும் விளங்குகின்றது. புராதான காலம் முதல் அரசியல் குணாம்சம் இல்லாத யுத்தமே இருந்ததில்லை.

..... ஆனால் யுத்தத்துக்கு அதற்கே உரிய தனித்தன்மைகள் உண்டு இந்த அர்த்தத்தில், யுத்தத்தைப் பொதுவாக அரசியலுடன் சமப்படுத்த முடியாது. “மற்ற பிற நடவடிக்கைகள் மூலம் அரசியலின் நீடிப்பே யுத்தம் என்பது”. அரசியல் அதன் வழக்கமான வழிகளில் மேற்கொண்டு முன்னேற முடியாத ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்துக்கு வளர்ச்சியடைந்ததும், அதன் பாதையிலுள்ள தடைகளை துடைத்தெறிவதற்காக யுத்தம் வெடிக்கின்றது... தடைகள் அகற்றப்பட்டு,

அரசியல் குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்பட்டதும் யுத்தமும் முடிவடைகின்றது. ஆனால் அத்தடைகள் முற்றாக நீக்கப்படாவிட்டால், அக்குறிக்கோள் முற்றாக நிறைவேற்றப்படும் வரையில் யுத்தமும் தொடர்ந்து நடைபெறும். எனவே, அரசியலை இரத்தம் சிந்தாத யுத்தம் என்றும், யுத்தத்தை இரத்தம் சிந்தும் அரசியல் என்றும் கூறலாம்.

“நீண்ட கால யுத்தம் பற்றி” (மே. 1938)
தே.ப.தொ. 2

யுத்தங்களில் நீதியான யுத்தங்கள் அநீதியான யுத்தங்கள் என இரண்டு வகை உண்டு என்பதை வரலாறு காட்டுகின்றது. முற்போக்கான எல்லா யுத்தங்களும் நீதியானவை; முற்போக்கைத் தடுக்கும் எல்லா யுத்தங்களும் அநீதியானவை. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் முற்போக்கைத் தடுக்கின்ற அநீதியான யுத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கின்றோம். ஆனால் முற்போக்கான, நீதியான யுத்தங்களை நாம் எதிர்ப்பதில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் நீதியான யுத்தங்களை எதிர்க்காதது மாத்திரமல்ல, அவற்றில் ஊக்கமாகப் பங்கும் ஆற்றுகின்றோம். அநீதியான யுத்தங்களைப் பொறுத்த வரையில், முதலாவது உலகப் பெரும் போர் ஒரு உதாரணமாகும். இதில் இரு தரப்பும் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்காகப் போரிட்டன. எனவே உலக கம்யூனிஸ்டுகள் அனைவரும் அந்த யுத்தத்தை உறுதியாக எதிர்த்தார்கள். இத்தகைய ஒரு யுத்தத்தை எதிர்க்கும் வழி, அது வெடித்தெழுவதற்கு முன், அதைத் தடுக்கச் சாத்தியமான

அனைத்தையும் செய்வதே. அது ஒருக்கால் வெடித்ததும், சாத்தியமான போதெல்லாம் யுத்தத்தை யுத்தத்தால் எதிர்க்க வேண்டும்; அநீதியான யுத்தத்தை நீதியான யுத்தத்தால் எதிர்க்க வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

வர்க்க சமுதாயத்தில் புரட்சிகளும், புரட்சி யுத்தங்களும் தவிர்க்க முடியாதவை. அவை இல்லாவிட்டால், சமுதாய வளர்ச்சியின் எந்த ஒரு பாய்ச்சலையும் நிறைவேற்ற முடியாது; பிற்போக்கு ஆளும் வர்க்கங்களைத் தூக்கியெறிவது சாத்தியமாகாது; எனவே மக்கள் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவதும் அசாத்தியம்.

"முரண்பாடு பற்றி" (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தொ. 1

புரட்சி யுத்தம் என்பது நஞ்சைப் போக்கும் ஒரு எதிர் நஞ்சு. அது எதிரியின் நஞ்சைப் போக்குவது மாத்திரமல்ல, நமது சொந்த அழக்கைக் கூட அது சுத்திகரிக்கின்றது. நீதியான ஒவ்வொரு புரட்சி யுத்தத்துக்கும் பிரமாண்டமான ஆற்றல் உண்டு. அது பல பொருட்களை மாற்றக் கூடியது; அல்லது அவற்றின் மாற்றத்துக்கான பாதையைத் திறக்கக் கூடியது. சீன - ஜப்பானிய யுத்தம் சீனா, ஜப்பான் இரு நாடுகளையும் மாற்றும்; எதிர்ப்பு யுத்தத்திலும், ஐக்கிய முன்னணியிலும் சீனா அழுத்தமாக நின்றால், பழைய ஜப்பான் புதிய ஜப்பானாக மாறுவதும், பழைய சீனா புதிய சீனாவாக மாறுவதும் நிச்சயம். சீனா,

ஜப்பான் இருநாட்டு மக்களும், இதர ஒவ்வொரு விசயமும் இந்த யுத்தத்தின் போக்கிலும், யுத்தத்தின் பின்னும் மாற்றமடைவது திண்ணம்.

“தீண்ட கால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938) தே.ப.தெ. 2

“துப்பாக்கியிலிருந்து அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது” என்ற உண்மையை ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டும் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“யுத்தமும் யுத்த தந்திரமும் பற்றிய பிரச்சினைகள்” (6 நவம்பர், 1938) தே.ப.தெ. 2

ஆயுத பலாத்காரத்தால் அதிகாரத்தைக் கைப் பற்றுவது, யுத்தத்தால் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது, புரட்சியின் கேந்திரக் கடமையும், அதன் அதி உயர்ந்த வடிவமும் ஆகும். புரட்சி பற்றிய இந்த மார்க்சிய - லெனினியக் கோட்பாடு சீனாவுக்கு மாத்திரமல்ல, இதர நாடுகளுக்கும் அனைத்தும் தழுவிய வகையில் பொருந்திய, முழு முற்றாகப் பொருந்திய ஒரு கோட்பாடு.

மேற்படி நூல்

சீனாவில் ஆயுதப் போராட்டம் இல்லாவிட்டால், பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு ஒரு அந்தஸ்து கிடையாது; மக்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்து கிடையாது; கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு ஒரு அந்தஸ்து கிடையாது; புரட்சியும் வாகை சூடாது. (பதினெட்டு ஆண்டுகளில்) நமது கட்சியின் வளர்ச்சியும், உறுதிப்பாடும், போல்சவியமயமாக்கமும் புரட்சி யுத்தங்களின் மத்தியில் தான் முன்னேற்றம் அடைந்தன. ஆயுதப் போராட்டம் இல்லாவிட்டால்,

டால், கம்யூனிஸ்டு கட்சி இன்றுள்ள நிலையில் இருக்க முடியாது. இந்த இரத்தம் சிந்திப் பெற்ற அனுபவத்தை கட்சித் தோழர்கள் ஒருவரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

“கம்யூனிஸ்டை அறிமுகம் செய்வது” (4 அக்டோபர், 1939) தே.ப.தொ. 2

அரசாங்கம் பற்றிய மார்க்சிய தத்துவத்தின் படி, அரசாங்க அதிகாரத்தின் தலையாயப் பகுதி இராணுவம், யார் அரசாங்க அதிகாரத்தைக் கைப் பற்றி, நிலை நிறுத்த விரும்பினாலும், அவர் பலமான படை ஒன்றைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். “யுத்தத்தின் சர்வ வல்லமைத்துவத்துக்காக வாதாடுபவர்கள்” நாம் என்று சிலர் நம்மை நகையாடுகின்றனர். ஆம், புரட்சி யுத்தத்தின் சர்வ வல்லமைத்துவத்துக்காக வாதாடுபவர்கள் நாம். அது தீயதல்ல, நல்லது; மார்க்சியம் தழுவி யது, ருஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துப்பாக்கிகள் சோசலிசத்தைப் படைத்தன. நாம் ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசைப் படைப்போம், தொழிலாளர் வர்க்கமும் உழைப்பாளி மக்களும் துப்பாக்கிப் பலத்தைக் கொண்டுதான் ஆயுதமேந்திய முதலாளி வர்க்கத்தையும் நிலப் பிரபுக்களையும் தோற்கடிக்க முடியும் என்று ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தின் வர்க்கப் போராட்ட அனுபவம் நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. இந்த அர்த்தத்தில், துப்பாக்கிகளால்தான் உலகம் முழுவதும் மாற்றப்பட முடியும் என்று நாம் கூறலாம்.

“யுத்தமும் யுத்த தந்திரமும் பற்றிய பிரச்சினைகள்” (6 நவம்பர், 1938) தே.ப.தொ. 2

நாம் யுத்தத்தை ஒழிப்பதற்காக வாதாடுபவர்கள், நாம் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. ஆனால் யுத்தத்தை யுத்தத்தின் மூலம் தான் ஒழிக்க முடியும். துப்பாக்கியை ஒழிக்க வேண்டுமானால், துப்பாக்கி ஏந்துவது அவசியம்.

மேற்படி நூல்

யுத்தம், அதாவது, மனிதர்களை தமக்குள் ஒருவரையொருவர் வெட்டிக் கூறுபோட வைக்கும் இந்த அரக்கன், இறுதியில் மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தால் ஒழிக்கப்படுவான். இந்த யுத்த அரக்கன் ஒழிக்கப்படும் காலமும் வெகுதூரத்தில் இல்லை. ஆனால், இந்த யுத்த அரக்கனை ஒழிக்கும் ஒரே ஒரு வழி யுத்தத்தை யுத்தத்தால் எதிர்ப்பது. எதிர்ப் புரட்சி யுத்தத்தைப் புரட்சி யுத்தத்தால் எதிர்ப்பது. தேசிய எதிர்ப் புரட்சி யுத்தத்தை தேசியப் புரட்சி யுத்தத்தால் எதிர்ப்பது. எதிர்ப்புரட்சி வர்க்க யுத்தத்தைப் புரட்சிகர வர்க்க யுத்தத்தால் எதிர்ப்பது ஆகும்... மனித சமுதாயம் வர்க்கங்கள் ஒழிக்கப்பட்ட, அரசாங்கங்கள் ஒழிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டத்துக்கு முன்னேறியதும், அங்கு எந்தவிதமான யுத்தங்களும் இருக்க மாட்டா. எதிர்ப் புரட்சி யுத்தங்களோ, புரட்சி யுத்தங்களோ, அநீதியான யுத்தங்களோ, நீதியான யுத்தங்களோ இருக்க மாட்டா. இது மனித குலத்துக்கு என்றென்றைக்கும் சமாதான சகாப்தமாக இருக்கும். புரட்சி யுத்தங்களின் விதிகள் பற்றிய நமது படிப்பு எல்லா யுத்தங்களையும் ஒழிக்கும் நமது ஆசையிலிருந்து தோன்றுகிறது;

கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகிய நம்மையும் எல்லா சுரண்டும் வர்க்கங்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் எல்லைக் கோடு இதுவே.

"சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்" (டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

நமது நாடும் இதர சோசலிச நாடுகள் அனைத்தும் சமாதானத்தை விரும்புகின்றன. உலகின் பல்வேறு நாட்டு மக்களும் சமாதானத்தை விரும்புகின்றனர். யுத்தத்துக்காக ஏங்கி நிற்பவர்கள், சமாதானத்தை விரும்பாதவர்கள், இலாபத்துக்காக ஆக்கிரமிப்பைச் சார்ந்து நிற்கும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் ஒரு சில ஏகபோக முதலாளித்துவக் கும்பல்கள்தான்.

"சீனக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 8-வது தேசிய மாநாட்டின் ஆரம்ப உரை" (15 செப்டம்பர், 1956)

நிரந்தர உலக சமாதானத்தைப் பெற வேண்டுமானால், சோசலிச முகாமிலுள்ள சகோதர நாடுகளுடன் நமது நட்புறவையும் ஒத்துழைப்பையும், நாம் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; சமாதானம் விரும்பும் எல்லா நாடுகளுடனும் நமது ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். நம்முடன் சமாதானமாக வாழ விரும்பும் எல்லா நாடுகளுடனும் ஆதிபத்திய ஒருமைக்கும் அரசரிமைக்கும் பரஸ்பரம் மதிப்புக் கொடுப்பது, சமத்துவம், பரஸ்பர நலன் என்ற அடிப்படையில், நாம் சுமுகமான தூதரக உறவுகளை அமைக்கப்பாடுபட வேண்டும். பல்வேறு ஆசிய, ஆப்பிரி

ரிக்க, இலத்தின், அமெரிக்க நாடுகளின் தேசிய சுதந்திர இயக்கத்திற்கும் விடுதலை இயக்கத்திற்கும், அதுபோல, உலக நாடுகள் எல்லாவற்றின் சமாதான இயக்கத்திற்கும், நீதியான போராட்டங்களுக்கும் நாம் ஊக்கமான ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்.

மேற்படி உரை

ஏகாதிபத்திய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், நாம் அவற்றின் மக்களுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும்; அவற்றுடன் சமாதான சகவாழ்வு நடத்தப் பாடுபட வேண்டும்; வர்த்தகம் செய்ய வேண்டும்; சாத்தியமான எந்த யுத்தத்தையும் தடுக்க வேண்டும். ஆனால் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அவை பற்றிய யதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாத எவ்வித கருத்தும் கொள்ளக்கூடாது.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

நாம் சமாதானத்தை விரும்புகின்றோம். ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் ஒரு போரை நடத்துவதில் விடாப்பிடியாக நின்றால், நாமும் உறுதியான தீர்மானத்துடன் போரை நடத்திவிட்டு, பின்னர் நிர்மாணத்தில் ஈடுபடுவதன்றி, வேறு வழியில்லை. நீ தினம் தினம் யுத்தத்திற்கு அஞ்சினால், பின்னர் யுத்தம் வரும்போது யாது செய்வாய்? கீழ்காற்று மேல்காற்றை வெல்கிறது. யுத்தம் வெடிக்க மாட்டாது என்று நான் முதலில் கூறினேன். இப்போது யுத்தம் வெடித்தால் ஏற்படும் நிலைமை பற்றி இந்த விளக்கங்களை

மேலும் கொடுத்துள்ளேன். இவ்வாறு இரண்டு சாத்தியப்பாடுகளும் கணக்கில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கம்ப்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் மாஸ்கோ மாநாட்டு உரை (18 நவம்பர், 1957)

இப்பொழுது உலகில் பல்வேறு நாட்டு மக்களும் மூன்றாவது உலகப் பெரும்போர் வெடிக்குமா, இல்லையா என்பது பற்றி விவாதிக்கின்றார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் கூட, நாம் உளரீதியாக தயாராக இருந்து, சற்று ஆராய வேண்டும். நாம் சமாதானத்தில் அழுத்தமாக நிற்கிறோம். யுத்தத்தை எதிர்க்கின்றோம். ஆனால் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் யுத்தத்தை கட்டவிழ்த்து விடுவதில் 'பிடிவாதமாக நின்றால் நாமும் அதற்கு அஞ்ச மாட்டோம். இந்தப் பிரச்சினையில் நமது கண்ணோட்டம் இதர எந்தக் "குழப்பத்திலும்" நாம் கொள்ளும் அதே கண்ணோட்டம் ஆகும். முதலாவது, நாம் அதை எதிர்க்கிறோம்; இரண்டாவது, நாம் அதற்கு அஞ்சவில்லை, முதலாவது, உலகப் பெரும்போரைத் தொடர்ந்து, 20 கோடி மக்கள் தொகையுடைய சோவியத் ஒன்றியம் பிறந்தது. இரண்டாவது, உலகப் பெரும் போருக்குப் பின், மொத்தம் 90 கோடி மக்கள் தொகையுடைய ஒரு சோசலிச முகாம் தோன்றியது. ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மூன்றாவது உலகப் பெரும் போரைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதில் விடாப்பிடியாக நின்றால் மேலும் பல பத்துக் கோடி மக்கள் சோசலிசத்துக்கு மாறுவர். ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உலகில் அதிக இடம்

இருக்காது என்பது நிச்சயம் ஏகாதிபத்திய அமைப்பு முழுவதும் முற்றாகத் தகர்ந்து போவது கூடச் சாத்தியம்.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

தொல்லை கொடுப்பது, தோல்வி அடைவது, மீண்டும் தொல்லை, மீண்டும் தோல்வி... தமது அழிவு வரை இது. - மக்களின் இலட்சியத்தைக் கையாள்வதில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் உலகப் பிற்போக்குவாதிகளும் மேற்கொள்ளும் தர்க்கம். அவர்கள் ஒருபோதும் இந்த தர்க்கத்திற்கு விரோதமாகச் செல்ல மாட்டார்கள். இது ஒரு மார்க்சிய விதி, "ஏகாதிபத்தியம் பயங்கரமானது" என்று நாம் கூறும் போது, அதன் இயல்பு ஒருபோதும் மாறாது. ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தமது கசாப்புக் கடைக் கத்திகளைக் கீழே போடமாட்டார்கள். தாம் அழியும்வரை புத்தர்களாக மாற மாட்டார்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம்.

போராட்டம், தோல்வி, மீண்டும் போராட்டம், மீண்டும் தோல்வி, மீண்டும் போராட்டம்... நமது வெற்றி வரை இதுதான் மக்களின் தர்க்கம், அவர்களும் இந்த தர்க்கத்திற்கு எதிராகச் செல்ல மாட்டார்கள். இது இன்னொரு மார்க்சிய விதி. ருஷிய மக்களின் புரட்சி இந்த விதியைப் பின்பற்றியது. அப்படியே சீன மக்களின் புரட்சியும் இவ்விதியைப் பின்பற்றுகின்றது.

"பிரமைகளை வீசியெறிந்து போராடத் தயாராகுங்கள்" (14 ஆகஸ்ட், 1949) தே.ப.தொ. 4

நாம் வெற்றி பெற்றதன் காரணமாக, ஏகாதிபத்தியங்களும் அவர்களுடைய வேட்டை நாய்களும், பழிவாங்குவதற்குப் போடும் பைத்தியக்காரத்தனமான சூழ்ச்சிகளுக்கு எதிராக நமது விழிப்புணர்வை ஒரு போதும் தளர்த்திவிடக் கூடாது. யார் தமது விழிப்புணர்வைத் தளர்த்துகிறாரோ, அவர் தம்மை அரசியல் ரீதியில் நிராயுதபாணியாக்கி தம்மை ஒரு செயலற்ற நிலைக்குள் தள்ளிவிடுவார்.

“புதிய அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் தயாரிப்புக் கூட்டியில் ஆற்றிய உரை” (15 ஜூன், 1949)

தே.ப.தொ. 4

ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் அவர்களின் வேட்டை நாய்களான சீன பிற்போக்குவாதிகளும் இந்தச் சீன மண்ணில் தாம் அடைந்த தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள் சீன மக்களை எதிர்க்க சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் மீண்டும் கூட்டுச் சேர்வார்கள். உதாரணமாக, வேற்றுமைகளை விதைக்கவும், தொல்லைகளை கொடுக்கவும் அவர்கள் தமது ஏஜெண்டுகளைச் சீனாவுக்குள் அனுப்புவர். இது நிச்சயம்; இந்த நடவடிக்கைகளை அவர்கள் ஒருபோதும் மறந்து விட மாட்டார்கள். இன்னொரு உதாரணத்தை எடுத்தால், ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சீனப் பிற்போக்குவாதிகளைத் தூண்டிவிட்டு, தமது சொந்தப் படைகளைக் கூட அனுப்பி, சீனாவின் துறைமுகங்களை முற்றுகையிடுவர். சாத்தியமான காலம் வரை அவர்கள் இப்படிச் செய்வர். மேலும், துணிச்சல்வாத நடவடிக்கைகளில் இறங்க விரும்

பினால் சீனாவின் எல்லைப் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிக்கவும், அதன் எல்லைகளில் தொல்லை கொடுக்கவும் தமது படைகளின் ஒரு பகுதியை அனுப்புவார். இது கூட அசாத்தியமானதல்ல. இவை எல்லாவற்றையும் நாம் முற்றாகக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்.

மேற்படி உரை

உலகம் முன்னேறுகிறது; எதிர்காலம் பிரகாசமாய் இருக்கின்றது. வரலாற்றின் இப்பொது ஓட்டத்தை எவராலும் மாற்ற முடியாது. வெற்றியில் மக்களின் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்காக உலக முன்னேற்றத்தின் நிலைமை பற்றியும் பிரகாசமான எதிர்காலம் பற்றியும் நாம் மக்கள் மத்தியில் இடைவிடாது பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும்.

“சங்கிங் பேச்சு வளத்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

சீன மக்கள் விடுதலைப் படையின் தளபதிகள், போராளிகள் அனைவரும் தமது போராட்ட திடசித்தத்தைச் சிறிதளவேனும் தளர்த்தி விடக்கூடாது. போராட்ட திடசித்தத்தைத் தளர்த்துகின்ற, எதிரியைக் குறைத்து மதிப்பிடுகின்ற எந்த சிந்தனையும் தவறானது.

“சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1-வது மத்தியக் கமிட்டியின் 2-வது பிளீனக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949)
தே.ப.தொ. 4.

6.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் எல்லா பிற்போக்கு வாதிகளும் காகிதப் புலிகள்

எல்லா பிற்போக்குவாதிகளும் காகிதப் புலிகள் தோற்றத்தில் பிற்போக்குவாதிகள் பயங்கரமானவர்கள். ஆனால் யதார்த்தத்தில் அவ்வளவு பலமுடையவர்கள் அல்ல. நீண்ட கால நோக்கிலிருந்து பார்த்தால் உண்மையில் பலமுடையவர்கள் பிற்போக்குவாதிகள் அல்ல, மக்களே ஆவர்.

“அமெரிக்க திருபர் அன்னா லூயிஸ் ஸ்ட்ராங்குடன் திகழ்த்திய உரையாடல்” (ஆகஸ்ட், 1946) தே.ப.தொ. 4

உலகில் இரட்டைத் தன்மை இல்லாத ஒரு விசயமேனும் இல்லை. (இது எதிர் மறைகளின் ஒற்றுமை சம்பந்தமான விதியாகும்). அதுபோல, ஏகாதிபத்தியமும் எல்லா பிற்போக்கு சக்திகளும் கூட இரட்டைத் தன்மை உடையவை. அவை ஏககாலத்தில் மெய்யான புலிகளாகவும், காகிதப் புலிகளாகவும் இருக்கின்றன. வரலாற்றில் அடிமைச் சொந்தக்கார வர்க்கம், பிரபுத்துவ நிலச்சுவாந்தார் வர்க்கம், முதலாளி வர்க்கம் எல்லாம், தாம் அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முன்னும், பெற்ற பின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையும், உக்கிரமானவையாக, புரட்சிகரமானவையாக, முற்போக்கானவையாக இருந்தன. மெய்யான புலிகளாக இருந்தன. ஆனால், காலப்

போக்கில் அவற்றின் எதிர்மறைகள் - அடிமை வர்க்கம், விவசாயி வர்க்கம், பாட்டாளி வர்க்கம் ஆகியவை - படிப்படியாகப் பலத்தில் மேம்பட்டு, அவற்றை எதிர்த்து மென்மேலும் ஆக்ரோசமாகப் போராடியதன் காரணமாக, இந்த ஆளும் வர்க்கங்கள் படிப்படியாய் தம்மில் மறுதலையாக மாறினர்; பிற்போக்கானவர்களாக மாறினர்; பின்தங்கிய நபர்களாக மாறினர்; காகிதப் புலிகளாக மாறினர்; இறுதியில் மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டனர் அல்லது தூக்கியெறியப்பட இருக்கின்றனர். பிற்போக்கான, பின்தங்கிய, உளுத்துப்போன வர்க்கங்கள் மக்களுக்கு எதிரான தமது ஜீவமரணப் போராட்டத்தின் போதுகூட இந்த இரட்டைத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றன. ஒருபுறம் அவை மெய்யான புலிகள்; மக்களைத் தின்றன; இலட்சக் கணக்கில் கோடிக் கணக்கில் தின்றன. மக்களின் போராட்ட இலட்சியம் கஷ்ட நஷ்டங்களின் கால கட்டத்துக்குக்கூடாகச் சென்றது. பாதையில் வளைவு சுளிவுகள் காணப்பட்டன. சீனாவில் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றின் ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்ட சீன மக்கள் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் செலவழித்தனர். கோடிக் கணக்கான உயிர்களைப் பலியாகக் கொடுத்து, 1949-இல் வெற்றி பெற்றனர். பாருங்கள்! ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவை உயிர்ப்புலிகள், இரும்புப் புலிகள், மெய்யான புலிகள் இல்லையா? ஆனால் இறுதியில் அவை காகிதப் புலிகள், செத்த புலிகள், அல்வா புலிகளாக மாறிவிட்டன. வரலாற்று உண்மைகள்

இவை இந்த உண்மைகளை மக்கள் கண்டும் கேட்டும் அறியவில்லையா? இதற்குப் பல ஆயிரம், பல பத்தாயிரம் சான்றுகள் உண்டு. ஆம், பல்லாயிரம், பல பத்தாயிரம்! எனவே சாராம்சத்தில் பார்த்தால், நீண்ட கால நோக்கிலிருந்து; யுத்த தந்திரக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், காகிதப் புலிகள் என்று அவற்றின் உண்மையான இயல்பில் வைத்து ஏகாதிபத்தியமும் எல்லா பிற்போக்குவாதிகளும் நோக்கப்பட வேண்டும். இந்த கருத்தில் தான் நாம் நமது யுத்த தந்திர சிந்தனையைக் கட்டி அமைக்கின்றோம். மறுபுறம், அவை மக்களைத் தின்னக் கூடிய உயிர்ப் புலிகள், இரும்புப் புலிகள், மெய்யான புலிகள் ஆகவும் இருக்கின்றன. இதில் நமது போர்த்தந்திர சிந்தனையைக் கட்டி அமைக்கின்றோம்.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டி அரசியல் குழுவின் லூசாங் கூட்டத்து உரை (1 டிசம்பர், 1958)
 "அமெரிக்க திருபர் அன்னா லூயிஸ் ஸ்ட்ராங்குடன் திகழ்த்திய உரையாடலின்" விளக்கக் குறிப்பில் மேற்கோள், தே.ப.தொ. 4

பலமுடையவர்கள் என்று புகழப்படும் பிற்போக்குவாதிகள் அனைவரும் காகிதப் புலிகளே என்று நான் கூறினேன். காரணம் அவர்கள் மக்களிடமிருந்து பிரிந்தவர்கள், பாருங்கள்! இடலர் ஒரு காகிதப்புலி இல்லையா? இடலர் தூக்கியெறியப்படவில்லையா? இரசியாவின் ஜார் ஒரு காகிதப்புலி, சீனாவின் சக்கரவர்த்தி ஒரு காகிதப்புலி; ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் ஒரு காகிதப் புலி என்றும் நான் கூறினேன். பாருங்கள்! அவர்கள் எல்லோரும் தூக்கியெறியப்பட்டு விட்

டனர். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இன்னும் தூக்கியெறியப்படவில்லை. அதனிடம் அணுகுண்டும் இருக்கிறது. அதுகூட தூக்கியெறிப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதுவும் ஒரு காகிதப் புலியே.

கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சியின் மாஸ்கோ மாநாட்டு உரை. (18 நவம்பர் 1957)

“கல்லொன்றைத் தூக்கி தன் காலில் போடுவது” என்பது குறிப்பிட்ட சில முட்டாள்களின் செயல்களை வருணிப்பதற்குச் சீன மக்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு முதுமொழி. சகல நாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகளும் இத்தகைய முட்டாள்களே. புரட்சிகர மக்களுக்கு எதிரான அவர்களின் அடக்குமுறைகள் அனைத்தும், இறுதியாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், மக்களின் புரட்சிகளை மேலும் பரந்த, மேலும் தீவிரமான அளவில் வளர்ப்பதற்கு மாத்திரம் துணை செய்யும். இரசியாவின் ஜாரும், சியாங்கே - ஷேக்கும் புரட்சிகர மக்களுக்கு எதிராக நடத்திய அடக்குமுறைகள் அனைத்தும் மகத்தான ரசியப் புரட்சியிலும் மகத்தான சீனப் புரட்சியிலும் இத்தகைய பாத்திரத்தை வகிக்கவில்லையா?

“மகத்தான அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் 40-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது சோவியத் யூனியன் உயர்தர சோவியத் கூட்டத்தில ஆற்றிய உரை” (6 நவம்பர், 1957)

கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சீன பிரதேசமான தைவானை ஆக்கிரமித்து, இடங்கொண்டிருக்கின்றது. குறுகிய காலத்துக்கு முன் அது லெபனானை ஆக்கிர

மித்து இடங்கொள்ள அதன் துருப்புகளை அனுப்பியுள்ளது; உலகம் பூராவும் உள்ள பல நாடுகளில் அமெரிக்கா பல நூறு இராணுவத் தளங்களை அமைத்திருக்கின்றது. சீன பூமியான தைவான், லெபனான், அந்நிய நாடுகளிலுள்ள அமெரிக்க இராணுவத் தளங்கள் ஆகியவை எல்லாம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கழுத்திலுள்ள சுறுக்குக் கயிறுகள் ஆகும். வேறுயாருமல்ல, அமெரிக்கர் தான் இந்தச் சுறுக்குக் கயிறுகளை உண்டாக்கி அவற்றைத் தமது சொந்தக் கழுத்தில் மாட்டி, அவற்றின் துளிகளை சீனமக்கள், பல்வேறு அரேபிய நாட்டு மக்கள், சமாதானத்தை விரும்பி ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கும் உலக மக்கள் எல்லாரிடமும் கொடுத்துள்ளார்கள். அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர் இந்த இடங்களில் தங்கியிருக்கும் காலம் எவ்வளவுக்கு நீடிக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் கழுத்திலுள்ள சுறுக்குக் கயிறுகளும் இறுக்கமாகி வரும்.

உயர்தர அரசாங்க மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை (8 செப்டம்பர், 1958)

ஏகாதிபத்தியம் நீண்ட காலம் வாழமாட்டாது: காரணம் அது எப்பொழுதும் தீமைகளே செய்கின்றது. சகல நாடுகளிலும் மக்களுக்கு எதிரான பிற்போக்குவாதிகளை எப்பொழுதும் ஊட்டி வளர்த்து வருகின்றது. பெருந்தொகையான காலனிகள், அரைக் காலனிகள், இராணுவ தளங்கள் ஆகியவற்றைப் பலாத்காரமாக இடங்கொண்டு அணு ஆயுத யுத்தத்தால் சமாதானத்தை அச்சுறுத்துகின்றது. இவ்வாறு ஏகாதிபத்தியத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட உலக மக்களின் 90 விழுக்

காட்டிற்கு மேலானோர் அதற்கெதிரான போராட்டத்தில் எழுகின்றார்கள் அல்லது எழ இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இன்னும் உயிரோடு இருக்கின்றது. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, வத்தீன் அமெரிக்க பிரதேசங்களில் இன்னும் தனிக்காட்டு ராஜா போல் வலம் வருகின்றது. மேற்கு உலகிலும் அது தனது சொந்த நாட்டு மக்களை அடக்கி ஒடுக்குகின்றது. இத்தகைய நிலைமை நிச்சயம் மாற வேண்டும். ஏகாதிபத்தியத்தின், பிரதானமாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் முடிவு கட்டுவது அனைத்துலக மக்களின் கடமையாகும்.

சின்ஹிவா செய்தி திபுவன திருபுக்கு அளித்த பேட்டி
(20 செப்டம்பர், 1958)

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் எங்கும் தனிக்காட்டு ராஜா போல் வலம் வந்து, தன்னை உலக மக்கள் அனைவரின் எதிரியாக்கி, தன்னை மென்மேலும் தனிமைப்படுத்தியுள்ளது. அடிமைப்படுத்தப்பட விரும்பாத எவரும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கைகளிலுள்ள அணுகுண்டுகளுக்கோ, நீர் வாயுக் குண்டுகளுக்கோ அஞ்சமாட்டார்கள். அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு எதிரான உலக மக்களின் கோப அலைகள் தடுக்கப்பட முடியாதவை. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் அதன் அடிவருடிகளுக்கும் எதிரான உலக மக்களின் போராட்டம் மேலும் மகத்தான வெற்றிகளைப் பெறுவது நிச்சயம்.

“அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கும் பணமா மக்களின் தீவிரமான தேசபக்த போராட்டத்திற்கு ஆதரவான அறிக்கை”
(12 ஜனவரி, 1964)

அமெரிக்க ஏகபோக முதலாளித்துவக் கும் பல்கள் தமது ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தக் கொள்கைகளை முன்னடத்துவத்தில் விடாப்பிடியாக நின்றால், உலக மக்கள் அனைவரும் அவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கும் நாள் நிச்சயம் வரும். அமெரிக்காவின் கூட்டாளிகளுக்கும் இதே நிலைமைதான் காத்திருக்கின்றது.

உயர்தர அரசாங்க மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை (8 செப்டம்பர், 1958)

எதிரியை எதிர்க்கும் போராட்டத்துக்காக, நாம் ஒரு நீண்ட காலகட்டத்தில் பின்வரும் கருத்தை வளர்த்துள்ளோம்:- யுத்த தந்திர ரீதியில் நாம் எல்லா எதிரிகளையும் துச்சமாக மதிக்க வேண்டும்; போர்த்தந்திர ரீதியில் நாம் அவர்களைப் பாரதூரமாக எடுக்க வேண்டும். அதன் அர்த்தம் முழுமையாக நோக்கும் போது நாம் எதிரியை துச்சமாக மதிக்க வேண்டும்; ஆனால் பருண்மையான ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் நாம் அவனைப் பாரதூரமாக எடுக்க வேண்டும். முழுமையாக நோக்கும்போது நாம் எதிரியை துச்சமாக மதிக்காவிட்டால் நாம் சந்தர்ப்பவாத தவறு இழைத்தவர்கள் ஆவோம். மார்க்சம் எங்கெல்சம் இரண்டு தனி நபர்களாக இருந்தபோதிலும், உலகம் முழுவதிலும் இருந்து முதலாளித்துவம் தூக்கியெறியப்படும் என்று அந்த காலத்திலேயே பிரகடனம் செய்தார்கள். ஆனால் பருண்மையான பிரச்சினைகளில், ஒவ்வொரு எதிரியையும் பொறுத்த வரையில், நாம் அவர்களைப் பாரதூரமாக எடுக்காவிட்டால், நாம் துணிச்சல்வாதத் தவறு இழைத்தவர்கள் ஆவோம். யுத்தத்தில் சமர்கள் ஒவ்வொன்றாகத்தான் நடத்தப்பட

முடியும். எதிரிகள் ஒவ்வொருவராகத்தான் ஒழிக்
கப்பட முடியும். தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்
றாகத்தான் கட்டப்பட முடியும். விவசாயிகள்
நிலத்தை துண்டு துண்டாகத்தான் உழ முடியும்.
ஒரு சாப்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கூட இது
பொருத்தமாகும். யுத்த தந்திர ரீதியில் நாம் உணவு
உண்பதை லேசாக எடுக்கின்றோம். அதைத்
தின்று முடிக்க முடியும் என்பதை நாம் அறி
வோம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் அதை உண்ணும்
போது, கவளம் கவளமாக உண்கிறோம். ஒரு
விருந்து முழுவதையும் ஒரே வாயில் விழுங்கி
விடுவது அசாத்தியம். இது பகுதி பகுதியாகத்
தீர்வு காண்பது என்றும், இராணுவ விஞ்ஞானத்
தில் எதிரிப்படைகளை ஒவ்வொன்றாக ஒழிப்பது
என்றும் கூறப்படுகின்றது.

கம்ப்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் மாஸ்கோ மாநாட்டு
உரை (18 நவம்பர், 1958)

சர்வதேசிய சூழ்நிலை இன்று ஒரு புதிய
நிருப்புமையத்தை அடைந்துள்ளது என்பது எனது
கருத்து. இன்று உலகில் மேல்காற்று, கீழ்க்காற்று
என இரண்டு காற்றுகள் வீசுகின்றன. “ஒன்று
கீழ்க்காற்று மேல்காற்றை வெல்ல வேண்டும்தான்
அல்லது மேல்காற்று கீழ்க்காற்றை வெல்ல வேண்
டும்” என்பது ஒரு சீனப் பழமொழி கீழ்க்காற்று
மேல் காற்றை வெல்வது தான் இன்றைய நிலை
மையின் குணாம்சம் என நான் கருதுகின்றேன்.
அதாவது சோசலிச சக்திகள் ஏகாதிபத்திய சக்தி
களை வெல்லும் பூரண மேம்பாடுடையவையாக
மாறிவிட்டன.

மேற்படி உரை

7.

போராடத் துணியுங்கள்! வெற்றி பெறத் துணியுங்கள்!

உலக மக்களே, ஒன்றுபட்டு அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்களையும், அவர்களது அடிவருடிகளையும் தோற்கடியுங்கள்! உலக மக்களே, அஞ்சாமல் இருந்து, துணிந்து போராடி, இன்னல்களைத் துச்சமாக மதித்து, அலையலையாக முன்னேறுங்கள்! அப்பொழுது உலகம் முழுவதும் மக்களுக்கே உரியதாகும். அனைத்து அரசர்களும் நிச்சயம் ஒழிக்கப்படுவர்.

"அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புக்கெதிரான (லி) காங்கோ மக்களை ஆதரிக்கும் அறிக்கை" (28 நவம்பர், 1964)

சினக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மார்க்சிய - லெனினிய அறிவியலின் அடிப்படையில் சர்வ தேசிய, தேசிய நிலைமைகளை தெளிந்த சிந்தனையுடன் மதிப்பீடு செய்து, எல்லா உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பிற்போக்குவாதிகளின் தாக்குதல்களும் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும். தோற்கடிக்கப்படவும் முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டது. வானத்தில் கருமுகில்கள் தோன்றிய போது, இவை தற்காலிகமானவையே, இருள் விரைவில் நீங்கும். சூரியன் இதோ தோன்றுவான் என்று நாம் சுட்டிக் காட்டினோம்.

"இன்றைய நிலைமையும் நமது கடமைகளும்" (25 டிசம்பர் 1947) தே.ப.தொ. 4

மனித வரலாற்றில் அழிவின் விளிம்பிலுள்ள எல்லா பிற்போக்கு சக்திகளும் புரட்சி சக்திகளுக்கெதிராக நிர்க்கதியான இறுதிப் போராட்டம் ஒன்றை நடத்துவது வழக்கம். ஆனால் புரட்சிவாதிகள் சிலர் தோற்றத்தில் பலமாகவும் உள்ளூர்ப் பலவீனமாகவும் இருக்கும் இந்த தோற்றப்பாட்டால் தற்காலிகமாக ஏமாந்து, எதிரி அழிவைக் கிட்டிவரும் அதே வேளையில் தாம் வெற்றியை நோக்கி முன்னேறும் உண்மையைக் காணத் தவறிவிடுகின்றனர்.

“இரண்டாவது உலகப்பெரும் போரில் திருப்பு மையம்” (12 அக்டோபர் 1942) தே.ப.தொ. 3

அவர்கள் போர் தொடுத்தால், அவர்களை முற்றாகத் துடைத்தொழிப்போம். விசயங்கள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் தாக்கினால் நாம் அவர்களைத் துடைத்தொழிப்போம். அவர்களுக்கு அந்தத் திருப்தி கிடைக்கும். கொஞ்சமாக அழித்தால் கொஞ்சம் திருப்தி; கூடுதலாக அழித்தால் கூடுதல் திருப்தி; முற்றாக அழித்தால் முழு திருப்தி. சீனாவின் பிரச்சினைகள் சிக்கலானவை. நமது மூளைகளும் சிறிது சிக்கலானவையாய் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் போரிடத் தொடங்கினால் நாம் எதிர்த்து போரிடுவோம்; சமாதானத்தை வென்றெடுக்கப் போரிடுவோம்.

“சங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945) தே.ப.தொ. 4

நம்மை யாரேனும் தாக்கினால், சமருக்கு நிலைமைகள் சாதகமாய் இருந்தால் நாம் நிச்சயம்

தற்காப்புக்காக செயல்பட்டு, அவனை உறுதியாகவும், துப்புரவாகவும், முற்றாகவும், முழுமையாகவும் ஒழித்துக் கட்டுவோம். (நாம் அவசரக் குடுக்கைத்தனமாக தாக்கக் கூடாது. நாம் தாக்கினால் வெற்றி பெற வேண்டும்.) பிற்போக்குவாதுகளின் வெருட்டுக்கு அஞ்சிவிடக் கூடாது.

“கோமிந்தாங்குடன் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின் சுற்றறிக்கை”
(26 ஆகஸ்டு, 1945) தே.ப.தொ. 4

நமது சொந்த விருப்பத்தைப் பொறுத்தவரை, நாம் ஒரு நாள் கூட போரிட விரும்பவில்லை. ஆனால் சூழ்நிலைகள் நம்மைப் போரிடும்படி நிர்ப்பந்தித்தால், நம்மால் இறுதிவரை போரிட முடியும்.

“அமெரிக்க திருபர் அன்னா லூயிஸ் ஸ்ட்ராங்குடன் நிகழ்த்திய உரையாடல்” (ஆகஸ்ட், 1940) தே.ப.தொ. 4

நாம் சமாதானத்தை விரும்புகிறோம். ஆனால், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் அதன் செருக்கான, அநியாயமான கோரிக்கைகளையும், ஆக்கிரமிப்பை விரிவாக்கும் சூழ்ச்சிகளையும் கைவிடாதவரையில், சீனா ஒரே ஒரு உறுதிப்பாடு கொரிய மக்களுடன் ஒன்றாக நின்று, தொடர்ந்தும் போரிடுவதாகும். இதற்குக் காரணம் நாம் யுத்தப் பிரியர் என்பதல்ல; நாம் யுத்தத்தை உடனடியாக நிறுத்தி, எஞ்சிய பிரச்சினைகளுக்குப் பின்னர் தீர்வுகாண விரும்புகின்றோம். ஆனால் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் அப்படிச் செய்ய விரும்பவில்லை. அப்படியென்றால் சரி, போர் நடக்கட்டும். அமெரிக்க

ஏகாதிபத்தியம் எத்தனை ஆண்டுகள் போரிட விரும்பினாலும், நாமும் அத்தனை ஆண்டுகள் போரிடத் தயாராய் இருக்கின்றோம். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் போரை நிறுத்த விரும்பும் காலம் வரை, சீன - கொரிய மக்கள் முழு வெற்றி பெரும் வரை நாம் போரிடத் தயாராய் இருக்கின்றோம்.

சீன மக்கள் அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் 1-வது தேசிய கமிட்டியின் 4-வது கூட்டத்து உரை (7 பிப்ரவரி, 1953)

நம் மத்தியிலுள்ள பலவீனமான சிந்தனை எல்லாவற்றையும் நாம் நீக்க வேண்டும். எதிரியின் பலத்தை அதிகப்படியாக மதிப்பது, மக்களின் பலத்தைக் குறைத்து மதிப்பது போன்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் தவறானவை.

"இன்றைய நிலைமையும் நமது கடமைகளும்" (25 டிசம்பர், 1947) தே.ப.தொ. 4

அடக்க ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தேசங்களும் தமது விடுதலைக்கான நம்பிக்கையை ஏகாதிபத்தியத்தினதும் அதன் அடிவருடிகளினதும் 'விவேக'த்தின் மீது வைக்கக் கூடாது. தமது ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்தி, போராட்டத்தில் அழுந்தி நிற்பதன் மூலம் தான் அவர்கள் வெற்றி பெற முடியும்.

அமெரிக்க - நோ தின் தியம் கும்பல் தென் வியட்நாமை ஆக்கிரமிப்பதையும் அதன் மக்களை வதை செய்வதையும் எதிர்ப்பதும் அறிக்கை" (29 ஆகஸ்ட், 1963)

இந்த தேசிய ரீதியான உள்நாட்டு யுத்தம் எப்பொழுது வெடித்தாலும் பரவாயில்லை, நாம்

அதற்கு நன்கு தயாராய் இருக்க வேண்டும். அது விரைவில், நாளை காலை வந்தாலும் கூட, நாம் தயாராய் இருக்க வேண்டும். இது ஒரு விசயம். இன்றைய சர்வதேசிய, தேசிய நிலைமைகளில், இந்த உள்நாட்டு யுத்தம் தற்காலிகமாக, ஸ்தல ரீதியானதாகவும் சில இடங்களுக்கு மாத்திரம் உரியதாகவும் இருக்கும், இது இரண்டாவது விசயம். முதலாவது விசயம் நாம் தயார் செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும். இரண்டாவது விசயம் நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகின்றது. சுருங்கச் சொன்னால் நாம் தயாராய் இருக்க வேண்டும். தயாராக இருந்தால், எத்தகைய சிக்கலான நிலைமையையும் சரியான முறையில் சமாளிக்கக் கூடியவர்களாக இருப்போம்.

“ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு யுத்த வெற்றிக்குப் பிந்திய நிலைமையும் தமது கொள்கையும்” (13 ஆகஸ்ட் 1945)
தே.ப.தொ. 4

8.

மக்கள் யுத்தம்

புரட்சி யுத்தம் என்பது பொது மக்களின் யுத்தம். பொது மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, அவர்களைச் சார்ந்திருந்தால் தான் இந்த யுத்தத்தை நடத்த முடியும்.

“பொது மக்களின் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொள். வேலை முறைகளில் கவனம் செலுத்து” (27 ஜனவரி, 1934) தே.ப.தொ. 1

உண்மையான இரும்புக் கோட்டை யாது? பொதுமக்கள், புரட்சியை உண்மையாகவும், விசுவாசமாகவும் ஆதரிக்கும் இலட்சோப இலட்சம் பொது மக்களே ஆவர். இதுதான் உண்மையான இரும்புக் கோட்டையாகும். இதை எந்தச் சக்தியாலும் உடைப்பது சாத்தியமாகாது; முற்றிலும் சாத்தியமாகாது. எதிர்புரட்சி நம்மை நசுக்க முடியாது. மாறாக, எதிர்புரட்சியை நம்மால் நசுக்க முடியும். புரட்சிகர அரசாங்கத்தை சூழ இலட்சோப இலட்சம் மக்களையும் அணி திரட்டி, நமது புரட்சி யுத்தத்தை விரிவாக்கி, எதிர்ப் புரட்சி முழுவதையும் ஒழித்துக்கட்டி சீனா முழுவதையும் நாம் கைப்பற்றுவோம்.

மேற்படி நூல்

யுத்தத்தை நடத்தும் பேராற்றலின் செழுமையான ஊற்று மூலம் பொதுமக்கள் மத்தியில் தான் இருக்கின்றது. ஜப்பான் நம்மைத் துன்புறுத்த

துணியும் காரணம், தலையாயமாக சீன மக்கள் அமைப்பு ரீதியாக அணி திரட்டப்படாததேயாகும். இந்தக் குறைபாடு ஒருக்கால் திருத்தப்பட்டதும், ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளன் எழுந்து நிற்கும் நமது கோடானு கோடி மக்களாலும் சுற்றி வளைக்கப்படுவான். அவன் நெருப்பு வளையத் திற்குள் பாய்ந்து வெறிமாடுபோல், நாம் இடும் சத்தத்தால் அச்சுறுத்தப்பட்டு எரிந்து இறந்து விடுவான்.

"தீண்டகூல யுத்தம் பற்றி" (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நம்மை எவ்வளவு துன்புறுத்துகிறார்கள்! நாம் இதைப் பாரதூரமாக எடுப்பது அவசியம். நாம் பலம் வாய்ந்த நிரந்தரப் படையை மாத்திரமல்ல. ஆயுதமேந்திய மக்கள் படைப் பிரிவுகளையும் பெருமளவில் உருவாக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நமது நாட்டை ஆக்கிரமிக்கும்போது, அவர்கள் ஓர் அங்குலம் நகர்வதுகூட பெரும்பாடாக இருக்கும்.

சிஹூலிவா செய்தி திஹுவன திருபருக்கு அளித்த பேட்டி
(29 செப்டம்பர், 1958)

புரட்சி யத்தத்தை முழுமையாக நோக்கினால், மக்கள் கொரில்லாக்களும், செம்படையின் பிரதான படைகளும் மனிதனின் வலக்கையும் இடக்கையும் போல ஒன்றுக்கொன்று உதவியானவை. நம்மிடம் செம்படையின் பிரதானப் படைகள் மாத்திரம் இருந்து, மக்கள் கொரில்லாக்கள் இல்லாவிட்டால் அது ஒரு கை மாத்திரமு

டைய படை வீரனுக்குச் சமம். திட்டவட்டமாகச் சொன்னால், அதுவும் குறிப்பாக இராணுவ நடவடிக்கைகளில் தளப்பிரதேச மக்களை ஒரு கூறாக நாம் குறிப்பிடும்போது நம்மிடம் ஆயுதந்தாங்கிய மக்களுண்டு என்று அர்த்தமாகும்.

“சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்”
(டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

யுத்தத்தின் வெற்றியும் தோல்வியும் பிரதானமாக இருதரப்புகளின் இராணுவ, அரசியல், பொருளாதார, இயற்கை நிலைமைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பதில் கேள்விக்கே இடமில்லை. எனினும் இவைகள் மட்டுமே நிர்ணயிப்பதில்லை. யுத்தத்தை நடத்துவதில் இருதரப்பின் அகத்திறமையாலும் இது நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இராணுவ யுத்த தந்திரி ஒருவர் ஒரு யுத்தத்தின் வெற்றிக்காக எடுக்கும் தனது முயற்சியில், பொருளாயத நிலைமைகள் விதிக்கும் எல்லைகளைத் தாண்ட முடியாது; இருந்தும், இந்த எல்லைகளுக்குள் நின்று, அவர் வெற்றிக்காகப் பாடுபட முடியும்; பாடுபடவும் வேண்டும். இராணுவ யுத்த தந்திரியின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த அரங்கில் அவர் ஒலியும் வண்ண ஜாலமும், ஆற்றலும் கம்பீரமும் நிறைந்த பல நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்ற முடியும்.

மேற்படி நூல்

யுத்தத்தின் நோக்கம் குறிப்பாக “தன்னைப் பாதுகாத்து, எதிரியை அழிப்பதாகும்” (எதிரியை
78

அழிப்பதென்றால், அவனை நிராயுதபாணியாக்கு வது அதாவது "எதிர்க்கும் ஆற்றலை அவனிடமிருந்து பறிமுதல் செய்வது" அன்றி, அவனுடைய படைகள் முழுவதையும் பௌதிக முறையில் அழிப்பதல்ல). புராதன யுத்த முறையில், ஈட்டியும் கேடயமும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதாவது, எதிரியைத் தாக்கி அழிப்பதற்கு ஈட்டியும், தன்னைப் பேணிக் காப்பதற்கு கேடயமும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இன்றைய காலத்தில் எல்லா ஆயுதங்களும் இவையிரண்டின் வளர்ச்சியாகவே இருக்கின்றன. குண்டு வீசும் விமானம், யந்திரத்துப்பாக்கி, நீண்ட தூர பீரங்கி, நச்சு வாயு எல்லாம் ஈட்டியின் வகைகளாகவும் வளர்ச்சியாகவும், விமானப் பாதுகாப்பு அகழி, உருக்குக் கவசம், காண்கிறீட் கோட்டை, நச்சு வாயு பாதுகாப்பு மூடி ஆகியவை கேடயத்தின் வகைகளாகவும் வளர்ச்சியாகவும் விளங்குகின்றன. டாங்கி என்பது ஈட்டி, கேடயம் இரண்டின் பணிகளும் இணைக்கப்பட்ட ஒரு நவீன ஆயுதம். தாக்குதல் என்பது எதிரியை அழிக்கும் பிரதான சாதனம். ஆனால் தற்காப்பும் மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தாக்குதலில் உடனடி நோக்கம் எதிரியை அழிப்பது. அதே சமயத்தில் அது சுய - பாதுகாப்பாகவும் விளங்குகின்றது. காரணம், எதிரியை அழிக்காவிட்டால், நீ அழிக்கப்படுவாய் தற்காப்பின் உடனடி நோக்கம் தன்னைப் பாதுகாப்பதாகும். ஆனால் அதே சமயத்தில் தற்காப்பு என்பது தாக்குதலைப் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு சாதனமாக அல்லது தாக்குதலுக்கு செல்லும் தயாரிப்புக் கட்டமாகத் திகழ்கிறது. பின் வாங்குவது என்பது

தற்காப்பின் வகையைச் சேர்ந்தது; தற்காப்பின் நீடிப்பு. அதே வேளையில் துரத்துவது தாக்குதலின் நீடிப்பாகும். யுத்தத்தின் ஆதார நோக்கம் எதிரியை அழிப்பது; சுய - பாதுகாப்பு இரண்டாந்தரமானது என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். காரணம் பெரும் தொகையில் எதிரியை அழிப்பதன் மூலம்தான் பயனுள்ள முறையில் தன்னைப் பாதுகாக்க முடியும். எனவே எதிரியை அழிப்பதில் பிரதான சாதனமாக விளங்கும் தாக்குதல் முதன்மையானது. அதே வேளையில் எதிரியை அழிப்பதில் பூர்த்தி செய்யும் சாதனமாக, ஒரு சுயபாதுகாப்பு சாதனமாக விளங்கும் தாற்காப்பு இரண்டாந்தரமானது. உண்மையான யுத்தத்தில், கூடிய அளவு காலம் தற்காப்பும், எஞ்சிய காலம் தாக்குதலும் பிரதான பாத்திரம் வகிக்கின்றன. ஆனால் யுத்தத்தைப் பூரணமாக நோக்கினால், தாக்குதல் முதன்மையானது.

“தீண்ட கால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938)
தே.ப.தொ. 2

இராணுவ நடவடிக்கைகளை வழி நடத்தும் எல்லா கோட்பாடுகளும், “தனது சொந்தப் பலத்தைப் பாதுகாக்கவும், எதிரியின் பலத்தை அழிக்கவும் இயன்ற அளவு பாடுபடுவது” என்ற ஒரு அடிப்படைக் கோட்பாட்டிலிருந்து வளர்கின்றன... அப்படியென்றால் யுத்தத்தில் வீரத் தியாகத்துக்கு ஊக்கமளிப்பதை எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும்? ஒவ்வொரு யுத்தமும் ஒவ்வொரு விலையை, சில வேளைகளில் மிக உயர்ந்த விலையைப் பெறுகின்றது. இது “சுய - பாது

காப்பு''க்கு முரண்பட்டதில்லையா? உண்மையில் இங்கு முரண்பாடே இல்லை. மேலும் சரியாகச் சொன்னால், தியாகமும் சுய - பாதுகாப்பும் ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிரானவையாகவும், ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்பவையாகவும் விளங்குகின்றன. காரணம், எதிரியை அழிப்பதற்கு மாத்திரமல்ல, தன்னைப் பாதுகாப்பதற்குக் கூட இத்தகைய தியாகம் இன்றியமையாதது; அரை - குறை அல்லது தற்காலிக "பாதுகாப்பு இன்மை" (தியாகம் அல்லது விலை கொடுத்தல்) என்பது பொதுவான, நிரந்தரப் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான ஒன்று. இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டிலிருந்து, இராணுவ நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் வழி நடத்தும் வரிசை வரிசையான பல கோட்பாடுகள் பிறக்கின்றன. அதாவது, சுடும் கோட்பாடு முதல் (தன்னைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒதுக்கிடம் தேடுவதும், சுடுகின்ற ஆற்றலை முற்றாகப் பயன்படுத்தி எதிரியை அழிப்பதும்) யுத்த தந்திரக் கோட்பாடுகள் வரை எல்லாவற்றிலும் இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் உணர்வு பரவியிருக்கின்றது. நுட்பவியல் கோட்பாடுகள் எல்லாம், போர்த் தந்திரங்கள், போரியக்கங்கள், யுத்த தந்திரம் சம்பந்தமான கோட்பாடுகள் எல்லாம் இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் பிரயோகமாக விளங்குகின்றன. தன்னைப் பாதுகாப்பது, எதிரியை அழிப்பது இரண்டும் இராணுவக் கோட்பாடுகள் அனைத்தின் அடிப்படையாகும்.

"ஐப்பனிய - எதிர்ப்பு கொரில்லா யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்" (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2

நமது போர் நடவடிக்கைக் கோட்பாடுகள் பின் வருமாறு:-

- (1) கலைந்து, தனிமைப்பட்டிருக்கும் எதிரிப் படைகளை முதலில் தாக்குவது; செறிந்த, பலமான எதிரிப்படைகளைப் பின்னர் தாக்குவது.
- (2) சிறிய, மத்தியதர நகரங்களையும், பரந்து விரிந்த கிராமப் பிரதேசங்களையும் முதலில் கைப்பற்றுவது; பெரிய நகரங்களைப் பின்னர் கைப்பற்றுவது.
- (3) வினைத்திறனுடைய எதிரியின் படைகளைத் துடைத்தொழிப்பதைப் பிரதான இலக்காகக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நகரை அல்லது இடத்தைப் பாதுகாப்பதை அல்லது கைப்பற்றுவதைப் பிரதான இலக்காகக் கொள்ளக் கூடாது. ஒரு நகரை அல்லது இடத்தைப் பாதுகாப்பது அல்லது கைப்பற்றுவது வினைத்திறனுடைய எதிரிப் படைகளை அழிப்பதன் விளைவாகும். ஒரு நகரை அல்லது இடத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது கைப்பற்றுவதற்கு முன், அது பல தடவை கைமாறுவது வழக்கம்.
- (4) ஒவ்வொரு சமரிலும் முற்றிலும் மேம்பாடான படைகளை (எதிரியின் பலத்திலும் பார்க்க இரண்டு, மூன்று, நான்கு, சில சமயங்களில் ஐந்து அல்லது ஆறு மங்கு படைகளை) ஒன்று குவிப்பது, எதிரிப் படைகளை நான்கு பக்கத்தாலும் சுற்றி

வளைப்பது, அவற்றை முற்றாக துடைத்தொழிப்பது, வலையிலிருந்து ஒருவரேனும் தப்பி ஓடாமல் பார்த்துக் கொள்வது. விசேஷ நிலைமைகளில், எதிரிக்கு அழிவு தரும் அடிகள் கொடுக்கும் முறையைப் பயன்படுத்துவது; அதாவது, நமது பலம் முழுவதையும் ஒன்று குவித்து எதிரி மீது நேர்முகத் தாக்குதல் தொடுத்து, அவனுடைய ஒரு பகுதியைத் துடைத்தொழித்து, இன்னொரு பகுதியைச் சிதறி ஓடச் செய்வது; இவ்வாறு, நமது படை இதர எதிரிப் படைகளை நசுக்குவதற்கு அதன் துடுப்புகளை விரைவாக நகர்த்த முடியும், நாம் பெறுவதிலும் பார்க்கக் கூடுதலாய் இழக்கின்ற அல்லது இரு தரப்பும் சமமாக இழக்கின்ற உராய்வுச் சமர்களைத் (battles of attrition) தவிர்க்கப் பாடுபடுவது. இப்படிச் செய்தால், முழுமையில் (எண்ணிக்கை அளவில்) நாம் தாழ்ந்தவர்களாய் இருந்தாலும், ஒவ்வொரு பகுதியிலும், குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு போரியக்கத்திலும் நாம் முழு மேம்பாடுடையவர்களாய் இருப்போம். இது போரியக்கத்தின் வெற்றியை உத்திரவாதம் செய்யும். காலப் போக்கில், முழுமையிலும் நாம் மேம்பாடுடையவர்களாய் மாறி, இறுதியில் எதிரிகள் எல்லோரையும் துடைத்தொழிப்போம்.

- (5) தயார் செய்யாமல் எந்த சமரிலும் போரிடாதே; வெற்றி நிச்சயம் இல்லாத எந்தச் சமரிலும் இறங்காதே; ஒவ்வொரு சமருக்கும்

இயன்றவை அனைத்தையும் செய்து தயாராய் இருக்க வேண்டும்; எதிரிக்கும் நமக்கும் உள்ள அதே நிலைமைகளில் வெற்றியை உத்தரவாதம் செய்ய எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும்.

- (6) சமரில் துணிவு, தியாகத்துக்கு அஞ்சாமை, களைப்புக்கு அஞ்சாமை, தொடர்ச்சியாகப் போரிடுவது (அதாவது, ஓய்வு இன்றி குறுகிய காலத்தில் அடுத்தடுத்துச் சமர் பல புரிவது) என்ற நமது போர் நடையை முற்றாக வெளிப்படுத்துவது.
- (7) எதிரி இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அவனைத் துடைத்தொழிக்கப் பாடுபடுவது; அதே சமயத்தில் நிலைத்தாக்குதல் போர்த்தந்திரங்களில் கவனம் செலுத்தி, எதிரியின் அரண்களையும் நகரங்களையும் கைப்பற்றுவது.
- (8) நகரங்களைத் தாக்கும் பிரச்சினையில், பலவீனமான காவல்களையுடைய எதிரியின் அரண்கள், நகரங்கள் எல்லாவற்றையும் உறுதியாகக் கைப்பற்றுவது; சந்தர்ப்பங்கள் வாய்க்கும் போது, சூழ்நிலைகள் அனுமதித்தால் நடுத்தரப் பலத்தால் காவல் செய்யப் பட்டிருக்கும் எதிரியின் அரண்கள், நகரங்கள் எல்லாவற்றையும் கைப்பற்றுவது, பலத்த காவல்களுடைய எதிரியின் அரண்கள், நகரங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்த வரையில், சூழ்நிலைகள் பக்குவம் அடையும் வரை காத்திருந்து அவற்றைக் கைப்பற்றுவது.

- (9) எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் எல்லாவற்றையும், ஆட்களில் பெரும்பாலானோரையும் கொண்டு, நமது பலத்தைப் பெருக்குவது, நமது படையின் பிரதான ஆட்பலம், பொருளாயத ஊற்று மூலங்கள் எல்லாம் போர் முனையில் தான் இருக்கின்றன.
- (10) போர்களில் வரும் இடைக் காலங்களை ஓய்வு எடுக்கவும், நமது படைகளைப் பயிற்றுவிக்கவும், உறுதிப்படுத்தவும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவது. ஓய்வெடுத்து, பயிற்சி செய்து, உறுதிப்படுத்தும் காலங்கள் பொதுவாக நீண்டவையாய் இருக்க கூடாது. இயன்ற அளவில் எதிரிக்கு மூச்சுவிடவே அவகாசம் கொடுக்கக் கூடாது.

சியாங் கை - ஷேக்கைத் தோற்கடிக்க மக்கள் விடுதலைப் படை பயன்படுத்திய தலையாய முறைகள் மேல் குறிப்பிட்ட இவையே. உள் நாட்டு, வெளிநாட்டு எதிரிகளுக்கு எதிரான நீண்ட காலப் போராட்டத்தில் மக்கள் விடுதலைப் படை புடம் போட்டெடுக்கப்பட்டதன் விளைவுகள் இவை நமது இன்றைய நிலைமைக்கும் இவை முற்றாகப் பொருந்தியவை.... நமது யுத்த தந்திரமும் போர்த் தந்திரங்களும் மக்கள் யுத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. மக்களுக்கு எதிரான எந்தப் படையும் நமது யுத்த தந்திர, போர்த் தந்திரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது.

“இன்றைய நிலைமையும் நமது கடமைகளும்” (22 டிசம்பர் 1977) தே.ப.தொ. 2

தயாரிப்பு இல்லாவிட்டால் மேம்பாடென் பது உண்மையான மேம்பாடாக இருக்காது; முன்முயற்சியும் இருக்க முடியாது. இந்த அம்சத் தைக் கிரகித்துக் கொண்டால், தாழ்ந்தவராக இருக்கும் படம் தயாராக இருந்தால், திடீர்த் தாக்குதல் மூலம் மேம்பாடான எதிரிகளையும் அடிக்கடி தோற்கடிக்க முடியும்.

“தீண்ட கால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1936)
தே.ப.தொ. 2

9.

மக்கள் படை

மக்கள் படை ஒன்று இல்லாவிட்டால், மக்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லை.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

இந்தப் படை பலமுடையது. காரணம், இந்த படையைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாரும் உணர்வு பூர்வமான கட்டுப்பாடு உடையர்கள். அவர்கள் எல்லாரும் ஒரு சில நபர்களின் அல்லது ஒரு குறுகிய கும்பலின் தனி நலன்களுக்காக அல்ல, பதிலுக்கு பரந்துபட்ட மக்களின் நலன்களுக்காக, முழு தேசத்தின் நலன்களுக்காகவே ஒன்று சேர்ந்து போரிடுகின்றனர். சீன மக்களின் பக்கத்தில் உறுதியாக நின்று, அவர்களுக்கு முழு மனதுடன் சேவை செய்வதே இந்தப் படையின் ஒரே ஒரு நோக்கம்.

மேற்படி நூல்

சீன செம்படை என்பது புரட்சியின் அரசியல் கடைமைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு ஆயுதந்தாங்கிய குழு. விசேஷமாக இப்பொழுது, செம்படை போரிடுவதுடன் மட்டும் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தி விடக்கூடாது. போரிட்டு எதிரியின் இராணுவ பலத்தை அழிப்பதோடு, மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வது, பொது மக்களை அமைப்பு ரீதியாக அணி திரட்டுவது, மக்களை ஆயுதபாணி

கள் ஆக்குவது, புரட்சிகர அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவவும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அமைப்புகளை நிறுவவும் மக்களுக்கு உதவி செய்வது முதலிய முக்கியமான கடமைகளுக்கும் தோள் கொடுக்க வேண்டும். செம்படை சும்மா போரிடுவதற்காக மட்டும் போரிடுவதில்லை. மாறாக மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வது, மக்களை அமைப்பு ரீதியாக அணி திரட்டுவது, மக்களை ஆயுதபாணிகளாக்குவது, புரட்சிகர அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவ மக்களுக்கு உதவி செய்வது முதலியவற்றுக்காகப் போரிடுகின்றது. பொதுமக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வது. அவர்களை அமைப்பு ரீதியாக அணிதிரட்டுவது. ஆயுதபாணிகளாக்குவது, புரட்சிகர அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவுவது ஆகிய இலட்சியங்களை நிறைவேற்றாவிட்டால், அது போரிடுவதற்கே அர்த்தமில்லை; செம்படை இருப்பதற்கே காரணமில்லை.

“ஊட்சியின் திலவும் தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது பற்றி” (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

மக்கள் விடுதலைப் படை எப்பொழுதும் ஒரு போர்ப் படையாக விளங்குகின்றது. தேசிய ரீதியான வெற்றிக்கு பின்னர் கூட, நமது நாட்டில் வாக்கங்கள் ஒழிக்கப்படாத, உலகில் ஏகாதிபத்திய அமைப்பு இன்னும் இருக்கின்ற வரலாற்று கட்டம் பூராவும் நமது படை ஒரு போர்படையாக திகழும். இந்த விசயத்தில் தவறான புரிதலோ, அல்லது ஊசலாட்டமோ இருக்கக் கூடாது.

“சீன கம்யூனிஸ்டு கட்சி 7-வது மத்திய கமிட்டியின் 2-வது பிளீனக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

நம்மிடம் போருக்காக ஒரு படையும், உழைப்புக்காக ஒரு படையும் இருக்கின்றன. 8-வது மார்க்க இராணுவமும், புதிய 4-வது படையும் போருக்கான படைகள், இந்தப் படைகள் கூட போர், உற்பத்தி இரண்டிலும் ஈடுபடுகின்றன. இந்த இரண்டு வகையான படைகளையும் கொண்டு, இந்த இரண்டு கடமைகளிலும் மக்கள் திரள் வேலையிலும் தேர்ச்சி பெற்ற படைகளைக் கொண்டு, நாம் இன்னல்களைக் கடக்க முடியும்; ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தை தோற்கடிக்க முடியும்.

“அமைப்பு ரீதியில் அணி திரள்க” (29 நவம்பர், 1943)
தே.ப.தொ. 3

நமது தேசிய பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படும். நமது பிரதேசத்தை மீண்டும் ஆக்கிரமிக்க எந்த ஒரு ஏகாதிபத்தியமும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. வீரம் செறிந்த, உருக்கேறிய மக்கள் விடுதலைப் படையை அடித்தளமாகக் கொண்டு நமது மக்கள் ஆயுதப்படைகள் பேணி, வளர்க்கப்பட வேண்டும். நம்மிடம் பலமிக்க ஒரு தரைப் படை மாத்திரமல்ல, பலம் வாய்ந்த விமானப்படையும் பலம் வாய்ந்த கடற்படையும் கூட இருக்கும்.

“சீன மக்கள் அரசியல் கலந்தாலோசனை மாநாட்டின் 1-வது பிளீனக் கூட்டத்து ஆரம்ப உரை (21 செப்டம்பர், 1949)

கட்சி துப்பாக்கி மீது ஆணை செலுத்துகிறது.
கட்சி மீது துப்பாக்கி ஆணை செலுத்துவதை ஒரு

போதும் அனுமதிக்க கூடாது இதுவே நமது கோட்பாடு.

"யுத்தமும் யுத்த தந்திரமும் பற்றிய பிரச்சினைகள்" (6 நவம்பர், 1938) தே.ப.தொ. 2

நாம் மகத்தான மக்கள் விடுதலைப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள்; நாம் மகத்தான சீனக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைமையிலுள்ள படையினர்கள் என்பதை நமது அதிகாரிகள், படையினர் எல்லாரும் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். கட்சியின் உத்தரவுகளை இடைவிடாது கடைப்பிடிப்போமானால் நாம் வெற்றி பெறுவது திண்ணம்.

"சீன மக்கள் விடுதலைப் படையின் பிரகடனம்" (அக்டோபர், 1947) தே.ப.தொ. 4

கட்சி கமிட்டிகளின் தலைமை

கட்சிக் கமிட்டி முறை என்பது கூட்டுத் தலைமையை உத்திர வாதம் செய்கின்ற, ஒரு தனி நபர் விசயங்களின் நிர்வாகத்தை ஏகபோக மாக்காமல் தடுக்கின்ற, ஒரு முக்கியமான கட்சி அமைப்பு, அண்மையில் ஒரு சில தலைமை உறுப்புகளில் (உண்மையில் எல்லா அமைப்புகளிலும் அல்ல) ஒரு தனி நபரே விசயங்களின் நிர்வாகத்தை ஏகபோகமாக்கி முக்கியமான பிரச்சினைகளை நிர்ணயிப்பது வழக்கம் என்பது அனேகமாக தெரிய வந்தது. முக்கியமான பிரச்சினைகளை தீர்வுகள் கட்சிக் கமிட்டி கூட்டங்களால் அல்ல, தனிநபர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. கட்சிக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் பெயரளவில் மாத்திரமே அங்கம் வகிக்கின்றனர். கட்சிக் கமிட்டி உறுப்பினர்களின் கருத்து வேறுபாடுகள் தீர்க்கப்பட முடியாமல், நீண்டகாலமாக அப்படியே விடப்படுகின்றன. கட்சிக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் மத்தியில் நிலவும் ஐக்கியம் சம்பிரதாயமன்றி, உண்மையானதல்ல. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். இன்று முதல் மத்திய கமிட்டியின் பிராந்திய குழுக்கள் முதல் மாவட்ட கட்சிக் கமிட்டிகள் வரையும் முன்னணிக் கட்சி கமிட்டிகள் முதல் இராணுவ பிரதேசங்களின் (புரட்சி இராணுவக் கமிசனின் துணை - கமிசன்கள் அல்லது தலைமைக் குழுக்களிலும்) மற்றும் பிரிகேட் (brigade) படைப் பிரிவுகளின் கட்சிக்

கமிட்டிகள் வரையும், இன்னும் அரசாங்க நிறுவனங்கள், மக்களது நிறுவனங்கள், செய்தி நிறுவனங்கள், பத்திரிகை செயலகங்கள் ஆகியவற்றின் தலைமைக் கட்சி குழுக்களிலும் ஒரு சிறந்த கட்சிக் கமிட்டிக் கூட்ட முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமான எல்லா பிரச்சினைகளும் (உண்மையில் முக்கியமற்ற சாமானிய பிரச்சினைகள், அல்லது கூட்டங்களில் விவாதித்து, ஏற்கனவே தீர்வு காணப்பட்டு, அமல் நடத்தப்பட மாத்திரமுள்ள பிரச்சினைகள் அல்ல) விவாதத்துக்கு கட்சிக் கமிட்டியிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். பங்கேற்ற கமிட்டி உறுப்பினர்கள் தமது கருத்துக்களைப் முற்றாக தெரிவித்து, தீர்க்கமான முடிவுகளுக்கு வர வேண்டும். பங்கேற்ற கமிட்டி உறுப்பினர்கள் தமது கருத்துக்களைப் முற்றாக தெரிவித்து, தீர்க்கமான முடிவுகளுக்கு வரவேண்டும். பின்னர் அவை சம்மந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களால் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும்....., கட்சிக் கமிட்டி கூட்டங்களை நிரந்தரக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்க வேண்டும். இவை இரண்டையும் ஒன்றாகப் போட்டுக் குழப்பக் கூடாது. மேலும், கூட்டுத் தலைமையும், தனிநபர் பொறுப்பும் ஒன்றை ஒன்று உதாசீனம் செய்யும் முறையில் வற்புறுத்தப்படக் கூடாது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இராணுவத்தில் சமரின் போதும் சூழ்நிலைகள் கோரும் போதும் தலைமையில் உள்ளவருக்கு அவசர முடிவுகள் எடுக்கும் உரிமை உண்டு.

“கட்சிக் கமிட்டி முறையைப் பலப்படுத்துவது பற்றி” (20 செம்டம்பர், 1948) தே.ப.தொ. 4

ஒரு கட்சிக் கமிட்டியின் செயலாளர் ஒரு "குழுத்தலைவ"ராக கடமையாற்றுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒரு கட்சிக் கமிட்டிகளில் பத்து முதல் இருபது பேர் வரை இருப்பர். இது இராணுவத்தில் உள்ள ஒரு குழு போன்றது. செயலாளர் அக் "குழுவின் தலைவ"ரைப் போன்றவர். அதற்குச் சரியான தலைமை அளிப்பது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. இன்று மத்திய கமிட்டியின் ஒவ்வொரு பிராந்திய குழுவும் அல்லது துணை பிராந்திய குழுவும் ஒரு பரந்த பிரதேசத்துக்குத் தலைமை தாங்கி மிகக் கடினமான பொறுப்புகளுக்குத் தோள் கொடுக்கின்றது. தலைமை தாங்குவதன் அர்த்தம் பொதுக் கொள்கைகளையும் பருண்மையான கொள்கைகளையும் வகுப்பது மாத்திரமல்ல, சரியான வேலை முறைகளையும் வகுப்பதாகும். சரியான பொதுக் கொள்கைகளும் பருண்மையான கொள்கைகளும் இருந்தாலும் கூட, வேலை முறைகளில் கவனம் செலுத்தப்படாவிட்டால், தொல்லைகள் இன்னும் ஏற்படலாம். ஒரு கட்சிக் கமிட்டி தலைமை அளிக்கும் அதன் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அதன் "குழு உறுப்பினர்கள்"ளைச் சார்ந்து அவர்கள் தமது பாத்திரத்தை முற்றாக வகிக்க அவர்களுக்குத் துணை செய்ய வேண்டும். ஒரு சிறந்த "குழுத்தலைவ"ராக இருப்பதற்கு செயலாளர் மிக நன்றாகப் படிக்கவும், பரீசீலனை செய்யவும் வேண்டும். ஒரு செயலாளர் அல்லது துணைச் செயலாளர் தனது "குழு உறுப்பினர்கள்" மத்தியில் பிரசார, அமைப்பு வேலையைச் செய்வதில் கவனம் செலுத்தாவிட்டால் கமிட்டி உறுப்பி

னர்களுடன் கொள்ளும் தனது உறவுகளைச் சரியான முறையில் கையாளாவிட்டால், கூட்டங்களை வெற்றிகரமாய் நடத்துவது எப்படி என்று ஆராயாவிட்டால் தனது "குழு"வுக்கு சரியாகத் தலைமை தாங்குவது அவருக்கு கஷ்டமாக இருக்கும். "குழு உறுப்பினர்கள்" அடிக்கு அடி அணிவகுத்து செல்லாவிட்டால், போராட்டத்திலும், நிர்மாணத்திலும் கோடானு கோடி மக்களுக்கு அவர்கள் தலைமை தாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. உண்மையில் செயலாளருக்கும் கமிட்டி உறுப்பினர்களுக்கும் உள்ள உறவு சிறுபான்மை பெரும்பான்மைக்கு பணிந்தொழுகும் உறவு. எனவே, இது குழுத்தலைவருக்கும் அவருடைய போர் வீரருக்கும் உள்ள உறவிலிருந்து வேறுபட்டது. இங்கு ஒப்புமை வகையில் மாத்திரம் நாம் பேசுகின்றோம்.

"கட்சிக் கமிட்டியின் வேலை முறைகள்" (13 மார்ச், 1949)
தே.ப.தொ. 4

பிரச்சினைகளை மேசையில் வைக்க வேண்டும். "குழுத்தலைவர்" மாத்திரமல்ல கமிட்டி உறுப்பினர்களும் இப்படியே செய்ய வேண்டும். ஒருவர் முதுகுக்குப்பின் மற்றவர் புறங்கூறக் கூடாது. பிரச்சினைகள் தோன்றும் போதெல்லாம், கூட்டத்தைக் கூட்டி, பிரச்சினைகளை விவாதத்திற்காக மேசையில் வைத்து, சில முடிவுகளை எடுத்தால், பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும். பிரச்சினைகள் இருந்து, அவை மேசையில் வைக்கப்படாவிட்டால், அவை நீண்டகாலம் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும், ஆண்டுக்கணக்காக அவை

இழுபட்டுச் செல்லலாம். “குழுத் தலைவ”ரும் கமிட்டி உறுப்பினர்களும் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். செயலாளருக்கும் கமிட்டி உறுப்பினர்களுக்கும் இடையில், மத்திய கமிட்டிக்கும் அதன் பிராந்திய குழுக்களுக்கும் இடையில், பிராந்திய குழுக்களுக்கும் பிரதேச கட்சி கமிட்டிகளுக்கும் இடையில் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளல், ஆதரவு, நட்புறவு ஆகியவற்றிலும் பார்க்க முக்கியமானவை வேறொன்றுமில்லை.

மேற்படி நூல்

“தகவல் பரிமாறுவது”. இதன் அர்த்தம் கட்சிக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் தமது கவனத்துக்கு வந்த விசயங்கள் பற்றி ஒருவருக்கு ஒருவர் அறிவித்து, கருத்துக்களைப் பரிமாற வேண்டும். ஒரு பொதுவன மொழியை உருவாக் குவதில் இது மிக முக்கியமானது. சிலர் இப்படி செய்ய தவறிவிடுகின்றனர். லௌ கிச்சு என்பவர் வருணித்த நபர்களைப் போல், “தமது கோழிகள் கூவுவதும், நாய்கள் குறைப்பதும் கேட்கக் கூடிய தூரத்திலிருந்தும், அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் வரை ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதே இல்லை”; இதன் விளைவாக அவர்களிடம் பொதுமொழி என்பது குறைவு.

மேற்படி நூல்

உங்களுக்குப் புரியாத அல்லது தெரியாத விசயங்கள் பற்றி உங்களுக்கு கீழ் உள்ளவர்கள்

டம் கேளுங்கள். உங்களுடைய அங்கீகாரத் தையோ அல்லது நிராகரிப்பையோ, இலேசாக தெரிவிக்க கூடாது.... நமக்கு தெரியாதவற்றை தெரிந்து போல் நடக்க கூடாது... நாம் "கீழே உள்ளவர்களிடமிருந்து கேட்டுப் படிப்பதற்கு வெட்கப்பட கூடாது" கீழ் மட்டங்களிலுள்ள ஊழியர்களின் கருத்துகளை நாம் கவனமாக கேட்க வேண்டும். நீங்கள் ஆசிரியனாவதற்கு முன், மாணவராய் இருங்கள். நீங்கள் உத்தரவுகள் இடுவதற்கு முன் கீழ் மட்ட ஊழியர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.... கீழ் மட்ட ஊழியர்கள் கூறுவது சரியாக இருக்கலாம் அல்லது பிழையாக இருக்கலாம். கேட்டதும் நாம் அவற்றை ஆராய வேண்டும். நாம் சரியான கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்தி அவற்றின் படி செயல்பட வேண்டும்.... கீழ் இருந்து வரும் தவறான கருத்துகளையும் நாம் கேட்க வேண்டும். அவற்றை முற்றாகக் கேளாமல் விடுவது தவறு. ஆனால் அவற்றின்படி செயற்படக் கூடாது. மாறாக, அவற்றை விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

"பியானோ வாசிக்க" பழக வேண்டும் பியானோ வாசிக்கும் போது பத்து விரல்களும் இயங்குகின்றன. சில விரல்களை மட்டும் அசைத்து, ஏனையவற்றை அசைக்கா விட்டால் பியானோ வாசிக்க முடியாது. ஆனால் பத்து விரல்களையும் ஏககாலத்தில் அழுத்தினாலும் இசை என்பது பிறக்காது. நல்ல இசை பிறக்க

வேண்டுமானால் அவை பரஸ்பரம் இலயத்தோடும் இசைவாகவும் இயங்க வேண்டும். கட்சிக் கமிட்டி அதன் கேந்திர கடமையை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதே வேளையில் அதன் கேந்திர கடமையைச் சுற்றியுள்ள இதர துறைகளிலும் வேலை செய்ய வேண்டும். இன்று நாம் பல துறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நாம் பல்வேறு இடங்கள், ஆயுதப்படைகள் இலாக்காக்கள் ஆகியவற்றின் வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். நம் ஒருசில விசயங்களில் மட்டும் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி ஏனையவற்றை தவிர்த்து விடக்கூடாது. எங்கே பிரச்சினை இருக்கின்றதோ அங்கே நமது விரலை வைக்க வேண்டும். நாம் தேர்ச்சி பெற வேண்டிய முறை இது. சிலர் நன்றாக வாசிக்கின்றனர். சிலர் அப்படி அல்ல. அவர்கள் வாசிக்கும் இசைகளிலும் பெரும் வேறுபாடு இருக்கின்றது. கட்சிக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் நன்றாக "பியானோ வாசிக்கக்" கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

"உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வது" இதன் அர்த்தம் கட்சிக் கமிட்டி அதன் பிரதான கடமைகளைப் "பற்றி"க் கொள்வது மாத்திரமல்ல, அதை "உறுதியாக பற்றி"க் கொள்ள வேண்டும் ஒரு விசயத்தை சிறிதளவேனும் வழுவாமல் உறுதியாகக் கிரகித்துக் கொண்டால் தான் அதை உறுதியாக பற்றிக் கொள்ள முடியும். உறுதியாக கிரகித்துக் கொள்ளாவிட்டால் அதை கிரகித்துக் கொள்ளாத தற்குச் சமம். ஒருவர் விரித்த கையுடன் ஒரு

பொருளை பிடிக்க முடியாது என்பது இயற்கையே. ஏதும் ஒன்றை பிடிப்பது போல் கையைப் பொத்தும் போதும், அதை இறுக்கமாக பற்றாவிட்டால், அதில் பிடி என்பது இருக்காது. நமது தோழர்கள் சிலர் தலையாய விசயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்கின்றனர், ஆனால் வேலையை வெற்றிகரமாக செய்யமுடியாமல் இருக்கின்றனர். ஒன்றைப் பற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் அதில் பயனில்லை. அதை உறுதியாக பற்றிக் கொள்ளாவிட்டாலும் அதில் பயனில்லை.

மேற்படி நூல்

“கணிதத்துக்கான மூளை இருப்பது.” அதன் அர்த்தம், ஒரு நிலைமையின் அல்லது பிரச்சினையின் கணித அம்சத்தை கவனிக்கும் போது, அவற்றை நாம் கணித அடிப்படையில் ஆராய வேண்டும். ஒவ்வொரு தன்மையும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் வெளிப்படுகின்றது. எண்ணிக்கை இல்லாவிட்டால், தன்மையும் இருக்க முடியாது. இன்றுவரை நமது தோழர்கள் பலர் விசயங்களின் கணிதக் கூறை - அடிப்படைப் புள்ளி விபரங்களையும் பிரதான விதங்களையும் விசயங்களின் தன்மைகளை நிர்ணயிக்கும் கணிதக்கூறு எல்லைகளையும் - கவனிக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களிடம் “கணிதத்துக்கான” மூளை இல்லை, அதன் விளைவாக அவர்கள் பிழை விடுவது தவிர்க்க முடியாதது.

மேற்படி நூல்

“பொதுமக்களுக்கு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தி அறிவித்தல்” கூட்ட அறிவித்தல்கள் முன்னதாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது “பொதுமக்களுக்கு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தி அறிவித்தல்” கொடுப்பதற்குச் சமம். இதன் மூலம் எல்லாரும் விவாதிக்கப்படவுள்ள விசயம் யாது, தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகள் யாவை என்பதை அறிந்து கொள்வர். அதற்காக காலாகாலத்தில் தயாரிப்புகளும் செய்வார். சில இடங்களில் நகல் தீர்மானங்களையும், அறிக்கைகளையும் முன்னதாக தயார் செய்யாமல் ஊழியர் கூட்டங்கள் கூட்டப்படுகின்றன. கூட்டத்திற்கு எல்லாரும் வந்த பின்னர்தான் தற்காலிக ஒழுங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. இது “துருப்புகளும் இல்லை” என்று சொல்வதற்கு சமமாகும். இது சிறந்த முறையல்ல. தயாரிப்புக்கள் பூர்த்தியாகா விட்டால், அவசரமாகக் கூட்டங்களை கூட்டுவது அவசியமற்றது.

மேற்படி நூல்

“குறைந்த, சிறந்த துருப்புகளும் எளிமை யான நிர்வாகமும்.” உரையாடல்கள், சொற்பொழிவுகள், கட்டுரைகள், தீர்மானங்கள் எல்லாம் சுருக்கமானவையாகவும் விசயத்தோடு ஒட்டியவையாகவும் இருக்க வேண்டும். கூட்டங்களும் மிக நீண்ட நேரம் நடைபெறக்கூடாது.

மேற்படி நூல்

சொந்த கருத்திலும் பார்க்க வேறுபட்ட கருத்துள்ள தோழர்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு வேலை செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பல்வேறு இடங்களிலும் அல்லது இராணுவத்தில் கூட, இதை மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். கட்சிக்கு வெளியேயுள்ள மக்களுடன் கொள்ளும் உறவுகளுக்கும் இது பொருத்தமானது. நாம் நாட்டின் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலிருந்தும் வந்து ஒன்றாக சேர்ந்துள்ளோம். நம்மைப் போன்ற கருத்துகளுடைய தோழர்களுடன் மாத்திரமல்ல, மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உடையவர்களுடனும் நாம் ஐக்கியப்பட்டு வேலை செய்வதில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

அகங்காரத்திற்கு எதிராக விழிப்புடன் இரு. தலைமையிலுள்ள எவரையும் பொறுத்தவரையில், இது கோட்பாடு தழுவின ஒரு விசயமும், ஐக்கியத்தை பேணுவதற்கான ஒரு முக்கிய நிபந்தனையும் ஆகும். தமது வேலையில் பாரதூரமான தவறு இழைக்காமல் மாபெரும் சாதனைகளை ஈட்டியவர்கள் கூட அகங்காரம் கொள்ளக் கூடாது.

மேற்படி நூல்

வேறுபடுத்தும் இரண்டு எல்லைக் கோடுகளை வரைந்து கொள்வது முதலாவதாக, புரட்சிக்கும் எதிர் புரட்சிக்கும் இடையில், ஏனானுக்கும் சியானுக்கும்¹ இடையில் தாம் இந்த எல்

லைக் கோடுகளை வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை சிலர் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, அதிகாரத்துவத்தை (Bureaucracy) எதிர்த்துப் போராடும் பொழுது, அவர்கள் ஏனானைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் "அங்கு ஒன்றும் சரியாக இல்லை" என்பது போல் பேசுகின்றனர். ஏனானிலுள்ள அதிகாரத்துவம் சியானிலுள்ள அதிகாரத்துவம் இரண்டையும் ஒப்பு நோக்கி, வேறுபடுத்தி பார்க்க தவறுகின்றனர். இது அடிப்படையில் தவறானது. இரண்டாவதாக, புரட்சிகர அணிகளுக்குள் சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையில், சாதனைகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்கும் இடையில் எது முதன்மையானது, எது இரண்டாம்தரமானது என்பதைத் தெளிவாக்குவது அவசியம். எடுத்துக் காட்டாக, சாதனை 30 வீதமா அல்லது 70 வீதமா? இவற்றைக் குறைத்து மதிப்பது, கூட்டி மதிப்பது இரண்டும் தவறானவை. ஒருவருடைய வேலையில் அவருடைய சாதனைகள் 30 வீதமா அல்லது 70 வீதமா, அவருடைய தவறுகள் 30 வீதமா 70 அல்லது வீதமா என்பது அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். அவருடைய சாதனைகள் 70 வீதமா இருந்தால் அவருடைய வேலை அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும், சாதனைகள் முதன்மையாக உள்ள ஒரு வேலைமை தவறுகள் முதன்மையாக உள்ள வேலை என்று வருணிப்பது முற்றிலும் தவறானது. நாம் பிரச்சினைகளை அணுகும் போது, புரட்சிக்கும் எதிர்ப்புரட்சிக்கும் இடையில் ஒரு

எல்லைக் கோடு, சாதனைகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்கும் இடையில் ஒரு எல்லைக் கோடு என இரண்டு எல்லைக் கோடுகளை வரைந்து கொள்ள மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த இரண்டு எல்லைக் கோடுகளையும் நாம் மனதில் வைத்திருந்தால் விசயங்களை சரியான முறையில் நம்மால் கையாள முடியும். இல்லாவிட்டால் விசயங்களின் தன்மைகளை நாம் குழப்பி விடுவோம். இந்த எல்லைக் கோடுகளை சரியாக வரைய வேண்டுமானால், கவனமாகப் படிப்பதும் ஆராய்வதும் அவசியமானவை. ஒவ்வொரு விசயத்தையும் பொறுத்த வரையில் நமது கண்ணோட்டம் ஆராய்ச்சியும் படிப்பும் தழுவின ஒன்றாகும்.

மேற்படி நூல்

கட்சி அமைப்பு துறையில், மத்தியத்துவத்தின் வழிகாட்டலில் ஜனநாயக முறை அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான வழிகள் பின் வருமாறு :

(1) கட்சியின் தலைமை உறுப்புகள் சரியான வழிகாட்டுதல்களைக் கொடுத்து, பிரச்சினைகள் தோன்றும்போது அவைகளுக்கான தீர்வுகளைக் கண்டு தம்மை தலைமை மையங்களாக நிலை நாட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

(2) மேல்மட்ட அமைப்புகள் கீழ்மட்ட அமைப்புகளின் நிலைமைகளையும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் பற்றி நல்ல புரிதலை அடைவதன் மூலம் சரியான தலைமை அளிப்பதற்கு ஒரு

புறநிலை அடிப்படையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

(3) பல்வேறு மட்டங்களிலுள்ள கட்சி அமைப்புகளும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும்போது பெரும்போக்கான முடிவுக்கு வரக்கூடாது. ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதும் அது உறுதியாக அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும்.

(4) கட்சியின் மேல் மட்ட அமைப்புகளுடைய முக்கியமான முடிவுகள் எல்லாம் கீழ்மட்ட அமைப்புகளுக்கும் கட்சி அணிகளுக்கும் உடனுக்குடன் அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

(5) கட்சியின் கீழ்மட்ட அமைப்புகளும் அணிகளும் மேல் மட்ட அமைப்புகளின் கட்டளைகளை முற்றாகப் புரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு விபரமாக விவாதிப்பதும் அவைகளை அமுல் நடத்தும் முறைகளை தீர்மானிப்பதுவும் வேண்டும்.

"உட்சியில் திலவும் தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது பற்றி" (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ.1

1. ஏனான், சீனக் கம்யூனிஸ்டு உட்சியினுடைய மத்தியக் கமிட்டியின் தலைமையிடமாக 1937 ஜனவரியிலிருந்து 1947 மார்ச் வரை இருந்தது. சியான், வட மேற்கு சீனாவில் திலவிய கொமின்டாங் பிற்போக்கு ஆட்சியின் மையமாக இருந்தது. இந்த இரண்டு நகரங்களையும் புரட்சி மற்றும் எதிர்ப்புரட்சியின் சின்னங்களாக, இங்கே தேஜூர் மாவோ குறிப்பிடுகிறார்.

11.

மக்கள்திரள் வழி

மக்கள், மக்கள் மட்டுமே, உலக வரலாற்றைப் படைக்கும் உந்து சக்தி ஆவர்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)
தே.ப.தொ. 3

மக்கள்தான் உண்மையான வீரர்கள். ஆனால் நாம் அடிக்கடி சிறுபிள்ளைத் தனமுடையவர்களாகவும், நகைக்கத்தக்கவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். இதை விளங்கிக் கொள்ளா விட்டால் மிக ஆரம்ப அறிவைக் கூட பெறுவது சாத்தியமாகாது.

“கிராமிய பரிசீலனை”யின் முன்னுரையும் பின்னுரையும்”
(மாச் - ஏப்ரல், 1941) தே.ப.தொ. 3

மக்கள் எல்லையற்ற படைப்பாற்றல் உடையவர்கள். அவர்கள் தம்மை அமைப்பு ரீதியில் அணிதிரட்டி, தமது ஆற்றலை முற்றாக வெளிப்படுத்தக் கூடிய இடங்களிலும் வேலைப் பிரிவுகளிலும் தமது கவனத்தை குவிக்க முடியும்; உற்பத்தியை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் பெருக்க கவனத்தை குவிக்க முடியும்; தங்களது சொந்த வாழ்க்கையை வளமாக்குவதற்கான நிறுவனங்களை மென்மேலும் உருவாக்க முடியும்.

“உபரி உழைப்புக்கு ஒரு வழி பிறந்து விட்டது” என்ற கூட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

விவசாயி இயக்கத்தின் இன்றைய பேரெழுச்சி ஒரு மகத்தான சம்பவமாகும். ஒரு குறுகிய காலத்திற்குள் சீனாவின் மத்திய, தெற்கு, வடக்கு மாகாணங்களில் பல கோடி விவசாயிகள் ஒரு பெரும் புயல் போல, பெரும் சூறாவளி போல, எந்த பெரிய சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத ஆற்றலுடன் கொந்தளித்து எழுவார்கள். அவர்கள் தம்மைப் பிணைத்திருக்கும் விலங்குகள் எல்லா வற்றையும் உடைத்தெறிந்து, விடுதலைக்குச் செல்லும் பாதையில் வேகமாக முன்னேறுவர். ஏகாதிபத்தியவாதிகள், யுத்த பிரபுக்கள், ஊழல் மிகுந்த அதிகாரிகள், ஸ்தல கொடுங்கோலர்கள், தீய பிரபுக்கள் அனைவரையும் அவர்களுடைய சவக்குழிக்குள் வாரி வீசுவர். ஒவ்வொரு புரட்சிகரக் கட்சியும், ஒவ்வொரு புரட்சிகரத் தோழரும் அவர்களால் சோதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் தீர்மானத்தின்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவர் அல்லது நிராகரிக்கப்படுவர். அவர்களுக்கு முன்னே சென்று தலைமை தாங்குவதா? அவர்களின் பின்னே சென்று சைகை காட்டி விமர்சனம் செய்வதா? அவர்களுக்குக் குறுக்கே நின்று அவர்களை எதிர்ப்பதா? ஒவ்வொரு சீனருக்கும் இந்த மூன்று மாற்று வழிகளில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. ஆனால் இந்தத் தேர்வை விரைவாகச் செய்யும்படி நிலைமைகள் உங்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றன.

“ஹூனான் விவசாயி இயக்க பரிசீலனை பற்றிய அறிக்கை”
(மார்ச், 1927) தே.ப.தொ. 1

இன்று நாட்டுப் புறத்தில் சமுதாய மாற்றப் பேரலை, கூட்டுறவுப் பேரலை சில இடங்களை ஏற்கனவே அடைந்து விட்டது. அது விரைந்து நாடு முழுவதும் பரவும். இது 50 கோடி கிராமிய மக்கள் கலந்து கொள்ளும் ஒரு பிரமாண்டமான சோசலிச புரட்சி இயக்கம். இது உலக ரீதியிலும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நாம் இந்த இயக்கத்துக்கு ஊக்கமான, உற்சாகம் நிறைந்த, ஒழுங்கான தலைமை கொடுக்க வேண்டும். எந்த வழியிலும் பின்னிழுத்து விடக்கூடாது. இவ்வி யக்கத்தின் போக்கில் சில தவறுகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. இது புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. அவற்றைத் திருத்துவதும் கடினம் அல்ல. ஊழியர்கள் மத்தியிலும், விவசாயிகள் மத்தியிலும் குறைபாடுகளும் தவறுகளும் இருக்கின்றன. நாம் அவர்களுக்கு ஊக்கமான உதவி அளித்தால் தான் அவற்றை வெல்ல முடியும். அல்லது திருத்த முடியும்.

“விவசாயத்தைக் கூட்டுறவுமயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி”
(31 ஜூலை, 1955)

மக்கள் மத்தியில் சோசலிசத்துக்கான ஒரு வற்றாத உற்சாக உணர்வு நிறைந்திருக்கின்றது ஒரு புரட்சிகர காலகட்டத்தில் கூட, வழக்கமான பழைய பாதையை மாத்திரம் பின்பற்றுவவர்களால் இந்த உற்சாக உணர்வை முற்றிலும் காணவே முடியாது. அவர்கள் கண்ணிருந்தும் குருடர்கள்; அவர்களுக்கு முன் உள்ளதெல்லாம் இருள் மட்டுமே. சில சமயங்களில் அவர்கள் மெய்யையும், பொய்யையும் ஒன்றாகப் போட்டு

குழப்பி, விசயங்களை தலைகீழாகப் புரட்டும் அளவுக்குச் செல்கிறார்கள். இத்தகைய நபர்களை நாம் போதிய அளவு சந்திக்கவில்லையா? வழக்கமான பழைய பாதையை மாத்திரம் பின்பற்றக் கூடியவர்கள் மக்களின் உற்சாக உணர்வை இயல்பாகவே குறைத்து மதிப்பிடுகின்றனர். ஏதும் ஒரு புதிய விசயம் தோன்றியபோதெல்லாம் அவர்கள் அதை அங்கீகரிக்காமல், எதிர்க்க ஒடுகின்றனர். பின்னர் தோல்வியை ஏற்று, சிறிது சுய-விமர்சனம் செய்கின்றனர். அடுத்த தடவை ஒரு புதிய விசயம் தோன்றும் போதும், அவர்கள் மீண்டும் இப்படியே செய்கின்றனர். புதியவை அனைத்தையும் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை இதுவாகவே இருக்கின்றது. இத்தகைய நபர்கள் எப்பொழுதும் செயலற்றவர்கள். நெருக்கடியான சமயம் வரும் போதெல்லாம் அவர்கள் முன்னேறத் தவறி விடுகின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னும் முதுகில் ஒரு குத்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“இந்த நகர குடியிருப்பு இரண்டாண்டுகளில் கூட்டுறவுக் குச் சென்றது” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

நமது கட்சி 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அன்றாடம் மக்கள் திரள் வேலையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அது அன்றாடம் மக்கள் திரள் வழி பற்றிப் பேசி வந்திருக்கின்றது. புரட்சி என்பது மக்கள் திரளைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். அதில்

ஒவ்வொருவரும் பங்கு பெற வேண்டும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கும் ஒரு சிலரை மட்டும் சார்ந்திருப்பதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று நாம் எப்பொழுதும் கூறி வந்திருக்கிறோம். இருந்தும் சில தோழர்களின் வேலையில் மக்கள் திரள் வழி இன்னும் முற்றாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. அவர்கள் தனிமையில் வேலை செய்யும் ஒரு சில நபர்களை மட்டும் இன்னும் சார்ந்திருக்கின்றனர். இதற்கான ஒரு காரணம் என்னவென்றால், தாம் ஒரு விசயத்தைச் செய்யும் போது, அதை தாம் தலைமை தாங்கும் மக்களுக்கு ஒரு போதும் விளக்கி கூற விரும்பவில்லை; தாம் தலைமை தாங்கும் மக்களின் முன் முயற்சியையும், படைப்பாற்றலையும் எப்படி வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வேலையில் எல்லாரும் கலந்து கொள்வதை அவர்களும் உள்ளூர விரும்புகின்றனர். ஆனால், எதைச் செய்வது, எப்படிச் செய்வது என்று பிறர் அறிவதை அவர்கள் அனுமதிக்கிறார்களில்லை. விசயம் இப்படி இருக்கும் போது எல்லாரும் இயங்குவர் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? விசயங்களை எப்படி நன்றாகச் செய்ய முடியும்? இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் உண்மையான அடிப்படையில் மக்கள் திரள் வழியில் சித்தாந்த கல்வியை நடத்த வேண்டும். அதே வேலையில் இந்த தோழர்களுக்கு உருப்படியான பல வேலைமுறைகளையும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

“ஷன்சி-சுயுவன் நாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவுடன் ஆற்றிய உரையாடல்” (2 ஏப்ரல், 1948) தே.ப.தொ. 4

24 ஆண்டு கால அனுபவமும் நமக்கு பின் வருமாறு கூறுகின்றது:-

சரியான கடமை, சரியான கொள்கை, சரியான வேலை நடை ஆகியவை ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்து பொது மக்களின் கோரிக்கைகளுடன் எப்பொழுதும் இசைவாக இருக்கும். பொது மக்களுடன் நமது தொடர்பை பலப்படுத்துவதாக இருக்கும். தவறான கடமை, தவறான கொள்கை, தவறான வேலை நடை ஆகியவை குறிப்பிட்ட சமயத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்து பொது மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு எப்பொழுதும் பொருந்தாமல் இருப்பதோடு, அவர்களிடமிருந்து நம்மைத் தனிமைப்படுத்தியும் விடும். வறட்டுவாதம், அனுபவவாதம், கட்டளை வாதம், வால்வாதம், குறுங்குழு வாதம், அதிகாரத்துவம், வேலையில் செருக்கு மனோபாவம் ஆகியவை நிச்சயம் ஊறு விளைவிப்பவை; சகிக்க முடியாதவை; இந்த நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட எவரும் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்; காரணம், அவை மக்களிடமிருந்து நம்மைத் தனிமைப்படுத்துகின்றன.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

மக்கள் திரளுடன் இணைய வேண்டுமானால், மக்களின் தேவைகள் விருப்பங்களின்படி செயல்பட வேண்டும். மக்களுக்காக செய்யும்

வேலைகள் எல்லாம் அவர்கள் தேவையிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். ஆனால் எவ்வளவு நல்

வெண்ணம் உடைய எந்த ஒரு தனி நபரின் ஆசையிலிருந்தும் தொடங்கக் கூடாது. பல சந்தர்ப்பங்களில், புற நிலையில் பொது மக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றம் தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் அக நிலையில் அவர்கள் அத்தேவையை இன்னும் உணராத, அம்மாற்றத்தை இன்னும் செய்ய விரும்பாத அல்லது தீர்மானிக்காத நிலை இன்னும் இருக்கின்றது. இத்தகைய நிலைமைகளில், நாம் பொறுமையாக காத்திருக்க வேண்டும். நமது வேலைகள் மூலம் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்த மாற்றத்தின் தேவையை உணர்ந்து, அதைச் செய்ய விரும்பி, ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரும் வரையில், நாம் அந்த மாற்றத்தைச் செய்யக் கூடாது. அல்லாவிட்டால் நாம் மக்கள் திரளிடமிருந்து தனிமைபடுத்தப்பட்டு விடுவோம். மக்கள் திரள் பங்கு பெற வேண்டிய எந்த ஒரு வேலையையும் அவர்கள் தாமாக உணர்ந்து, செய்ய விரும்பா விட்டால்... இங்கு இரண்டு கோட்பாடுகள் உண்டு: ஒன்று, மக்கள் திரளின் உண்மையான தேவைகள் அன்றி, அவர்களுக்கு தேவை என்று நமது மூளையில் கற்பனை செய்வது அல்ல. இரண்டு, மக்கள் திரளின் சுயவிரும்பம்; நாம் பொதுமக்களுக்காக அவர்களுடைய மனதை தயார் செய்வதற்கு பதில் அவர்கள் தமது மனதை தாமே திடப்படுத்த வேண்டும்.

"கலாச்சார வேலையில் ஐக்கிய முன்னணி" (30 அக்டோபர், 1944) தே.ப.தெ. 3

எந்தப் பதவியிலுள்ள, எந்தத் தோழரும் பரந்துபட்ட மக்களிடமிருந்து பிரிந்துவிடாதபடி விழிப்போடிருந்து கவனிக்குமாறு நமது கட்சிப் பேராயம் முழு கட்சிக்கும் அறைகூவல் விடுக்க

வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் மக்களை நேசிக்க வேண்டும்; மக்களின் குரலை கவனமாகக் கேட்க வேண்டும்; எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் அந்த இடத்து மக்களுடன் தன்னை ஒன்றாக இணைத்து, தன்னை மக்களுக்குமேல் வைக்காமல் அவர்கள் மத்தியில் மூழ்கித் திளைக்கவேண்டும்; அவர்களுடைய இன்றைய உணர்வு மட்டத்தின்படி, அவர்களைத் தட்டி எழுப்பி, அவர்களுடைய அரசியல் உணர்வை உயர்த்த வேண்டும்; மக்கள் தமது சுயவிருப்பத்தின் அடிப்படையில் படிப்படியாக அமைப்பு ரீதியில் திரள்வதற்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட சமயம், குறிப்பிட்ட இடம் இவற்றின் அக, புற நிலைமைகளுக்கு இணங்க அவசியமான எல்லா போராட்டங்களையும் நடத்துவதற்கும் உதவிசெய்யவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு தோழரையும் பயிற்றுவிக்கவேண்டும்.

"சுட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

மக்கள் இன்னும் விழித்து எழாத நிலையில் நாம் தாக்குதலில் செல்ல முயன்றால், அது துணிச்சல் வாதம்; மக்கள் விரும்பாத ஒரு விசயத்தை செய்யும்படி நாம் அவர்களை வழிநடத்துவதில் பிடிவாதமாய் நின்றால் நாம் நிச்சயம் தோல்வி அடைவோம். மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் கோரும் போது நாம் முன்னேறா விட்டால் அது வலதுசாரி சந்தர்ப்பவாதம் ஆகும்.

"ஷன்சி - சுயுவுன் நாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவுடன் திகழ்த்திய உரையாடல்" (2 ஏப்ரல், 1948)

தே.ப.தொ. 4

எல்லா வேலைகளிலும் கட்டளைவாதம் என்பது தவறானது. காரணம், பொது மக்களின் அரசியல், உணர்வு மட்டத்தைத் தாண்டி, சுயமான மக்கள்திரள் நடவடிக்கை என்ற கோட்பாட்டை அத்துமீறி சிந்திக்காமல் செயலாற்றும் நோயை அது பிரதிபலிக்கின்றது. நமது தோழர்கள் தாம் புரிந்து கொள்ளும் எல்லாவற்றையும் பரந்துபட்ட மக்களும் புரிந்து கொள்வர் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. மக்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டார்களா, இல்லையா, அவர்கள் நடவடிக்கைக்குத் தயாராய் இருக்கின்றார்களா, இல்லையா என்பதை அவர்கள் மத்தியில் சென்று பரிசீலனைகள் நடத்துவதன் மூலம் தான் அறியமுடியும். நாம் இப்படிச் செய்தால் கட்டளைவாதத்தைத் தவிர்க்க முடியும். எல்லா வேலைகளிலும் வால்வாதமும் தவறானது. காரணம், அது மக்களின் அரசியல் உணர்வு மட்டத்திற்குக் கீழே தாழ்ந்து, மக்கள் முன்னேற தலைமை தாங்கும் கோட்பாட்டை அத்து மீறி, காலங்கடத்தும் நோயைப் பிரதிபலிக்கின்றது. நமது தோழர்கள் தாம் புரிந்து கொள்ளாத ஒன்றை மக்களும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்று எண்ணி விடக்கூடாது. பல சந்தர்ப்பங்களில், பரந்துபட்ட மக்கள் நம்மையும் தாண்டிச் சென்று, மேலும் முன்னேற ஆவலாய் இருக்கும் அதே வேளையில், நமது தோழர்கள் மக்களின் தலைவர்களாய் செயல்படாமல், சில பின்தங்கிய நபர்களின் கருத்துகளைப் பிரதிபலித்து அவற்றைப் பரந்துபட்ட மக்களின் கருத்துகளாகப் பிழைபடக் கருதி பின்தங்கிய நபர்களின் வாலில் செல்கிறார்கள்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

மக்கள் திரளின் கருத்துகளைத் தொகுத்து ஒன்றாகச் செறித்து, பின்னர் மக்கள் திரள் மத்தியில் சென்று, இக் கருத்துக்களில் அழுத்தமாக நின்று, அவற்றை அமல் நடத்தி, தலைமையின் சரியான கருத்துகளை உருவாக்குவது - இதுவே தலைமை முறையின் அடிப்படையாகும்.

"தலைமைமுறை பற்றிய சில பிரச்சினைகள்" (1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ. 3

நமது கட்சியின் நடைமுறை வேலை அனைத்திலும் சரியான தலைமை என்பது "மக்களிடமிருந்து மக்களுக்கு" என்றிருப்பது அவசியம். இதன் பொருள், மக்கள் திரளின் கருத்துகளை (சிதறுண்டு ஒழுங்கின்றி கிடக்கும் கருத்துகளை) எடுத்து, அவற்றை (ஆராய்ந்து, செறிந்த, ஒழுங்கான கருத்துகளாக) ஒன்று செறிப்பது, பின்னர் மக்களிடையே சென்று பிரச்சாரம் செய்து, விளக்கி மக்கள் அவற்றைத் தமது கருத்துகளாக்கி, அவற்றில் உறுதியாக நின்று, அவற்றை செயல்படுத்தச் செய்வது, மக்கள் திரளின் நடவடிக்கையில் அக்கருத்துகளின் சரி, பிழையை சோதிப்பதாகும், பின்னர் மக்கள் திரளின் கருத்துகளை ஒன்று திரட்டி, மீண்டும் மக்களிடையே சென்று அக்கருத்துகளை அமல் நடத்த வேண்டும். இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் முடிவில்லாத சுருள் வட்டம் போல் நடைபெறும் ஒவ்வொரு தடவையும் இக்கருத்துக்கள் மேலும் சரியானவையாக, மேலும் ஜீவ சக்தியுடையவையாக, மேலும்

செழுமையுடையவையாக வளரும் இதுவே அறிவு பற்றிய மார்க்சிய தத்துவம்.

மேற்படி நூல்

நாம் மக்களிடையே சென்று அவர்களிடமிருந்து கற்று, அவர்களுடைய அனுபவங்களைத் தொகுத்து, அவற்றை சிறந்த ஒழுங்கான கோட்பாடுகளாகவும், வழிமுறைகளாகவும் மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்து, அவற்றைச் செயல்படுத்துமாறு அறைகூவல் விடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகண்டு விடுதலையும் இன்பமும் பெற அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்.

“அமைப்பு ரீதியில் அணிதிரள்” (29 நவம்பர், 1943)
தே.ப.தொ. 3

சில இடங்களில் நமது தலைமை நிறுவனங்களிலுள்ள சிலர் கட்சியின் கொள்கைகளைத் தலைவர்கள் மட்டும் அறிந்தால் போதும், மக்கள் திரள் அறிவது அவசியமில்லை என்று எண்ணுகின்றனர். நமது வேலையில் சிலவற்றை நன்றாகச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதன் அடிப்படைக் காரணங்களில் இது ஒன்றாகும்.

“ஷன்சி - சுயுவன் நாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவுடன் நிகழ்த்திய உரையாடல்” (2 ஏப்ரல், 1948)
தே.ப.தொ. 4

எல்லா மக்கள் திரள் இயக்கங்களிலும் ஊக்கமான ஆதரவாளர்கள் எத்தனை பேர், எதிர்ப்பவர்கள் எத்தனை பேர், நடுநிலையாளர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை அடிப்படையில் பரிசீலனை

செய்து, ஆராய வேண்டும். ஆதாரமின்றி அக நிலை ரீதியாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்மானிக்கக் கூடாது.

“கட்சிக் கமிட்டியின் வேலை முறைகள்”(13 மார்ச், 1949)
தே.ப.தொ. 4

குறிப்பிட்ட எந்த இடத்து மக்கள் மத்தியிலும் ஒப்பீட்டு வகையில் சுறுசுறுப்பானவர்கள், மத்திய பகுதியினர், ஒப்பீட்டு வகையில் பின்தங்கியவர்கள் என்ற மூன்று பகுதியினர் இருப்பர். எனவே தலைவர்கள் சிறிய தொகையினராத உள்ள சுறுசுறுப்பானவர்களை தலைமையைச் சூழ ஐக்கியப்படுத்தி அவர்களை முதுகெலும்பாகக் கொண்டு, மத்திய பகுதியினரின் தரத்தை உயர்த்தி, பின் தங்கியவர்களை வென்றெடுப்பதில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்.

“தலைமை முறை பற்றிய சில பிரச்சினைகள்” (1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ. 3

கட்சியின் கொள்கையை மக்களின் செயலாக மாற்றுவதில் சிறந்து விளங்குவது, நாம் நடத்தும் ஒவ்வொரு இயக்கத்தையும், ஒவ்வொரு போராட்டத்தையும் பற்றி நமது தலைமை ஊழியர்கள் மாத்திரமல்ல, பரந்துபட்ட மக்களும் கிரகித்து தேர்ச்சி பெறச்செய்வதில் திறமை பெற்றிருப்பது - இதுவே மார்க்சியம் - லெனினியம் தழுவிய தலைமைக் கலை. நமது வேலையில் நாம் தவறு இழைக்கின்றோமா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்கும் ஓர் எல்லைக் கோடு இது.

“ஷன்சி - சுயபுவன் நாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவுடன் திகழ்த்திய உரையாடல்” (2 ஏப்ரல், 1948)
தே.ப.தொ. 4

தலைமைக்குழு எவ்வளவு உற்சாகமாயிருந்த போதிலும் அதன் நடவடிக்கை மக்களின் உற்சாகத்துடன் இணைக்கப்படா விட்டால், அது ஒரு சில நபர்களின் பயனற்ற முயற்சியாகவே இருக்கும். மறுபுறம் பரந்துபட்ட மக்கள் மட்டும் ஊக்கமாக இருந்து மக்களின் நடவடிக்கையைத் தகுதியான முறையில் ஒழுங்கு செய்ய ஒரு பலமான தலைமைக்குழு இல்லாவிட்டால், அந்த உற்சாகம் நீண்டகாலம் நீடித்திருக்க முடியாது; சரியான திசையில் செலுத்தப்பட முடியாது; ஒரு மேல் மட்டத்திற்கு உயர்த்தப்பட முடியாது.

“தலைமை முறை பற்றிய சில பிரச்சினைகள்” (1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ. 3

மக்களின் உற்பத்தி, மக்களின் நலன்கள் மக்களின் அனுபவங்கள் மக்களின் உணர்வுகள் - இவற்றில் தலைமை ஊழியர்கள் இடைவிடாத கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“தேரடியாக கட்சி மத்திய கமிட்டியின் கீழும் கட்சி மத்திய கமிட்டி இராணுவ கமிஷனின் கீழும் உள்ள ஸ்தாபனங்கள் நடத்திய உற்பத்திப் பொருட்காட்சிக்கு எழுதிய சாசனம் ஏனான், “விடுதலை தாளேடு” (24 நவம்பர் 1943)

மக்கள் திரளின் நல்வாழ்வில் - நிலப் பிரச்சினை, உழைப்புப் பிரச்சினை முதல், விறகு, அரிசி, சமையல் எண்ணெய், உப்பு வரையில் நாம் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.... மக்களின் நல்வாழ்வு சம்பந்தமான இப்பிரச்சினைகள் எல்லாம் நமது நிகழ்ச்சி நிரலில் வைக்கப்பட வேண்டும். நாம் அவற்றை விவாதித்து, முடிவுகள் எடுத்து அமுல் நடத்தி, விளைவுகளை

பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நாம் அவர்களுடைய நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றோம். நமது வாழ்வு அவர்களுடைய வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணரும்படி செய்ய வேண்டும். நாம் இந்த விசயங்களில் இருந்து தொடங்கி நாம் முன்வைக்கும் உயர்ந்த கடமைகள், அதாவது, புரட்சி யுத்தம் பற்றிய கடமைகளை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்தால் அவர்கள் புரட்சியை ஆதரித்து அதை நாடு முழுவதும் பரப்பி, நமது அரசியல் அறைகூவல்களை வரவேற்று புரட்சியின் இறுதி வரை போராடுவார்கள்.

“மக்கள் திரளின் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொள்க, வேலைமுறைகளில் கவனம் செலுத்து”(27 ஜனவரி, 1934) தே.ப.தொ. 1

12.

அரசியல் வேலை

அந்தக் காலத்தில், ஆயதந் தாங்கிய படைகளில்¹ கட்சிப் பிரதிநிதிகள் முறையும், அரசியல் துறைகளும் நிறுவப்பட்டன. இந்த இரண்டும் சீனாவில் முன்பு என்றும் கண்டிராதவையாகும். இவை படைகளின் தோற்றத்தையே முற்றாக மாற்றி விட்டன. 1927-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வந்த செம்படையும், இன்றைய 8-வது மார்க்க இராணுவமும் இந்த அமைப்பு முறையை மரபாகப் பெற்று அபிவிருத்தி செய்துள்ளன.

“இங்கிலாந்து பத்திரிகையாளர் ஜேம்ஸ் பெட்ராமுக்கு அளித்த பேட்டி” (25 அக்டோபர், 1937)
தே.ப. தொ. 2

மக்கள் விடுதலைப் படை மக்கள் யுத்தத்தின் அடிப்படையிலும், இராணுவத்திற்கும் மக்களுக்குமிடை ஐக்கியம், தளபதிகளுக்கும் போராளிகளுக்குமிடை ஐக்கியம், எதிரிப் படைகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்துவது என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் அதன் ஆற்றல் வாய்ந்த புரட்சி கர அரசியல் வேலையை நிறுவி யுள்ளது. எதிரியை வெற்றி கொள்வதில் இது ஒரு முக்கியமான கூறாய் விளங்குகின்றது.

“இன்றைய நிலைமையும் நமது கடமைகளும்” (25 டிசம்பர், 1947) தே.ப.தொ. 4

இந்த இராணுவம் மக்கள் யுத்தத்திற்கு இன்றியமையாத ஓர் அரசியல் வேலைமுறையைக்

கட்டி வளர்த்துள்ளது. அதன் சொந்த அணிகளுக்குள் ஐக்கியம், நட்புப்படைகளுடன் ஐக்கியம், மக்களுடன் ஐக்கியம் ஆகியவற்றை மேம்படச் செய்வதும் எதிரிப் படைகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்து, சமரில் வெற்றியை உத்தரவாதம் செய்வதும் இவ்வரசியல் வேலையின் கடமையாகும்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945) தே.ப.தொ. 3

அரசியல் வேலை என்பது பொருளாதார வேலை அனைத்தினதும் உயிர்நாடி. சமூக, பொருளாதார அமைப்பில் ஓர் அடிப்படை மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தருணத்தில் இது குறிப்பாக உண்மையாகும்.

“ஒரு பாரதாரமான பாடம்” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

“கட்சிக்கிளை கம்பெனி (படைப் பிரிவு) அடிப்படையில் நிறுவப்படுகின்றது.” செம்படை தகர்ந்து நொறுங்காமல் இத்தகைய கடினமான போரை நடத்தக் கூடியதாய் இருந்ததற்கு இதுவே ஒரு முக்கியமான காரணம்.

“சிங்கள மலைகளில் போராட்டம்” (25 நவம்பர், 1928) தே.ப.தொ. 1

8-வது மார்க்க இராணுவத்தின் அரசியல் வேலையை வழி நடத்தும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மூன்று உண்டு. முதலாவதாக, அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையில் ஐக்கியம் என்ற கோட்பாடு. இதன் அர்த்தம் இராணுவத்தில் பிரபுத்துவ முறையை ஒழிப்பது, அடிப்பதையும்

வசவுகளையும் இல்லாமற் செய்வது, உணர்வுபூர்வமான கட்டுப்பாட்டை வளர்ப்பது, இன்பதுன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதாகும். இதன் விளைவாக இராணுவம் முழுவதும் நெருக்கமாக ஐக்கியப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, இராணுவத்துக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஐக்கியம் என்ற கோட்பாடு. இதன் அர்த்தம் மக்களின் நலன்களைச் சிறிதளவேனும் ஊறுபடுத்தாத ஒரு கட்டுப்பாட்டை நிலை நிறுத்துவது, மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வது, அவர்களை அணி திரட்டி ஆயுதபாணிகளாக்குவது, அவர்களுடைய பொருளாதாரச் சமைகளைக் குறைப்பது, படைக்கும் மக்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் தேசத்துரோகிகளையும் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்களையும் நசுக்குவது என்பதாகும். இதன் விளைவாக, இராணுவம் மக்களுடன் நெருங்கி ஐக்கியப்பட்டு, எங்கும் மக்களால் வரவேற்கப்படுகின்றது. மூன்றாவதாக, எதிரித் துருப்புகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி யுத்தக் கைதிகளை இரக்கத்துடன் நடத்துவது என்ற கோட்பாடு நமது வெற்றி நமது இராணுவ நடவடிக்கைகளில் மாத்திரமல்ல எதிரித் துருப்புகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்துவதிலும் தங்கியிருக்கின்றது.

“இங்கிலாந்து பத்திரிக்கையாளர் ஜேம்ஸ் பெட்ராமுக்கு அளித்த பேட்டி.” (25 அக்டோபர், 1937) தே.ப.தொ. 2

படைக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலும், படைக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலும், படைக்கும் கட்சிக்கும் இடையிலும், அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையிலும், இராணுவ

வேலைக்கும் அரசியல் வேலைக்கும் இடையிலும், ஊழியர்கள் மத்தியிலும் உள்ள உறவுகளில் நமது துருப்புகள் சரியான கோட்பாடுகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். அவை யுத்தபிரபுவாதத் தவறுகளை ஒருபோதும் இழைக்கக் கூடாது. அதிகாரிகள் படையினரைப் பேண வேண்டும்; அவர்களுடைய நல்வாழ்வில் பாராமுகமாய் இருக்கவோ, அல்லது உடல் தண்டனை விதிக்கவோ கூடாது. படை மக்களைப் பேண வேண்டும். அவர்களுடைய நலன்களை ஒருபோதும் ஊறுபடுத்தக் கூடாது. படை அரசாங்கத்தையும் கட்சியையும் மதிக்க வேண்டும்; ஒருபோதும் "சுதந்திரத்தை" வலியுறுத்தக் கூடாது.

"அமைப்பு ரீதியில் அணி திரள்க" (29, நவம்பர் 1943)
தே.ப.தொ. 3

கைது செய்யப்பட்ட ஜப்பானிய துருப்புகள், பொம்மைத் துருப்புகள் அல்லது கம்யூனிஸ்டு - எதிர்ப்பு துருப்புகளைப் பொறுத்த வரையில், மக்களின் அதீத வெறுப்பை ஈட்டிக் கொண்டவர்கள். அதற்காக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். உயர் அதிகாரிகளால் அம்மரண தண்டனை அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் தவிர்ந்த ஏனையோர் எல்லோரையும் விடுதலை செய்வது நமது கொள்கையாகும். கைதிகளில், பிற்போக்குப் படைகளில் பலாத்காரமாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்களை, ஆனால் புரட்சியில் ஏறக்குறைய நாட்டங் கொண்டவர்களை நமது படைக்காக வேலை செய்வதற்குப் பெருந்தொகையில் வென்றெடுக்க வேண்டும்; ஏனையோர் எல்லோரும் விடுதலை

செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் நம்முடன் போரிட்டு, மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டால், மீண்டும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களை நாம் அவமானப்படுத்தக் கூடாது; அவர்களுடைய உடைமைகளை எடுக்கவோ சரணடையும் பத்திரத்தில் கைச் சாத்திடும்படி கட்டாயப்படுத்தவோ கூடாது. மாறாக எல்லோரையும் அன்போடும் கருணையோடும் நடத்த வேண்டும். அவர்கள் எவ்வளவு பிற்போக்கானவர்களாய் இருந்தாலும் அதுவே நமது கொள்கையாகும். பிற்போக்கு முகாமைத் தனிமைப்படுத்தும் மிகப் பயனுள்ள முறை இது.

“கொள்கை பற்றி” (25 டிசம்பர், 1940) தே.ப. தொ. 2

யுத்தத்தில் ஆயுதங்கள் ஒரு முக்கியமான அம்சம்; ஆனால் தீர்க்கமான அம்சம் அல்ல. தீர்க்கமான அம்சம் மக்கள் அன்றி பொருட்கள் அல்ல. பலப்போட்டி என்பது இராணுவ ஆற்றல் பொருளாதார ஆற்றல் இவற்றின் போட்டியுமாகும். இராணுவ, பொருளாதார ஆற்றலும் மக்களால் தான் ஏற்றி செலுத்தப் படுகின்றது.

“தீண்டகால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2

அணுகுண்டு என்பது மக்களை அச்சுறுத்துவதற்கு அமெரிக்க பிற்போக்குவாதிகள் பயன்படுத்தும் ஒரு காகிதப் புலி. அது பயங்கரமாகத் தோன்றுகின்றது; ஆனால் எதார்த்தத்தில் அப்படி அல்ல. அணுகுண்டு என்பது மக்கள் திரளை கொண்டு குவிப்பதற்கான ஓர் ஆயுதம் என்பது உண்மைதான். ஆனால் யுத்தத்தின் வெற்றி

தோல்வி மக்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது; ஒன்று அல்லது இரண்டு புதிய வகை ஆயுதங்களால் அல்ல.

“அமெரிக்க திருபர் அன்னா லூயிஸ் ஸ்ட்ராங்குடன் திகழ்த்திய உரையாடல்” (ஆகஸ்டு, 1946) தே.ப.தொ. 4

போர்வீரர்கள் இராணுவத்தின் அடித்தளம் ஆவர். அவர்களுக்கு முற்போக்கான அரசியல் உணர்வு ஊட்டப்பட்டால் ஒழிய, இத்தகைய உணர்வு முற்போக்கான அரசியல் வேலை மூலம் ஊட்டப்பட்டால் ஒழிய, அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையில் உண்மையான ஐக்கியத்தை உருவாக்குவது அசாத்தியம்; எதிர்ப்பு - யுத்தத்தில், அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் கூடிய அளவு தட்டி எழுப்புவது அசாத்தியம்; நமது தொழில்நுட்ப சாதனங்கள், போர்த்தந்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் மிகப்பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்துவதற்கான மிகச்சிறந்த அடிப்படை அளிப்பது அசாத்தியம்.

“தீண்டகால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2.

செம்படையிலுள்ள தோழர்கள் பலர் மத்தியில் கலப்பற்ற இராணுவக் கண்ணோட்டம் மிகப்பெரும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. அது பின்வருமாறு வெளிப்படுகின்றது:

(1) இந்தத் தோழர்கள் இராணுவ விவகாரங்களையும் அரசியலையும் ஒன்றுக்கு ஒன்று பகைமையானதாகக் கருதுகின்றனர். அரசியல் கடமைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு சாதனமே இராணுவ

விவகாரம் என்பதை அங்கீகரிக்க மறுக்கின்றனர். "இராணுவ ரீதியில் நீ நன்றாக இருந்தால், இயற்கையாகவே அரசியல் ரீதியிலும் நீ நன்றாக இருப்பாய்: இராணுவ ரீதியில் நன்றாக இல்லா விட்டால், அரசியல் ரீதியிலும் நன்றாக இருக்க முடியாது" என்று கூடச் சிலர் சொல்கின்றனர். இது ஒருபடி மேலும் சென்று அரசியலுக்கு இராணுவ விவகாரங்கள் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று கருதுவதாகும்.

"கட்சியில் நிலவும் தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது பற்றி" (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

சித்தாந்தக் கல்வியைப் பற்றிக் கொள்வது கட்சி முழுவதையும் ஐக்கியப்படுத்தி, மாபெரும் அரசியல் போராட்டங்களை நடத்துவதற்கு திறவு கோலாகத் திகழ்கிறது. இந்தக் கடமையைத் தீர்க்காவிட்டால் கட்சியின் அரசியல் கடமை ஒன்றையேனும் நிறைவேற்ற முடியாது.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945) தே.ப.தொ. 3

மாணவர்கள், அறிவுத்துறையினர் மத்தியில் அண்மையில் சித்தாந்த அரசியல் வேலையில் ஒரு வீழ்ச்சி காணப்பட்டு, சில ஆரோக்கியமற்ற போக்குகளும் தோன்றியுள்ளன. அரசியல் பற்றியோ அல்லது தாய்நாட்டின் எதிர்காலம் பற்றியோ, மனிதகுலத்தின் இலட்சியங்கள் பற்றியோ அக்கறை கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இனிமேல் இல்லை என்று சிலர் எண்ணுவது போல் தோன்றுகின்றது. ஒரு காலத்தில் பொது

வேட்கையோடு படித்த மார்க்சியம் இன்று அவ்வளவு தேவையற்றதெனக் கருதுவது போல் தோன்றுகிறது. நாம் நமது சித்தாந்த அரசியல் வேலையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். மாணவர்களாயினும் சரி, அறிவுத்துறையினராயினும் சரி விடாமுயற்சியுடன் படிக்க வேண்டும். தங்களுக்கு உரிய சிறப்பான பாடங்களை படிக்கும் அதே வேளையில், அவர்கள் சித்தாந்த ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். அதாவது, அவர்கள் மார்க்சியம், நடப்பு விவகாரங்கள், அரசியல் ஆகியவற்றைப் படிக்க வேண்டும். சரியான அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் இருப்பது, உயிரில்லாதிருப்பதற்குச் சமம்.... எல்லா துறைகளும் நிறுவனங்களும் சித்தாந்த, அரசியல் வேலையிலுள்ள தமது பொறுப்புகளுக்குத் தோள் கொடுக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட்கட்சி, இளைஞர் சங்கம், இவ்வேலைக்கு பொறுப்பான அரசாங்க துறைகள் ஆகியவற்றிற்கும், குறிப்பாக கல்வி நிறுவனங்களின் தலைவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் கூட இது பொருந்தியதே.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

அரசியல் கல்வி பெற்ற பின்னர், செம்படை வீரர்கள் எல்லோரும் வர்க்க உணர்வுடையவர்களாக மாறியுள்ளனர்; நிலப்பங்கீடு செய்வது, அதிகாரத்தை நிறுவுவது, தொழிலாளர்கள் - விவசாயிகளை ஆயுதபாணிகளாக்குவது முதலியவை பற்றிப் பொதுவாக அறிந்துள்ளனர். தாம்

போரிடுவது தமக்காக, தொழிலாளர்கள், விவசாயி வர்க்கங்களுக்காக என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொள்கின்றனர். எனவே தான், சலித்துக் கொள்ளாமல் கடுமையான போராட்டத்தின் இன்னல்களை அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. ஒவ்வொரு கம்பெனியிலும், பட்டாலியனிலும், ரெஜிமென்டிலும் அவற்றுக்கே உரித்தான படைவீரர் கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவை படைவீரர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு, அரசியல் வேலை, மக்கள்திரள் வேலை இரண்டையும் செய்கின்றன.

“சிங்காங் மலைகளில் போராட்டம்” (25 நவம்பர், 1928)
தே.ப.தொ. 1

மனக்குமுறல்களை (பழைய சமுதாயத்தாலும் பிற்போக்குவாதிகளாலும் உழைப்பாளி மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை) வெளிப்படுத்தும் இயக்கமும் (வர்க்கத் தோற்றம், கடமையாற்றும் திறன், போராட்ட மனத்திண்மை ஆகிய) மூன்று சோதனைகள் இயக்கமும் சரியாக மலர்ந்து வருவது, சுரண்டப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களின் விமோசனத்துக்காகவும், தேசிய ரீதியான நிலச்சீர்திருத்தத்துக்காகவும், மக்களின் பொது எதிரியான சியாங் கே - ஷேக் கொள்ளைக் கூட்டத்தை ஒழிப்பதற்காகவும் நடத்தும் போரில் இராணுவம் முழுவதிலுமுள்ள தளபதிகள், போராளிகளின் அரசியல் உணர்வைப் பெரிதும் உயர்த்தியிருக்கின்றது. அதே வேளையில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைமையில் தளபதிகள், போராளிகளின் அனைவரின் உறுதியான ஐக்கியத்

தையும் அது பெரிதும் பலப்படுத்தியுள்ளது. இந்த அடிப்படையில், இராணுவம் அதன் அணிகளைப் பெரிதும் தூய்மைப்படுத்தி, கட்டுப்பாட்டைப் பலப்படுத்தி, பயிற்சிக்கான மக்கள் திரள் இயக்கத்தை மலரச் செய்து, முழுமையான தலைமையிலும், ஒழுங்கான முறையிலும் அதன் அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ ஜனநாயகத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்துள்ளது. இவ்வாறு, இராணுவம் முழுவதும், ஒவ்வொருவரும் தமது கருத்துகளையும் பலத்தையும் வழங்கும் முறையில், ஒருவர் போல் ஐக்கியப்பட்டுள்ளது. இது தியாகத்திற்கு அஞ்சாத பொருளாயத இடர்பாடுகளை வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றலுடைய, மக்கள் திரள் வழியில் வீர சாகசம் புரிகின்ற, எதிரிகளை ஒழிக்கும் துணிவுடைய ஒரு படையாக மாறியுள்ளது. இத்தகைய படை உலகில் வெல்லப்பட முடியாத ஒரு படையாகும்.

"உடமேற்கில் ஈட்டிய மகத்தான வெற்றி பற்றியும், விடுதலைப் படையில் நடத்திய புதிய வகை சித்தாந்த கல்வி இயக்கம் பற்றியும்" (7 மார்ச், 1948) தே.ப.தொ. 4

கடந்த சில மாதங்களாக ஏறக்குறைய மக்கள் விடுதலைப்படை முழுவதும் சமாசங்குகிடை ஒய்வு நேரங்களை பெரிய அளவிலான சித்தாந்த அரசியல் பயிற்சிக்கும் உறுதிப்படுத்தலுக்கும் பயன்படுத்தி வந்தது. இது முற்றாக வழிகாட்டப்பட்ட, ஒழுங்கான ஜனநாயக முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. எனவே இது பரந்துபட்ட தளபதிகள், போராளிகளின் புரட்சிகர உற்சாகத்தைத் தூண்டி, யுத்த நோக்கத்தைத் தெளிவாக கிரகித்துக்

கொள்ளச் செய்து, படையில் கண்ட குறிப்பிட்ட சில தவறான சித்தாந்த போக்குகளையும் விரும்பத்தகாத வெளிப்பாடுகளையும் இவ்வாமல் செய்து, ஊழியர்கள் - போராளிகளுக்கு கல்வியளித்து, படையின் போராற்றலையும் பெரிதும் பெருக்கியுள்ளது. இப்பொழுது முதல், இந்த புதிய வகை சித்தாந்த கல்வி இயக்கத்தை, ஜனநாயக இயல்பும் மக்கள் திரள் தன்மையும் பொருந்திய இயக்கத்தை நாம் படையில் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும்.

“ஷன்சி - சுயுவுன் விடுதலைப் பிரதேச ஊழியர்கள் மாநாட்டுரை”(ஏப்ரல், 1948) தே.ப.தொ. 4

ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு இராணுவ, அரசியல் கல்லூரியின் கல்விக் கொள்கை ஓர் உறுதியான, சரியான அரசியல் திசைவழியையும், விடாமுயற்சியுள்ள எளிமையான வேலை நடையையும் நெளிவு சுளுவான யுத்த தந்திர போர்த் தந்திரங்களையும் பேணி வளர்ப்பதாகும். இவை ஒரு ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு புரட்சிகர படைவீரனை உருவாக்குவதற்குரிய மூன்று அத்தியாவசிய கூறுகளாகும். இம்மூன்று அத்தியாவசிய கூறுகளின் படி இக்கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்கின்றனர்; மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர்.

“எதிரியால் தாக்கப்படுவது நல்ல விசயமின்றி தீய விசயமல்ல” (26 மே, 1939)

கடினமாகப் போராடும் ஒரு பாரம்பரிய நடை நமது நாட்டிற்கு எப்பொழுதும் உண்டு. இந்த நடையை நாம் வளர்க்க வேண்டும்.....

இன்னும், கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி ஓர் உறுதியான, சரியான அரசியல் திசைவழிக்காக எப்பொழுதும் வாதாடி வந்திருக்கிறது.... இந்த திசைவழி கடினமான போராட்ட நடையிலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்று. ஓர் உறுதியான சரியான அரசியல் திசை வழி இல்லாவிட்டால் கடினமான வேலை நடையைக் கொண்டு வருவது சாத்தியமாகாது கடினமான போராட்ட நடை இல்லாவிட்டால் ஓர் உறுதியான, சரியான அரசியல் திசைவழியை நிலை நிறுத்துவதும் சாத்தியமாகாது.

“ஏனாளில் நிகழ்ந்த சர்வதேசிய தொழிலாளர் நான் விழா பேரணியில் நிகழ்த்தி உரை” (1 மே, 1939)

ஐக்கியப்படு! விழிப்போடிரு! அக்கறையாயிரு! சுறுசுறுப்பாயிரு!

“ஐப்பாளிய - எதிர்ப்பு இராணுவ அரசியல் கல்லூரி”க்கான நெறியுரை.

உலகில் உண்மையில் எண்ணத் தகுந்தது யாதெனில் கடமை உணர்வாகும். கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி கடமை உணர்வில் மிகக் கண்டிப்பாக இருக்கின்றது.

மாஸ்கோவில் சீன மாணவர்கள் பயிற்சியாளர்களை சந்தித்த போது ஆற்றிய உரை (17 நவம்பர், 1957)

1. 1924-1927 முதலாவது புரட்சிகரமான உள்நாட்டு யுத்த காலத்தில் சீனக் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியும் கொமிண்டாங் கட்சியும் ஒத்துழைத்து உருவாக்கிய புரட்சிகர ஆயுதந்தாங்கிய படைகளை இது குறிக்கிறது.

13.

அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையிலுள்ள உறவுகள்

நமது படையிடம் எப்பொழுதும் இரண்டு கொள்கைகள் உண்டு. முதலாவதாக, நாம் எதிரிகள் மீது ஈவிரக்கமற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களை அடக்கித் துடைத்தொழிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, நம்மவர்கள், மக்கள், எமது தோழர்கள், எமது உயர் அதிகாரிகள், கீழ்ப்பணியாளர்கள் ஆகியவர்களுடன் அன்பாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும்.

பின்னணிப் படை வரிசையிலிருந்து வந்த முன் மாதிரியாகப் பயின்றோரின் பிரிதிகளுக்குக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டி அளித்த வரவேற்பில் ஆற்றிய உரை. (18 செப்டம்பர், 1944)

நாம் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்து, ஒரு பொதுவான புரட்சி இலட்சியத்துக்காக ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றோம்... நமது ஊழியர்கள் ஒவ்வொரு போர் வீரரிலும் ஈடுபாடு செலுத்த வேண்டும். புரட்சி அணிகளிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி செய்ய வேண்டும்.

“மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க” (8 செப்டம்பர், 1944)
தே.ப.தொ. 3

படை வீரர்களைப் பேணும்படி ஊழியர்களுக்கும் ஊழியர்களை ஆதரிக்கும்படி படை வீரர்களுக்கும் அறைகூவல் விடுத்து, ஊழியர்களை ஆதரிப்பது, படை வீரர்களைப் பேணுவது என்ற ஒரு இயக்கம் ஒவ்வொரு படைப் பிரிவிலும் நடத்தப்படல் வேண்டும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களின் குறைபாடுகள், தவறுகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை விரைவில் திருத்த வேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் தமக்குள் மிகச் சிறந்த ஐக்கியத்தை உருவாக்க முடியும்.

“1948-ம் ஆண்டுக்கான கடமைகள்” (15 டிசம்பர், 1944)

அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையில், இராணுவத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உறவுகள் பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் தவறான வழிமுறைகள் என்று பலர் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் படையினருக்கும் மக்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கும் அடிப்படைக் கண்ணோட்டம் (அல்லது அடிப்படைக் கோட்பாடு) தழுவிய ஒரு பிரச்சினை இது என்று நான் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் கூறுகின்றேன். இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்துதான் பல்வேறு கொள்கைகளும், வழிமுறைகளும், வடிவங்களும் பிறக்கின்றன. நாம் இந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விலகினால் இந்த கொள்கைகள், வழிமுறைகள், வடிவங்கள் எல்லாம் நிச்சயம் பிழையாகிவிடும்; அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்குமிடையில் இராணுவத்துக்கும், மக்களுக்குமிடையில் நிலவும் உறவுகள் உண்மையில் திருப்திகரமானவையாக இருக்க

மாட்டா. இராணுவத்தின் அரசியல் வேலைக்கான நமது மூன்று பிரதான கோட்பாடுகளாவன: ஒன்று, அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்குமிடையில் ஐக்கியம். இரண்டு, இராணுவத்திற்கும் மக்களுக்குமிடையில் ஐக்கியம். மூன்று, எதிரிப் படைகளைச் சீர்குலைப்பது. இந்தக் கோட்பாடுகளைப் பயனுள்ள முறையில் பிரயோகிக்க வேண்டுமானால், படையினருக்கும் மக்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கின்ற, தமது ஆயுதங்களைக் கீழே போட்ட யுத்தக் கைதிகளில் மனித அந்தஸ்து மதிப்புக் கொடுக்கின்ற இந்த அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்துடன் நாம் தொடங்க வேண்டும். இவையனைத்தையும் ஒரு அடிப்படைக் கண்ணோட்டம் தழுவிய ஒன்றாகக் கருதாமல் தொழில் நுட்ப விசயமாகக் கருதுபவர்கள் உண்மையில் தவறானவர்கள். அவர்கள் தமது கருத்தைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

“நீண்டகால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2

உழைப்பாளி மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்யும் பொழுது கம்யூனிஸ்டுகள் இணங்கச் செய்வது, பயிற்றுவிப்பது என்ற ஜனநாயக முறையைக் கையாள வேண்டும் எவ்விதத்திலும் கட்டளை வாதத்திலோ பலவந்தத்திலோ ஈடுபடக் கூடாது. சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இந்த மார்க்சிய - லெனினியக் கோட்பாட்டை விசுவாசமாகக் கடைப்பிடிக்கின்றது.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1958)

சித்தாந்தப் புனர் உருவாக்கம் நீடித்த பொறுமையான, பிரயாசையான வேலையை உள்ளடக்கியது என்பதை நமது தோழர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வாழ்வில் பல பத்தாண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்டு வந்த மக்களின் சித்தாந்தத்தை ஒரு சில சொற்பொழிவுகள் கொடுப்பதன் மூலம் அல்லது ஒரு சில கூட்டங்கள் கூட்டுவதன் மூலம் மாற்றலாம் என முயற்சிக்கக் கூடாது. அவர்களை நம்பச் செய்யும் ஒரே ஒரு வழி இணங்கச் செய்வதன்றிப் பலவந்தப்படுத்துவதல்ல. பலவந்தப்படுத்துவதன் மூலம் ஒருபோதும் நம்பச் செய்ய முடியாது. பலாத்காரத்தின் மூலம் அவர்களை நம்பச் செய்ய முயல்வது ஒருபோதும் வேலை செய்யாது. எதிரியைச் சமாளிக்கும் பொழுது இத்தகைய முறை அனுமதிக்கக் கூடியது. ஆனால் தோழர்களுடன் அல்லது நண்பர்களுடன் படிக்கும் பொழுது இது முற்றிலும் அனுமதிக்கக் கூடாது.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டுரை” (15 மார்ச், 1957)

எதிரிக்கும் நமக்குமிடையில் நாம் ஒரு வேறுபாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். தோழர்கள் மீது ஒரு பகை நிலைபாட்டை மேற்கொண்டு எதிரிகளை நடத்துவது போல் அவர்களை நடத்தக் கூடாது. நாம் மக்களின் இலட்சியத்தைப் பாதுகாத்து, அவர்களுடைய அரசியல் உணர்வை உயர்த்தும் பேராள்வத்துடன் பேச வேண்டும்; நம்முடைய அணுகுமுறையில் எள்ளி நகையாடுதலோ தாக்குதலோ இருக்கக் கூடாது.

மேற்படி உரை

14.

படைக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலுள்ள உறவுகள்

மக்கள் தமது சொந்தப்படை என்று கருதக் கூடிய முறையில் இராணுவம் மக்களுடன் ஒன்றாக வேண்டும். இத்தகைய படை உலகில் வெல்லப்பட முடியாதது.....

“நீண்டகால யுத்தம் பற்றி” (மே, 1938) தே.ப.தொ. 2

நாம் மக்களைச் சார்ந்திருக்கும் வரை, மக்களின் வற்றாத படைப்பு ஆற்றலை உறுதியாக நம்பும் வரை, இவ்வாறு அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து நம்மை அவர்களுடன் இணைத்துக் கொள்ளும் வரை, நாம் எந்த இடர்பாடுகளையும் கடந்து செல்ல முடியும்; எந்த ஒரு எதிரியும் நம்மை நசுக்க முடியாது; அதே வேளையில் எந்த எதிரியையும் நம்மால் நசுக்க முடியும் என்பதை ஒவ்வொரு தோழரும் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)
தே.ப.தொ. 3

எமது தோழர்கள் தாம் செல்லுமிடமெங்கும் மக்களுடன் நல்ல உறவுகளை அமைத்து, அவர்கள் மீது அக்கறை செலுத்தி, அவர்கள் தமது இடர்பாடுகளை கடந்து செல்ல உதவி செய்ய வேண்டும். நாம் மக்கள் திரளுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும்; நாம் எவ்வளவுக்கு அதிகமாக மக்களு

134

டன் ஐக்கியப்படுகிறோமோ அவ்வளவுக்கு நல்லது.

“சங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

விடுதலைப் பிரதேசங்களில் படைகள் அரசாங்கத்தை ஆதரித்து மக்களைப் பேண வேண்டும். அதே வேளையில் ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் படைகளை ஆதரித்து ஜப்பானை எதிர்த்துப் போரிடும் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களைச் சலுகையுடன் நடத்தும் வேலையில் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்க வேண்டும். இம்முறையில் படைக்கும் மக்களுக்கும்ிடையே உறவுகள் இன்னும் சிறப்பாகும்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல் 1945)
தே.ப.தொ. 3

படையில் ஒவ்வொரு தளபதியும் போர் வீரரும் அரசாங்கத்தை ஆதரித்து மக்களைப் பேணும் முக்கியத்துவத்தை முற்றாகப் புரிந்து கொள்வது சித்தாந்த ரீதியில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரை, அது இந்த வேலையை நன்றாகச் செய்யும் வரை, ஸ்தல கட்சியும் ஸ்தல அரசாங்கமும் மக்களும் கூட இராணுவத்துடன் தமது உறவுகளைத் திருத்திக் கொள்வார்கள்.

“விடுதலைப் பிரதேசங்களில் 1946-ஆம் ஆண்டுக்கான வேலைக் கொள்கை” (15 டிசம்பர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

அரசாங்கத்தை ஆதரித்து மக்களைப் பேணும் இயக்கம், படைகளை ஆதரித்து ஜப்பானை எதிர்த்துப் போரிடும் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களைச் சலுகையுடன் நடத்தும் இயக்கம் ஆகியவற்றில் ஒருபுறம் இராணுவமும் மறுபுறம் கட்சியும் அரசாங்கமும் 1943-இல் தத்தம் தரப்பில் இழைத்த குறைபாடுகளையும் தவறுகளையும் முழுமையாக பரிசீலித்து 1944-இல் உறுதியாகத் திருத்த வேண்டும். இப்பொழுது முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டின் முதல் மாதத்திலும் இத்தகைய இயக்கங்கள் எங்கும் நடத்தப்பட வேண்டும். இந்த இயக்கங்களின் போது “அரசாங்கத்தை ஆதரித்து மக்களைப் பேணுவது”, “இராணுவத்தை ஆதரித்து ஜப்பானை எதிர்த்துப் போரிடும் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களைச் சலுகையுடன் நடத்துவது” என்ற வாக்குறுதிகளைத் திரும்பவும் திரும்பவும் வாசிக்க வேண்டும். தளப்பிரதேசங்களில் கட்சி, அரசாங்க, நிறுவனங்கள், மக்கள் திரள் அமைப்புகள் அல்லது குடிமக்களுக்கு எதிரான துருப்புகளின் அதிகார நடவடிக்கைகளும் துருப்புகள் மீது கட்சி அரசாங்க நிறுவனங்கள், மக்கள் திரள் அமைப்புகள் அல்லது, குடிமக்கள் காட்டிய அக்கறையீனமும் மக்களுக்கு முன் மீண்டும் மீண்டும் சுய - விமர்சனம், செய்து, (ஒவ்வொரு தரப்பும் தன்னைத் தானே சுய - விமர்சனம் செய்ய வேண்டும், மறு தரப்பை அல்ல) இத்தவறுகளும் குறைபாடுகளும் முற்றாகத் திருத்தப்பட வேண்டும்.

“தளப்பிரதேசங்களில் வாடகையைக் குறைப்பது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, அரசாங்கத்தை ஆதரித்து மக்களைப் பேணுவது என்ற இயக்கங்களைப் பரப்ப வேண்டும்” (1 அக்டோபர், 1943) தே.ப.தொ. 3

15.

மூன்று பெரும் ஜனநாயகம்

இராணுவத்தில் ஒரு தகுதியான அளவு ஜனநாயகம் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். பிரதானமாக, மிரட்டி அடிக்கும் பிரபுத்துவ நடைமுறையை ஒழித்து, அதிகாரிகளையும் படையினரையும் இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இது செய்யப்பட்டதும் அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையில் ஐக்கியம் உருவாகும்; படையின் போர்த்திறன் பெரிதும் அபிவிருத்தியடையும்; நீண்டகால கொடூர யுத்தத்தில் தாக்கு பிடிக்கும் நமது ஆற்றல் பற்றி சந்தேகமே இராது.

"நீண்ட கால யுத்தம் பற்றி" (மே, 1938)
தே.ப.தொ. 2

செம்படையின் பொருளாயத வாழ்வு இவ்வளவு வறியதாய் இருந்த போதிலும், போர்கள் இவ்வளவு அதிகமாக நடைபெற்ற போதிலும், செம்படை தொடர்ந்து செயல்பட முடிந்ததற்குக் காரணம் கட்சி வகித்த பாத்திரத்தை விட, செம்படைக்குள் ஜனநாயகம் கடைப் பிடிக்கப்பட்டதாகும். அதிகாரிகள் படையினரை அடிப்பதில்லை; அதிகாரிகளும் படையினரும் சமமாக நடத்தப்படுகின்றனர்; கூட்டங்கள் நடத்திப் பேசும் உரிமை படைவீரருக்குண்டு; அற்ப சம்பிரதாயங்கள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டு விட்டன; கணக்குகள் எல்லோருடைய பரிசோதனைக்கும்

விடப்பட்டுள்ளன.... சீனாவில் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல இராணுவத்துக்கும் ஜனநாயகம் தேவைப்படுகின்றது. எமது படையில் உள்ள ஜனநாயகம் பிரபுத்துவ கூலிப் படைகளைச் சீர் குலைக்கும் ஒரு முக்கியமான ஆயுதமாகும்.

“சிங்காங் மலைகளில் போராட்டம்” (25 நவம்பர், 1928)
தே.ப.தொ. 1

நமது படையில் அரசியல் வேலைக்கான கொள்கை சாதாரண போர் வீரர், தளபதிகள், ஊழியர் எல்லோரையும் முழுவதுமாகத் தட்டி எழுப்பி மத்தியப்படுத்தப்பட்ட தலைமையின் கீழ் ஒரு ஜனநாயக இயக்கத்தின் மூலம் உயர்ந்த அளவு அரசியல் ஐக்கியம், ஓரளவு சிறந்த வாழ்க்கை வசதிகள், சிறந்த இராணுவ நுட்பமும் போர்த் தந்திரங்களும் என்ற மூன்று பெரும் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதாகும். நமது படைப் பிரிவுகளில் இன்று உற்சாகமாக நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மூன்று சோதனைகள், மூன்று அபிவிருத்திகள் என்ற இயக்கத்தின் நோக்கம் அரசியல், பொருளாதார ஜனநாயக முறைகள் மூலம் இந்தக் குறிக்கோள்களில் முன் இரண்டையும் நிறைவேற்றுவதாகும்.

பொருளாதார ஜனநாயகத்தைப் பொறுத்த வரை, படையினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு கம்பெனி படைப்பிரிவின் சப்ளை, உணவு விசயங்களை மேற்பார்வையிட்டு நடத்துவதில் கம்பெனி படைப்பிரிவின் தலைமைக்கு உதவி செய்யும் உரிமை உறுதியாக்கப்பட வேண்டும். (ஆனால் அதைத் தாண்டிச் செல்லக் கூடாது.)

இராணுவ ஜனநாயகத்தைப் பொறுத்தவரை, பயிற்சிக் காலங்களில் அதிகாரிகளுக்கும் போர் வீரர்களுக்கும் இடையிலும் போர் வீரர்கள் மத்தியிலும் ஒருவருக்கொருவர் பயின்று கொள்ளும் முறை நிலவ வேண்டும்; போர்க் காலங்களில் போர் முனையில் உள்ள கம்பெனி படைப் பிரிவுகள் பல்வேறு விதமான பெரிய, சிறிய கூட்டங்களை நடத்த வேண்டும். கம்பெனி படைத் தலைமையின் வழி காட்டலில் சாதாரண போர் வீரர்கள் எதிரி நிலைகளை எப்படி தாக்கிக் கைப்பற்றுவது. இதர போர்க் கடமைகளை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதை விவாதிக்கத் தட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும். போர் பல நாட்கள் நீடிக்கும் பொழுது இத்தகைய பல கூட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். வட ஷென்சி பான்லுங் சமரிலும், ஷன்சி - சஹார் - ஹோபெய் பிரதேசத்தில் சிச்சியா சுவாங் சமரிலும் இந்த வகையான இராணுவ ஜனநாயகம் அமுல் நடத்தப்பட்டு பெரும் சாதனைகள் ஈட்டப்பட்டன. இந்த நடைமுறை நன்மை செய்யுமே அன்றி எவ்விதத் தீமையும் செய்யாது என்பது நிரூபிக்கப் பட்டு விட்டது.

"இராணுவத்தில் ஜனநாயக இயக்கம்" (30 ஜனவரி 1948)
தே.ப.தொ. 4

மகத்தான போராட்டத்தில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் தலைமை உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும், அதன் உறுப்பினர், ஊழியர் அனைவரையும் தமது முன் முயற்சியை முற்றாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று கோருகின்றது. இந்த முன் முயற்சி மட்டுமே வெற்றியை உத்தரவாதம்

செய்ய முடியும். இந்த முன் முயற்சி, தலைமை உறுப்புகளும் ஊழியர்களும் கட்சி அணியினரும் ஆக்கபூர்வமாக வேலை செய்யும் ஆற்றலிலும், பொறுப்புணர்ச்சியிலும், வேலையில் காட்டும் நிரம்பிய சுறுசுறுப்பிலும், கேள்விகள் எழுப்பி அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்துத் தவறுகளை விமர்சனம் செய்யும் துணிவிலும் திறமையிலும், தலைமை உறுப்புகளையும் தலைமை ஊழியர்களையும் தோழமை பூர்வமாகக் கண்காணிப்பதிலும், பருண்மையாகக் காட்டப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் “முன் முயற்சி” என்பது வெறும் வாய்ப்பந்தலாகும். ஆனால் இத்தகைய முன் முயற்சியின் பிரயோகம் கட்சி வாழ்வில் பரவியுள்ள ஜனநாயகத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. கட்சி வாழ்வில் போதிய ஜனநாயகம் இல்லாவிட்டால் இதை முற்றாக வெளிப்படுத்த முடியாது. ஜனநாயக சூழ்நிலையில் தான் பெருந் தொகையான திறமைசாலிகளை வளர்த்தெடுக்க முடியும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பாத்திரம்”
(அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

யாராகயிருந்தாலும் சரி, ஒருவர் பகைவர் அல்லாத வரையில் தீய நோக்கத்துடன் தாக்குதல் தொடுக்காத வரையில், அவர் பேச அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அவர் ஏதும் தவறானவற்றைச் சொன்னால் பரவாயில்லை எல்லா மட்டங்களிலுள்ள தலைவர்களும் ஏனையோர் பேசுவதைக் கேட்கும் கடப்பாடு உடையவர்கள். இங்கு இரண்டு கோட்பாடுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். (1) அறிந்தவை எல்லாவற்றையும் பேசுவது, ஒன்றையும் ஒழிக்காமல் பேசுவது. (2)

பேச்சாளரைக் குறை கூறாமல் இருப்பது. ஆனால், அவருடைய வார்த்தைகளை எச்சரிக்கையாகக் கொள்வது "பேச்சாளரை குறை கூறாமல் இருப்பது" என்ற கோட்பாட்டை போலியாக அல்ல, உண்மையாகக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் விளைவு "அறிந்தவை எல்லாவற்றையும் பேசுவது, ஒன்றையும் ஒழிக்காமல் பேசுவ"தாக இருக்காது.

"1945-ஆம் ஆண்டுக்கான கட்டமைகள்" (15 டிசம்பர், 1944)

ஜனநாயக வாழ்வு, ஜனநாயகத்துக்கும் மத்தியத்துவத்துக்கும் உள்ள உறவு, ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தை நடைமுறையில் பிரயோகிக்கும் வழி ஆகியவை பற்றி கட்சி உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்வதற்காக, ஜனநாயக வாழ்வு பற்றிய கற்பித்தல் கட்சிக்குள் நடத்தப்பட வேண்டும். இந்த வழியில்தான் கட்சிக்குள் ஜனநாயக வாழ்வை உண்மையில் விரிவாக்க முடியும். அதே வேளையில் அதீத - ஜனநாயகத்தையும், கட்டுப்பாட்டை அழிக்கும் தன்மானப் போக்கையும் தவிர்க்க முடியும்.

"தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்நிரம்"
" (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

படையிலும் வட்டார நிறுவனங்களிலும் உட்கட்சி ஜனநாயகம் என்பது கட்டுப்பாட்டைப் பலப்படுத்துவது, போராற்றலைப் பெருக்குவது என்று அர்த்தமேயன்றி, அவற்றைப் பலவீனப்படுத்துவதென்று அர்த்தமல்ல.

மேற்படி நூல்

கோட்பாட்டுத் துறையில் அதீத - ஜனநாயகத் தின் வேர்களை அழித்தொழியுங்கள். முதலாவதாக, அதீத - ஜனநாயகம் கட்சி அமைப்பிற்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றது அல்லது அதை முழுவதுமாக உடைத்தும் விடுகின்றது; கட்சியின் போராற்றலை சிறுமைப்படுத்தி அல்லது முற்றாக சிதைத்துக் கூட விடுகின்றது. கட்சியின் போராட்டக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் செய்கின்றது. இவ்வாறு புரட்சியைத் தோல்வியடையச் செய்கின்றது. இவை அதீத - ஜனநாயகத்தால் ஏற்படும் அபாயம் என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, கட்டுப்பாட்டை விரும்பாத குட்டி முதலாளிய தனிநபர் வாதத்திலிருந்து அதீத - ஜனநாயகம் தோன்றுகின்றது என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை விரும்பாத இயல்பு கட்சிக்குள் கொண்டு வரப்பட்டதும், அது அரசியல் ரீதியிலும், அமைப்பு ரீதியிலும் அதீத - ஜனநாயகக் கருத்துகளாக வளர்கின்றது. இந்தக் கருத்துக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டக் கடமைகளுக்குச் சிறிதளவேனும் பொருந்தியவையல்ல.

“கட்சியில் நிலவும் தவறான கருத்துக்களைத் திருத்தவது பற்றி” (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

1. விடுதலைக்கான மக்கள் யுத்தத்தின் போது, நிலச் சீர்திருத்தத்துடன் இணைந்து, இராணுவத்தினரின் கட்சி உறுதிப்படுத்தலுக்கும் சித்தாந்த படிப்பிற்கும் கட்சி நடத்திய ஒரு முக்கிய இயக்கமாக “மூன்று சோதனைகளும்”, “மூன்று மேம்பாடுகளும்” விளங்கின. அந்தந்த வட்டாரங்களில் “மூன்று சோதனைகள் என்பது வர்க்கப் பின்னணி, சித்தாந்தம், வேலைநடை ஆகியவைகளாகும். ஆயுதப் படைப் பிரிவுகளில் இது, வர்க்கப் பின்னணி, கடமை ஆற்றும் திறன், போராட்ட மனத்தின்மை ஆகியவைகளாகும். “மூன்று மேம்பாடுகள்” என்பது அமைப்பு ரீதியான உறுதிப்படுத்தல், சித்தாந்த படிப்பு, வேலை நடையை சீர் செய்தல் ஆகியவைகளாகும்.

16.

கல்வியும் பயிற்சியும்

நமது கல்விக் கொள்கை கல்வி பெறும் ஒவ்வொருவரையும் ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் உடல் நலத்திலும் வளர்ச்சி அடையவும், சோசலிச உணர்வும் பண்பாடும் உடைய தொழிலாளியாக ஆகவும் துணை செய்ய வேண்டும்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

ஊழியர்களின் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, வேலையில் ஆயினும் சரி, ஊழியர்களுக்கான பள்ளிகளில் ஆயினும் சரி, சீனப் புரட்சியின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதை மையமாக வைத்து, மார்க்சிய - லெனினியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை வழிகாட்டியாக பயன்படுத்தும் கொள்கை நிறுவப்பட வேண்டும். மார்க்சிய - லெனினியத்தை நிலையிலாகவும் தனிமைப்படுத்தியும் கற்கும் முறை புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்.

“நமது படிப்பைச் சீ செய்வோம்” (மே, 1941)

தே.ப.தொ. 3

ஓர் இராணுவப் பள்ளியைப் பொருத்தவரை, ஓர் இயக்குனரையும் பயிற்சியாளர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பதும், ஒரு கல்விக் கொள்கையை வகுப்பதும் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகும்.

“சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்தத்திரப் பிரச்சினைகள்”

(டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

நூறு பேரைக் கொண்ட ஒரு பள்ளி ஒரு சிலரை அல்லது பத்துபேரை அல்லது அதற்கு கூடுதலான பேரை தலைமைக் குழுவாகக் கொள்ளாவிட்டால், உண்மையில் நன்றாக நடத்தப்பட முடியாது, இக்குழு எதார்த்த நிலைமைகளின் படி உருவாக்கப்பட வேண்டும். (வலிந்து உருவாக்கப்பட கூடாது). அது மிக ஊக்கமான, நேர்மையான, விழிப்பான ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், மாணவர்களைக் கொண்டதாயிருக்க வேண்டும்.

“தலைமை முறைபற்றி சில பிரச்சினைகள்” (1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ. 3

நமது படையின் அதிகாரிகள், போராளிகள் எல்லோரும் தமது இராணுவக் கலையை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; நிச்சயம் வெற்றி பெறும் போரில் துணிகரமாக முன்னேற வேண்டும்; எதிரிகள் அனைவரையும் உறுதியாகவும், துப்புரவாகவும், பூரணமாகவும், முற்று முழுவதா கவும் ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்.

“சீன மக்கள் விடுதலைப் படையின் பிரகடனம்” (அக்டோபர், 1947) தே.ப.தொ. 4

இப்பொழுது ஆரம்பித்த ஓராண்டு உறுதிப்படுத்தல், பயிற்சியளித்தல் என்ற வேலைத் திட்டத்தின் இராணுவ அம்சம், அரசியல் அம்சம் இரண்டுக்கும் சமமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் அரசியல் அம்சத்துக்கு, அதாவது அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையில்

உள்ள உறவுகளை மேம்படுத்துவது, அக ஐக்கியத்தை விரிவுபடுத்துவது, ஊழியர்கள் படைவீரர்கள் மத்தியில் ஓர் உயர்ந்த உற்சாகத்தைத் தூண்டுவது ஆகியவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறுதான் இராணுவத்தில் உறுதிப்படுத்தலும் பயிற்சியும் சுமுகமாக நடைபெற்று சிறந்த விளைவுகள் பெறும்.

“1945-ம் ஆண்டுக்கான கடமைகள்” (15 டிசம்பர், 1944)

பயிற்சி முறையைப் பொறுத்தவரை, அதிகாரிகள் படை வீரர்களுக்குக் கற்பிப்பது, படைவீரர்கள் அதிகாரிகளுக்குக் கற்பிப்பது, படைவீரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கற்பித்துக் கொள்வது என்ற மக்கள் திரள் பயிற்சி இயக்கத்தை நாம் மலரச்செய்ய வேண்டும்.

“விடுதலைப் பிரதேசங்களில் 1946-ம் ஆண்டுக்கான வேலைக்கொள்கை” (15 டிசம்பர், 1945) தே.ப.தொ. 4

படைகளைப் பயிற்றுவிப்பதில் நமது முழக்கம், “அதிகாரிகள் படை வீரர்களுக்குக் கற்பிப்பது, படை வீரர்கள் அதிகாரிகளுக்குக் கற்பிப்பது, படை வீரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கற்பித்துக் கொள்வது,” என்பதாகும். போராளிகளுக்கு பெருமளவு நடைமுறைப் போர் அனுபவம் உண்டு. அதிகாரிகள் போராளிகளிடமிருந்து கற்க வேண்டும். பிறருடைய அனுபவத்தை தமதாக்கிக் கொண்டால் அவர்கள் மேலும் திறமையுடையவர்கள் ஆவர்.

“ஷன்சி - சுயு வன் தாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவுடன் நிகழ்த்திய உரையாடல்” (2 ஏப்ரல், 1948) தே.ப.தொ. 4

பயிற்சிப் பாடங்களைப் பொறுத்தவரை, பிரதான குறிக்கோள் இன்னும் குறி தவறாது சுடுதல், துப்பாக்கி ஈட்டி முனைப் போர், கைக் குண்டு எறிதல் போன்றவற்றின் நுட்பத் தரத்தை உயர்த்துவதேயாகும். இரவுப் போருக்கு விசேஷ அழுத்தம் கொடுக்கும் அதே வேளையில் போர்த் தந்திர தரத்தை உயர்த்துவது இரண்டாந்தரமானதாகும்.

“விடுதலைப் பிரதேசங்களில் 1946-ம் ஆண்டுக்கான வேலைக் கொள்கை” (15 டிசம்பர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

17.

மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க

நாம் அடக்கமும் விவேகமும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்; இறுமாப்பு அவசர புத்தி இரண்டுக்கும் எதிராக நம்மைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; உடல், பொருள், ஆவி மூன்றாலும் சீன மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்...

"சீனாவின் சாத்தியமான இரண்டு தலைவிதிகள்" (Destines)
(23 ஏப்ரல், 1945) தே.ப.தொ. 3

மக்களுக்கு முழுமனதுடன் தொண்டு செய்வது; ஒரு கணமேனும் மக்கள் திரளிடமிருந்து நம்மைப் பிரியாமல் வைத்திருப்பது; எதைச் செய்தாலும் மக்களின் நலன்களிலிருந்து அன்றி, ஒருவரின் சுய நலனிலிருந்தோ அல்லது ஒரு சிறுகும்பலின் நலன்களிலிருந்தோ தொடங்காமல் இருப்பது; மக்கள் மீதான நமது பொறுப்பையும் கட்சியின் தலைமை உறுப்புக்கள் மீதான நமது பொறுப்பையும் ஒன்றாகக் கருதுவது — இவையே நமது தொடக்கப் புள்ளியாகும்.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)
தே.ப.தொ. 3

அரசாங்க நிறுவனங்கள் ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவை மக்கள் திரளைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். அவற்றின் ஊழியர்கள் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

தோழர் பெத்யூன் அவர்களின் உணர்வு, தம்மைப் பற்றிய சிந்தனை ஒன்றுமின்றி பிறருக் கான அவருடைய முழு தியாகம், தமது வேலையில் அவர் கொண்டிருந்த எல்லையற்ற பொறுப்புணர்ச்சியிலும், தோழர்கள் மீதும் மக்கள் மீது அவர் வைத்திருந்த எல்லையற்ற இதய ஆர்வத்திலும் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு கம்ப்யூனிஸ்டும் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

.....

எள்அளவும் சுயநலமற்ற உணர்வை நாம் எல்லாரும் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த உணர்வைக் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் மக்களுக்கு மிகப் பயனுள்ளவராக வாழ முடியும். ஒருவருடைய திறமை பெரிதாக அல்லது சிறிதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த உணர்வு அவருக்கு இருந்தால் அவர் உன்னத சிந்தையும் தூய்மையும் உடையவராக, ஒழுக்க நெறியுடையவராக, கொச்சை நப்பாசைகளைக் கடந்த ஒரு மனிதராக, மக்களுக்குப் பயனுள்ள மனிதராக இருப்பார்.

"தோழர் தர்மன் பெத்யூன் நினைவுக்காக" (21 டிசம்பர், 1939) தே.ப.தொ. 2

நமது கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியும், கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி தலைமை தாங்கும் 8-வது மார்க்க இராணுவமும், புதிய 4-வது படையும் புரட்சியின் பட்டாளங்கள். நமது இந்த பட்டாளங்கள் மக்களின் விடுதலைக்குத் தம்மை முற்றாய் அர்ப்ப

பணித்து, மக்களின் நலன்களுக்காய் முற்றாக உழைப்பவை.

“மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க” (8 செப்டம்பர், 1944)
தே.ப.தொ. 3

நமது ஊழியர்கள் அனைவரும், அவர்களுடைய அந்தஸ்து எதாயிருந்தாலும் சரி, மக்களின் சேவகர்கள் ஆவர். நாம் செய்வதெல்லாம் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதாகும். அப்படியானால் நமது தீய இயல்புகள் எல்லாவற்றையும் வீசி எறிய நாம் ஏன் தயங்க வேண்டும்?

“1945-ம் ஆண்டுக்கான கடமைகள் (15 டிசம்பர், 1944)

மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பது நமது கடமை. ஒவ்வொரு வார்த்தையும், ஒவ்வொரு செயலும், ஒவ்வொரு கொள்கையும் மக்களின் நலன்களுக்கு இசைவாக இருக்க வேண்டும்; தவறுகள் நேர்ந்தால், அவை திருத்தப்பட வேண்டும் - மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்களாய் இருப்பதன் அர்த்தம் இதுவேயாகும்.

“ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு யுத்த வெற்றிக்குப் பிந்திய நிலைமையும் தமது கொள்கையும்” (13 ஆகஸ்ட், 1945)
தே.ப.தொ. 4

எங்கே போராட்டம் இருக்கிறதோ அங்கே தியாகமும் உண்டு. மரணம் என்பது அடிக்கடி நிகழ்வது. ஆனால், நாம் மக்களின் நலன்களையும், ஏகப்பெரும்பான்மையினரின் துன்ப துயரங்களையும் மனதில் கொண்டு மக்களுக்காக உயிர் விட்டால், அது தகுதியான சாவாகும். இருந்தா

லும், அனாவசியமான தியாகங்களைத் தவிர்க்க
நாம் இயன்றதைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

“மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க” (8 செப்டம்பர், 1944)
தே.ப.தொ. 3

எல்லோரும் இறக்க வேண்டியவர்கள்தான்.
ஆனால் இறப்பு என்பது அதன் முக்கியத்துவத்
தில் வேறுபட்டது. “ஒரே மாதிரி எல்லோருக்கும்
மரணம் ஏற்பட்டாலும், அது தைமலையை விட
கனமானதாக இருக்கலாம் அல்லது இறகைவிட
இலேசானதாக இருக்கலாம்” என்று ஸுமா
சியென் என்ற புராதன சீன எழுத்தாளர் கூறினார்.
மக்களின் நலன்களுக்காக மரணமடைவது தை
மலையை விட கனமானது. ஆனால் பாசிஸ்டுக
ளுக்காக உழைத்துச் சுரண்டுவோருக்கும் ஒடுக்கு
முறையாளருக்குமாக இறப்பது இறகை விட
இலேசானதாகும்.

மேற்படி நூல்

18.

தேசபக்தியும் சர்வதேசியமும்

ஒரு சர்வதேசியவாதியாக இருக்கும் ஒரு கம்யூனிஸ்டு, அதே சமயத்தில் ஒரு தேசபக்தனாக இருக்க முடியுமா? அப்படி இருக்க முடியும் என்பது மட்டுமல்ல, இருக்கவும் வேண்டும் என்று-நாம் கருதுகிறோம். தேசபக்தியின் குறிப்பிட்ட உள்ளடக்கம் வரலாற்று நிலைமைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரு றறம் ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளர், இட்லர் ஆகியோரின் "தேசபக்தி" இருக்கின்றது. மறுபுறம் நமது தேசபக்தி இருக்கின்றது. இவற்றில் ஜப்பானிய - ஆக்கிரமிப்பாளர், இட்லர் ஆகியோரின் "தேசபக்தி"யை கம்யூனிஸ்டுகள் உறுதியாக எதிர்க்க வேண்டும். தத்தம் நாடுகளால் தொடுக்கப்பட்ட யுத்தங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஜப்பானிய கம்யூனிஸ்டுகளும், ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுகளும் தோல்வி வாழிகளாவர். சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளருக்கும் இட்லருக்கும் தோல்வியைக் கொண்டு வருவது ஜப்பானிய, ஜெர்மன் மக்களின் நலன்களுக்கு இசைவானதாகும். தோல்வி எவ்வளவுக்கு முற்றாக ஏற்படுகின்றதோ அவ்வளவுக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும்.... காரணம், ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளரும், இட்லரும் தொடுத்துள்ள யுத்தங்கள் உலக மக்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய நாட்டு மக்களுக்

கும் ஊறுவிளைவிக்கின்றன. இருந்தும், சீனாவின் நிலைமை வேறுபட்டது; காரணம் அது ஆக்கிரமிப்பால் பாதிக்கப்பட்ட நாடு. எனவே சீன கம்யூனிஸ்டுகள் தேசபக்தியை சர்வதேசியத்துடன் இணைக்க வேண்டும். நாம் ஒரே சமயத்தில் சர்வதேசியவாதிகளாகவும் தேசபக்தர்களாகவும் விளங்குகின்றோம். , "ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு எதிராக தாய்நாட்டைப் பாதுகாக்கப் போரிடுவோம்" என்பது நமது முழக்கம். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், தோல்வி வாதம் என்பது ஒரு குற்றம். ஜப்பானிய எதிர்ப்பு யுத்தத்தில் வெற்றிக்காக பாடுபடுவது தட்டிக் கழிக்க முடியாத ஒரு கடமை. காரணம், தாய்நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக போராடுவதன் மூலம்தான், ஆக்கிரமிப்பாளரைத் தோற்கடித்து நாம் தேசிய விடுதலை பெற முடியும். தேசிய விடுதலை பெறுவதின் மூலம்தான், பாட்டாளி வர்க்கமும் இதர உழைப்பாளி மக்களும் தமது சொந்த விமோசனத்தைப் பெறுவது சாத்தியம் சீனாவின் வெற்றியும், சீனாவை ஆக்கிரமிக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் தோல்வியும் இதர நாட்டு மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இவ்வாறு தேசிய விடுதலை யுத்தங்களில், தேசபக்தி என்பது சர்வதேசியத்தின் பிரயோகமாகும்.

"தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பார்திரம்"
" (அக்டாபர், 1936) தே.ப.தொ. 2

ஓர் அந்நியரைச் சிறிதளவேனும் சுயநலமின்றி, சீன மக்களின் விடுதலை இலட்சியத்தைத் தமது சொந்த இலட்சியமாகக் கருதும்படி செய்த

சோசலிச நாடுகள் என்பவை முற்றிலும் புதிய ரக அரசுகள், அவற்றில் சுரண்டும் வர்க்கங்கள் தூக்கி எறியப்பட்டு, உழைப்பாளி மக்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கின்றனர். தேச பக்தியுடன் சர்வதேசியத்தை இணைக்கும் கோட்பாடு இந்த நாடுகளிடை உறவுகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. பொது நலன்களாலும் பொது இலட்சியங்களாலும் நாம் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

“மகத்தான அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் 40-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது சோவியத் யூனியனின் உயர்தர சோவியத் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரை” (6 நவம்பர், 1957)

சோசலிச முகாமைச் சேர்ந்த நாடுகளின் மக்கள் ஐக்கியப்பட வேண்டும். ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் மக்கள் ஐக்கியப்பட வேண்டும். எல்லா கண்டங்களின் மக்களும் ஐக்கியப்பட வேண்டும். சமாதானம் விரும்பம் எல்லா நாடுகளும் ஐக்கியப்பட வேண்டும். அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு, கட்டுப்பாடு, தலையீடு அல்லது பயமுறுத்தல் - இவற்றுக்குள் ளாகிய எல்லா நாடுகளும் ஐக்கியப்பட வேண்டும். இவ்வாறு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தக் கொள்கைகளை எதிர்க்கவும், உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கவும் மிக பரந்து விரிந்த ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும்.

“அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கும் பணமா மக்களின் நீதியான தேசபக்த போராட்டத்துக்கு ஆதரவான அறிக்கை” (12 ஜனவரி, 1964)

இவ்வுணர்வு எத்தகையது? இதுதான் சர்வதேசிய உணர்வு, கம்ப்யூனிச உணர்வு என்பது. இந்த உணர்விலிருந்து ஒவ்வொரு சீனக் கம்ப்யூனிஸ்டும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்... எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கத்துடனும், ஜப்பான், பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, இத்தாலி முதலிய எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கத்துடனும் நாம் ஐக்கியப்பட வேண்டும். இவ்வாறுதான் ஏகாதிபத்தியத்தைத் தூக்கி எறிவதும், நமது தேசத்தையும் மக்களையும் விடுதலை செய்வதும் உலகின் இதர தேசங்களையும் மக்களையும் விடுதலை செய்வதும் சாத்தியம். இதுவே நமது சர்வதேசியம். குறுகிய தேசியவாதம் குறுகிய தேசப்பற்று இரண்டையும் எதிர்க்க நாம் கைக்கொள்ளும் சர்வதேசியம்.

"நாம்ன் பெய்யூன் நிணவுக்காக" (21 டிசம்பர், 1939)
தே.ப.தொ. 2

முழு விடுதலைக்கானப் போராட்டத்தில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் முதன் முதலாக தமது சொந்தப் போராட்டத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். பின்னர்தான், சர்வதேசிய உதவியைச் சார வேண்டும். தமது சொந்தப் புரட்சியில் வாகை சூடிய மக்கள், விடுதலைக்காக இன்னும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இது நமது சர்வதேசியக் கடப்பாடாகும்.

"ஆப்பிரிக்க நண்பர்களுடன் நடத்திய உரையாடல்" (6 ஆகஸ்ட், 1963)

ணத்தின் குறிப்பிட்ட சாதனைகள் ஆகியவற்றால்
நாம் செருக்குடையவர்களாய் மாறக் கூடாது.
ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் பெரிதாயினும் சரி,
சிறிதாயினும் சரி, பலமான அம்சங்களும் பலவீன
மான அம்சங்களும் உண்டு.

“சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 8-வது தேசிய மாநாட்டின்
ஆரம்ப உரை” (15 செப்டம்பர், 1956)

விசயங்கள் இடைவிடாது வளர்ச்சி அடைகின்றன. 1911 புரட்சி (சின்ஹாய் புரட்சி) முதல் இன்று வரை 45 ஆண்டுகள் மாத்திரம் கழிந்துள்ளன. இருந்தும், சீனாவின் தோற்றம் முற்றிலும் மாறி விட்டது. அடுத்த 45 ஆண்டுகளில், அதாவது, 2001-வது ஆண்டில் அல்லது 21-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சீனா இன்னும் மகத்தான மாறுதல் அடைந்துவிடும். அது ஒரு பாலமிக்க சோசலிச தொழிந்துறை நாடாக மாறிவிடும். இதுவே சீனாவின் நிலைமையாக இருக்கும். சீனா 96 இலட்சம் சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பும் 60 கோடி ஜனத்தொகையும் உடைய ஒரு நாடு. இது மனித குலத்துக்கு மேலும் பெரும் சாதனையை வழங்கி இருக்க வேண்டும். ஆனால் நீண்ட காலமாக அது வழங்கிய சாதனை மிக குறைவானதே. இதற்காக நாம் வருந்துகிறோம்.

ஆனால் நாம் அடக்கமாக இருக்க வேண்டும். இன்று மாத்திரமல்ல, 45 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் இப்படியே. நாம் எப்பொழுதும் அடக்கமாக இருக்க வேண்டும். நமது சர்வதேசிய உறவுகளில் சீன மக்களாகிய நாம் பெருந்தேச வெறியை உறுதியாகவும், முற்று முழுவதாகவும், துப்புரவாகவும், பூரணமாகவும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும்.

“டாக்டர் - யாட் - சன் - நினைவாக” (நவம்பர், 1956)

நாம் ஒரு போதும் இறுமாப்பான பெருந்தேச வெறி கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ளக் கூடாது. நமது புரட்சியின் வெற்றி, நமது நிர்மா

உறுதியாக இரு! தியாகத்துக்கு அஞ்சாதே!
எல்லா இன்னல்களையும் கடந்து வெற்றி பெறு!

"மலைகளை அஹ்றிய மூடக்கிழவன்" (11 ஜூன், 1945)
தே.ப.தொ. 3

..... வடதிசைப் படையெடுப்பின் வளர்ச்சியில் ஒரு நெருக்கடியான தருணத்தில் கோமிங்தாங் அதிகார வட்டாரங்கள் மேற்கொண்ட "கட்சி நீக்கம்", மக்கள் திரள் படுகொலை என்ற துரோகமான, மக்கள் - எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் தேசிய ஐக்கிய முன்னணியையும் - சீன மக்களின் விடுதலை இலட்சியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கோமிங்தாங், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மக்களின் சகல பகுதிகள் ஆகியவற்றின் ஐக்கிய முன்னணியையும் அதன் புரட்சிகர கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் உடைத்தெறிந்து விட்டன.அப்பொழுது முதல் ஐக்கியத்தின் இடத்தை உள்நாட்டு யுத்தம் எடுத்தது. ஜனநாயகத்தின் இடத்தில் சர்வாதிகாரம் கோலோச்சியது; ஒளி நிறைந்த சீனாவின் இடத்தில் இருள் கவிந்த சீனா தோன்றியது. ஆனால் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும், சீன மக்களும் அச்சுறுத்தப்படவோ, அழிக்கப்படவோ இல்லை. அவர்கள் தாமாக எழுந்து, குருதியைத் துடைத்து, விழுந்த தோழர்களைப் புதைத்து விட்டு, மீண்டும் போர்க்களத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள். மாபெரும் புரட்சிப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்து, அவர்கள் ஆயுத எதிர்ப்பில் ஆர்த்தெழுந்தார்கள்; சீனாவின் பரந்து விரிந்த தேசத்தில் மக்கள் அரசாங்கங்களை நிறுவினர்; நிலச்சீர்திருத்

19.

புரட்சிகர வீர - சாகசம்

இந்தப் படைக்கு வெற்றி கொள்ளப்பட முடியாத உணர்வு உண்டு. அது எல்லா எதிரிகளையும் தோற்கடிக்கும் தவிர ஒரு போதும் எதிரிக்கு அடிபணிய மாட்டாது. எவ்வித இன்னல்கள் தொல்லைகள் நேர்ந்தாலும் பரவாயில்லை; கடைசி ஒரு மனிதன் இருக்கும் வரையில், அவன் போராடியே தீருவான்.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

சமரில் துணிவு, தியாகத்துக்கு அஞ்சாமை, களைப்புக்கு அஞ்சாமை, தொடர்ச்சியாகப் போரிடுவது (அதாவது ஓய்வின்றி குறுகிய காலத்தில் அடுத்தடுத்து சமர் பல புரிவது) என்ற நமது போர் நடையை முற்றாக வெளிப்படுத்துவது.

"இன்றைய தலைமையும் நமது கடமைகளும்" (25 டிசம்பர், 1947) தே.ப.தொ. 4

நமக்கு முன் ஆயிரம் ஆயிரம் தியாகிகள் மக்களின் நலன்களுக்காக தமது உயிர்களை வீர தீரத்துடன் அர்ப்பணித்தார்கள்; அவர்களுடைய பதாகையை உயர்த்திப்பிடித்து, அவர்களுடைய இரத்தத்தால் சிவந்த பாதையில் பீடு நடை போட்டு முன்னேறுவோமாக.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

மகோன்னதமான நெஞ்சுரத்தையும் விவேகத்தையும் முன் முயற்சியையும் காட்டி இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் முழு சீன தேசத்திற்கும் முன் மாதிரியாக எல்லாத் துறைகளிலும் மக்கள் இலட்சியத்தின் வெற்றிகர முன்னேற்றத்தின் முதுகெலும்பாக, மக்கள் அரசாங்கத்தின் ஆதாரத் தூண்களாக, மக்கள் அரசாங்கத்தைப் பரந்துபட்ட மக்களுடன் இணைக்கும் பாலங்களாக விளங்குகிறீர்கள்.

சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் சார்பில் தேசிய போராட்ட வீரர்கள். முன்மாதிரியான உழைப்பாளிகளின் பிரதிநிதிகள் மாநாட்டுக்கு அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தி (25 செப்டம்பர், 1950)

நமக்கு, சீன தேசத்துக்கு, கடைசித் துளி இரத்தம் இருக்கும் வரை எதிரியை எதிர்த்துப் போரிடும் நெஞ்சுரம் உண்டு; நமது சுயமுயற்சியைச் சார்ந்து இழந்த நமது பிரதேசத்தையும் புகழையும் மீட்கும் உறுதிப்பாடு உண்டு; உலக நாடுகளின் மத்தியில் நமது சொந்தக் கால்களில் நிற்கும் ஆற்றல் உண்டு.

"ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போர்த்தந்திரங்கள் பற்றி" (27 டிசம்பர், 1935) தே.ப.தொ. 1

தத்தை நடத்தினர்; ஒரு மக்கள் படையை - சீன
செம்படையை - கட்டி வளர்த்தனர்; சீன மக்களின்
புரட்சி சக்திகளைப் பாதுகாத்து விரிவுபடுத்தினர்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

உங்களிடம் பல நல்ல இயல்புகள் உண்டு.
நீங்கள் மகத்தான தொண்டு ஆற்றியிருக்கிறீர்கள்.
ஆனால், நீங்கள் செருக்குடையவர்களாய் மாறக்
கூடாது என்பதை எப்பொழுதும் மனதில் பதித்
துக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் எல்லோராலும்
மதிக்கப்

படுகிறீர்கள்; இது நியாயமானதே. ஆனால் இது
செருக்குக்கு எளிதில் வழி கோலிவிடும். நீங்கள்
செருக்குடையவராய் மாறினால், அடக்கமாயிருப்
பதை விட்டு, முயற்சி செய்யத் தவறினால்,
பிறருக்கு மதிப்புக் கொடுக்க, ஊழியர்களுக்கும்
பொதுமக்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கத் தவறி
னால், பின்னர் நீங்கள் வீரர்களாகவோ, முன்
மாதுரியாகவோ இருக்க மாட்டீர்கள். இத்தகைய
நபர்கள் முன்பு இருந்தனர். நீங்கள் அவர்களு
டைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றமாட்டீர்கள் என
நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

“பொருளாதார வேலை செய்ய நாம் கற்க வேண்டும்” (10
ஜனவரி, 1915) தே.ப.தொ. 3

எதிரியைத் துடைத்தொழிக்கும் போரிலும்
தொழில் விவசாய உற்பத்தியை மீட்டெடுத்து,
அபிவிருத்தி செய்யும் போரிலும் நீங்கள் பல
இன்னல்களையும் தொல்லைகளையும் கடந்து,

என்ற கோட்பாடாகும். சிக்கனம் என்பது சோசலிச பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று. சீனா பிரமாண்டமான ஒரு நாடு. ஆனால் இது இன்னும் வறிய நாடாக இருக்கிறது. சீனா வளங் கொழிக்கும் நாடாக மாற பல பத்தாண்டுகள் பிடிக்கும். அப்பொழுது கூட, விடாமுயற்சி, சிக்கனம் என்ற கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் அடுத்த சில பத்தாண்டுகளில், இன்று தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் போது, நாம் குறிப்பாக விடா முயற்சியையும் சிக்கனத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டும்; சிக்கனம் பற்றி விசேச கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

"கூட்டுவை விடாமுயற்சியுடனும் சிக்கனமாகவும் நடத்துவது" என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

நாம் எங்கிருந்தாலும் சரி, மனித ஆற்றலையும் பொருளாயத செல்வாதாரங்களையும் பொன் போல பேண வேண்டும். குறுகிய கண்ணோட்டத்தில், விரயத்திலும் ஆடம்பர செலவிலும் ஈடுபடக்கூடாது. நாம் எங்கிருந்தாலும் சரி, எதிர்வரும் பல ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டியுள்ள நீண்ட கால யுத்தம், எதிர் தாக்குதல், எதிரி வெளியேற்றத்தின் பின் நிகழும் புனர்நிர்மாண வேலை ஆகியவற்றை நமது வேலையின் அதி ஆரம்ப ஆண்டு முதல் நமது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு புறம் நாம் விரயம் செய்பவர்களாகவும் வீண் செலவு செய்பவர்களாகவும் இருக்கக் கூடாது; மறுபுறம் ஊக்கமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். முன்பு

20.

விடா முயற்சியுடனும் சிக்கனமாகவும் நாட்டை நிர்மாணிப்பது

நமது ஊழியர்கள் எல்லோரும், நமது மக்கள் அனைவரும் பின்வருவனவற்றை இடைவிடாது மனதிற்பதித்துக் கொள்ளுமாறு நாம் கவனிக்க வேண்டும்:- நமது நாடு பிரமாண்டமான ஒரு சோசலிச நாடு; ஆனால் பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கியது; வறியது; இது மிகப்பெரிய ஒரு முரண்பாடாகும். சீனாவை செல்வம் கொழிக்கும், வலுவான நாடாக்குவதற்கு பல பத்தாண்டுகள் தீவிரமான முயற்சி எடுப்பது அவசியம். இம்முயற்சி கண்டிப்பாக சிக்கனத்தைப் பயிலுவது, விரயத்தை எதிர்ப்பது ஆகியவற்றை, அதாவது, விடா முயற்சியுடனும் சிக்கனமாகவும் நமது நாட்டை நிர்மாணிக்கும் கொள்கையை உள்ளடக்கியது.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

தொழிற்சாலைகள், கடைகள், அரசாங்க முயற்சிகள், கூட்டுறவு முயற்சிகள் - முதலியவை எல்லாம் விடாமுயற்சியுடனும், சிக்கனமாகவும் நடத்தப்பட வேண்டும். விடாமுயற்சி, சிக்கனம் என்ற கோட்பாடு ஒவ்வொரு விசயத்திலும் கையாளப்பட வேண்டும். இதுதான் சிக்கனம்

தெளிவுபடுத்த வேண்டும். ஊழலுக்கும் விரயத் துக்கும் எதிரான நமது இயக்கங்கள் ஏற்கனவே சில சாதனைகளைப் பெற்றுள்ளன. ஆனால் மேலும் கூடுதலான முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. யுத்த முயற்சிக்காக புரட்சிகர இலட்சியத்திற்காக, நமது பொருளாதார நிர்மாணத்திற்காக ஒவ்வொரு செப்புச் சல்லியையும் சேமிப்பது சேமிப்பது நமது கணக்கீட்டு முறையின் கோட்பாடாகும்.

“நமது பொருளாதாரக் கொள்கை” (23 ஜனவரி, 1934)
தே.ப.தொ. 1

அண்மையில் நமது ஊழியர்கள் பலர் மத்தியில் ஆபத்தான இயல்பு ஒன்று - மக்களுடன் இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் விருப்பமின்மை, தனி நபர் புகழ், தனி நபர் நயம் இவற்றுக்கான ஒரு கவலை தலை தூக்கியிருக்கின்றது. இது மிக கூடாத ஒரு விசயம். இதைச் சமாளிக்கும் வழி யாதெனில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் சிக்கனத்தைப் பயிற்வதற்குமாக நடத்தப்படும் நமது இயக்கத்தின் போக்கில் நமது அமைப்புகளை எளிதானவையாக்கி, ஊழியர்களை கீழ்மட்டங்களுக்கு மாற்றி, இவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியினரை உற்பத்தி வேலையில் ஈடுபடச் செய்வதாகும்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

இராணுவம் அதன் சுய - தேவைக்காக உற்பத்தியில் ஈடுபடுவது, இராணுவத்தின்

சில இடங்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், தொலை நோக்கு கண்ணோட்டமின்றி மனித ஆற்றல், பொருளாயத செல்வாதாரங்கள் இரண்டிலும் சிக்கனத்தையும் உற்பத்திப்பெருக்கத்தையும் அலட்சியம் செய்ததாகும். இந்தப் படிப்பினை நமக்கு இருக்கின்றது. இதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

“பொருளாதார வேலை செய்ய நாம் கற்க வேண்டும்” (10 ஜனவரி, 1945) தே.ப.தொ. 3

விவசாய உற்பத்தியையும் சிறிய நகரங்களில் தொழில் உற்பத்தியையும் விரைவில் மீட்டெடுத்து பெருக்கம் செய்ய வேண்டுமானால், பிரபுத்துவ அமைப்பு முறையை ஒழித்துக் கட்டும் போராட்டத்தின் போக்கில், பயனுள்ள உற்பத்தி சாதனங்கள், வாழ்க்கைச் சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்கவும், அவற்றை யாரேனும் அழிப்பதற்கு அல்லது விரயமாக்குவதற்கு எதிராக உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவும், வீண் செலவு செய்து உண்பதையும் குடிப்பதையும் எதிர்க்கவும் சிக்கனத்தில் அக்கறை செலுத்தவும் நம்மால் இயன்றதனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

“ஷன்சி - சுயுயுவன் விடுதலைப் பிரதேச ஊழியர்கள் மாநாட்டு உரை” (1 ஏப்ரல், 1948) தே.ப.தொ. 4

செலவினங்களில் சிக்கனம் என்பது வழிகாட்டும் கோட்பாடாக இருக்க வேண்டும். ஊழலும் விரயமும் மிகப்பெரிய குற்றங்கள் என்பதை நமது அரசாங்கப் பணியாட்கள் எல்லாருக்கும்

5. அரசாங்கம் பற்றி படைவீரர் மத்தியில் முணு முணுப்பு குறைந்துள்ளதோடு, இரு தரப்பு உறவுகள் வளர்ந்துள்ளன.

6. மக்களின் மகத்தான இயக்கம் புத்துணர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இராணுவம் உற்பத்தியில் இறங்கியதும், அரசாங்கமும் இதர அமைப்புகளும் அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் மேலும் தெளிவாக, அவை மேலும் உற்சாகத்துடன் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றன. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் மக்கள் அனைவரின் பொது இயக்கத்துக்கான தேவையும் மேலும் தெளிவாகின்றது. இது கூட மேலும் மும்முரமாக நடத்தப்படுகின்றது.

"இராணுவத்தில் சுயதேவைக்கான உற்பத்தியும், மாபெரும் சீசெய் இயக்கம், உற்பத்தி இயக்கம் இவற்றின் முக்கியத்துவமும் பற்றி" (27 ஏப்ரல் 1945) தே.ப.தொ. 3

படைப் பிரிவுகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டால் அவற்றால், பயிற்சி செய்யவோ, போரிடவோ முடியாமல் போய்விடும் என்றும், அரசாங்கமும், இதர அமைப்புகளும் அப்படி செய்தால், அவற்றால் தமது சொந்த வேலையைச் செய்ய முடியாமல் போய்விடும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இது ஒரு போலி நியாயமாகும். சமீப ஆண்டுகளில் எல்லைப் பகுதியிலுள்ள நமது படைப் பிரிவுகள் தமக்குத் தாமே போதிய உணவும் உடையும் வழங்குவதற்காகப் பெருமளவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. அதே வேளையில் தமது இராணுவ பயிற்சிகளைச் செய்து, அரசியல் படிப்பு, கலாச்சார படிப்பு முதலியவற்றையும் முன்னிலும் பார்க்க மேலும் வெற்றிகரமாய்

வாழ்க்கை நிலைமைகளை விருத்தி செய்து, மக்களின் சுமையைக் குறைத்தது மாத்திரமல்ல, அதன் மூலம் படைகளை மேலும் விரிவுபடுத்து வதையும் சாத்தியமாக்கியுள்ளது. அத்துடன் அது உடனடியாக உப - விளைவுகள் பலவற்றையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவை பின்வருமாறு:-

1. அதிகாரிகள் - படைவீரர்கள் இவர்களுக்கி டையே உறவுகள் வளர்ந்துள்ளன. அதிகாரிகளும் படையினரும் உற்பத்தியில் ஒன்றாக ஈடுபட்டு, சகோதரர்களாக மாறியுள்ளனர்.

2. உழைப்பில் காட்டும் மனோபாவம் திருந் தியுள்ளது... இராணுவம் அதன் சுய தேவைக்காக உற்பத்தியில் இறங்கியது முதல், உழைப்பில் காட்டும் மனோபாவம் திருந்தியுள்ளது. காலத்தை வீணடிக்கும் சோம்பல் சமாளிக்கப்பட்டுவிட்டது.

3. கட்டுப்பாடு பலப்பட்டுள்ளது. போரிலும் படை வாழ்விலும் கட்டுப்பாடு பலவீனமாக்குவ தற்குப் பதில், உற்பத்தியில் உழைப்புக் கட்டுப் பாட்டைக் கடைபிடித்தால் அது உண்மையில் பலப்பட்டுள்ளது.

4. படைக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உறவுகள் மேம்பட்டுள்ள ஆயுதப்படைகள் ஒரு கால் சுயமாகக் 'குடும்பம் நடத்த'த் தொடங்கிய தும், மக்களின் சொத்துகளைத் தீண்டுவது குறைந் துவிடும் அல்லது இல்லாமல் போய்விடும். இராணுவமும் மக்களும் உழைப்பு பரிவர்த்தனை செய்து, உற்பத்தியில் பரஸ்பரம் உதவியளித்து வருவதோடு, அவர்களுடைய நட்புறவும் பலப் பட்டு வருகிறது.

21.

சுய - சார்பும் கடினமான போராட்டமும்

நமது கொள்கை சார்ந்திருக்க வேண்டிய அடிப்படை யாது? அது நமது சொந்த பலத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். அதன் அர்த்தம், ஒருவர் தமது சொந்த முயற்சிகள் மூலம் புதுவாழ்வு பெறுவதாகும். நாம் தனிமைப்பட்டு நிற்க வில்லை. ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான எல்லா உலக நாடுகளும் மக்களும் நமது நண்பர்கள். இருந்தும், நமது சுயமுயற்சிகள் மூலம் புது வாழ்வு பெறுவதை நாம் வற்புறுத்துகின்றோம். நாம் சுயமாக அணி திரட்டும் சக்திகளைச் சார்ந்து, உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகளனைவரையும் எம்மால் தோற்கடிக்க முடியும்.

“ஜப்பானிய எதிர்ப்பு யுத்த வெற்றிக்குப் பிந்திய நிலைமையும் நமது கௌரவமும்” (13 ஆகஸ்ட், 1945)
தே.ப.தொ. 4

நாம் சுய - சார்புக்காக நிற்கிறோம் நாம் அந்நிய உதவியை எதிர்பார்க்கிறோம்; ஆனால் அதைச் சார்ந்திருக்க முடியாது. நாம் சொந்த முயற்சிகளை, முழு இராணுவத்தினதும் மக்கள் அனைவரினதும் படைப்பாற்றலைச் சார்ந்திருக்கிறோம்.

“பொருளாதார வேலை செய்ய நாம் கற்க வேண்டும்” (10 ஜனவரி, 1945) தே.ப.தொ. 3

நிறைவேற்றியுள்ளன. அன்றி, இராணுவத்தின் மத்தியிலும், இராணுவத்துக்கும் மக்களுக்கும்மி டையிலும் முன்னிலும் பார்க்கக் கூடுதலான ஐக்கியம் நிலவுகின்றது. சென்ற ஆண்டு போர் முன்னணியில் ஒரு பெரும் உற்பத்தி இயக்கம் நடைபெற்ற அதே வேளையில், விரிவான பயிற்சி இயக்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு, போரிலும் பெரும் வெற்றிகள் ஈட்டப்பட்டன. உற்பத்தியின் விளைவாக அமைப்புகளின் ஊழி யர்களும் சிறந்த வாழ்க்கையை நடத்தி, மேலும் தியாக உணர்வுடனும் திறமையாகவும் உழைக் கின்றனர். எல்லைப் பகுதி, போர் முன்னணி இரண்டிலும் இதுவே நிலைமையாகும்.

"பொருளாதார வேலை செய்ய நாம் கற்க வேண்டும்" (10 ஜனவரி, 1945) தே.ப.தொ. 3

அதேவேளையில், நமது பாதையில் வளைவுகளும் சுளிவுகளும் உண்டு என்றும் மக்களுக்கும் நமது தோழர்களுக்கும் நாம் சொல்ல வேண்டும். புரட்சிப் பாதையில் இன்னும் பல தடைகளும் இன்னல்களும் கிடக்கின்றன. இன்னல்கள் குறைவாக இருப்பதிலும் பார்க்க, கூடுதலாக இருக்கும் என்று நாம் கொள்ள விரும்பும் காரணத்தால், நமது கட்சியின் 7-வது கட்சிப் பேராயம் இன்னல்கள் கூடுதலாக இருக்கலாம் என்று நினைவூட்டியது. சில தோழர்கள் இன்னல்கள் பற்றி கூடுதலாக சிந்திக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்னல்கள் யதார்த்தத்தில் இருக்கின்றன; எத்தனை இன்னல்கள் இருந்தாலும், நாம் அத்தனையையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். "அங்கீகரிக்கக் கூடாது"யை நாம் கடைப்பிடிக்கக் கூடாது. நாம் இன்னல்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும்; அவற்றை ஆராய வேண்டும்; எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். உலகில் நேரிய பாதைகள் கிடையாது. வளைவு சுளிவுகள் மலிந்த பாதையில் செல்ல நாம் தயாராக இருக்க வேண்டுமேயன்றி, விசயங்களை மலிவாகப் பெறலாம் என எண்ணிவிடக் கூடாது. ஒரு நல்ல உதய காலத்தில் பிற்போக்குவாதிகள் எல்லாரும் சுயமாக அடிபணிந்து விடுவர் என்று நாம் கற்பனை செய்யக்கூடாது. சுருங்கச் சொன்னால், எதிர்காலம் ஒளிமயமாக இருக்கும் அதே வேளையில், பாதை வளைவு சுளிவுகளுடன் காணப்படுகின்றது. நாம் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது பல இன்னல்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. ஒரு பொது முயற்சியில் மக்கள் அனைவருடனும் ஐக்கியப்படுவதன் மூலம் நாம்

தேசிய ரீதியான வெற்றி என்பது, 10,000ல் நீண்ட பயணத்தில் முதலடி மாத்திரமே... சீனப் புரட்சி மகத்தானது ஆனால் புரட்சிக்குப் பின் உள்ள பாதைமேலும் நீளானது; வேலை மேலும் பெரியது, மேலும் கடினமானது. கட்சியில் இது இன்று தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். தோழர்கள் அடக்கமுடையவர்களாகவும் விவேகம் உடையவர்களாகவும் தமது வேலை நடையில் இறுமாப்பும், அவசர புத்தியும் இல்லாதவர்களாகவும் இருப்பதற்கு உதவ வேண்டும். எளிமையான வாழ்க்கை கடினமான போராட்டம் என்ற வழக்கத்தை நிலைநிறுத்தவும் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி 7-வது மாநில கூட்டியின் 2-வது பிளீனக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949)
தே.ப.தொ. 4

நமது ஊழியர்கள் மத்தியிலுள்ள அதிர்ஷ்டத்தின் மூலம், கடினமான, கசப்பான போராட்டம் இல்லாமல், வியர்வையும் இரத்தமும் சிந்தாமல், எளிதாக வெற்றி பெறலாம் என்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் துப்புரவாக இல்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும்.

“வட கிழக்கில் உறுதியான 7-வது மத்திய கூட்டியின் 2-வது பிளீனக் கூட்டத்தின் அறிக்கை” (28 டிசம்பர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

வெற்றி மீது மக்களின் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்காக உலக முன்னேற்றம் பற்றியும் ஒளிமயமான எதிர்காலம் பற்றியும் அவர்கள் மத்தியில் நாம் இடைவிடாது பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும்.

இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் பிற்போக்கு சக்திகளின் இன்னல்கள் கடக்க முடியாதவை. காரணம், அவை அழிவின் விளிம்பில் இருக்கின்ற, எதிர்காலம் இல்லாத சக்திகள், நமது இன்னல்கள் சமாளிக்கக் கூடியவை. காரணம், நாம் புத்தம் புதிய, வளரும் சக்திகள்; நமக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் உண்டு.

"சீனப் புரட்சியின் புதிய உச்ச நிலைமையை வரவேற்போம்
" (1 பிப்ரவரி, 1947) தே.ப.தொ. 4

இன்னல்களின் போது நமது சாதனைகளை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது; ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை எண்ணி நமது துணிவை வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க" (8 செப்டம்பர், 1944)
தே.ப.தொ. 3

புதிய விசயங்கள் அவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கில் எப்பொழுதும் இடர்ப்பாடுகளையும் பின்னடைவுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. சோசலிச லட்சியம் என்பது சமநீர்ப்பயணம் போன்றது. இடர்ப்பாடுகள், பின்னடைவுகள் இல்லாமல் அல்லது பெரும் முயற்சி செய்யாமல் எளிதில் வெற்றி பெறக் கூடியது என்று கற்பனை செய்வது அபத்தமாகும்.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

புரட்சிகர போராட்டத்தில் சில சமயங்களில், கஷ்டங்கள் சாதக நிலைமைகளை விட மேலோங்க

இன்னல்கள் அனைத்தையும் கடந்து நிச்சயம்
வாகை சூட முடியும்.

“கங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகளைப் பற்றி” (17 அக்டோபர்,
1945) தே.ப.தொ. 4

ஒளிமயமான பக்கத்தை மாத்திரம் பார்க்கும்
அதே வேளையில் இன்னல்களைக் காணத் தவ
றும் எவரும் கட்சிக் கடமைகளின் நிறைவேற்றத்
துக்கு பயனுள்ள முறையில் போராட முடியாது.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1955)
தே.ப.தொ. 3

சமுதாயத்தின் செல்வம் தொழிலாளர், விவ
சாயிகளாலும் உழைக்கும் அறிவுத் துறையினரா
லும் உருவாக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தமது தலை
விதியைத் தமது கைகளில் எடுத்து ஒரு மார்க்சிய
லெனினியப் பாதையைப் பின்பற்றி, பிரச்சினை
களை தட்டிக் கழிப்பதற்கு பதில் அவற்றை
தீர்ப்பதில் ஒரு ஊக்கமான கண்ணோட்டத்தைக்
கொண்டால் அவர்களால் கடக்க முடியாத இன்
னல்கள் உலகில் இருக்கவே முடியாது.

“கட்சி செயலாளர் தலைமை தாங்கக் கட்சி உறுப்பினர்கள்
அனைவரும் கட்டுறவை நடத்துவது” என்ற கட்டுரையில்
அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

கட்சித் தோழர்கள் எல்லோரும் இவை
அனைத்தையும் முற்றாகக் கணக்கில் எடுத்து
வெல்லப்பட முடியாத திட சித்தத்துடன் ஒரு
திட்டமிட்ட முறையில், எல்லா இன்னல்களை
யும் கடக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும். பிற
போக்கு சக்திகளுக்கும் நமக்கும் இன்னல்கள்

கியிருப்பதுண்டு. எனவே இங்கு கஷ்டங்கள் முரண்பாட்டின் பிரதான அம்சமாகவும் சாதகமான நிலைமைகள் இரண்டாம் தர அம்சமாகவும் விளங்குகின்றன. ஆனால் புரட்சிவாதிகள் தமது முயற்சிகள் நாம் கஷ்டங்களைப் படிப்படியாக வென்று ஒரு சாதகமான புதிய சூழ்நிலையைத் திறக்க முடியும்; இவ்வாறு கஷ்ட நிலைமை சாதக நிலைமைக்கு இடம் விட்டுக் கொடுக்கின்றது.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தொ. 1

வேலை என்றால் என்ன? வேலை என்பது போராட்டம். நாம் வெற்றி கொண்டு தீர்வு காண வேண்டிய கஷ்டங்களும் பிரச்சினைகளும் அந்த இடங்களில் உண்டு. வேலை செய்து, போராடி இந்த கஷ்டங்களை வெற்றி கொள்ள நாம் அங்கு செல்கிறோம். கஷ்டங்கள் அதிகமாக உள்ள இடத்திற்கு யார் போக மிகவும் ஆவல் படுகின்றாரோ, அவரே சிறந்த தோழர் ஆவார்.

“கங்கிங் பேசு வார்த்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945) தே.ப.தொ. 4

“மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்” என்று கூறப்படும் புராதன சினக்கதை ஒன்று இருக்கின்றது. இது நீண்ட நெடுங்காலத்துக்கு முன் வட சீனாவில் வாழ்ந்த ஒரு கிழவனைப் பற்றிக் கூறுகிறது அக்கிழவன் வடக்கு மலை முடக்கிழவன் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவனுடைய வீட்டு வாசலுக்குத் தெற்கே டைஹங், வாங்லு என்ற இரண்டு பிருமாண்டமான மலைகள் பாதையில் தடுத்து நின்றன. அவன் தனது

மகன்களை வைத்துக் கொண்டு மண் வெட்டிகளைக் கொண்டு இம்மலைகளைத் தோண்ட உறுதி பூண்டான். விவேகி என்று அழைக்கப்படும் இன்னொரு நரைத்த நாடிக் கிழவன் அவர்களைப் பார்த்து, "இப்படி செய்வது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்! நீங்கள் ஒரு சில அற்பர்கள் பிரமாண்டமான இம்மலைகளை அகழ்வதென்பது அசாத்தியம்" என்று ஏளனமாக கூறினான். "நான் இறந்தால் எனது மக்கள் இதைச் செய்வார்கள்; அவர்கள் இறக்கும் போது எனது பேரப்பிள்ளைகள் இவ்வேலையை தொடர்ந்து செய்வர். பின்னர் அவர்களுடைய பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் என்று முடிவின்றி இதைச் செய்வர். இவ்வளவு உயரமாய் இருந்த போதிலும் இம்மலைகள் மேற்கொண்டு உயரப் போவதில்லை. நாம் எவ்வளவுக்கு தோண்டுகின்றோமோ, அவ்வளவுக்கு அவை குறையும். அப்படி என்றால் நாம் ஏன் அவற்றை அகற்ற முடியாது" என்று மூடக்கிழவன் பதில் கூறினான். விவேகிக் கிழவன் தவறான கருத்தை மறுத்துரைத்து விட்டு தனது நம்பிக்கையில் தளராமல் அவன் தொடர்ந்து மலையைக் குடைந்து கொண்டே போனான். இதைக் கண்ட கடவுள் மனமுருகி, இரண்டு தேவதூதர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அம்மலைகளை தமது முதுகில் தூக்கிச் சென்றார்கள். இன்று, இரண்டு பெரும் மலைகள் சீன மக்கள் மீது மரணச் சூமை போல கிடக்கின்றன. ஒன்று ஏகாதிபத்தியம்; மற்றது நிலப்பிரபுத்துவம், சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அவற்றை அகழ்ந்தெறிவதற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்பே கங்கணங் கட்டி

விட்டது அழுத்தமாக நின்று, சளையாது வேலை செய்தால், நாமும் கடவுளுடைய இதயத்தை தொடுவோம். நமது கடவுள் பரந்து பட்ட சீன மக்கள் அன்றி வேறு யாருமில்லை. அவர்கள் நம்முடன் சேர்ந்து கிண்டத் தொடங்கினால் இந்த இரண்டு மலைகளையும் தோண்டி எறிய முடியாதா?

"மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்" (11 ஜூன், 1645)
தே.ப.தொ. 3

22.

சிந்தனா முறையும் வேலை முறையும்

மனிதகுல வரலாறு என்பது தேவை மண்டலத்திலிருந்து சுதந்திர மண்டலத்தை நோக்கித் தொடர்ச்சியாக முன்னேறும் ஒன்றாகும். இந்தப் போக்கு முடிவற்றது. வர்க்கங்கள் உள்ள எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும் வர்க்கப் போராட்டம் முடிவின்றி நிகழும். வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தில் புதுமைக்கும் பழமைக்கும் இடையில், சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையில் நிகழும் போராட்டம் ஒருபோதும் ஓயாது. உற்பத்திக்கான போராட்டம், அறிவியல் ஆய்வு ஆகிய துறைகளில் மனிதகுலம் இடையறாது முன்னேற்றம் அடைகின்றது; இயற்கையும் இடைவிடாது வளர்ச்சி அடைகின்றது; அவை ஒரு போதும் ஒரே மட்டத்தில் நிற்பதில்லை. எனவே, மனிதன் இடையறாது அனுபத்தைத் தொகுத்து' தொடர்ந்து கண்டுபிடித்து, புதியன புனைந்து, முன்னேறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். தேக்கம், சோர்வு மடிமை, மதமதர்ப்பு ஆகிய கருத்துக்கள் எல்லாம் தவறானவை. அவை தவறாயிருப்பதன் காரணம்' அவை கடந்த பத்து இலட்சம் ஆண்டுகால சமுதாய வளர்ச்சியின் உண்மைகளுக்கு பொருந்தாதவை மாத்திரம் அல்ல, இன்று வரை நாம் அறிந்த இயற்கையின் (அதாவது, விண்வெளி பிழம்புகள், பூமி, உயிர், இதர இயற்கை விஞ்ஞா

னம் - இவற்றின் வரலாற்றால் வெளிப்படுத்தப் பட்ட இயற்கையின்) வரலாற்று உண்மைகளுக்கும் பொருந்தியவை அல்ல.

“சீன மக்கள் குடியரசின் 3-வது தேசிய மக்கள் பேராயத்தில் 1-வது கூட்டத்தில் அரசாங்க வேலை பற்றி பிரதமர் சொன் ண் - லாப அவர்களின் அறிக்கையில் மேற்கோள்” காட்டப்பட்டது. (21, 22 டிசம்பர், 1964)

சுதந்திரத்துக்கான மனிதனின் போராட்டத் தில், இயற்கை விஞ்ஞானம் என்பது ஓர் ஆயுத மாக விளங்குகின்றது. சமுதாயத்தில் சுதந்திரத் தைப் பெறுவதற்காக, சமுதாயத்தை புரிந்து கொள்ளவும் மாற்றவும் சமுதாயப் புரட்சியை நடத்தவும் மனிதன் சமுதாய விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இயற்கை உலகில் சுதந்தி ரம் பெற வேண்டுமானால் இயற்கையை புரிந்து கொள்ளவும் கட்டுப்படுத்தவும் மாற்றவும், இவ் வாறு இயற்கையிலிருந்து விடுதலை பெறவும் இயற்கை விஞ்ஞானத்தை பயன்படுத்த வேண் டும்.

எல்லை பிராந்திய இயற்கை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி சங்கத் தின் ஆரம்பக் கூட்ட உரை (5 பிப்ரவரி, 1940)

இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதம் பற்றிய மார்க்சிய தத்துவத்துக்கு இரண்டு சிறப்பியல்புகள் உண்டு. ஒன்று அதன் வர்க்க இயல்பு இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதம் என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குச் சேவை செய்வது என்று அது வெளிப்படையாக பிரகடனம் செய்கின்றது. மற்றது அதன் நடைமுறை சாத்தியப்பாடு தத்துவம் நடைமுறையில் தங்கியிருப்பதை அது வலியுறுத்

துகின்றது; தத்துவம் நடைமுறையை அடிப்படை யாகக் கொண்டது, மீண்டும் நடைமுறைக்கே சேவை செய்கின்றது என்று வலியுறுத்துகின்றது.

"நடைமுறை பற்றி" (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ.

புறநிலை உலகின் விதிகளைப் புரிந்து, அவற்றை விளக்குவதில் திறமை பெற்றிருப்பது மிக முக்கியமான பிரச்சினையல்ல; பதிலுக்கு, ஊக்கமாக உலகை மாற்றுவதற்கு அவ்விதிகள் பற்றிய அறிவைப் பிரயோகிப்பது தான் மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்று மார்க்சியத் தத்துவம் கருதுகின்றது.

மேற்படி நூல்

மனிதனின் சரியான கருத்துக்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன? அவை வானத்திலிருந்து விழுகின்றனவா? இல்லை மூளையில் இயல்பாக உள்ளனவா? இல்லை. அவை சமுதாய நடைமுறையிலிருந்து மட்டும் தோன்றுகின்றன; உற்பத்திக்கான போராட்டம், வர்க்கப் போராட்டம், அறிவியல் ஆய்வு என்ற மூவகை நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றன.

"மனிதனின் சரியான கருத்துக்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன?" (மே, 1963)

மனிதனின் சமுதாய வாழ்வே அவனது சிந்தனையை நிர்ணயிக்கின்றது. முன்னேறிய வர்க்கத்தின் பண்பாக விளங்கும் சரியான கருத்துக்கள் ஒருகால் மக்கள் திரளினால் கிரகித்துக் கொள்ளப்பட்டதும், இக்கருத்துக்கள் சமுதாய

யத்தை மாற்றுகின்றன. உலகை மாற்றுகின்ற ஒரு பொருளாயத சக்தியாக வடிவெடுக்கின்றன.

மேற்படி நூல்

மக்கள், தமது சமுதாய நடைமுறையில் பல்வேறு வகையான போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்டு, தமது வெற்றிகள், தோல்விகள் இரண்டிலிருந்தும் செழுமையான அனுபவங்களைப் பெறுகின்றனர். புறநிலை உலகத்தின் எண்ணற்ற தோற்றப்பாடுகள் மனிதனின் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களுக்கும் ஊடாகச் சென்று, அவனுடைய மூளையில் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் அறிவு புலக்காட்சியாக இருக்கின்றது. போதிய அளவு புலக்காட்சி அறிவு தொகுக்கப்பட்டதும், அதில் ஒரு பாய்ச்சல் நிகழ்ந்து அது பகுத்தறிவாக மாறுகின்றது. அதுவே கருத்துக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது அறிதலின் ஒரு வளர்ச்சி போக்கு. இது அறிதலின் முழு வளர்ச்சி போக்கில் முதலாவது கட்டம், அதாவது புறநிலை பருப் பொருளிலிருந்து அகநிலை உயர்வுக்கு செல்லுகின்ற, வாழ்விலிருந்து கருத்துகளுக்கு செல்லுகின்ற கட்டம் ஆகும். (தத்துவங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் அல்லது வழிமுறைகள் உட்பட) ஒருவரின் உணர்வு அல்லது கருத்துக்கள் எல்லாம் புறநிலையதார்த்த உலகை சரிவர பிரதிபலிக்கின்றனவா, இல்லையா என்பது இந்த கட்டத்தில் இன்னும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. இக்கட்டத்தில் அவை சரியானவையா, இல்லையா என்று நிச்சயிப்பதும்

சாத்தியமாகாது. பின்னர், அறிதலினுடைய வளர்ச்சிப் போக்கின் இரண்டாவது கட்டம், அதாவது உணர்விலிருந்து மீண்டும் பருப்பொருளுக்கு கருத்துக்களிலிருந்து மீண்டும் வாழ்வுக்குச் செல்லும் கட்டம் வருகின்றது. இந்தக் கட்டத்தில் தத்துவங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் அல்லது வழிமுறைகள் எல்லாம் எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தருகின்றனவா? என்பதை நிச்சயிக்க, முதல் கட்டத்தில் ஈட்டப்பட்ட அறிவு சமுதாய நடைமுறையில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. பொதுவாகச் சொன்னால், எவை வெற்றி பெறுகின்றனவோ அவை சரியானவை; எவை தோல்வியடைகின்றனவோ அவை பிழையானவை; குறிப்பாக இயற்கையுடன் மனிதன் நடத்தும் போராட்டத்தில் இது உண்மையாகும். சமுதாயப் போராட்டத்தில் முன்னேறிய வர்க்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சக்திகள் சில வேளைகளில் தோல்வியடைகின்றன; காரணம், அவர்களுடைய கருத்துகள் தவறானவை என்பதல்ல; மாறாக, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சக்திகளின் சமநிலையில் தற்காலிகமாக முற்போக்கு சக்திகள் பிற்போக்கு சக்திகளைப் போல் அவ்வளவு பலம் பெற்றிருக்கவில்லை; எனவே அவை தற்காலிகமாக தோல்வியடைகின்றன; ஆனால் இன்றோ, நாளையோ அவை, வாகை குடுவது நிச்சயம். அடுத்து, நடைமுறை சோதித்தல் மூலம் மனிதனுடைய அறிவில் இன்னொரு பாய்ச்சல் நிகழ்கின்றது. இந்த பாய்ச்சல் முன்னைய பாய்ச்சலிலும் பார்க்க முக்கியமானது காரணம், முதலாவது பாய்ச்சலில்,

அதாவது, புறநிலை யதார்த்த உலகைப் பிரதிபலிக்கும் போக்கில் வகுக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், தத்துவங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் அல்லது வழிமுறைகள் ஆகியவற்றின் சரி பிழையை இந்த பாய்ச்சல் மட்டும் நிரூபிக்க முடியும். இவை தவிர உண்மையை சோதித்தறியும் வழிவேறு கிடையாது.

மேற்படி நூல்

பருப்பொருளிலிருந்து உணர்வுக்கும், பின்னர் உணர்விலிருந்து பருப்பொருளுக்கும் அதாவது நடைமுறையிலிருந்து அறிவுக்கும், பின்னர் அறிவிலிருந்து நடைமுறைக்கும் செல்லும் போக்கு திரும்பத் திரும்பப் பல தடவை நிகழ்ந்த பின்னர் மாத்திரம் ஒரு சரியான அறிவுக்கு வரக்கூடிய நிலை அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது. இத்தகையது தான் அறிவு பற்றிய மார்க்சிய தத்துவம் அறிவு பற்றிய இயங்கியல் பொருள் முதல் வாத தத்துவம்.

மேற்படி நூல்

யார் ஒரு விசயத்தை அறிய விரும்பினாலும் அவருக்கு அத்துடன் தொடர்பு கொள்வதைத் தவிர, அதாவது, அதன் சூழ்நிலையில் வாழ்வதைத் (நடைமுறையில் ஈடுபடுவதை) தவிர வேறுவழியில்லை... நீங்கள் அறிவு பெற விரும்பினால் யதார்த்தத்தை மாற்றும் நடைமுறையில் பங்கு பெற வேண்டும். பேரிக்காயின் சுவையை

அறிய விரும்பினால், அதை நீங்கள் சொந்தமாக தின்று சுவைத்துப் பார்க்க வேண்டும்... புரட்சியின் தத்துவமும் வழிமுறைகளும் பற்றி நீங்கள் அறிய விரும்பினால், நீங்கள் புரட்சியில் பங்காற்ற வேண்டும், உண்மையான அறிவு முழுவதும் நேரடி அனுபவத்திலிருந்தே பிறக்கின்றது.

“நடைமுறை பற்றி” (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ. 1

அறிவு என்பது நடைமுறையிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. நடைமுறையின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தத்துவ அறிவு திரும்பவும் நடைமுறைக்கே மீள்கின்றது. அறிவின் சுறுசுறுப்பான பாத்திரம் புலக்காட்சி அறிவிலிருந்து பகுத்தறிவாக மாறும் விரைவான பாய்ச்சலில் வெளிப்படுவது மாத்திரமல்ல இது மேலும் முக்கியமானது. பகுத்தறிவிலிருந்து புரட்சிகர நடைமுறைக்குச் செல்லும் பாய்ச்சலிலும் வெளிப்பட வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

நாம் எந்த விசயத்தைச் செய்தாலும், அதன் உண்மையான சூழ்நிலைகள், அதன் இயல்பு, இதர விசயங்களுடன் அதன் உறவுகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொண்டாலொழிய அதை ஆளும் விதிகளை அறிய மாட்டோம்; அல்லது அதை எப்படிச் செய்வதென அறிய மாட்டோம்; அல்லது அதை நன்றாகச் செய்ய மாட்டோம் என்பது யாரும் அறிந்ததே.

“சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திர பிரச்சினைகள்”
(டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

ஒருவர் தனது வேலையில் வெற்றியடைய விரும்பினால், அதாவது, எதிர்பார்த்த விளைவுகளைப் பெற விரும்பினால், தனது கருத்துக்களைப் புறநிலை உலகத்தின் விதிகளுடன் இசைவுடையவை ஆகச் செய்ய வேண்டும். அவை இசைவா காவிட்டால் அவர் தனது நடைமுறையில் தோல்வியடைவார். தோல்வியடைந்த பின், அவர் தோல்வியிலிருந்து தனது படிப்பினைகளைப் பெற்று, புறநிலை உலகத்தின் விதிகளுக்கு இசைவாகத் தனது கருத்துக்களைத் திருத்தித் தோல்வியை வெற்றியாக மாற்ற முடியும். “தோல்வியி என்பது வெற்றியின் தாய்”, “இடறி விழுதல், அறிவில் எழுதல்” என்பதன் அர்த்தம் இதுவே ஆகும்.

“நடைமுறை பற்றி” (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ. 1

நாம் மார்க்சியவாதிகள், நாம் ஒரு பிரச்சினையை அணுகும்போது யதார்த்த உண்மைகளிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமேயன்றி, வெறும் வரைவிலக்கணங்களிலிருந்து அல்ல என்றும் இந்த உண்மைகளை ஆராய்வதன் மூலம் நமது வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை வகுக்க வேண்டும் என்றும் மார்க்சியம் கற்பிக்கின்றது.

“ஏனான் கலை இலக்கியக் கருத்தாங்கு உரை” (மே, 1945) தே.ப.தொ. 3

கம்யூனிஸ்டுகள் எல்லாரும் மனதில் உறுதியாகப் பதித்துக் கொள்ள வேண்டிய, மிக அடிப்படையான வேலை முறை யாதெனில் யதார்த்த

நிலைமைகளுக்கேற்ப வேலைக் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதாகும். நாம் இழைத்த தவறுகளின் காரணத்தை ஆராய்ந்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம், இடம் - இவற்றின் யதார்த்த நிலைமையி விருந்து விலகி, நமது வேலைக் கொள்கைகளை அகரீதியாக நிர்ணயித்த காரணத்தால் தான் அவை தோன்றின என்பதைக் காண்போம்.

"ஷன்சி - சுய்யுவன் விடுதலைப் பிரதேச ஊழியர்கள் மாநாட்டு உரை" (1 ஏப்ரல், 1948) தே.ப.தொ. 4

கருத்து முதல்வாதம் இயக்க மறுப்பியல் இரண்டும் உலகில் மிக எளிதானவை, ஏனென்றால் யதார்த்த உண்மையை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமலோ அல்லது யதார்த்தத்தில் சோதித்தறியாமலோ ஒருவர் தான் விரும்புகின்ற அளவுக்கு பிதற்றலாம் மறுபுறம் பொருள் முதல் வாதம். இயங்கியல் இரண்டுக்கும் முயற்சி தேவைப்படுகிறது. அவை யதார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு யதார்த்தத்தில் சோதித்தறியப்பட வேண்டும். ஒருவர் முயற்சி செய்தால் ஒழிய, அவர் கருத்து முதல் வாதம், இயக்க மறுப்பியல் இவற்றில் சறுக்கி விழுவதற்கான சாத்தியம் இருக்கிறது.

"ஹீபிங் எதிர்முடிசிக் கும்பல் பற்றிய ஆதாரங்களின் அறிமுகக் குறிப்பு (மே, 1955)

ஒரு விசயத்தை நோக்கும் போது, நாம் அதன் சாராம்சத்தை ஆராய வேண்டும். அதன் தோற்றப்பாட்டை வாயிலுக்கு இட்டுச் செல்லும் படியாக மட்டும் கருத வேண்டும். ஒருக்கால்

அந்த வாயிலைக் கடந்துவிட்டால், நாம் அவ்விசயத்தின் சாராம்சத்தை கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்பகமான அறிவியல் ரீதியான ஆராய்ச்சி முறை இது ஒன்று தான்.

“சிறு பெற்றி பெருங் காட்டுத் தீயை முட்டலாம்” (5 ஜனவரி, 1930) தே.ப.தொ. 1

ஒரு பொருளின் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைக் காரணம் புறத்தில் இல்லை. அகத்திலே இருக்கின்றது. அதற்குள்ளேயே நிலவும் முரண்பாட்டியல்பில் இருக்கின்றது. இந்த அக - முரண்பாடு ஒவ்வொரு பொருளிலும் உண்டு எனவேதான் பொருட்களில் இயக்கமும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. ஒரு பொருளில் உள்ள முரண்பாட்டியல்பு அதன் வளர்ச்சியின் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கும் அதே வேளையில், இதர பொருட்களுடன் கொண்டுள்ள அதன் பரஸ்பர உறவுகளும் பரஸ்பர பாதிப்புகளும் துணைக் காரணங்களாகும்.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்டு, 1937) தே.ப.தொ. 1

புறக்காரணங்கள் என்பவை மாற்றத்துக்கான சூழ்நிலை; அகக் காரணங்கள் அம்மாற்றத்திற்கான அடிப்படை; புறக்காரணங்கள் அகக்காரணங்கள் மூலம் தொழிற்படுகின்றன என்று பொருள் முதல் வாத இயங்கியல் கருதுகின்றது. பொருத்தமான ஒரு வெப்ப நிலையில் ஒரு முட்டை குஞ்சாக மாறுகின்றது. ஆனால் எந்த வெப்ப நிலையும் கல்லை குஞ்சாக மாற்ற முடியாது. காரணம் ஒவ்வொன்றுக்கும் வேறுபட்ட அடிப்படை உண்டு.

மேற்படி நூல்

185

எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமை தொடர்பான விதிதான் பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படை விதி என மார்க்சிய தத்துவம் கருதுகின்றது. இயற்கை உலகிலும் சரி, மனித சிந்தனைக்கும் சரி, எங்கும் இந்த விதி தொழிற்படுகின்றது. முரண்பாட்டின் எதிர்மறைகளுக்கிடையில் போராட்டமும் ஐக்கியமும் ஏக காலத்தில் நிகழ்கின்றன. இதுவே பொருட்களை இயக்கத்துக்கும், மாற்றத்திற்கும் உந்தித் தள்ளுகிறது. முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் தழுவினவை. ஆனால் பொருட்களின் வேறுபட்ட இயல்புகளுக்கு ஏற்ப முரண்பாடுகளின் இயல்புகளும் வேறுபடுகின்றன, எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளிலும் எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமை என்பது நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது; தற்காலிகமானது; மாறுந்தன்மையுடையது; எனவே சார்புடையது. ஆனால், எதிர்மறைகளின் போராட்டம் என்பது சார்பற்றது.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

பகுத்தாய்தல் முறையே இயங்கியல் முறை என்பது, பகுத்தாய்தல் என்றால் விசயங்களிலுள்ள முரண்பாடுகளைப் பகுத்தாய்வதால், வாழ்வு பற்றிய நெருக்கமான அறிவு இல்லாவிட்டால் சம்பந்தப்பட்ட முரண்பாடுகளைப் பற்றிய உண்மையான விளக்கம் இல்லாவிட்டால் தெளிவான பகுத்தாய்தல் என்பது சாத்தியமாகாது.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டு உரை” (12 மார்ச், 1957)

பருண்மையான நிலைமைகளின் பருண்மையான பகுப்பாய்வு என்பது “மார்க்சியத்தில்

மிகவும் அத்தியாவசியமான விசயம்; மார்க்சியத் தின் உயிர் ஆன்மா” என்று லெனின் கூறினார். நமது தோழர்களில் பலருக்கு பகுப்பாய்ந்து பார்க்கும் அணுகு முறை குறைவு. அவர்கள் சிக்கலான விசயங்களில் ஆழமாகச் செல்லவோ அவற்றை மீண்டும், மீண்டும் பகுத்தாராய்ந்து படிக்கவோ விரும்புகிறார்களில்லை; மாறாக ஒன்றில் முற்றிலும் உடன்பாடான அல்லது முற்றிலும் எதிர்மறையான எளிமையான முடிவுகளை எடுக்க அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள்... இன்று முதல் இத்தகைய நிலைமையை நாம் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

“படிப்பும் நடப்பு நிலைமையும்” (12 ஏப்ரல், 1944)
தே.ப.தொ. 3

இந்தத் தோழர்கள் பிரச்சினைகளை நோக்கும் முறை தவறானது. இவர்கள் அடிப்படையான அல்லது பிரதானமான அம்சங்களை நோக்காமல், அடிப்படையில்லாத அல்லது அற்ப அம்சங்களை வற்புறுத்துகின்றனர். இந்த அடிப்படையில்லாத விசயங்களையும், அற்ப விசயங்களையும் உதாசீனம் செய்யாமல், ஒவ்வொன்றாக சமாளிக்க வேண்டும் என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. ஆனால், அவற்றை முக்கியமான அல்லது பிரதானமான அம்சங்களாகக் கொள்ளக் கூடாது. இல்லாவிட்டால், நாம் நமது நிலையில் இருந்து பிறழ்ந்து விடுவோம்.

“விவசாயத்தைக் கூட்டுறவு மயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி”
(31 ஜூலை, 1955)

உலகில் விசயங்கள் சிக்கலானவையாகவும் பல்வேறு கூறுகளால் நிர்ணயிக்கப்படுபவையாகவும் இருக்கின்றது. எனவே பிரச்சினைகளை நாம் ஒரு அம்சத்திலிருந்து மட்டுமல்ல; பல்வேறு அம்சங்களிலிருந்தும் நோக்க வேண்டும்.

“சங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

அகநிலையாகவும் ஒருதலைப்பட்டசமாகவும், மேலோட்டமாகவும் பிரச்சினைகளை அணுகுபவர்கள் தான் களத்திற்கு வந்த அதே கணத்தில், சூழ்நிலைகளை ஆராயாமலும், விசயங்களை முழுமையாக (அவற்றின் வரலாற்றையும் அவற்றின் இன்றைய நிலைமையையும்) நோக்காமலும் விசயங்களின் சாராம்சத்தை (அவற்றின் இயல்பையும் ஒரு விசயத்துக்கும் இன்னொன்றுக்கும் இடையிலுள்ள அக உறவுகளையும்) ஊடுருவிப் பாராமலும், தாம் சரியென்று கருதி கட்டளைகள் அல்லது உத்தரவுகளை இடுவர். இத்தகைய நபர்கள் தடுக்கி விழுவது திண்ணம்.

“நடைமுறை பற்றி” (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ.1

ஒரு பிரச்சினையை ஆராயும் பொழுது, அகநிலை போக்கு ஒருதலைப்பட்டச போக்கு, மேலோட்ட போக்கு ஆகியவற்றை விலக்க வேண்டும். அகநிலைப் போக்கு என்பது பிரச்சினைகளைப் புறநிலையாகப் பார்க்கத் தவறுவது. அதாவது பிரச்சினைகளை நோக்கும் போது பொருள் முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்தைப் பயன்

படுத்தத் தவறுவது ஆகும். "நடைமுறை பற்றி" என்ற கட்டுரையில் இதை நான் விளக்கியுள்ளேன். ஒருதலைப்பட்ச போக்கு என்பது பிரச்சினைகளை முழுமையாகப் பார்க்கத் தவறுவதாகும்...

அல்லது முழுமையாகப் பாராமல் பகுதியை மாத்திரம் பார்ப்பது, காட்டைப் பாராமல் மரங்களைப் பார்ப்பது என்றும் இதைக் கூறலாம். இந்த வழியில் முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்குரிய வழிமுறையைக் காண்பது அசாத்தியம்; புரட்சியின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதோ ஒப்படைக்கப் பட்ட வேலைகளைச் செம்மையாகச் செய்வதோ அல்லது உட்கட்சி சித்தாந்தப் போராட்டத்தை சரிவர வளர்ப்பதோ சாத்தியமாகாது. இராணுவ விஞ்ஞானம் பற்றி விளக்கும்போது, "பகைவனை அறிந்து, தன்னையும் அறிந்து கொண்டால், தோல்வியே இல்லாமல் நூறு சமர்களையும் நடத்த முடியும்" என்று சுன்வுசு கூறினார். இங்கு அவர் சமரின் இருதரப்பையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். "இரு தரப்புக்கும் செவி கொடு, நீ இருளில் தடுமாறுவாய்" என்று கூறியபோது, தாங் வம்சத்தைச் சேர்ந்த வெய்-செங் என்பவரும் ஒருதலைப்பட்ச போக்கு தவறு என்பதை உணர்ந்து இருந்தார். ஆனால் நமது தோழர்கள் பிரச்சினைகளை அடிக்கடி ஒருதலைப்பட்சமாகப் பார்ப்பதால் அடிக்கடி இடையூறுகளில் சிக்குகின்றார்கள்.... வெனின் கூறியதாவது:-

"ஒரு பொருளை உண்மையாக அறிய வேண்டுமானால் நாம் அதன் எல்லா பக்கங்களையும்,

எல்லா தொடர்புகளையும், 'இடை நிகழ்சி'களையும், தழுவி ஆராய வேண்டும். இதை நாம் முற்றாக செய்ய முடியாது. ஆனால், எல்லா பக்கங்களையும் படிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தவறுகளுக்கும், வளைந்து கொடுக்காத விறைப்புக்கும் எதிராக ஒரு பாதுகாப்பாய் விளங்குகின்றது". நாம் அவருடைய வார்த்தைகளை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மேலோட்டப் போக்கு என்பது முழுமையான முரண்பாட்டின் பண்புகளையோ அல்லது முரண்பாட்டின் ஒவ்வொரு அம்சத்தின் பண்புகளையோ ஆராயத் தவறுவதாகும்; ஒரு பொருளை ஆழமாகத் துருவிப் பார்த்து அதன் முரண்பாட்டின் பண்புகளை நுணுக்கமாக ஆராயும் தேவையை மறுத்து இதற்கு மாறாக, அதைத் தொலைவிலிருந்து மட்டும் பார்த்து விட்டு, முரண்பாட்டின் வெளிவரையை மட்டும் ஓரளவு பார்த்துவிட்டு, முரண்பாட்டிற்குத் தீர்வு காண (கேள்விக்கு பதில் இறுக்க, தகராறைத் தீர்க்க, வேலையைக் கையாள, இராணுவ நடவடிக்கைக்கு வழிகாட்ட) முயல்வதாகும். இவ்வாறு விசயங்களைச் செய்தால் தொல்லைக்கு வழி கோல்வது நிச்சயம்.... ஒருதலைப் பட்சப் போக்கும்; மேலோட்டப் போக்கும்; மேலோட்டப் போக்கும் கூட அகநிலைப் போக்கேயாகும்; காரணம் புறநிலைப் பொருட்கள் அனைத்தும் உண்மையில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை; அக விதிகளால் ஆளப்படுபவை; ஆனால், சில நபர்கள் விசயங்களை உள்ளபடியே பிரதிபலிக்கும் கடமையை மேற்கொள்ளாமல், அவற்றை ஒருதலைப்பட்சமாகவும்

மேலோட்டமாகவும் மட்டும் பார்க்கின்றார்கள்; அவற்றின் உள் தொடர்புகளையோ அக விதிகளையோ அறியாதிருக்கின்றனர். எனவே அவர்களுடைய முறை அகநிலைப் போக்காக இருக்கின்றது.

“முன்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தே. 1

ஒருதலைப்பட்டசப் போக்கு என்றால் விசயங்களை தனித்தனியாக சிந்திப்பது; அதாவது, பிரச்சினைகளை இயக்க மறுப்பியல் முறையில் அணுகுவது என்று அர்த்தமாகும். நமது வேலையை மதிப்பிடும்போது, ஒவ்வொரு விசயத்திலும் எல்லாம் சாதகமானது அல்லது எல்லாம் பாதகமானது என்று கருதுவது ஒருதலைப்பட்டசப் போக்காகும்..... எல்லாவற்றையும் சாதகமானது என்று கருதுவதென்றால், நன்மையை மாத்திரம் பார்த்து தீமையைப் பார்க்கத் தவறுவது, பாராட்டை மட்டும் ஏற்று, விமர்சனத்தைச் சகிக்க தவறுவது ஆகும். ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நமது வேலை சிறந்தது என்று கதைப்பது உண்மைக்குப் பொருந்தியது அல்லது ஒவ்வொன்றும் சிறந்தது என்பது உண்மை அல்ல; குறைபாடுகளும், தவறுகளும் இன்னும் இருக்கின்றன. ஆனால் எல்லாம் தீயவை என்பது உண்மையல்ல. அதுவும் சான்றுகளுக்கு மாறானது. இங்கு ஆராய்வு என்பது அவசியமானது. எல்லாவற்றையும் நிராகரிப்பதன் அர்த்தம், எவ்வித ஆராய்வும் இல்லாமல், ஒன்றும் நன்றாகச் செய்யப்படவில்லை. மாபெரும் சோசலிச நிர்மாண இலட்சியம், பல கோடி ஒரே குளறுபடி. இதில் பாராட்டக் கூடியது ஒன்றுமே

இல்லை என்று எண்ணுவதாகும். இத்தகைய கருத்துக்கள் உடையவர்களுக்கும், சோசலிச அமைப்பு மீது பகைமையுடையவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு வேறுபாடு இருந்தபோதிலும், இந்த கருத்துக்கள் மிகத் தவறானவை, தீங்கு விளைப்பவை. இவை மக்களை ஊக்கம் இழக்க மாத்திரம் செய்யும். எனவே, நமது வேலையை மதிப்பிடும் போது எல்லாம் சாதகமானவை என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து மதிப்பீடு செய்வது, எல்லாம் பாதகமானவை என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து மதிப்பீடு செய்வது இரண்டும் தவறானவை.

“கீனக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டுரை” (12, மார்ச், 1957)

மார்க்சியவாதிகள் ஒரு பிரச்சினையை அணுகும் போது, அதை பகுதிகளாக மட்டுமல்ல, முழுமையாகவும், நோக்க வேண்டும். கிணற்றிலுள்ள ஒரு தவளை, “வானம் கிணற்றின் வாயின் அளவுக்குச் சமமானது” என்று கூறினால் இது சரியல்ல. காரணம், வானம் கிணற்றின் வாயளவு அல்ல, “வானத்தின் ஒரு பகுதி கிணற்றின் வாயளவுக்கு சமமானது” என்று சொன்னால் இது சரியானது. காரணம் உண்மைக்குப் பொருத்தமானது.

“ஐப்பனிய ஏகாதிபத்திய, எதிர்ப்பு போர்த்தந்திரங்கள் பற்றி” (27 டிசம்பர், 1935) தே.ப.தொ. 1

நாம் பிரச்சினைகளை எல்லா பக்கங்களிலுமிருந்தும் நோக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்;

அதாவது விசயங்களை முன்புறமிருந்தும் அதே போல பின்புறமிருந்தும் ஆராய கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைமையில் ஒரு தீய விசயம் நல்ல விளைவுகளுக்கும், ஒரு நல்லவிசயம் தீய விளைவுகளுக்கும் வழி கோல வாம்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

வரலாற்றின் பொது வளர்ச்சியில் பருப்பொருள் சிந்தனையை நிர்ணயிக்கின்றது. சமுதாய வாழ்வு சமுதாய உணர்வை நிர்ணயிக்கின்றது என்பதை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளையில், சிந்தனை பருப்பொருளிலும், சமுதாய உணர்வு சமுதாய வாழ்விலும் மேல்கட்டுமானம் பொருளாதார அடிப்படையிலும் பிரதிபலிப்பதையும் நாம் அங்கீகரிக்கின்றோம். உண்மையில் அங்கீகரிக்கவும் வேண்டும். இது பொருள்முதல் வாதத்திற்கு எதிரானது அல்ல. மாறாக இயந்திரவியல் பொருள்முதல் வாதத்தைத் தவிர்த்து, இயங்கியல் பொருள்முதல் வாதத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றது.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தொ. 1

ஒரு யுத்தத்தை நடத்துபவர்கள் புறச் சூழ்நிலைகள் இடும் எல்லைக் கோடுகளைத் தாண்டிச் சென்று யுத்தத்தால் வெற்றி பெற முடியாது. இருந்தும், இந்த எல்லைக்குள் நின்று வெற்றிக் கொடி நாட்ட திறமையான பாத்திரத்தை ஆற்ற முடியும்; ஆற்றவும் வேண்டும். ஒரு யுத்தத்தால்

தளபதிகளுக்கான செயல் அரங்கு புறச் சூழ்நிலைச் சாத்தியப்பாடுகளில் கட்டியமைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அந்த அரங்கில் ஒலியும், வண்ண ஜாலமும், ஆற்றலும், கம்பீரமும், நிறைந்த பல நாடக நிகழ்ச்சிகளை அவர்களால் அரங்கேற்ற முடியும்.

“தீண்ட கால யுத்தம் பற்றி” (மே 1938) தே.ப.தொ. 2

மாறிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மக்களும் தமது சிந்தனையை மாற்ற வேண்டும். ஆனால் ஒருவரும் கற்பனைச் சிறகு கட்டி பறக்கவோ அல்லது புற நிலைமைகளால் உத்தரவாதம் செய்யப்படாத செயல் திட்டங்களை வகுக்கவோ அசாத்தியமானவற்றை செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்தவோ கூடாது. இருந்தும் இன்றைய பிரச்சினை யாதெனில், வலதுசாரி பழமைவாத சிந்தனை பல துறைகளில் இன்னும் தொல்லைகளை விளைவித்து புற நிலைமையின் வளர்ச்சியுடன் அடியொற்றி முன்னேறாமல் இந்த துறைகளின் வேலைகளை தடை செய்கின்றது. தம்மால் நிறைவேற்றக் கூடிய விசயங்களை நிறைவேற்ற முடியாது என்று பலர் கருதுவது தான் இன்றைய பிரச்சினையாகும்.

“சீனாவின் நாட்டு புறத்தில் சேசலிச எழுச்சி பெருக்கு என்ற நூலின் முன்னுரை” (27 டிசம்பர், 1955)

நாம் எப்பொழுதும் நமது மூளையைப் பாவித்து, எல்லாவற்றையும் கவனமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். முதுமொழி ஒன்று கூறுவது போல, “புருவத்தை நெறி, வழி ஒன்று பிறக்கும்”; வேறு

வார்த்தைகளில் கூறினால் கூடுதலான சிந்தனை விவேகத்தைத் தரும். நமது கட்சியில் ஒரு பாரதூரமான அளவுக்கு நிலவும் குருட்டுத் தனத்தை இல்லாமற் செய்ய வேண்டுமானால், சிந்திக்க, பகுப்பாய்வு முறையை கற்றுக் கொள்ள, பகுப்பாய்வு பழக்கத்தை வளர்க்க நமது தோழர்களுக்கு நாம் ஊக்கமூட்ட வேண்டும்.

“படிப்பும் நடப்பு நிலைமையும்” (12 ஏப்ரல், 1944)
தே.ப.தொ. 3

எந்த ஒரு வளர்ச்சிப் போக்கிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முரண்பாடுகள் இருக்குமேயானால், அவற்றில் ஒன்று தலைமைப்பாத்திரத்தை, தீர்க்கமான பாத்திரத்தை வகிக்கும் பிரதான முரண்பாடாக இருக்கும். ஏனையவை இரண்டாந்தரமான, கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருக்கும். எனவே, இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட முரண்பாடுகள் உடைய எந்த ஒரு சிக்கலான வளர்ச்சிப் போக்கையும் ஆராயும்போது, அதன் பிரதான முரண்பாட்டைக் காண்பதற்கு நாம் சகல வழிகளிலும் முயல வேண்டும். ஒருகால் இந்த பிரதான முரண்பாட்டை கிரகித்துக் கொண்டதும், எல்லா பிரச்சினைகளும் எளிதில் தீர்ந்து விடுகின்றன.

“முரண்பாடு பற்றி” (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தொ. 1

முரண்பாட்டு அம்சங்கள் இரண்டில் ஒன்று பிரதானமானது; மற்றது இரண்டாந்தரமானது. பிரதான அம்சமே முரண்பாட்டில் தலைமைப் பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது. ஒரு விசயத்தின்

இயல்பு முக்கியமாக ஆதிக்கம் செலுத்தும் முரண் பாட்டின் பிரதான அம்சத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிலைமை நிலையானது அல்ல. முரண்பாட்டின் பிரதான அம்சமும் இரண்டாந்தர அம்சமும் அவற்றின் எதிர்மறைகளாக மாறுகின்றன. அதன்படி விசயத்தின் இயல்பும் மாறுகின்றது.

மேற்படி நூல்

கடமைகளை முன் வைத்தால் மட்டும் போதாது; அவற்றைக் கொண்டு நடத்தும் வழிமுறைப் பிரச்சினைக்கும் நாம் தீர்வு காண வேண்டும். ஒரு ஆற்றைக் கடப்பது நமது கடமையாக இருந்தால், ஒரு பாலம் அல்லது ஒரு படகு இல்லாமல் நாம் அதைக் கடக்க முடியாது. பாலம் அல்லது படகுப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டாலொழிய ஆற்றைக் கடப்பது பற்றிப் பேசுவது வீண் பேச்சாகும். வழிமுறைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டாலொழிய, கடமை பற்றிக் கதைப்பது வெறும் விழுவாகும்.

"மக்கள் திரளின் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொள்ள, வேலை முறைகளில் கவனம் செலுத்து". (27 ஜனவரி, 1934) தே.ப.தொ. 1

எந்த ஒரு கடமையிலும், ஒரு பொதுவான, பரந்து விரிந்த ஒரு அறை கூவல் கொடுக்கப்படாவிட்டால் பரந்துபட்ட பொது மக்களைச் செயலுக்குத் தட்டி எழுப்ப முடியாது. ஆனால் தலைமைப்

பதவிகளில் உள்ளவர்கள் ஒரு பொது அறை கூவலுடன் மட்டும் தம்மைக் கட்டுப்படுத்தி கொண்டு விட்டால் - அமைப்புகள் சிலவற்றில், அறைகூவல் விடுக்கப்பட்ட வேலையில் ஆழமா கவும், பருண்மையாகவும் நேரடியாகவும் சென்று, ஒரு தனிமுனையில் உடைத்து புகுந்து, அனுபவத்தைப் பெற்று இதரப் பகுதிகளுக்கு வழிகாட்ட இந்த அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தா விட்டால் - தமது பொது அறை கூவல் சரியானதா என்பதை சோதிக்கவோ அல்லது அதன் உள்ளடக் கத்தைச் செழுமைப் படுத்தவோ முடியாது. எனவே, இதனால் எவ்வித பலனும் கிட்டாமற் போகின்ற அபாயம் இருக்கவே செய்கின்றது.

"தலைமை முறை பற்றிய சில பிரச்சினைகள்" (1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ. 3

தலைமைப் பதவியில் உள்ள எவரும் கீழ்மட்டத்தில் குறிப்பிட்ட பிரிவுகளிலுள்ள குறிப்பிட்ட தனி நபர்களிடமிருந்து அல்லது நிகழ்ச்சிகளிலி ருந்து உருப்படியான அனுபவத்தை சேகரிக்கா விட்டால், அவர் எல்லா பிரிவுகளுக்கும் பொது வழிகாட்டல் கொடுக்கத் தகுதியற்றவராவர். எல்லா மட்டங்களிலுமுள்ள தலைமை ஊழியர்க ளும் இந்த முறையை படித்துப் பிரயோகிப்பதற் காக, இதை எல்லா இடங்களிலும் பரப்ப வேண் டும்.

மேற்படி நூல்

எந்த ஒரு இடத்திலும், ஏக காலத்தில் பல கேந்திர கடமைகள் இருக்க முடியாது. எந்த ஒரு

சமயத்திலும் ஒரே ஒரு கேந்திர கடமை மட்டும் இருக்க முடியும். ஏனைய கடமைகள் அதை நிறைவு செய்யும் இரண்டாந்தர மூன்றாந்தர முக்கியத்துவம்பெற்ற கடமைகளாகவே இருக்கும். இதன் விளைவாக, ஒரு இடத்தில் ஒட்டு மொத்தப் பொறுப்புடைய ஒருவர் அங்கு நடைபெறும் போராட்டத்தின் வரலாற்றையும் சூழ்நிலைகளையும் கணக்கில் எடுத்து, பல்வேறு கடமைகளையும் அவற்றின் தகுதியான அந்தஸ்தின் படி வைக்க வேண்டுமேயன்றி, தமது சொந்த திட்டம் ஒன்று இல்லாமல், மேல் மட்ட அமைப்பிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு உத்தரவையும் அப்படியே அமுல் நடத்தி, "கேந்திரக் கடமைகள்" பலவற்றை படைத்து, ஒரு குழப்ப நிலைமையையும், ஒழுங்கிணத்தையும் தோற்றுவிக்கக் கூடாது. எது முக்கியமற்றது, அது அவசரமானது, எது அவசரமற்றது என்பதை குறிப்பிடாமல், அவற்றில் கேந்திர கடமை எது என்று குறிப்பிடாமல், ஒரு கீழ் அமைப்பிற்கு பல கடமைகளை ஏக காலத்தில் கொடுக்கக் கூடாது. காரணம், அது தமது வேலையில் கீழ் அமைப்புகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் குழப்பத்தை உண்டாக்கி, தீர்க்கமான விளைவுகளும் பெற முடியாமல் போய்விடும். தலைவர்கள் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தினதும் வரலாற்று நிலைமைகள், அன்றைய சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றின்படி நிலைமையை முற்றாக கணக்கில் எடுத்து, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வேலையின் ஈர்ப்பு மையத்தையும் ஒழுங்கையும் சரியாக தீர்மானிப்பது, அத்துடன் தீர்மானத்தை ஆட்டமசைவின்றி அமுல் நடத்துவது, தீர்க்கமான விளைவுகள் பெறுவதை உத்தர

வாதம் செய்வது - இவை தலைமைக் கலையின் ஒரு பகுதியாகும்.

மேற்படி நூல்

வேலையை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தொடர்ச்சியான அழுத்தத்தைச் செலுத்தி அனுபவத்தைப் பரிமாறி, பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவான சோதித்தறிதல், பிழைகளின் பொதுவான திருத்தம் இவற்றுக்கான தொகுப்புக் கூட்டங்களைக் கூட்டுவதற்கு மாதக் கணக்காகவோ, அரை ஆண்டு அல்லது ஒரு ஆண்டு காலமோ காத்திருக்கக் கூடாது. அப்படிக் காத்திருப்பது பெரும் இழப்பிற்கு வழி கோலலாம்; தவறுகள் ஏற்பட்டவுடன் அவற்றைத் திருத்துவது இழப்பைக் குறைக்கும்.

“தொழில், வந்தகம் தொடர்பான கொள்கை பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1948) தே.ப.தொ. 4

பிரச்சினைகள் குவிந்து, தொல்லைகள் பெருகும் வரை காத்திராமல், அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டும். தலைவர்கள் என்போர் இயக்கத்தின் முன்னணியில் செல்ல வேண்டுமேயன்றி, பின் தங்கி நிற்கக் கூடாது.

“பருவகால அடிப்படையில் ஒப்பந்த முறை” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

நமக்குத் தேவையானது ஓர் உற்சாகமான, ஆனால் அமைதியான மனோநிலைத் தீவிரமான ஆனால் ஒழுங்கான வேலை முறை.

“சீனப்புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்தத்திர பிரச்சினைகள்” (டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

23.

பரிசீலனையும், படிப்பும்

நடைமுறை வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் கீழ்மட்டங்களிலுள்ள நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இத்தகைய பரிசீலனை, குறிப்பாக தத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற, ஆனால் உண்மை நிலைமைகளை அறியாதவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவசியமானது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தத்துவத்தை நடைமுறையுடன் இணைக்க இயலாதவர்கள் ஆவர். "பரிசீலனை இன்றேல், பேசும் உரிமை இல்லை" என்ற கூற்று "குறுகிய அனுபவவாதம்" என்று நையாண்டி செய்யப்பட்ட போதிலும், இன்று வரையில் நான் அதற்காக வருந்தவில்லை. வருந்துவதற்கு பதில், பரிசீலனை இல்லாவிட்டால் பேச்சுரிமையும் இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் இன்னும் வலியுறுத்துகின்றேன். "பதவி வாகனத்தில் வந்திறங்கிய அதே கணத்தில்" ஆர்ப்பாட்டத்துடன் அபிப்பிராயங்களை அள்ளி வீசி, அதை விமர்சித்து, இதைக் கண்டிக்கும் நபர்களும் பலர் உண்டு. உண்மையில், இவர்களில் நூற்றுக்கு நூறு பேரும் தோல்வியைச் சந்திப்பது நிச்சயம். ஏனெனில் முற்றான பரிசீலனையை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத இத்தகைய பேச்சுகளும் விமர்சனங்களும் அறியாமையே நிரம்பிய பிதற்றல்கள் அன்றி வேறல்ல.

இங்கும், அங்கும், எங்கும் ஓடித்திரியும் இந்த "ராஜ - தூதர்களால்" நமது கட்சி எண்ணற்ற தடவை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. "புரட்சிகர நடைமுறையுடன் இணைக்கப்படாவிட்டால் தத்துவம் என்பது குறிக்கோள் அற்றதாகிவிடும்" என்று ஸ்டாலின் சரியாகக் கூறினார். தொடர்ந்து அவர் "நடைமுறை புரட்சிகர தத்துவத்தால் ஒளியூட்டப் படைவிட்டால், அது இருளில் கிடந்து தடுமாறும்" என்றும் சரியாகக் கூறியுள்ளார். இருளில் அலைந்து திரிகின்ற, எதிர்கால நோக்கும் தொலை நோக்குப் பார்வையும் இல்லாத, கூறப்படும் "நடைமுறைவாதிகளுக்கு" அன்றி, வேறு யாருக்கும் குறுகிய அனுபவவாதி என்று முத்திரை குத்தப்படக்கூடாது.

"கிராமிய பரிசீலனை"யின் முன்னுரையும் பின்னுரையும்
(மாச் - ஏப்ரல், 1941) தே.ப.தொ. 3

இத்தகைய கண்ணோட்டம் என்பது சான்றுகளிலிருந்து உண்மையைத் தேடுவதாகும். புறநிலையாய் உள்ள எல்லா விசயங்களும் "சான்றுகள்" எனப்படும். "உண்மை" என்றால், அவற்றின் அக உறவுகள், அதாவது, அவற்றை ஆளும் விதிகள் "தேடுவது" என்றால் ஆராய்வது என்று அர்த்தம் ஆகும். நாடு, மாநிலம், மாவட்டம், பிரதேசம் - இவற்றின் உள்ளும் புறமும் உள்ள உண்மையான நிலைமைகளிலிருந்து நாம் தொடங்கி, அவற்றிலிருந்து நமது செயலுக்கு வழி காட்டியாக அமையும் விதிகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்விதிகள் கற்பனையில்

தோன்றாதவையாக, அவற்றிற்கு உரியவையாக இருக்க வேண்டும். அதாவது நம்மைச் சூழ நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் உள் உறவுகளை நாம் கண்டறிய வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு நாம் அக ரீதியாக கற்பனை, கணப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் உற்சாகம், உயிரற்ற நூல்கள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். ஆதாரங்களை விபரமாகத் தொகுத்து பொதுவான மார்க்சிய - லெனினிய கோட்பாடுகளின் வழிகாட்டலின் கீழ் அவற்றிலிருந்து சரியான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

“ஔது படிப்பைச் சீ செய்வோம்” (மே, 1941)
தே.ப.தொ. 3

“கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு கருங்குருவி பிடிப்பது” போல அல்லது “குருடன் மீனைத் தேடுவது” போல நடந்து கொள்வது, தாறுமாறாகவும் கவலையீனமாகவும் இருப்பது, வெறும் வார்த்தை ஜாலங்களில் ஈடுபடுவது, மேலோட்டமான அறிவுடன் திருப்தி அடைவது - இது நமது கட்சித் தோழர்கள் பலரிடம் இன்னும் உள்ள கடை கோடி தீய வேலை நடையாகும். இந்த வேலை நடை, மார்க்சிய - லெனினியத்தின் அடிப்படை உணர்வுக்கு முற்றிலும் விரோதமானது. நிலைமைகளை உணர்வு பூர்வமாக ஆராய வேண்டும் என்றும், அகநிலை விருப்பங்களிலிருந்து தொடங்காமல் புறநிலை யதார்த்தத்திலிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்றும் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோர்

நமக்கு கற்பித்துள்ளனர். நமது தோழர்கள் பலர் இந்த உண்மைக்கு நேர் விரோதமாகச் செயல்படுகின்றனர்.

மேற்படி நூல்

உங்களால் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாதா? சரி, அந்தப் பிரச்சினையின் இன்றைய உண்மைகளையும் அதன் பழைய வரலாற்றையும் பரிசீலனை செய்யுங்கள்! பிரச்சினையை முற்றாக பரிசீலனை செய்ததும், அதை தீர்ப்பது எப்படி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்தபின், எல்லா முடிவுகளும் கிடைக்குமேயன்றி, அதற்கு முன் அல்ல. எவ்வித பரிசீலனையும் செய்யாமல் ஒரு முட்டாள் மாத்திரமே சுயமாக அல்லது ஒரு கும்பலுடன் சேர்ந்து, "ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு" அல்லது "ஒரு கருத்தை வெளியிடுவதற்கு"த் தனது மூளையை கசக்கிப் பிழிவான். இது எவ்வித நல்ல தீர்வுக்கும், அல்லது எவ்வித நல்ல கருத்துக்கும் வழி கோலுவது சாத்தியமாகாது என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்.

"புத்தக வழிபாட்டை எதிர்ப்பது" (மே, 1930)

பரிசீலனை என்பது பத்து மாதம் கர்ப்பம் தரித்திருப்பதற்குச் சமமானது. பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்பது பிரசவ நாளுக்குச் சமம். ஒரு பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்வது உண்மையில் அதை தீர்ப்பதற்குத்தான்.

மேற்படி நூல்

சுற்றுச் சூழலின் ஒழுங்கான, முற்றான பரிசீலனைக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும், ஒருவர் மார்க்சிய - லெனினியத் தத்துவத்தையும் வழிமுறையையும் பிரயோகிக்கிறார். அவர் வெறும் உற்சாகத்தை மட்டும் கொண்டு வேலை செய்வதில்லை. ஸ்டாலின் கூறுவது போல, அவர் புரட்சிகர வீச்சையும் நடைமுறை உணர்வையும் இணைக்கின்றார்.

"நமது புடிப்பைச் சீர் செய்வோம்" (மே, 1941)
தே.ப.தொ. 3

நிலைமைகளை அறியும் ஒரே ஒரு வழியாதெனில், சமுதாய பரிசீலனைகளை நடத்துவது, உண்மையான வாழ்வில் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு வர்க்கத்தின் நிலைமைகளையும் பரிசீலனை செய்வது ஆகும். நிர்வாக வேலைக்குப் பெறுப்பாக உள்ளவர்களைப் பொறுத்த வரையில், நிலைமைகளை அறிவதற்கான அடிப்படை முறை, அடிப்படை மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தை, அதாவது, வர்க்க பகுப்பாய்வு முறையை பிரயோகித்து, ஒரு திட்டத்தின்படி ஒரு சில நகரங்கள், கிராமங்கள் மீது கவனம் செலுத்தி, முற்றான பரிசீலனைகள் பலவற்றை நடத்துவதாகும்.

"'கிராமிய பரிசீலனை'யில் முன்னுரையும் பின்னுரையும்"
(மார்ச் - ஏப்ரல், 1941) தே.ப.தொ. 3

உண்மை நிலவரங்களை அறியும் கூட்டம் பெரிதாக இருக்க வேண்டியது இல்லை. மூன்று முதல் ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது எட்டு பேர் போதுமானது. இதற்குப் போதுமான காலம்

கொடுக்கப்பட வேண்டும். பரிசீலனைக்கான ஒரு பட்டியல் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொருவரும் தாங்களாக கேள்விகள் கேட்டு குறிப்புகள் எடுத்து, கூட்டத்தில் உள்ளவர்களுடன் விவாதங்கள் நடத்த வேண்டும். எனவே, பொங்குகின்ற ஆர்வமும், தனது கண்களை கீழே செலுத்திப் பார்க்கும் உறுதிப்பாடும், அறிவு தாகமும் இல்லாவிட்டால், அசிங்கமான போலி நடிப்பு முகமூடிகளைக் களைந்து விட்டு விசுவாசமுள்ள மாணவனாக மாறாவிட்டால் ஒருவரால் உண்மையான ஒரு பரிசீலனையை நடத்த முடியாது; நடத்தினாலும் அதை நன்றாகச் செய்ய முடியாது.

மேற்படி நூல்

ஒரு தளபதியின் சரியான படை வியூகங்கள் அவருடைய சரியான முடிவுகளிலிருந்து வருகின்றன; அவருடைய சரியான முடிவுகள் அவருடைய சரியான கணிப்புகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன; அவருடைய சரியான கணிப்புகள் ஒரு முழுமுற்றான, அவசியமான ஒற்றறிதலிலிருந்தும் ஒற்றறிதல் மூலம் சேகரித்த பல்வேறு வகையான தகவல்களையும் துருவி ஆராய்ந்து செப்பனிடும் தலிலிருந்தும் தோன்றுகின்றன. அவர் சாத்தியமான, அவசியமான ஒற்றறியும் முறைகளைப் பிரயோகித்து, எதிரியின் நிலைமை சம்பந்தமாக சேகரித்த தகவலில் சக்கையை நீக்கி சாராம்சத்தை எடுத்து, பொய்ம்மையை விலக்கி மெய்மையைக் கொண்டு, ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கும்,

புறத்திலிருந்து அகத்துக்கும் சென்று, துருவித் துருவி ஆராய்கிறார்; பின்னர் தனது பக்கத்திலுள்ள நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுத்து, இரு தரப்பின் பலாபலத்தையும் அவற்றின் பரஸ்பர உறவுகளையும் ஆராய்ந்து, முடிவுகளுக்கு வந்து, மனதைத் திடப்படுத்தித் தனது திட்டங்களை வகுக்கின்றார்; இராணுவ யுத்த வியூகத்தை வகுக்கிறவர், ஒரு யுத்த தந்திர திட்டத்தை, ஒரு போர்த் திட்டத்தை அல்லது ஒரு சமருக்கான திட்டத்தை வகுப்பதற்கு முன், அவர் ஒரு நிலைமை பற்றி அறியும் முழுமையான போக்கு இத்தகையதே.

"சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்"
(டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

24.

தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது

நமது வேலையில் அசுர சாதனைகளை ஈட்டினாலும் கூட, இறுமாப்பும் செருக்கும் அடைவதற்கு எவ்விதக் காரணமும் இல்லை. அடக்கம் ஒருவரின் முன்னேற்றத்திற்கு துணை செய்யும். இறுமாப்பு பின்னடைவுக்கு வழி கோலுகின்றது. இது நாம் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டிய ஓர் உண்மையாகும்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் 8-வது தேசிய மாநாட்டின் ஆரம்ப உரை” (15 செப்டம்பர், 1956)

வெற்றியுடன் சில இயல்புகள் - செருக்கு, தற்பெருமை பேசும் வீரனின் ஆரவாரம், மடிமை, முன்னேற்றமடைய விரும்பாமை, இன்பநாட்டம், தொடர்ச்சியாக கடின வாழ்வை மேற்கொள்ள முகம் சுளித்தல் ஆகியவை - கட்சிக்குள் வளரலாம். வெற்றி வரும் போது மக்கள் நமக்கு நன்றி பாராட்டுவார்கள். முதலாளி வர்க்கம் நமது முகத்திற்கு நேரே நம்மைப் புகழும். எதிரி ஆயுத பலத்தால் நம்மை வெல்ல முடியாது என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. இருந்தும், முதலாளி வர்க்கத்தின் புகழ்ச்சி நமது அணிகளிலுள்ள உறுதிப்பாடு குன்றியவர்களை வெற்றி கொள்ளலாம். துப்பாக்கி ஏந்திய எதிரிகளால் ஒரு போதும் வெல்லப்பட முடியாத, இந்த எதிரிகளுக்கு முன்

னால் தீரர்கள் என்ற பெயருக்குத் தகுதியான, ஆனால் தேன் தடவிய தோட்டாக்களுக்கு நின்று பிடிக்க முடியாத கம்யூனிஸ்டுகள் சிலர் இருக்கலாம். அவர்கள் தேன் தடவிய தோட்டாக்களால் தோற்கடிக்கப் படுவார்கள். இத்தகைய நிலைமைக்கு எதிராக நாம் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் 7-வது மத்திய கூட்டியின் 2-வது பிளினக் கூட்ட அறிக்கை” (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

பல விசயங்கள் மீது நாம் குருட்டுத் தனமாக, விமர்சனமின்றி நம்பிக்கை வைத்தால் அவை நமக்கு ஒரு வேண்டாத சுமையாக, தடைகளாக மாறலாம். எடுத்துக் காட்டுகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். பிழைகள் இழைத்ததும், தாம் தவறு செய்து விட்டதாக எண்ணி, ஆர்வம் குன்றி விடலாம்; பிழைகள் செய்யாவிட்டால், தாம் தவறு அற்றவர்கள் என்று எண்ணி, இறுமாப்பு அடையலாம். வேலையில் சாதனைகள் ஈட்டாவிட்டால், தோல்வி மனப்பான்மையும், மனச்சோர்வும் ஏற்படலாம்; அதே வேளையில் சாதனைகள் கர்வத்தையும், செருக்கையும் ஏற்படுத்தலாம். குறுகிய காலப் போராட்ட வரலாறு உடையவர்கள் தமது குறுகிய காலப் போராட்ட வரலாறு காரணமாக பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிக்கலாம்; அதே வேளையில் நீண்ட வரலாறு உடைய ஒருவர் தமது நீண்ட காலப் போராட்ட வரலாறு காரணமாக தற்பெருமை கொள்ளலாம். தொழிலாளர் - விவசாயத் தோழர்கள் தமது சிறந்த

வர்க்கத் தோற்றம் காரணமாக அறிவுத் துறையினரை இகழ்ந்து நோக்கலாம்; அதே சமயத்தில் தம்மிடமுள்ள குறிப்பிட்ட அளவு அறிவைக் கொண்டு, அறிவுத் துறையினர் தொழிலாளர் - விவசாயித் தோழர்களைத் தாழ்வாக நோக்கலாம். ஒருவரிடமுள்ள விசேஷமான தேர்ச்சிகள் அகங்காரத்துக்கும் பிறர் மீது இகழ்ச்சி கொள்வதற்கும் மூலதனமாகலாம். ஒருவருடைய வயது கூட இறுமாப்புக்குத் தளமாக அமையலாம். விவேகமும் திறமையும் இருப்பதனால், இளைஞர்கள் முதியோரை இகழ்ந்து நோக்கலாம். முதியவர்கள், தமது பழுத்த அனுபவம் காரணமாக இளைஞர்களைத் தாழ்வாகக் கருதலாம். இத்தகைய எல்லா விஷயங்களும், விமர்சன ரீதியில் நோக்கப்படாவிட்டால், தடைகளாக அல்லது வேண்டாத சமையாக மாறலாம்.

“படிப்பும் நடப்பு நிலைமையும்” (12 ஏப்ரல், 1944)

தே.ப.தொ. 3

இராணுவத்திலுள்ள சில தோழர்கள் செருக் குடைவயராகி, படையினரோடும் மக்களோடும் அரசாங்கத்தோடும் கட்சியோடும் பழகும் போது யதேச்சாதிகாரம் உடையவர்களாக மாறியுள்ளனர். அவர்கள் தம்மிடமுள்ள குறைகளைக் காணாமல் வட்டாரத்தில் வேலை செய்யும் தோழர்கள் மீது எப்போதும் குற்றம் காண்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் தமது சொந்தச் சாதனைகளைப் பார்க்கிறார்களே அன்றி, தமது குறைபாடுகளைக் கவனிக்கிறார்களில்லை. எப்போதும் முகத்திற்கு நேரான புகழ்ச்சியை வரவேற்கிறார்களே அன்றி,

விமர்சனத்தை வரவேற்கிறார்களில்லை... இராணுவம் இந்தக் குறைபாடுகளை இல்லாமற் செய்யப் பாடுபட வேண்டும்.

“அமைப்பு ரீதியில் அணிதிரள்க” (29 நவம்பர், 1943)
தே.ப.தொ. 3

கடினமான வேலை என்பது தோள் கொடுக்கும்படி நமக்கு சவால் விடும் பளு ஒன்றை நம்முடன் வைத்திருப்பதற்குச் சமமானது. சில பளுக்கள் இலேசானவை சில கனமானவை சிலர் கனமானவற்றை விட்டு விட்டு இலேசானவற்றையே விரும்புகின்றனர். அவர்கள் இலேசானவற்றைத் தூக்கிக் கொண்டு, பாரமானவற்றைப் பிறரிடம் தள்ளி விடுகின்றனர். இது ஒரு சிறந்த கண்ணோட்டம் அல்ல சில தோழர்கள் வேறானவர்கள். அவர்கள் வசதியானவற்றைப் பிறருக்கு விட்டு விட்டு கனமானவற்றை தமக்கு எடுக்கின்றனர். இன்னல்களைத் தாங்குவதற்கு இவர்கள் முதலிடத்திலும், வசதிகளை அனுபவிப்பதற்கு இறுதியிலும் நிற்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட தோழர்கள் உண்மையில் சிறந்த தோழர்கள் அவர்களுடைய கம்யூனிச உணர்விலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

“கங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி” (17 அக்டோபர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

இலேசானவற்றை விரும்பி, கனமானவற்றைத் தள்ளிவிட்டு, அதாவது, பளுவான கடமைகளைப் பிறர் மீது சுமத்தி, தமக்கு இலேசானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, தமது வேலையில் பொறுப்

புணர்ச்சி அற்றிருக்கும் நபர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். என்ன நேர்ந்தாலும் அவர்கள் தம்மைப் பற்றி முன்னதாகவும் மற்றவர்களைப் பற்றிப் பின்னும் தான் சிந்திக்கின்றனர் தாம் ஏதும் சிறிய சாதனை ஒன்றை வழங்கி விட்டால், பெருமையால் தலை வீங்கி, பிறர் தமது சாதனையை அறியாமல் இருந்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சி அது பற்றி ஜம்பமடிக்கின்றனர். தோழர்கள் மற்றும் மக்கள் மீது அவர்களுக்கு மனம் நிறைந்த ஆர்வம் இல்லை. பதிலுக்கு அன்பின்மையும், பாராமுகமும், உணர்வின்மையும் அவர்களிடம் காணப்படுகின்றன. இத்தகையவர்கள் உண்மையில் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் அல்ல; அல்லது குறைந்த பட்சம் தூய்மையான கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றும் அவர்களைச் சொல்ல முடியாது.

"நான் பெத்யூன் நினைவுக்காக" (21 டிசம்பர், 1939)
தே.ப.தொ. 2

இந்த வகையான "சுதந்திரத்தை" வலியுறுத்துபவர்கள், வழக்கத்தில் "நான் முதல்" என்ற தத்துவத்தை மனம் முடித்தவர்கள் ஆவர்; தனிநபருக்கும் கட்சிக்குமிடையிலான உறவு பற்றிய பிரச்சினையில் பொதுவாகத் தவறானவர்கள், சொல்லளவில் அவர்கள் கட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது பற்றிப் பேசினாலும், செயலில் அவர்கள் தம்மை முதலிடத்திலும், கட்சியை இரண்டாவதாகவும் வைக்கின்றனர். இந்த நபர்கள் எதை நாடுகின்றனர்? அவர்கள் புகழை, பதவியை நாடுகின்றனர்; பிரபலமாக இருக்க விரும்புகின்றனர். ஒரு வேலைப் பிரிவுக்கு அவர்களைப் பொறுப்பாக

விட்டதும், அவர்கள் தங்களது “சுதந்திரத்தை” வலியுறுத்துகின்றனர். இந்த நோக்கத்துடன் சிலரை உள்ளே இழுத்து, ஏனையோரை வெளியே தள்ளி, தோழர்கள் மத்தியில் பீற்றிக் கொள்ளுதல், முகத்திற்கு நேரே புகழ்தல், இச்சகம் பேசுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு, இவ்வாறு முதலாளித்துவ வர்க்க அரசியல் கட்சிகளின் இழிந்த வேலை நடையை கம்யூனிஸ்டு கட்சிக் குள் இறக்குமதி செய்கின்றனர். அவர்களுக்கு துன்பங் கொண்டு வருவது அவர்களுடைய நேர்மையின்மேயாகும். நாம் விசயங்களை நேர்மையாக செய்ய வேண்டும். ஒரு நேர்மையான கண்ணோட்டம் இல்லாவிட்டால் இவ்வுலகில் எந்த ஒரு விசயத்தையும் சாதிப்பது இயலாது என நான் நினைக்கின்றேன்.

“கட்சியின் வேலை நடையை சீ செய்வோம்” (1 பிப்ரவரி, 1942) தே.ப.தொ. 3

கம்யூனிஸ்டுகள் முழுமையின் தேவைகளுக்கு பகுதியின் வேலைகளைக் கீழ்ப்படுத்தும் கோட்பாட்டை கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பிரேரணை, பகுதி நிலைமைக்கு மாத்திரம் பொருந்தியதாக இருக்கும். அதே வேளையில், முழு நிலைமைக்கும் பொருந்தியதாக இல்லாவிட்டால், பகுதி முழுமைக்கு இடம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். வேறு விதமாகச் சொன்னால் ஒரு பிரேரணை பகுதி நிலைமைக்கு பொருத்தமற்றதாகவும் ஆனால் முழு நிலைமைக்கும் பொருந்தியதாகவும் இருந்தால், பகுதி முழுமைக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். நிலை

மையை முழுமையாக நோக்குவது என்பதன் அர்த்தம் இதுவே ஆகும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாதிரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

இன்ப நாட்டம், சிலரது தனி நபர் வாதம் இன்ப நாட்டத்தில் வெளிப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட நபர்கள் செம்படையில் கனிசமான அளவில் இருக்கின்றனர். தமது படைப் பிரிவு பெரும் நகரங்களுக்குள் நுழையும் என எப்போதும் அவர்கள் நம்பிக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் அங்கு வேலை செய்வதற்கு அல்ல; இன்பம் அனுபவிப்பதற்கே செல்ல விரும்புகின்றனர். அவர்கள் அறவே விரும்பாதது யாதெனில், வாழ்வு கஷ்டமாக இருக்கும் சிவப்பு பிரதேசங்களில் வேலை செய்வதாகும்.

“கட்சியில் திலவும் தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது பற்றி” (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

தனது சொந்த நலன்களை மாத்திரம் கவனித்து, பிறரின் நலன்களை ஒதுக்கிவிடும் சுயநல - இலாகாவாத போக்கை நாம் எதிர்க்க வேண்டும். பிறருடைய இன்னல்களைப் பற்றி யார் பாராமுகமாக இருக்கின்றாரோ, கோரிக்கையின் பேரில் தனது சொந்த ஊழியர்களை பிறபகுதிகளுக்கு மாற்ற மறுக்கின்றாரோ, அல்லது, “தனது வயலில் வழிந்தோடும் நீருக்கு வடிகாலாக அடுத்தவனின் வயலைப் பாவித்து,” தகுதி குறைந்த ஊழியர்களை மாத்திரம் அனுப்பி, இதர இலாக்காக்களுக்கும் வட்டாரங்களுக்கும் மக்களுக்கும்

மிகக் குறைந்தபட்ச அக்கறை கூட செலுத்தாமல் இருக்கிறாரோ - அவர் கம்ப்யூனிச உணர்வை முற்றாக இழந்த ஒரு சுயநல - இலாக்காவாதியாவார். முழுமையின் நலன்களைக் கணக்கில் எடுக்காமல் இருப்பதும், இதர இலாக்காக்கள் - வட்டாரங்கள் - மக்களின் முற்றிலும் பாராமுகமாக இருப்பதும் சுயநல - இலாக்காவாதியின் இலக்கணங்கள் ஆகும். சுயநல - இலாக்காவாதம் என்பது ஒரு குறுங்குழுவாதப் போக்கு ஆகும். இதை வளர விட்டால் மிகப்பெரிய அபாயம் விளையும் என்பதை அவர்கள் புரியும்படி செய்ய நாம் இத்தகைய நபர்களுக்கு தீவிரமாக கற்பிக்க வேண்டும்.

"கட்சியின் வேலை நடைமுறையை சீ செய்வோம்" (1 பிப்ரவரி, 1942) தே.ப.தெ. 3

தாராளவாதம் பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுகின்றது. ஒருவர் தவறிழைத்து விட்டார் என்பது தெளிவான போதும், நீண்ட காலம் பழகியவர், சக ஊர்க்காரர், ஒரே பள்ளியில் படித்தவர், நெருங்கிய நண்பர், அன்பிற்குரியவர், பழைய கூட்டாளி, அல்லது பழைய கீழ்ப் பணியாளர் என்ற காரணத்தால், அவருடன் கோட்பாடு ரீதியில் வாதிடுவதற்கு மாறாக சமாதானத்திற்காகவும், நட்புறவுக்காகவும் விசயங்களை நழுவ விடுவது; அல்லது நல்ல உறவுகளை வைத்திருப்பதற்காக, விசயங்களுக்கு முழுமையான தீர்வு காண்பதற்குப் பதில், அவற்றை இலேசாகத் தொட்டு விட்டு விடுவது, இதன் விளைவாக, அமைப்பிற்கும் தனி நபருக்கும் தீங்கு விளைவிக்

கப்படுகின்றது. இது தாராள வாதத்தின் முதலாவது வகை.

அமைப்பிற்கு தனது யோசனைகளை ஊக்கமாய் முன்வைப்பதற்குப் பதிலாக, முதுகுக்குப் பின் பொறுப்பற்ற விமர்சனத்தில் ஈடுபடுவது. மக்களின் முகத்திற்கு முன் ஒன்றும் சொல்லாமல், அவர்களுடைய முதுகுக்குப் பின் வம்பளப்பது; கூட்டத்தில் ஒன்றும் பேசாமல், அது முடிந்தபின் வம்பளப்பது. கூட்டுறவு வாழ்வுக் கோட்பாடுகளை உதாசீனம் செய்து, தனது சொந்த மனப் போக்கைப் பின்பற்றுவது. இது இரண்டாவது வகை.

விசயங்கள் தன்னை நேரடியாகப் பாதிக்காவிட்டால், அவற்றை நழுவிச் செல்ல விடுவது; ஒரு விசயம் தவறு என்பதை முற்றாகத் தெரிந்திருக்கும் அது பற்றி இயன்ற அளவு சொற்பமாகப் பேசுவது. குறை கூறப்படாமல் தப்புவதற்காக ஆபத்தில்லாத முறையில் பாதுகாப்பாய் உகலமறிந்தவர் போல நடந்து கொள்வது. இது மூன்றாவது வகை.

கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து ஒழுகாமல் தமது சொந்த அபிப்பிராயங்களுக்கு மேன்மையான இடம் கொடுப்பது, அமைப்பிடமிருந்து சிறப்புச் சலுகைகள் கோரும் அதே வேளையில் அதன் கட்டுப்பாட்டை நிராகரிப்பது. இது நாலாவது வகை.

ஐக்கியத்துக்காக அல்லது முன்னேற்றத்துக்காக அல்லது வேலையை நன்றாகச் செய்வதற்

காக அல்ல, பதிலுக்குத் தனிப்பட்ட தாக்குதல் தொடுப்பதற்காக, சண்டைகள் பிடிப்பதற்காக சொந்த மனக்குறைகளைக் கொட்டித் தீர்ப்பதற்காக, அல்லது பழிவாங்குவதற்காக தவறான கருத்துக்களுக்கு எதிரான போராட்டத்திலும் விவாதத்திலும் ஈடுபடுவது. இது ஐந்தாவது வகை.

தவறான கருத்துகளை மறுத்துரைக்காமல் கேட்பது, எதிர்ப் புரட்சிவாதிகளின் கூற்றுகளைக் கூட கேட்பது. அதைப்பற்றி அறிவிப்பதில்லை. மாறாக ஒன்றும் நடவாதது போல் அவற்றை அமைதியாக எடுத்துக் கொள்வது. இது ஆறாவது வகை.

மக்களிடையே இருந்தும், பிரச்சாரம் செய்யாமலும், ஊக்கமூட்டாமலும் இருப்பது; அல்லது சொற்பொழிவுகள் ஆற்றாமல் அல்லது அவர்கள் மத்தியில் பரிசீலனைகளும் விசாரணைகளும் நடத்தாமல் இருப்பது; மக்கள் மீது பாராமுகமாகவும், அவர்களது நல்வாழ்வில் அக்கறை இல்லாமலும், தான் ஒரு கம்யூனிஸ்டு என்பதை மறந்து, ஒரு சாதாரண ஆள் போல நடந்து கொள்வது. இது ஏழாவது வகை.

ஒருவர் மக்களின் நலன்களை ஊறுபடுத்துவது கண்டும், ஆத்திரம் அடையாமல், அல்லது அவருக்கு அறிவுரை கூறாமல், அல்லது அவரைத் தடுக்காமல், அல்லது அவருடன் நியாயம் காட்டி வாதிடாமல், தொடர்ந்து அப்படிச் செய்ய அவரை அனுமதிப்பது. இது எட்டாவது வகை.

ஒரு தீர்க்கமான திட்டமோ அல்லது திசையோ இல்லாமல், அரை மனதுடன் வேலை செய்வது. கவனக் குறைவாகவும் தாறுமாறாகவும் வேலை செய்வது — “ஒரு பூசாரியாய் இருக்கும் வரை மணியை ஆட்டிக் கொண்டே இருப்பது” இது ஒன்பதாவது வகை.

புரட்சிக்குத் தான் பெருஞ் சேவை வழங்கியதாகத் தானே கருதிக் கொள்வது; பெரும் அனுபவ சாலி எனத் தன்னில் தானே பெருமைப்படுவது உயர்ந்த கடமைகளுக்குத் தகுதி இல்லாமல் இருக்கும் அதே வேளையில், சிறிய பணிகளை அவமதிப்பது. வேலையில் கவலையீனமாகவும் படிப்பில் அக்கறையில்லாமலும் இருப்பது. இது பத்தாவது வகை.

தனது சொந்த தவறுகளை அறிந்தும் அவற்றைத் திருத்த எவ்வித முயற்சியும் செய்யாமல், தன் மீது தாராளவாதக் கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்வது. இது பதினோராவது வகை.

“தாராள வாதத்தை எதிர்ப்போம்” (7 செப்டம்பர், 1937)
தே.ப.தொ. 2

ஒரு புரட்சிகரக் கூட்டுறவில் தாராளவாதம் என்பது பெருந் தீங்கு விளைவிக்கும் ஒன்று. இது ஐக்கியத்தை அரித்துத் தின்னுகின்ற, ஒன்றிணைப்பைச் சீர்குலைக்கின்ற, வேலையில் பாராமு கத்தை உண்டாக்குகின்ற, வேற்றுமையை விதைக்கின்ற ஒரு நச்சுத் திரவம். அது புரட்சிகர அணிகளிலுள்ள கட்டுக்கோப்பான ஸ்தாபன அமைப்பையும், கண்டிப்பான கட்டுப்பாட்டையும் அழித்து விடுகின்றது. கொள்கைகள் பூரண

மாய் அமுல்நடத்தப்படுவதை அது தடுக்கின்றது. கட்சியின் தலைமையிலுள்ள மக்களிடமிருந்து, கட்சி அமைப்புகளைப் பிரித்து விடுகின்றது. இது மிகத் தீமையான ஒரு போக்காகும்.

மேற்படி நூல்

தாராளவாதிகள் மார்க்சியக் கோட்பாடுகளை வெறும் வறட்டுத் தத்துவமாகக் கருதுகின்றனர். அவர்கள் மார்க்சியத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர்; ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்த அல்லது முற்றாக நடைமுறைப்படுத்தத் தயாராக இல்லை. தமது தாராளவாதத்துக்குப் பதிலாக, அதனிடத்தில் மார்க்சியத்தை வைக்கவும் அவர்கள் தயாராக இல்லை. இந்த நபர்களிடம் மார்க்சியம் இருக்கும் அதே வேளையில், தாராளவாதமும் இருக்கின்றது. அவர்கள் மார்க்சியம் பேசுகின்றனர். ஆனால் தாராளவாதத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர். பிறருக்கு மார்க்சியத்தையும் தமக்குத் தாராளவாதத்தையும் பிரயோகிக்கின்றனர் அவர்கள் இரண்டு விதமான சரக்குகளையும் இருப்பில் வைத்து, இரண்டுக்கும் பயன்பாடு காண்கின்றனர். இப்படித்தான் சில நபர்களின் மூளைகள் வேலை செய்கின்றன.

மேற்படி நூல்

மக்கள் - அரசாங்கம் மக்களைப் பாதுகாக்கின்றது. மக்களுக்கு இத்தகைய அரசாங்கம் ஒன்று இருந்தால்தான், அவர்கள் தேசிய ரீதியாகவும் முழுமையாகவும் ஜனநாயக முறைகளைக் கொண்டு தமக்குத் தாமே கற்பித்துக் கொண்டு,

தம்மைத் தாமே புனருருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். (இன்னும் மிகப் பலமாக இருக்கின்ற, நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கப் போகின்ற, விரைவில் ஒழித்துக் கட்ட முடியாத) உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகளின் செல்வாக்கை உதறித் தள்ள முடியும். பிற்போக்குவாதிகளால் தவறாக வழி நடத்தப்படாமல், பழைய சமுதாயத்தில் தாம் கைக் கொண்டிருந்த தீய பழக்க வழக்கங்களையும் சிந்தனைகளையும் திருத்தி, தொடர்ந்து முன்னேற, சோசலிச கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தை நோக்கி முன்னேற முடியும்.

“மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி” (30 ஜூன், 1949)
தே.ப.தொ. 4

ஒருவர் ஒரு சிறிய அளவு நன்மை செய்வது அவ்வளவு கடினமல்ல. கடினமானது யாதெனில் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் நன்மையே செய்து, தீமை ஒன்றுமே செய்யாமல், பரந்துபட்ட மக்களுக்கும்; இளைஞர்களுக்கும், புரட்சிக்கும் சாதகமாகச் செயல்பட்டு, பல பத்தாண்டுகளுக்கு கடினமான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதாகும். இதுவே எல்லாவற்றிலும் மிகக் கடினமான விசயமாகும்.

“தோழர் வு டீ - சாங் அவர்களின் 6-வது பிறந்த நாள் வாழ்த்துச் செய்தி” (15 ஜனவரி, 1940)

25.

ஐக்கியம்

நமது நாட்டின் ஒருமைப்பாடு, நமது மக்களின் ஐக்கியம், நமது பல்வேறு தேசிய இனங்களின் ஐக்கியம் — இவை நமது இலட்சியத்தின் நிச்சய வெற்றிக்கான அடிப்படை உத்தரவாதங்கள் ஆகும்.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினுடைய ஐக்கியத்தின் மூலம் தான் முழுவாக்கத்தினதும் ஐக்கியத்தையும், முழு தேசத்தினதும் ஐக்கியத்தையும் பெற முடியும். முழு வாக்கத்தினதும், முழு தேசத்தினதும் ஐக்கியத்தின் மூலம்தான் எதிரியைத் தோற்கடிக்க முடியும்; தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியும்.

"ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு தேசிய ஐக்கிய முன்னணிக்கு மக்களை கோடிக்கணக்கில் வென்றெடுப்போம்"

(7 மே, 1937) தே.ப.தொ. 1

நாம் அமைப்பும் கட்டுப்பாடும் பற்றிய ஜனநாயக மத்தியத்துவக் கோட்பாட்டின்படி நமது கட்சியின் சக்திகள் எல்லாவற்றையும் கெட்டியாக ஐக்கியப்படுத்துவோம். கட்சியின் வேலைத் திட்டம், சட்டதிட்டங்கள், தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின் படி ஒழுகும் எந்த தோழருடனும் நாம் ஐக்கியப்படுவோம்.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (27 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் இந்த ஜனநாயக முறை, 1942-இல், "ஐக்கியம், விமர்சனம், ஐக்கியம்" என்ற சூத்திரத்தில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதை விரித்துக் கூறினால், இதன் அர்த்தம், ஐக்கியத்துக்கான ஆசையுடன் தொடங்கி, விமர்சனத்தின் அல்லது போராட்டத்தின் மூலம் முரண்பாடுகளைத் தீர்த்து, ஒரு புதிய அடிப்படையில் ஒரு புதிய ஐக்கியத்துக்கு வருவதாகும். நமது அனுபவத்தில், மக்கள் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் சரியான முறை இதுவே.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

இந்தப் படை, அதன் சொந்த அணிகளிலும், அதற்கு வெளியே உள்ள அணிகளுடனும் குறிப்பிடத்தக்க ஐக்கியத்தை உருவாக்கியுள்ளது. உள்ளே, அதிகாரிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையிலும், உயர்தர அணிகள் கீழ்மட்ட அணிகள் இரண்டுக்குமிடையிலும், இராணுவ வேலை, அரசியல் வேலை, பின்னணி படை வரிசையில் சேவை இவற்றுக்கிடையிலும் ஐக்கியம் நிலவுகின்றது. வெளியே, இராணுவத்துக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலும், இராணுவத்துக்கும் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலும், நமது படைக்கும் நேசப் படைகளுக்கும் இடையிலும் ஐக்கியம் நிலவுகின்றது. இந்த ஐக்கியத்துக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் எதையும் வெற்றி கொள்வது இன்றியமையாதது.

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)
தே.ப.தெ. 3

26.

கட்டுப்பாடு

மக்களின் அணிகளுக்குள் ஜனநாயகம் மத்தியத்துவத்துடன் தொடர்புடையது; சுதந்திரம் கட்டுப்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. அவை ஒரே முழுமையான அம்சத்தின் இரண்டு எதிர்மறைகள். அவை முரண்படும் அதே சமயத்தில் ஐக்கியமும் உடையவை. நாம் ஒருதலைப்பட்சமாக ஒன்றை வலியுறுத்தி, மற்றதை மறுக்கக் கூடாது. மக்களின் அணிகளுக்குள் சுதந்திரம் இல்லாமல் இருக்க முடியாது; கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஜனநாயகம் இல்லாமல் இருக்க முடியாது; மத்தியத்துவமும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஜனநாயகம் மத்தியத்துவம் இரண்டின் ஐக்கியம், சுதந்திரம் கட்டுப்பாடு இரண்டின் ஐக்கியம் - இதுவே நமது ஜனநாயக மத்தியத்துவ கோட்பாடாகும். இந்த அமைப்பின் கீழ் மக்கள் பரந்து விரிந்த ஜனநாயகத்தையும், சுதந்திரத்தையும் அனுபவிக்கின்றனர். அதே சமயத்தில் அவர்கள் சோசலிச கட்டுப்பாடு என்ற எல்லைக்குட்பட்டு ஒழுக்க வேண்டும்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

நாம் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டைப் புதிதாக ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும்; அதாவது,

1. தனிநபர் அமைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்;

2. சிறுபான்மை பெரும்பான்மைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்;

3. கீழ்மட்டம் மேல் மட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும்;

4. உறுப்பினர் அனைவரும் மத்திய கமிட்டிக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

யார் கட்டுப்பாட்டின் இந்த விதிகளை அத்து மீறுகிறாரோ, அவர் கட்சி ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைப்பவராவார்.

"தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்ரீம்" (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ.2)

கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் ஒரு அம்சம் சிறுபான்மை பெரும்பான்மைக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும். சிறுபான்மையின் கருத்தோட்டம் நிராகரிக்கப்பட்டால், அது பெரும்பான்மையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டும். தேவையானால், அடுத்த கூட்டத்தில் அவ்விசயத்தை அது மறுபரிசீலனைக்குக் கொண்டு வரலாம். ஆனால், இதை விட்டு எவ்விதத்திலும் தீர்மானத்துக்கு எதிராகச் செயல்படக்கூடாது.

"கட்சியில் நிலவும் தவறான கருத்துக்களைத் திருத்துவது பற்றி" (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

கட்டுப்பாடு பற்றிய மூன்று தலையாய விதிகளும் பின்வருமாறு:

1. நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.
2. மக்களிடமிருந்து ஒரு ஊசியையோ அல்லது ஒருதுண்டு நூலையோ எடுக்காதீர்.

3. கைப்பற்றிய எல்லாவற்றையும் ஒப்படையுங்கள்.

கவனத்துக்கான எட்டு அம்சங்களும் பின்வருமாறு:

1. மரியாதையாகப் பேசுங்கள்.
2. வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் நியாயமாக நடந்து கொள்ளுங்கள்.
3. கடன் வாங்கியவற்றைத் திருப்பிக் கொடுங்கள்.
4. சேதங்களுக்கு நட்ட ஈடு செலுத்துக.
5. மக்களை அடிக்கவோ நிந்திக்கவோ கூடாது.
6. பயிர்களை அழிக்காதீர்.
7. பெண்களிடம் ஒழுங்கினமாய் நடவாதீர்.
8. கைதிகளைத் துன்புறுத்தாதீர்.

"கட்டுப்பாட்டுக்கான மூன்று பிரதான விதிகளையும் கவனத்துக்கான எட்டு அம்சங்களையும் மீண்டும் வெளியிடுவது பற்றி - சீன மக்கள் விடுதலைப் படை தலைமை அலுவலக உத்தரவு" (10 அக்டோபர், 1947) தே.ப.தொ. 4

கட்டுப்பாடு பற்றிய நமது உணர்வை உயர்த்த வேண்டும். கட்டளையை உறுதியாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். நமது கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். கட்டுப்பாட்டுக்கான மூன்று தலையாய விதிகளையும் கவனத்துக்கான எட்டு அம்சங்களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இராணுவமும் மக்களும் ஐக்கியப்பட்டு, இராணுவமும் அரசாங்கமும் ஐக்கியப்பட்டு, அதிகாரிகளும் படையினரும் ஐக்கியப்பட்டு, முழு இராணுவமும் ஐக்கியப்பட்டு, எவ்விதத்திலும் கட்டுப்பாட்டை மீறுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது.

"சீன மக்கள் விடுதலைப் படையின் பிரகடனம்" (அக்டோபர் 1947). தே.ப.தொ. 4

27.

விமர்சனமும் சுய - விமர்சனமும்

கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி விமர்சனத்துக்கு அஞ்ச வதில்லை. காரணம், நாம் மார்க்சியவாதிகள்; உண்மை நம் பக்கத்திலிருக்கிறது; அடிப்படை மக்கள், தொழிலாளரும் விவசாயிகளும் நம் பக்கத்தில் இருக்கின்றனர்.

"சீனக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டுரை" (12 மார்ச், 1957)

முற்றான பொருள் முதல்வாதிகள் அச்சமற்ற வர்கள். நமது சகபோராளிகள் எல்லாரும் துணிகரமாகத் தமது பொறுப்புகளுக்குத் தோள்கொடுப்பர்; இடர்பாடுகள் அனைத்தையும் கடந்து செல்வர்; பின்னடைவுகளுக்கோ அல்லது ஏளனங்களுக்கோ அஞ்ச மாட்டார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகிய எங்களை விமர்சனம் செய்வதற்கும்; தமது ஆலோசனைகளைக் கொடுப்பதற்கும் *தயங்க மாட்டார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். "ஆயிரம் வெட்டுகளாலும் இறப்பதற்கு அஞ்சாத ஒருவன் தான் சக்ரவர்த்தியைக் குதிரையிலிருந்து இழுத்து வீழ்த்தும் துணிவுடையவன்" — இதுவே சோசலிசத்தையும் கம்ப்யூனிசத்தையும் கட்டி வளர்க்கும் நமது போராட்டத்திற்குத் தேவையான தளராத உணர்வு.

மேற்படி நூல்

விமர்சனம், சுய - விமர்சனம் என்ற மார்க்சிய - லெனினிய ஆயுதம் நம்மிடம் உண்டு. கூடாத நடையை நீக்கி, நல்ல நடையை நாம் வைத்திருக்க முடியும்.

"சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 7வது மத்திய கூட்டியின் 2-வது பிளீனிக் கூட்டத்தின் அறிக்கை" (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

உணர்வுபூர்வமாகச் சுய - விமர்சனம் செய்து கொள்வது, நமது கட்சியை இதர அரசியல் கட்சிகள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து பிரித்துக் காட்டும் இன்னொரு தெளிவான எல்லைக் கோடாகும். அறை அடிக்கடி ஒழுங்காகக் கூட்டப்பட வேண்டும். ஒரு அறை ஒழுங்காகக் கூட்டப்படாவிட்டால், அங்கு தூசு படிந்துவிடும்; முகம் அடிக்கடி ஒழுங்காகக் கழுவப்படவேண்டும். நமது முகங்களை ஒழுங்காகக் கழுவாவிட்டால், அவை அழுக்குப் பிடித்து விடும் என்று நாம் கூறுவதுண்டு. நமது தோழர்களின் உள்ளங்களிலும் நமது கட்சியின் வேலையிலும் கூட தூசி பிடிக்கலாம்; அவையும் கழுவிச் சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். "ஓடும் நீர் பாசி பிடிக்காது, கதவின் கீல் துருப்பிடிக்காது" என்ற பழமொழியின் அர்த்தம் இடைவிடாத இயக்கம் கிருமிகளும் சேதனப் பொருட்களும் உட்புகுவதைத் தடுக்கும் என்பதாகும். நமது வேலையை அடிக் கடி ஒழுங்காகப் பரிசோதிப்பது, அதன் போக்கில் ஜனநாயக வேலை நடை ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்வது, விமர்சனத்துக்கோ, சுய - விமர்சனத்துக்கோ அஞ்சாமலிருப்பது, "அறிந்தவை எல்லா

226

வற்றையும் பேசுவது, ஒன்றையும் ஒழிக்காமல் பேசுவது", "பேச்சாளனைக் குறை கூறாதே, பதிலுக்கு அவர் வார்த்தையிலிருந்து எச்சரிக்கை பெற்றுக் கொள்", "தவறுகள் இழைத்தால் அவற்றைத் திருத்து, இழைக்காவிட்டால் அவற்றுக்கெதிராக எச்சரிக்கையாக இரு" என்பவை போன்ற சிறந்த பிரபலமான சீன முதுமொழிகளைப் பிரயோகிப்பது - நமது தோழர்களின் சிந்தனைகளும், நமது கட்சியின் உடலும் அரசியல் தூசிகள், கிருமிகள் எவற்றாலும் பாதிக்கப்படாமல் தடுக்கும் பயனுள்ள ஒரே ஒரு வழி இதுவேயாகும்.

"கட்டிசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

கட்சிக்குள் பல்வேறு விதமான கருத்துக்களுக்கிடையிலும் இடைவிடாது எதிர்ப்பும் போராட்டமும் நிகழ்கின்றன. இவை சமுதாயத்தில் வாக்கங்களுக்கிடையிலும், புதியவை பழயவை இரண்டுக்குமிடையிலும் உள்ள முரண்பாடுகள் கட்சிக்குள் பிரதிபலிப்பதேயாகும். கட்சிக்குள் எவ்வித முரண்பாடுகளும் இல்லாவிட்டால், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான சித்தாந்தப் போராட்டங்கள் இல்லாவிட்டால், கட்சியின் வாழ்வு நின்றுவிடும்.

"முரண்பாடு பற்றி" (ஆகஸ்ட், 1937) தே.ப.தொ. 1

நாம் ஊக்கமான சித்தாந்தப் போராட்டத்துக்காக நிற்கிறோம். காரணம், அது நமது போராட்டத்திற்கு உதவியாக, கட்சிக்குள்ளும் புரட்சிகர அமைப்புகளுக்குள்ளும் ஐக்கியத்தை உருவாக

கும் ஓர் ஆயுதமாக விளங்குகின்றது. ஒவ்வொரு கம்ப்யூனிஸ்டும் ஒவ்வொரு புரட்சிவாதியும் இந்த ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் தாராளவாதம் சித்தாந்தப் போராட்டத்தை நிராகரித்து, கோட்பாடற்ற சமாதானத்துக்காக நிற்கிறது; இதன் விளைவாக உளுத்துப் போன, பண்பற்ற கண்ணோட்டம் தோன்றி, கட்சியிலும் புரட்சிகர அமைப்புகளிலுமுள்ள சில பிரிவுகளையும் தனிநபர்களையும் அரசியல் ரீதியாக சீர்குலைக்கின்றது.

“நாளைவாதத்தை எதிர்ப்போம்” (7 செப்டம்பர், 1957)
தே.ப.தொ. 2

அகநிலைவாதம், குறுங்குழுவாதம், ஒரே மாதிரியான கட்சி எழுத்துநடை ஆகியவற்றை எதிர்க்கும்போது, நாம் இரண்டு நோக்கங்களை மனதில் வைக்க வேண்டும்:- ஒன்று, “கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து படிப்பனை பெற்று, எதிர்காலத்தில் தவறுகளைத் தவிர்ப்பது”, இரண்டு, “நோயாளியைக் காப்பாற்ற நோய்க்குச் சிகிச்சையளிப்பது”. எவருடைய உணர்ச்சி வயப் படுதலையும் பொருட்படுத்தாமல் கடந்த காலத் தவறுகள் எல்லாம் அம்பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். எதிர்கால வேலையை மேலும் கவனமாகவும் சிறப்பாகவும் செய்வதற்காக, கடந்த கால வேலையில் உள்ள தீய அம்சங்களை ஒரு விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து, விமர்சனம் செய்வது அவசியமானது. இதுவே “கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து படிப்பினை பெற்று, எதிர்காலத்தில் தவறுகளைத் தவிர்ப்பது” என்பதன்

அர்த்தமாகும். ஆனால் பிழைகளை அம்பலப்படுத்தி, குறைபாடுகளை விமர்சனம் செய்வதில் நமக்குள்ள நோக்கம், வைத்தியர் ஒருவர் நோய்க்குச் சிகிச்சை அளிப்பது போல, நோயாளியைக் காப்பாற்றுவதற்கன்றி, அவர் இறப்பதற்குச் சிகிச்சை அளிப்பதல்ல. குடல்வால் நோயுடைய ஒருவர், அறுவை வைத்தியர் அவருடைய குடல்வாலை அகற்றியதும் காப்பாற்றப்படுகிறார். தவறுகள் இழைத்த ஒருவர் சிகிச்சைக்கு அஞ்சித் தனது நோயை மறைக்காத வரையில், அல்லது சிகிச்சை செய்ய முடியாமல் போகுமளவுக்குத் தனது பிழைகளில் அழுந்தி நிற்காத வரையில், அவர் உண்மையாகவும், விசுவாசமாகவும் குணப்படுத்தப்பட விரும்பி, தனது தவறுகளைத் திருத்தும் வரையில், நாம் அவரை வரவேற்று, அவர் நல்ல ஒரு தோழராய் மாறுவதற்காக, அவருடைய நோய்க்குச் சிகிச்சையளிக்க வேண்டும். எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி, அவரை விளாசித் தாக்குவோமேயானால், நாம் ஒருபோதும் வெற்றி பெற முடியாது. ஒரு சித்தாந்த அல்லது அரசியல் நோயைக் குணப்படுத்தும் பொழுது, நாம் கடினமாகவும், மூர்க்கத்தனமாகவும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. பதிலுக்கு "நோயாளியைக் காப்பாற்ற நோய்க்குச் சிகிச்சையளிப்பது" என்ற அணுகுமுறையை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதுவே சரியான பயனுள்ள ஒரே ஒரு வழியாகும்.

"கட்சி நடையைச் சீசெய்வோம்" (1 பிப்ரவரி, 1942)
தே.ப.தொ. 3

உட்கட்சி விமர்சனம் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொரு குறிப்பும் இருக்கின்றது. அதாவது, சில தோழர்கள் விமர்சனம் செய்யும் போது முக்கிய பிரச்சினைகளை மறந்து,

சிறிய விசயங்களில் தமது கவனத்தைச் செலுத்து கின்றனர். விமர்சனத்தில் பிரதான கடமை அரசியல், அமைப்புத் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதே என்பதை அவர்கள் கொள்ளவில்லை. தனி நபரின் குறைபாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை அரசியல், அமைப்புத் தவறுகளுடன் தொடர்புடையவையாய் இருந்தாலொழிய, கூடுதலாக விமர்சனம் செய்வது அனாவசியமாகும். அப்படிச் செய்தால் சம்பந்தப்பட்ட தோழர்கள் என்ன செய்வது என்று அறியாமல் தடுமாறி விடுவர். இன்னும் இத்தகைய விமர்சனம் ஒரு கால் வளர்ந்தால், கட்சிக்குள் சிறிய தவறுகளில் பிரத்தியேகக் கவனம் செலுத்தப்படும்; ஒவ்வொரு வரும் அஞ்சி, மிதமிஞ்சிய எச்சரிக்கையால், கட்சியின் அரசியல் கடமைகளை மறந்து விடுவர். இது மிகப்பெரிய அபாயமாகும்.

“கட்சியில் தலைவரும் தவறான கருத்துகளைத் திருத்துவது பற்றி” (டிசம்பர், 1929) தே.ப.தொ. 1

உட்கட்சி விமர்சனத்தில், அகநிலை வாதம், மனம் போன போக்கு, விமர்சனத்தை இழிவுபடுத்தும் போக்கு ஆகியவற்றுக்கெதிராக எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். கூற்றுகள் எப்பொழுதும் சான்றுகளை அடிப்படையாய்க் கொள்ள வேண்டும். விமர்சனம் அரசியல் அம்சத்தை வலியுறுத்த வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

உட்கட்சி விமர்சனம் என்பது கட்சி அமைப்பை பலப்படுத்தி, அதன் போராட்ட ஆற்றலைப் பெருக்கும் ஒரு ஆயுதம். இருந்தும், செம்படைக் கட்சி அமைப்பில், விமர்சனம்

எப்பொழுதும் இப்படி இருப்பதில்லை. சில வேளைகளில் அது தனிநபர் தாக்குதலாக மாறி விடுகின்றது. இதன் விளைவாக தனிநபருக்கு மாத்திரமல்ல, கட்சி அமைப்புக்கும் கேடு விளைவிக்கப்படுகின்றது. இது குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்க தனிநபர் வாதத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். இதை திருத்தும் முறை யாதெனில், விமர்சனத்தின் நோக்கம் வர்க்கப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெறுவதற்காகக் கட்சியின் போராட்ட ஆற்றலைப் பெருக்குவதே என்றும், அதைத் தனிநபர் - தாக்குதலுக்கான ஒரு கருவியாய் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு விளக்குவதாகும்.

மேற்படி நூல்

எம்மிடம் குறைபாடுகள் இருந்தால், அவை சுட்டிக்காட்டி விமர்சனம் செய்யப்படுவதற்கு நாம் அஞ்சவில்லை. ஏனெனில் நாம் மக்களுக்காகத் தொண்டு செய்கிறோம். எவராயினும், அவர் யாராயிருந்தாலும் பரவாயில்லை, நமது குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம். அவரது விமர்சனம் சரியானதாயிருந்தால், நாம் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்வோம். அவர் முன்மொழிவது மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாயிருந்தால், நாம் அவற்றைச் செயல்படுத்துவோம்.

“மக்களுக்குத் தொண்டு செய்க” (8 செப்டம்பர், 1944 தே.ப.தொ.3)

சீனக் கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் பரந்துபட்ட சீன மக்களின் அதி உயர்ந்த நலன்களை நமது செயல்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையாகக்

கொண்டவர்கள். நமது இலட்சியம் நீதியானது என்பதில் முழு நம்பிக்கை உடையவர்கள். தனிப்பட்ட தியாகங்கள் எதற்கும் தயங்காதவர்கள். இலட்சியத்துக்காக நமது உயிர்களையும் எந்தச் சமயத்திலும் அர்ப்பணிக்கச் சித்தமாயிருப்பவர்கள். எனவே, மக்களின் தேவைகளுக்குப் பொருந்தாத எந்தக் கருத்தையும், எந்தக் கண்ணோட்டத்தையும், எந்தக் கருத்தோட்டத்தையும் அல்லது வழிமுறையையும் நாம் புறக்கணிக்கத் தயங்கலாமா? அரசியல் தூசிகளும் கிருமிகளும் நமது சுத்தமான முகத்தை அழுக்குப்படுத்த அல்லது ஆரோக்கியமான நமது உறுப்புகளை அரித்துத் தின்ன நாம் அனுமதிக்கலாமா? எண்ணற்ற புரட்சித் தியாகிகள் மக்களின் நலன்களுக்காகத் தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்துள்ளனர். வாழுவின்ற நாம் அவர்களைப் பற்றி எண்ணும் போது, நமது இதயங்களில் துன்பம் பெருகி ஓடுகின்றது. — அப்படியானால், நாம் தத்தம் செய்ய விரும்பாத எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நலனும், அல்லது நாம் வீசியெறிய விரும்பாத எந்த ஒரு தவறும் இருக்க முடியுமா?

“கூட்டாசங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

எந்த ஒரு வெற்றியையும் ஒட்டி, நாம் இறுமாப்பு அடைந்து விடக் கூடாது. அழுக்கை அகற்றி, தூய்மையாய் வைத்திருப்பதற்காகத் தினந்தோறும் நமது முகங்களைக் கழுவுவது போலவும், தரையைக் கூட்டுவது போலவும்,

நமது இறுமாப்பை நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்; நமது குறைபாடுகளை நாம் அடிக்கடி விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

"அமைப்பு ரீதியில் அணிதிரள்" (29 நவம்பர், 1943)
தே.ப.தொ.3

விமர்சனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது சரியான சமயத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். சம்பவம் நிகழ்ந்த பின்னர் மாத்திரம் விமர்சனம் செய்வதைப் பழக்கமாக்கி விடக்கூடாது.

"விவசாயத்தைக் கூட்டுறவுமயமாக்கும் பிரச்சினை பற்றி"
(31 ஜூலை, 1955)

தவறுகள் பின்னடைவுகளால் கற்பிக்கப்பட்டு, நாம் ஓரளவு விவேகம் பெற்றுள்ளோம். நமது விவகாரங்களை மேலும் சிறப்பாகக் கையாளுகின்றோம். எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியையும் அல்லது தனி நபரையும் பொறுத்தவரையில், தவறுகளைத் தவிர்ப்பது சிரமமானது. ஆனால் நமது தவறுகளை இயன்ற அளவு குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருகால் தவறு இழைக்கப்பட்டதும் நாம் அதைத் திருத்த வேண்டும்; அதை எவ்வளவுக்கு விரைவாக, முற்றாகச் செய்கின்றோமோ, அவ்வளவுக்கு நல்லதாகும்.

"மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி" (30 ஜூன், 1949).
தே.ப.தொ. 4

கம்ப்யூனிஸ்டுகள்

கம்ப்யூனிஸ்டு ஒருவர் பரந்த உள்ளம் படைத்த வராக இருக்க வேண்டும். அவர் நேர்மையும் ஊக்கமும் உடையவராக இருக்க வேண்டும். புரட்சியின் நலன்களை தனது சொந்த உயிர் போல் கருத வேண்டும். தனது சொந்த நலன்களை புரட்சியின் நலன்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும். எங்கும் எப்பொழுதும் அவர் சரியான கோட்பாட்டின் படி வழி ஒழுக்கி, தவறான கருத்துக்கள், செயல்கள் எல்லாவற்றுக்கும் எதிராகச் சளையாத போராட்டம் நடத்த வேண்டும். இவ்வாறு, கட்சியின் கூட்டு வாழ்வை உறுதிப்படுத்தி, கட்சிக்கும் மக்கள் திரள்க்கும் இடையிலுள்ள தொடர்புகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும். அவர் எந்த ஒரு தனி நபரிலும் பார்க்க கட்சியிலும் மக்களிலும் கூடுதலாக அக்கறையும், தன்னை விடப் பிறர் மீது கூடுதலான அக்கறையும் செலுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் அவரை ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு என்று கருத முடியும்.

"தராளவாதத்தை எதிர்ப்போம்" (7 செப்டம்பர், 1937)
தே.ப.தொ. 2

ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டின் சொற்களையும், செயல்களையும் உரைத்துப் பார்க்கும் அதி உயர்ந்த முறையாதெனில், அவை ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களின் அதி உயர்ந்த நலன்களுக்கு இசைவாக இருக்கின்றனவா, இல்லையா அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெறுகின்றனவா, இல்லையா என்று

பார்ப்பதாகும். இதை நமது தோழர்கள் எல்லோரும் உணரும்படி செய்ய வேண்டும்.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

எந்தக் காலத்திலும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரு கம்யூனிஸ்டு தனது சொந்த நலன்களை முதலிடத்தில் வைக்கக் கூடாது. அவர் அவற்றைத் தேசத்தின் நலன்களுக்கும், மக்களின் நலன்களுக்கும் கீழ்ப்பட்டதாக்க வேண்டும். எனவே, சுயநலம், வேலையில் அசிரத்தை, ஊழல், புகழ், நாட்டம் முதலியவை எல்லாம் மிக இகழத்தக்கவை. ஆனால், சுய நலமின்மை, தனது முழுச் சக்தியையும் கொண்டு, வேலை செய்வது, பொதுக் கடமைக்கு முழுமையான விசுவாசம், அமைதியான கடினமான உழைப்பு முதலியவை மதிப்புக்குரியவையாகும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின்

பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

கம்யூனிஸ்டுகள் எப்பொழுதும் உண்மைக் காக வாதாடத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். காரணம், உண்மை என்பது மக்களின் நலன்களுக்குச் சாதகமானது. கம்யூனிஸ்டுகள் எப்பொழுதும் தமது தவறுகளைத் திருத்தத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். காரணம், தவறுகள் மக்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமானவை.

“கூட்டரசாங்கம் பற்றி” (24 ஏப்ரல், 1945)

தே.ப.தொ. 3

கம்யூனிஸ்டுகள் எப்பொழுதும் விசயம் ஒவ்வொன்றையும் ஏன் எப்படி என்று ஆராய

வேண்டும். தமது மூளையைப் பயன்படுத்தி அது யதார்த்தத்துக்குப் பொருந்தியதா, இல்லையா, உண்மையில் அது நல்ல ஆதாரமுடையதா, இல்லையா என்று கவனமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். எவ்விதத்திலும் ஒன்றைக் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றி, அடிமைத்தனத்தை வளர்க்கக் கூடாது.

“கட்சி வேலை நடைபயச் சீர்தரவேண்டும்” (1 பிப்ரவரி, 1942) தே.ப.தொ. 3

முழுமையின் நலன்களைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சி உறுப்பினரும், ஒவ்வொரு வேலைத் துறையும், ஒவ்வொரு சொல்லும், ஒவ்வொரு செயலும், முழுக் கட்சியினது நலன்களிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். இந்தக் கோட்பாட்டை அத்து மீறுவது முற்றிலும் அனுமதிக்கக் கூடாதது.

மேற்படி நூல்

கம்யூனிஸ்டுகள் நடைமுறை சாத்தியப்பாடு, தொலை நோக்குப் பார்வை இரண்டிலும் ஒரு முன் மாதிரியைப் படைக்க வேண்டும். நடைமுறை சாத்தியமாயிருப்பதன் மூலம் தான், நியமிக்கப்பட்ட கடமைகளை அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியும். தொலை நோக்குப் பார்வை மாத்திரமே முன்னேற்றப் போக்கில் அவர்களை நிலை கலங்காதபடி தடுக்க முடியும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

கம்யூனிஸ்டுகள் மிகத் தொலைநோக்குப் பார்வையுடையவர்களாகவும், மிகுதியும் சுய தியாக உணர்வு உடையவர்களாகவும், மிக உறுதி

யானவர்களாகவும், நிலைமைகளைக் கணிப்பதில் பாரபட்சமில்லாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பெரும்பான்மை மக்களைச் சார்ந்து, அவர்களுடைய ஆதரவை வென்றெடுக்க வேண்டும்.

“ஐயப்பணிய - எதிர்ப்பு யுத்த காலத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் கடமைகள்” (3 மே. 1937) தே.ப.தொ. 1

கம்யூனிஸ்டுகள் படிப்பில் ஒரு முன்னுதாரணமாயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் எப்பொழுதும் மக்களின் ஆசிரியர்களாக விளங்கும் அதே வேளையில் அவர்களுடைய மாணவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீன கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

மக்கள் திரள் இயக்கங்களில் வேலை செய்யும் ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டும், மக்களின் நண்பனாய் விளங்க வேண்டுமேயன்றி அவர்களுடைய எஜமானாக அல்ல. சளையாத ஆசிரியனாக விளங்க வேண்டுமே தவிர. ஒரு அதிகார வர்க்க அரசியல்வாதியாக அல்ல.

மேற்படி நூல்

கம்யூனிஸ்டுகள் பெரும்பான்மையான மக்களிடமிருந்து தம்மைத் தாமே பிரித்துக் கொள்ளவோ, ஒரு தனித்த மூர்க்கத்தனமான முன்னேற்றத்தில் முற்போக்கான ஒரு சில படைப் பகுதிகளுக்கு மாத்திரம் தலைமை கொடுத்து பெரும்பான்மையான மக்களை கைவிட்டு விடவோ

கூடாது. பதிலுக்கு முற்போக்கானவர்களுக்கும் பரந்துபட்ட மக்களுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகளை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பெரும்பான்மையின் சார்பில் சிந்திப்பது என்பதன் அர்த்தம் இதுவே.

மேற்படி நூல்

கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் விதை போன்றவர்கள். மக்கள் மண் போன்றவர்கள். செல்லுமிட மெங்கும், நாம் மக்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு அவர்கள் மத்தியில் வேர் ஊன்றி, மலர வேண்டும்.

"கங்கிங் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி" (17 அக்டோபர், 1945)
தே.ப.தொ. 4

எந்த ஒரு விசயத்திலும் கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் மக்களுடன் இரண்டறக் கலக்க வேண்டும். நமது கட்சி உறுப்பினர்கள் தமது வாழ்நாளும் முழுவதையும் வீடுகளுக்குள் கழித்து, ஒருபோதும் உலகத்துக்கு முகம் கொடுக்காமலும் புயல்களை எதிர்நோக்காமலும் இருந்தால், சீன மக்களுக்கு அவர்களால் என்ன பயன்? ஒன்றுமேயில்லை. இத்தகைய நபர்கள் கட்சி உறுப்பினர்களாய் இருப்பது அவசியமற்றது. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் உலகிற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும். புயல்களை எதிர்நோக்க வேண்டும். உலகம் என்பது மக்கள் திரள் போராட்டப் பேருலகாகும். புயல் என்பது மக்கள் திரள் போராட்டப் பெரும் புயலாகும்.

"அமைப்பு ரீதியில் அணி திரள்க" (29 நவம்பர், 1943)
தே.ப.தொ. 3

கம்ப்யூனிஸ்டுகள் முன்னுதாரணமான முன்னணிப் படையின் பாத்திரத்தை வகிப்பது உயிராதாரமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. 8-வது மார்க்க இராணுவத்திலும் புதிய 4-வது படையிலும் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் எல்லோரும் துணிகரமாகப் போரிடுவது, கட்டளைகளை அமுல் நடத்துவது, கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பது, அரசியல் வேலையில் ஈடுபடுவது, அக-ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்ப்பது ஆகியவற்றில் ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்க வேண்டும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

கம்ப்யூனிஸ்டு ஒருவர், தான் மட்டும் எல்லா வற்றிலும் மேலானவர், பிறர் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்ற அகங்கார எண்ணம் படைத்தவராகவோ அல்லது இறுமாப்புடையவராகவோ இருக்கக் கூடாது. அவர் தனது சிறிய அறையில் முடங்கிக் கிடக்கவோ, அல்லது ஜம்பம் அடிக் கவோ, பீற்றிக் கொள்ளவோ அல்லது பிறர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவோ கூடாது.

“லெனினி - சூன்க - நிங்ஷியா எஸ்லைப் பிரதேச பிரதிநிதிகள் அவைச் சொற்பொழிவு” (21 நவம்பர், 1941) தே.ப.தொ. 3

கம்ப்யூனிஸ்டுகள் எப்பொழுதும் கட்சிக்கு வெளியிலுள்ள மக்களின் கருத்தோட்டங்களை கவனமாகக் கேட்க, அவர்களுக்குத் தமது கருத்துகளைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வது சரியாக இருந்தால்,

நாம் அதை வரவேற்க வேண்டும். அவர்களுடைய பலமான அம்சங்களிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அது தவறாக இருந்தால், அவர்கள் சொல்வதை முழுவதுமாகச் சொல்ல விட்டு, பின்னர் அவ்விசயங்கள் பற்றி அவர்களுக்குப் பொறுமையோடு விளக்க வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

வேலையில் தவறு இழைத்த எந்த ஒரு நபர் மீதும் கம்யூனிஸ்டுகள் கடைப்பிடிக்கும் கண்ணோட்டம் அவருக்கு அறிவுரை கூறி, அவர் மாறுவதற்கு, புதிய தொடக்கத்தை எடுப்பதற்கு உதவி செய்யும் ஒன்றாகும். அவர் திருத்த முடியாதவராய் இருந்தாலொழிய அவரை நாம் விலக்கக் கூடாது.

தேசிய புத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பத்திரம்" (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

அரசியல் ரீதியில் பின்தாங்கியவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களை மரியாதைக் குறைவாக நடத்தவோ, இகழ்வோ கூடாது. பதிலுக்கு அவர்களுடன் நட்புக் கொள்ள வேண்டும். ஐக்கியப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டி, அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

29.

ஊழியர்கள்

நமது கட்சியும் நமது நாடும் அவற்றின் நிறம் மாறாமல் இருப்பதை உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமானால், நாம் ஒரு சரியான திசைவழியையும், சரியான கொள்கைகளையும் பெற்றிருப்பது மாதிரமல்ல, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் இலட்சோப இலட்சம் வழித் தோன்றல்களையும் பயிற்றி வளர்க்க வேண்டும்.

இறுதியாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்துக்கு வழித் தோன்றல்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பிரச்சினை என்பது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வாதங்களின் பழைய பரம்பரை தொடக்கி வைத்த மார்க்சிய - லெனினியப் புரட்சி இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் மக்கள் இருப்பார்களா, இல்லையா, நமது கட்சி - அரசாங்கத்தின் தலைமை என்றும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிவாதிகளின் கைகளில் தொடர்ந்து இருக்குமா, இல்லையா, மார்க்சியம் - லெனினியம் வகுத்துள்ள சரியான பாதையில் நமது வருங்கால சந்ததிகள் தொடர்ந்து முன்னேறுவார்களா, இல்லையா, அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், சீனாவில் குருச்சேவ் திரிபுவாதம் தோன்றுவதை நம்மால் வெற்றிகரமாகத் தடுக்க முடியுமா, இல்லையா என்பது தழுவிய ஒரு பிரச்சினையாகும். சுருங்கக் கூறின், இது நமது கட்சியும் நமது நாடும் சம்பந்தப்பட்ட

வகையில், வாழ்வும் மரணமும் சம்பந்தப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. இது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்துக்கு நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம் ஆண்டு காலம் அடிப்படை முக்கியத்துவத்துடன் விளங்கும் ஒரு பிரச்சினை. சோவியத் யூனியனில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களைத் தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஏகாதிபத்தியத் தீர்க்கதரிசிகள் "சமாதானப் பரிணாம"த்துக்கான தமது நம்பிக்கையை சீனக் கட்சியின் மூன்றாவது அல்லது நான்காவது பரம்பரை மீது வைக்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியத்தின் இந்த தீர்க்க தரிசனங்களை நாம் சுக்கு நூறாக்க வேண்டும். அதி உயர்ந்த அமைப்புகள் முதல் அடி மட்ட அமைப்பு வரை எங்கும் புரட்சி இலட்சியத்தின் வழித் தோன்றல்களைப் பயிற்றி வளர்ப்பதில் நாம் இடைவிடாது கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்தின் தகுதியான வழித் தோன்றல்களுக்கு உரிய நிபந்தனைகள் யாவை?

அவர்கள் உண்மையான மார்க்சிய - லெனினியவாதிகளாக இருக்க வேண்டும். மார்க்சிய - லெனினியப் போர்வை அணிந்த குருச்சேவ் போன்ற திரிபுவாதிகளாய் இருக்கக் கூடாது.

அவர்கள் ஏகப் பெரும்பான்மையான சீன மக்களுக்கும், ஏகப் பெரும்பான்மையான உலக மக்களுக்கும் முழுமனதுடன் சேவை செய்யும் புரட்சி வாதிகளாக இருக்க வேண்டும். உள்நாட்டில் சலுகை பெற்ற முதலாளிய வர்க்கத் தட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சில நபர்களின் நலன்கள், வெளிநாட்டில் ஏகாதிபத்தியம், பிற்போக்கு இவற்றின்

நலன்கள் இரண்டுக்கும் சேவை செய்யும் குருச்சேவைப் போல் இருக்கக் கூடாது.

ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு, வேலை செய்யக்கூடிய பாட்டாளி வர்க்க அரசியல்வாதிகளாய் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தமக்கு உடன்பாடானவர்களுடன் ஐக்கியப்படுவது மாத்திரமல்ல, தமக்கு உடன்பாடில்லாதவர்களுடன், தம்மை முன்பு எதிர்த்து, இன்னும் நடைமுறையில் பிழை என்று நிரூபிக்கப்பட்டவர்களுடன் கூட ஐக்கியப்பட வேண்டும். ஆனால், அவர்கள் குருச்சேவ் போன்ற பதவி வேட்டைக்காரரையும் சதிகாரர்களையும் விசேஷமாகக் கவனித்து, இத்தகைய தீய பேர்வழிகள் எந்த மட்டத்திலும் கட்சி - அரசாங்கத் தலைமையை அபகரித்து விடாமல் தடுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் கட்சியின் ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தை அமுல் நடத்துவதில் முன்னுதாரணமாக விளங்க வேண்டும். "மக்களிடமிருந்து மக்கள்'க்கு என்ற தலைமை முறையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். மக்கள் திரளின் கருத்தோட்டங்களை நன்றாகக் கேட்கும் ஜனநாயக நடையை வளர்க்க வேண்டும். அவர்கள் குருச்சேவைப் போல கட்சியின் ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தை அத்து மீறி, கொடுங்கோலர்களாய் விளங்கக் கூடாது. தோழர்கள் மீது திடீர்த் தாக்குதல்கள் தொடுக்கவோ, நியாயம் அற்ற முறையிலும் யதேச்சாதிகாரமாகவும் நடக்கவோ கூடாது.

அவர்கள் அடக்கமும் எச்சரிக்கையும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இறுமாப்பும் அவசர புத்தியும் இல்லாதவர்களாக இருக்க

வேண்டும். அவர்கள் சுய - விமர்சன உணர்வில் ஊறித் திளைத்து, தமது வேலையில் காணும் தவறுகளையும் குறைபாடுகளையும் திருத்தும் துணிவுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் குருச்சேவைப் போல தமது தவறுகளை மூடி மறைத்து புகழ் எல்லாவற்றையும் தமக்கே உரித் தாக்கி, பிழை அனைத்தையும் பிறர் மீது சுமத்தக் கூடாது.

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்தின் வழித்தோன்றல்கள் மக்கள் திரள் போராட்டங்களில் தோன்றி, பெரும் புரட்சிப் புயல்களில் புடம் போட்டெடுக்கப் படுகின்றனர். நீண்டகால மக்கள் திரள் போராட்டங்களில் ஊழியர்களைப் பரீட்சித்து மதிப்பீடு செய்வதும், வழித் தோன்றல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிற்றுவிப்பதும் அவசியமானவை.

“குருச்சேவின் போலிக் கம்யூனிசமும் உலகத்துக்கான அதன் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளும் பற்றி” என்ற கட்டுரையில் மேற்கோள், மக்கள் திணை. (14 ஜூலை 1964)

நமது கட்சி அமைப்புகள் நாடு முழுவதிலும் விரிவாக்கப்பட வேண்டும். நாம் பல பத்தாயிரம் ஊழியர்களை உணர்வு பூர்வமாக பயிற்றுவிக்க வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான தலை சிறந்த மக்களின் தலைவர்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வூழியர்களும் தலைவர்களும், மார்க்சியம் - லெனினியத்தில் தேர்ச்சியும், அரசியல் ரீதியில் தொலைநோக்குப் பார்வையும், வேலையில் திறமையும், முற்றான சுய - தியாக உணர்வும், பிரச்சினைகளைச் சுதந்திரமாகத் தீர்க்கும் ஆற்றலும், கஷ்டங்கள் மத்தியில் நிதானமும்,

தேசம், வர்க்கம், கட்சி இவற்றுக்குத் தொண்டு செய்வதில் விசுவாசமும் அர்ப்பண சிந்தையும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். உறுப்பினர் களுடனும் மக்களுடனும் கொள்ளும் அதன் தொடர்புகளுக்கு கட்சி அவர்களைத் தான் சார்ந்திருக்கின்றது. மக்கள் திரளுக்கு அவர்கள் அளிக்கும் உறுதியான தலைமையைச் சார்வதன் மூலம், எதிரியைத் தோற்கடிப்பதில் கட்சி வெற்றி பெற முடியும். இத்தகைய ஊழியர்களும் தலைவர்களும் சுயநலம், தனிநபர் வீரவாதம், வெளிப்பாட்டு, சோம்பல், செயலற்ற நிலை, செருக்குடைய குறுங்குழுவாதம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்ற, சுயநலமற்ற தேசிய வீரர்களாகவும், வர்க்க வீரர்களாகவும் திகழ வேண்டும். நமது கட்சியின் உறுப்பினர்கள், ஊழியர்கள், தலைவர்களுக்குத் தேவையான பண்புகளும் வேலை நடையும் இத்தகையவையே.

“ஐப்பானிய - எதிர்ப்பு தேசிய ஐக்கிய முன்னணிக்கு மக்களை கோடிக்கணக்கில் வென்றெடுப்போம்” (7 மே. 1937) தே.ப.தொ. 1

அரசியல் திசைவழி நிர்ணயிக்கப்பட்டதும், ஊழியர்கள் ஒரு தீர்க்கமான அம்சம் ஆகின்றனர். எனவே, ஒரு திட்டமிட்ட முறையில் புதிய ஊழியர்களை பெரும் தொகையில் பயிற்றுவிப்பது நமது போராட்டக் கடமையாகும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அதன் ஊழியர் கொள்கையில் பிரயோகிக்க வேண்டிய வரையறை

யாதெனில், ஒரு ஊழியர் கட்சி வழியை அமுல் நடத்துவதில் உறுதியாக இருக்கிறாரா, இல்லையா, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் படி ஒழுக்கிறாரா, இல்லையா, மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் வைத்திருக்கிறாரா, இல்லையா, சுதந்திரமாக வேலை செய்யும் திறமை உடையவரா, இல்லையா, ஊக்கமுடையவராக, கடின உழைப்புடையவராக, சுயநலமற்றவராக இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பதாகும். "மக்களை அவர்கள் தகுதியின்படி நியமிக்கும்" திசைவழி இதுவே ஆகும்.

மேற்படி நூல்

ஊழியர்கள் கூட்டு உற்பத்தி உழைப்பில் கலந்து கொள்ளும் முறையை நிலை நிறுத்துவது அவசியமானது. நமது கட்சி - அரசாங்கத்தின் ஊழியர்கள் என்போர் சாதாரண பணியாட்கள் அன்றி, மக்களின் முதுகில் சவாரி செய்யும் எஜமானர்கள் அல்ல. ஊழியர்கள் கூட்டு உற்பத்தி உழைப்பில் பங்கு பெறுவதின் மூலம் உழைப்பாளி மக்களுடன் பரந்த, இடைவிடாத, நெருங்கிய தொடர்புகளை நிலை நிறுத்துகின்றனர். சோசலிச அமைப்பில், அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரதான நடவடிக்கை இது. அதிகாரத்துவத்தை வெற்றி கொள்ளவும், திரிபுவாதத்தையும் வறட்டு வாதத்தையும் தடுக்கவும் இது உதவுகின்றது.

"குருச்சேவின் போலிக் கம்யூனிசமும் உலகத்துக்கான அதன் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளும் பற்றி" என்ற கட்டுரையில் மேற்கோள், மக்கள் தினசரி (14 ஜூலை 1964)

ஊழியர்களை மதிப்பீடு செய்வது எப்படி என்று நாம் அறிய வேண்டும். ஊழியரின் வாழ்வில் குறுகிய காலகட்டத்தை அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சியை மாத்திரம் கொண்டு நாம் அவரை மதிப்பீடு செய்யக் கூடாது. அவருடைய வாழ்வையும் வேலையையும் நாம் முழுமையாக நோக்க வேண்டும். இது ஊழியர்களை மதிப்பீடு செய்யும் பிரதான முறையாகும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர் 1938) தே.பி.தொ. 2

ஊழியர்களை நன்கு பயன்படுத்துவது எப்படி என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இறுதியாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், தலைமைக்கு கருத்துக்களை முன் வைப்பது, ஊழியர்களை பயன்படுத்துவது என்ற இரண்டு பொறுப்புகள் உண்டு. திட்டங்கள் வகுப்பது, தீர்மானங்கள் எடுப்பது, கட்டளைகள், உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பது போன்றவை “கருத்துகளை முன் வைக்கும்” வகையைச் சேர்ந்தவை. கருத்துகளை செயல்படுத்த வேண்டுமானால், நாம் ஊழியர்களை ஐக்கியப்படுத்தி, செயலில் இறங்கும்படி அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டவேண்டும். இது “ஊழியர்களை நன்கு பயன்படுத்துவ”தைச் சேர்ந்ததாகும்.

மேற்படி நூல்

ஊழியர்களை நன்றாகக் கவனிப்பது எப்படி என்பதை நாம் அறியவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கான வழி முறைகள் என்னவென்றால்:

முதலாவதாக, அவர்களுக்கு வழி காட்டுவது.

இதன் அர்த்தம் அவர்கள் பொறுப்புகளை ஏற்கும் துணிவு பெறுவதற்காக, அவர்களுடைய வேலையில் அவர்களைச் சுதந்திரமாய் விடுவதாகும். அதே வேளையில் கட்சியின் அரசியல் திசைவழியின் வழி காட்டுதலில் அவர்கள் தமது முன் முயற்சியை முற்றாக வெளிப்படுத்துவதற்காக, அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் அறிவுரை கூறவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, அவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்துவது, இதன் அர்த்தம், அவர்கள் தமது தத்துவ விளக்கத்தையும், வேலையாற்றலையும் விரிவுபடுத்துவதற்காக, அவர்களுக்குப் படிக்கும் வாய்ப்பை அளித்து, அவர்களைக் கற்பிப்பதாகும்.

மூன்றாவதாக, அவர்களுடைய வேலையை சரிபார்த்து, தமது அனுபவத்தைத் தொகுக்கவும், தமது சாதனைகளைப் பெருக்கவும், பிழைகளைத் திருத்தவும் அவர்களுக்கு உதவி செய்வது. சரிபார்க்காமல் அவர்களுக்கு வேலை வழங்குவது, பாரதூரமான தவறுகள் ஏற்பட்ட பின்னர் மாத்திரம் கவனம் செலுத்துவது - இது ஊழியர்கள் மீது அக்கறை செலுத்தும் முறையல்ல.

நான்காவதாக தவறுகள் இழைத்த ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், பொதுவாக அறிவுறுத்தி இணங்கச் செய்யும் முறையை பயன்படுத்தி, தமது பிழைகளைத் திருத்த அவர்களுக்கு

உதவி அளிக்க வேண்டும். பாரதூரமான தவறுகள் இழைத்த பின்பும், வழிகாட்டலை ஏற்க மறுக்கும் ஊழியர்களுக்கு மட்டும் போராட்ட முறையை உபயோகிக்க வேண்டும். இங்கு பொறுமை அவசியமானது. ஆட்களுக்கு "சந்தர்ப்ப வாதிகள்" என்று கலபமாக முத்திரை குத்துவதும், அவர்களை எதிர்த்து இலேசாகப் "போராட்டங்கள் தொடுக்க" தொடங்குவதும் தவறு ஆகும்.

ஐந்தாவதாக, அவர்களுடைய கஷ்டங்களில் கவனம் செலுத்துவது. நோய், வாழ்வு, குடும்பம் முதலியவற்றின் தொல்லைகள் காரணமாக ஊழியர்கள் கஷ்டப்படும்போது, நாம் நிச்சயம் அவர்கள் மீது சாத்தியமான அளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஊழியர்களை நன்றாகக் கவனிப்பது என்பது இதுவேயாகும்.

மேற்படி நூல்

உண்மையாக ஐக்கியப்பட்ட, மக்களுடன் இணைந்த ஒரு தலைமைக் குழு, மக்கள் திரள் போராட்டத்தின் போக்கில் மாத்திரம் படிப்படியாக உருவாக்கப்பட முடியுமேயன்றி, அதனிலிருந்து தனிமைப்பட்ட நிலையில் அல்ல. பெரும்பாலான நிலைமைகளில் மாபெரும் போராட்டத்தின் போக்கில், தலைமைக் குழுவின் அமைவு முதல், இடை, இறுதிக் கட்டங்கள் பூராவும் மாறாமல் இருக்க மாட்டாது, இருக்கவும் முடியாது. போராட்டத்தின் போக்கில் முன்வரும் உற்சாகிகளோடு ஒப்பிடும்போது தரம் தாழ்ந்து போன தலைமைக் குழு உறுப்பினர்கள் அல்லது

சிரழிந்துபோனவர்களை நீக்கி, அந்த இடத்திற்கு இந்த உற்சாகிகளை பதவி உயர்த்தவேண்டும்.

“தலைமை முறை பற்றிய சில பிரச்சினைகள்”

(1 ஜூன், 1943) தே.ப.தொ.3

பழைய ஊழியர்களுடன் ஐக்கியமாகவும் ஒத்துழைப்புடனும் வேலை செய்யவும் பெருந் தொகையான புதிய ஊழியர்கள் நமது கட்சியிடம் இல்லாவிட்டால், நமது இலட்சியம் தேக்கமுற்று நின்றுவிடும். எனவே, பழைய ஊழியர்கள் எல்லோரும் புதிய ஊழியர்களைப் பேருற்சாகத்துடன் வரவேற்று, அவர்கள் மீது அக்கறை காட்ட வேண்டும். புதிய ஊழியர்களிடம் குறைபாடுகள் இருப்பது உண்மையே. அவர்கள் நீண்ட காலம் புரட்சியில் பங்கு ஆற்றாதவர்கள், அவர்கள் அனுபவம் குறைந்தவர்கள். அவர்களில் சிலர் பழைய சமுதாயத்தின் விரும்பத்தகாத சித்தாந்தத்தின் மீத மிச்சங்களை, குட்டி முதலாளித்துவ தனி நபர்வாத சித்தாந்தங்களின் மிச்ச சொச்சங்களை தவிர்க்க முடியாதபடி தம்முடன் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். ஆனால் இத்தகைய குறைபாடுகள் கற்பிக்கப்பட்டு புரட்சியில் புடம் போட்டு எடுக்கப்படுவதன் மூலம் படிப்படியாக நீக்கப்பட முடியும். ஸ்டாலின் கூறியது போல, புதிய ஊழியர்களின் பலமான அம்சம் யாதெனில், புதியவை மீது கூரிய உணர்வையுடையவர்கள், எனவே, உயர்ந்த உற்சாகமும் ஊக்கமும் உடையவர்கள். இந்த பண்புகள் பழைய ஊழியர்கள் சிலரிடம் குறைவாக இருக்கின்றன. புதிய ஊழியர்களும், பழைய ஊழியர்களும் ஒருவருக்கு

ஒருவர் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவருடைய பலமான அம்சங்களிலிருந்து மற்றவர் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் தமது சொந்தக் குறைபாடுகளை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பொதுவான இலட்சியத்தில் ஐக்கியப்பட்டு, குறுங்குழுவாத சுபாவங்களுக்கெதிராகப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“உட்சி வேலை நடையைச் சீ செய்வோம்” (1 பிப்ரவரி, 1942) தே.ப.தொ. 3

கட்சி ஊழியர்கள் மீது மாத்திரம் அல்ல, கட்சியில் இல்லாத ஊழியர்கள் மீதும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் புறக்கணிக்க முடியாத திறமைசாலிகள் பலர் கட்சிக்கு வெளியில் இருக்கின்றனர். தனிமை, செருக்கு — இவற்றிலிருந்து தன்னை விடுவித்து, கட்சியில் இல்லாத ஊழியர்களுடன் நன்றாக வேலை செய்து அவர்களுக்கு விசுவாசமான உதவி யளித்து, அவர்கள் மீது ஒரு ஆர்வம் நிறைந்த, தோழமைக் கண்ணோட்டத்தை மேற்கொண்டு, ஜப்பானை எதிர்த்து, தேசத்தைப் புனரமைக்கும் மாபெரும் இலட்சியத்தில் அவர்களை முன் முயற்சி எடுக்கச் செய்வது ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டுமீனதும் கடமையாகும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

30.

இளைஞர்கள்

உலகம் உங்களுடையது. அது போல எங்களுடையதுமாகும். ஆனால் இறுதியாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், உங்களுடையது தான். இளைஞர்களாகிய நீங்கள் உத்வேகமும் உயிராற்றலும் நிறைந்தவர்கள். வாழ்வின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிறீர்கள். காலை 8 அல்லது 9 மணியளவில் காணும் சூரியன் போல் இருக்கிறீர்கள். நம்பிக்கை முழுவதும் உங்கள் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

.....

உலகம் உங்களுக்கு உரியது. சீனாவின் எதிர்காலம் உங்களுக்கு உரியது.

மாஸ்கோவில் சீன மாணவர்கள் - பயிற்சியாளர்களை சந்தித்த போது ஆற்றிய உரை (17 நவம்பர், 1957)

நமது நாடு இன்னும் மிக வறிய ஒரு நாடாக இருக்கின்றது. ஒரு குறுகிய காலத்தில் இந்த நிலைமையை எம்மால் அடிப்படையில் மாற்ற முடியாது. நமது இளைய தலைமுறையினரும் நமது மக்கள் அனைவரும் நமது சொந்தக் கைகளால் வேலை செய்து கூட்டு முயற்சிகள் எடுப்பதன் மூலம் தான், சீனாவை சில பத்தாண்டுகளில் ஒரு பலம் வாய்ந்த, வளம் கொழிக்கும் நாடாக்க முடியும் என்பதை நமது இளைஞர்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள நாம் உதவி செய்ய வேண்டும். நமது சோசலிச அமைப்பின் உருவாகும் எதிர்காலத்தின் இலட்சிய சமுதாயத்துக்குச்

252

செல்லும் பாதையைத் திறந்திருக்கின்றது. ஆனாலும் இந்தக் கனவை நனவாக மாற்ற கடின உழைப்பு அவசியம்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

அரசியல், சமுதாய அனுபவக் குறைவின் காரணமாக, கணிசமான அளவு இளைஞர்கள் பழைய சீனாவுக்கும் புதிய சீனாவுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் காண முடியாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏகாதிபத்தியவாதிகளினதும் கோமிந்தாங் பிற்போக்குவாதிகளினதும் ஒடுக்கு முறையிலிருந்து தம்மை விடுதலை செய்வதற்கு நடத்திய போராட்டத்தில் தமது மக்கள் அடைந்த இன்னல்கள் பற்றியோ, ஒரு இன்பமான சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான நீண்ட காலக் கடின வேலை பற்றியோ புரிந்து கொள்வது எளிதான காரியமல்ல. எனவே தான், மக்கள் மத்தியில் உயிர்த் துடிப்பும் பயனும் உள்ள அரசியல் கல்வியை நாம் இடைவிடாது நடத்த வேண்டும். தோன்றும் கஷ்டங்கள் பற்றிய உண்மைகளை அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் சொல்லி, இந்தக் கஷ்டங்களை வெல்வது எப்படி என்று அவர்களுடன் ஆராய வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

சமுதாயத்தில், இளைஞர்கள் மிக ஊக்கமுள்ள மிக உயிர்த் துடிப்புள்ள ஒரு சக்தியாவார். படிக்கும் ஆர்வம் மிகுந்தவர்கள். தமது சிந்தனையில் பழமைப் பற்று மிகவும் குறைந்தவர்கள். சோசலிச சகாப்தத்தில் இது மேலும் உண்மையாக

கும். பல்வேறு இடங்களிலும் உள்ள வட்டார கட்சி அமைப்புகள், இளைஞர் சங்க நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்து, அவற்றுடன் ஒன்றாக உழைத்து, குறிப்பாக நமது இளைஞர்களின் ஆற்றலை முற்றாகப் பயன்படுத்தும் பிரச்சினை பற்றி கவனமாக ஆராயும் என்றும் நாம் நம்புகிறோம். கட்சி அமைப்புகள் அவர்களுடைய விசேஷ குணாம்சங்களைப் புறக்கணித்து, எல்லோரையும் போல அவர்களை நடத்தக் கூடாது. உண்மையில் இளைஞர்கள் வயோதிகர்களிடமிருந்தும் வயது வந்தவர்களிடமிருந்தும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்தாசையுடன் பயனுள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட இயன்ற அளவு பாடுபடவேண்டும்.

“கங்குலான் மாவட்டத்திலுள்ள லின் பிங் கிராமத்தின் 9-வது விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவின் இளைஞர் அழிச்சிப் படை” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

ஒரு இளைஞர், புரட்சிவாதியாக இருக்கின்றாரா என்று நாம் கணிப்பது எப்படி? அவர் ஒரு புரட்சிவாதி என்று நாம் கண்டுகொள்வது எப்படி? இதற்கு ஒரே ஒரு அளவுகோள் மாத்திரம் உண்டு. அதாவது, பரந்துநட்ட தொழிலாளர் விவசாயிகளோடு தானும் ஒருவனாக விரும்புகிறாரா, இல்லையா, நடைமுறையில் அப்படிச் செய்கிறாரா என்று பார்ப்பதாகும். அவர் அப்படிச் செய்ய விரும்பினால், உண்மையில் அப்படிச் செய்தால், அவர் ஒரு புரட்சியாளர். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அவர் புரட்சியாளரல்ல, அல்லது எதிர்ப் புரட்சியாளர். இன்று ஒருவர் பரந்து பட்ட தொழிலாளர் விவசாயிகளுடன் தன்னைத் தானே இணைத்துக்கொண்டால், அவர் அப்படிச் செய்யத் தவறினால் அல்லது மக்களை அடக்கி

ஒடுக்கத் தொடங்கினால் அவர் புரட்சியில்லாதவராக அல்லது ஒரு எதிர்ப்புரட்சியாளராக மாறிவிடுவார்.

“இளைஞர் இயக்கத்தின் திசைவழி” (4 மே 1938)
தே.ப.தொ. 2

அறிவுத்துறையினர் மக்கள் திரள் புரட்சிப் போராட்டங்களில் உள்ளமும் உயிருமாக ஈடுபடாத வரையில் மக்களின் நலன்களுக்காகத் தொண்டு செய்யத் தீர்மானித்து, மக்களோடு இரண்டறக் கலக்காத வரையில், அவர்கள் அடிக் கடி அகநிலைப் போக்கு, தனிநபர்வாத இயல்பு, சிந்தனையில் நடைமுறை சாத்தியப்பாடின்மை உடையவர்களாகவும் செயலில் உறுதிப் பாடில்லாதவராகவும் இருப்பதுண்டு. ஆகவே, சீனாவில் பரந்துபட்ட புரட்சிகர அறிவுத் துறையினர் ஒரு முன்னணிப் படையின் பாத்திரத்தை வகித்த அல்லது மக்களுடன் ஓர் இணைப்புப் பாலமாகச் சேவை செய்த போதிலும், இறுதிவரை எல்லாரும் புரட்சியாளராக இருப்பர் எனச் சொல்லமுடியாது. நெருக்கடியான தருணங்களில் சிலர் புரட்சி அணிகளை விட்டு விலகிச் செயலற்ற நிலையில் ஆழ்ந்து விடுவார். ஒரு நீண்டகால மக்கள் திரள் போராட்டங்களில்தான் அறிவுத்துறையினர் தமது இந்தக் குறைபாடுகளை வெற்றிகொள்ளமுடியும்.

“சீனப் புரட்சியும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்” (டிசம்பர், 1939) தே.ப.தொ.1

கட்சியின் மையக் கடைமையில் அதனுடன் இசைவாகத் தொடர்ந்தும் செயல்படுவதைத் தவிர, சங்கம் இளைஞர்களின் விசேஷ குணாம்சங்களுக்குப் பொருத்தமான அதன் சொந்த வேலைக

எல்லாம் ஈடுபடவேண்டும். புதிய சீனா அதன் இளைஞர்களில் கவனம் செலுத்தி, இளம் தலை முறையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டவேண்டும். இளைஞர்களும் படித்து, வேலை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் உடல் வளர்ச்சியடையும் பருவத்தில் இருக்கின்றனர். எனவே, அவர்களுடைய வேலை, படிப்பு இரண்டிலும், அவர்களுடைய பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு, ஓய்வு ஆகியவற்றிலும் முழு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

இளைஞர் சங்கத்தின் 2-வது தேசிய மாநாட்டு தலைமைக் குழுவைச் சந்தித்தபோது நிகழ்த்திய உரை (30 ஜூன், 1953)

31.

பெண்கள்

சீனாவில் உள்ள ஒரு ஆண் வழக்கத்தில் மூன்று அதிகார (அரசியல் அதிகாரம், வம்ச அதிகாரம், மத அதிகாரம்) அமைப்புகளின் ஆதிக்கத்துக்கு உள்ளாகின்றான்..... பெண்களைப் பொறுத்தவரை, இம்மூன்று ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுவதுடன் ஆண்களாலும் (கணவரின் அதிகாரத்தாலும்) ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகின்றனர். அரசியல், வம்சம், மதம், ஆண் - இந்த நாலு அதிகாரங்களும் முற்றாக பிரபுத்துவ - தந்தை வழி சித்தாந்தத்தினதும் அமைப்பினதும் உருவாக்கமாகும். இவை சீன மக்களை, குறிப்பாக விவசாயிகளைப் பிணைத்திருக்கும் நான்கு பெரும் தளைகளாகும். விவசாயிகள் நாட்டுப்புறத்தில் நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் அதிகாரத்தை எப்படி தூக்கியெறிந்தார்கள் என்பது மேலே விளக்கப்பட்டுள்ளது. நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் அதிகாரம் தான் இதர எல்லா அதிகார அமைப்புகளினதும் முதுகெலும்பாகும். இது தூக்கியெறியப்பட்டதும் வம்ச அதிகாரம், மத அதிகாரம், கணவன் அதிகாரம் எல்லாம் சரிந்து விழுத்தொடங்குகின்றன.... கணவனின் அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, ஏழை விவசாயிகள் மத்தியில் இது எப்பொழுதும் பலவீனமாகவே இருந்து வருகின்றது. ஏனென்றால் பொருளாதாரத் தேவையினால் அப்பெண்கள், செல்வந்த வீட்டுப் பெண்களிலும் பார்க்கக் கூடுதலான உழைப்பில் ஈடுபட

வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே இவர்களுக்குக் குடும்ப விசயங்களில் பேச்சரிமையும், முடிவுகள் எடுக்கும் உரிமையும் கூடுதலாக உண்டு. அண்மை ஆண்டுகளில் கிராமியப் பொருளாதாரம் பெரிதும் ஒட்டாண்டித்தனமாகி வருவதுடன், பெண்கள் மீது ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கான அடிப்படையும் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. அண்மையில் விவசாயி இயக்கத்தின் தோற்றத்துடன் பல இடங்களில் உள்ள பெண்கள் கிராமிய மகளிர் சங்கங்களை நிறுவத் தொடங்கியுள்ளனர்; அவர்களுக்குத் தலையை நிமிர்த்தும் சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது; கணவனின் அதிகாரம் நாளுக்கு நாள் ஆட்டம் கண்டு வருகின்றது. ஒரு வார்த்தையில் சொன்னால் ஒரு பிரபுத்துவ - தந்தை வழிச் சித்தாந்தமும் அமைப்பும் விவசாயிகளின் அதிகார வளர்ச்சியுடன் தகர்ந்து விழுகின்றன.

“ஹரிணான் விவசாயி இயக்க பரிசீலனை பற்றிய அறிக்கை”
(மாச், 1927) தே.ப.தொ.1

பெண்களின் பொருளாதார அரசியல் தகுதியை அபிவிருத்தி செய்ய, ஐக்கியப்பட்டு உற்பத்தியிலும் அரசியல் நடவடிக்கையிலும் பங்கு ஆற்றுங்கள்.

“புதிய சீன மகளிர்” எட்டிற்கான சாசனம். (20 ஜூலை, 1949) முதலாவது இதழில் வெளிவந்தது.

இளைஞர், மகளிர், குழந்தைகள் ஆகியோரின் நலன்களுக்குப் பாதுகாப்பளியுங்கள் - படிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாத இளம் மாணவர்களுக்கு உதவி அளியுங்கள். ஜப்பானிய - எதிர்ப்பு யுத்த

முயற்சிக்கும் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும் பயன்படுகின்ற எல்லா வேலையிலும் ஒரு சமத்துவ அடிப்படையில் பங்காற்றுவதற்காக இளைஞரும் மாதரும் அமைப்புரீதியில் திரள உதவி செய்யுங்கள். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் திருமண சுதந்திரம், சமத்துவம் இரண்டையும் உத்தரவாதம் செய்யுங்கள். இளைஞர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் ஒரு பயனுள்ள கல்வி அளியுங்கள்.....

"கூட்டரசாங்கம் பற்றி" (24 ஏப்ரல், 1945) தேப.தொ.3

விவசாய உற்பத்தியில் நமது அடிப்படைக் கடமை உழைப்பு சக்தியின் பயன்பாட்டை ஒரு அமைப்பு ரீதியில் இசைவாக்குவதும், உற்பத்தியில் ஈடுபடப் பெண்களை ஊக்குவிப்பதும் ஆகும்.

"நமது பொருளாதாக் கொள்கை" (23 ஜனவரி, 1934) தேப.தொ.1

ஒரு பெரும் சோசலிச சமுதாயத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு உற்பத்தி நடவடிக்கையில் பங்கு பெற்ற பரந்துபட்ட பெண்களைத் தட்டி எழுப்புவது மிக முக்கியமான விசயமாகும். ஆண்களும் பெண்களும் உற்பத்தியில் சமவேலைக்குச் சமஊதியம் பெற வேண்டும். சமுதாயத்தின் முழுமையான சோசலிச மாற்றப் போக்கில்தான் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் உண்மையான சமத்துவம் நிலவ முடியும்.

"பெண்கள் உற்பத்தி முன்னணிக்குச் சென்று விட்டனர்" என்ற கூட்டுறையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

விவசாயக் கூட்டுறவு முடிவுற்றதும், பல கூட்டுறவுகளுக்கு உழைப்பு சக்தி குறைவாக

இருக்கின்றது. முன்பு வயல்களில் வேலை செய்யாத பரந்துபட்ட பெண்களை உழைப்பு முன்னணியில் பங்கு ஆற்றுவதற்குத் தட்டி எழுப்புவது தேவையாகி விட்டது..... சீனப் பெண்கள் உழைப்புச் சக்தியின் பிரம்மாண்டமான துணைச் சக்தியாக விளங்குகின்றனர். ஒரு மகத்தான சோசலிச நாட்டைக் கட்டி வளர்க்கும் போராட்டத்தில் இந்த சேமப்படை பாவிக்கப்பட வேண்டும்.

“உற்பத்தியில் சேப் பெண்களைத் தட்டி எழுப்புவதன் மூலம் உழைப்பு சக்தியின் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பது” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

சமவேலைக்குச் சமஊதியம் என்ற கோட்பாட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு பெண்ணையும் உற்பத்தி முன்னணியில் பங்காற்றும்படி செய்யுங்கள். இது சாத்தியமான அளவு விரைவில் செய்யப்பட வேண்டும்.

“சிங்டை மாவட்டத்திலுள்ள ஜனநாயக மகளிர் சம்மேளனத்தின் விவசாய கட்டுரவு இயக்கத்தில் பெண்களின் வேலையை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் பற்றி” என்ற கட்டுரையின் அறிமுகக் குறிப்பு (1955)

32.

கலையும் கலாச்சாரமும்

இன்றைய உலகில் கலாச்சாரம் அனைத்தும், கலை இலக்கியம் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களுக்குச் சொந்தமானவை, குறிப்பிட்ட அரசியல் திசைவழிகளில் முடுக்கி விடப்படுகின்றன. கலை கலைக்காக, வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை, அரசியலிலிருந்து பிரிந்த அல்லது விடுதலை பெற்ற கலை என ஒன்று உண்மையில் கிடையாது. பாட்டளி வர்க்க கலை இலக்கியம் என்பது முழுப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இலட்சியத்தின் ஒரு பகுதி. அவை, வெனின் கூறியது போல், முழுப் புரட்சி இயந்திரத்தின் "பல்லும் சில்லு"மாக விளங்குகின்றன.

"ஏனான் கலை இலக்கிய கருத்தாங்கு உரை" (மே, 1942)
தே.ப.தொ.3

புரட்சிகர கலாச்சாரம் பரந்துபட்ட மக்களின் ஒரு சக்திமிக்க புரட்சிகர ஆயுதமாகும். புரட்சி வெடித்தெழுவதற்கு முன் அது சித்தாந்த ரீதியில் புரட்சிக்கான தளத்தைத் தயார் செய்கிறது. புரட்சி வெடித்ததும் பொதுப் புரட்சி முன்னணியில் அது ஒரு முக்கியமான, அவசியமான போர் முனையாகின்றது.

"புதிய ஜனநாயகம் பற்றி" ஜனவரி, 1940) தே.ப.தொ.2

நமது கலை இலக்கியம் எல்லாம் பரந்து பட்ட மக்களுக்கு, முதன் முதலாக தொழிலாளர், விவசாயிகள் படையினருக்கு உரியவை. அவை

தொழிலாளர், விவசாயிகள், படையினருக்காக
படைக்கப்படுகின்றன; அவர்களின் பயன்பாட்
டிற்கு உரியவை.

“ஏனான் கலை இலக்கிய சுருத்தரங்கு உரை” (மே, 1942)
தே.ப.தொ.3

நமது கலை இலக்கிய ஊழியர்கள் இந்தக்
கடமையை கண்டிப்பாக நிறைவேற்றி, தமது
நிலைப்பாட்டை மாற்ற வேண்டும். அவர்கள்
தொழிலாளர், விவசாயிகள், படையினர் மத்தி
யில் யதார்த்தப் போராட்டங்களின் மத்தியில்
ஆழமாகச் செல்லும் போக்கில், தொழிலாளர்கள்,
விவசாயிகள், படையினரின் பக்கத்துக்கு, பாட்
டாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்துக்கு, தமது நிலைப்
பாட்டை படிப்படியாக நகர்த்த வேண்டும். இவ்
வாறுதான் உண்மையில் தொழிலாளர்கள், விவசா
யிகள், படையினருக்குரிய கலை இலக்கியத்தை,
உண்மையான பட்டாளி வர்க்கக் கலை இலக்கி
யத்தை நாம் பெற முடியும்.

மேற்படி நூல்

கலை இலக்கியம் முழுப் புரட்சி இயந்திரத்
தினதும் ஒரு பகுதியாக நன்கு அமைய வேண்
டும்; மக்களை ஐக்கியப்படுத்தி, கற்பித்து, எதிரி
யைத் தாக்கி அழிக்கும் சக்திமிக்க ஆயுதமாகச்
செயல்பட வேண்டும்; மக்கள் ஒரே சிந்தனையு
டன் ஒரே உள்ளத்துடன் எதிரியை எதிர்க்கத்
துணை புரிய வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

கலை இலக்கிய விமர்சனத்தில் அரசியல்,
கலையியல் என இரண்டு வரையறைகள்
உண்டு.....

அங்கு அரசியல் வரையறையும், கலையியல் வரையறையும் உண்டு. இவை இரண்டுக்கும் உள்ள உறவு யாது? அரசியலைக் கலையுடன் சம்ப்படுத்த முடியாது. ஒரு கலைப் படைப்பு, கலை பற்றிய விமர்சன முறையுடன் பொது உலக நோக்கையும் சம்ப்படுத்த முடியாது. ஒரு சூட்சுமமான, முற்றிலும் மாறாத கலையியல் வரையறை உண்டு என்பதையும் நாம் மறுக்கின்றோம். வர்க்க சமுதாயங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு வர்க்கத்துக்கும் அதற்குரிய அரசியல், கலையியல் வரையறைகள் உண்டு. ஆனால் எல்லா வர்க்க சமுதாயங்களிலுள்ள எல்லா வர்க்கங்களும் விதிவிலக்கின்றி அரசியல் வரையறையை முதலிடத்திலும், கலையியல் வரையறையை இரண்டாமிடத்திலும் வைக்கின்றன.... நாம் அரசியல், கலை இரண்டின் ஐக்கியத்தை, உள்ளடக்கம், வடிவம் இரண்டின் ஐக்கியத்தை, புரட்சிகர அரசியல் உள்ளடக்கம், சாத்தியமான அதி உயர்ந்த அளவு பூர்த்தியான கலையியல் வடிவம் இரண்டின் ஐக்கியத்தைக் கோருகின்றோம். கலை இயல் பண்பு குறைந்த கலைப் படைப்புகள், அரசியல் ரீதியில் எவ்வளவு முற்போக்குடையவையானாலும் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவையல்ல. எனவே தவறான அரசியல் கண்ணோட்டமுடைய கலைப் படைப்புகள், சரியான அரசியல் கண்ணோட்டமுடைய, ஆனால் கலை ஆற்றல் குறைந்த "சுவரொட்டி அல்லது முழக்கமிடும் நடை" தழுவிய போக்கு இரண்டையும் நாம் எதிர்க்கிறோம். கலை இலக்கியப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் நாம் இரு முனைகளிலும் போராட்டம் நடத்த வேண்டும்.

மேற்படி நூல்

நூறு மலர்கள், நூறு கருத்துக்கள் முட்டி மோதட்டும் என்பது கலை வளர்ச்சியையும் அறிவியல் முன்னேற்றத்தையும் நமது நாட்டின் சோசலிச கலாச்சாரத்தின் செழித்தோங்கலையும் மேம்படுத்துவதற்குரிய கொள்கையாகும். கலையில் பல்வேறு வடிவங்களும் பல்வேறு நடைகளும் சுதந்திரமாக வளரலாம். அறிவியலில் பல்வேறு கருத்துகளும் சுதந்திரமாக முட்டி மோதலாம். கலையின் குறிப்பிட்ட ஒரு நடையை அல்லது ஒரு சிந்தனை முறையைத் திணித்து, இன்னொன்றைத் தடை செய்ய நிர்வாக நடவடிக்கைகள் பயன்படுத்தப்பட்டால், அது கலை, அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத் தீங்கு பயக்கும் என நாம் கருதுகின்றோம். கலைகள், அறிவியல்களில் சரியும் பிழையும் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் கலை அறிவியல் வட்டாரங்களில் சுதந்திரமான விவாதங்கள் மூலமும், இந்தத் துறைகளில் நடைமுறை வேலை மூலமும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சகட்டு மேனிக்கு தீர்க்கப்படக் கூடாது.

"மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி" (27 பிப்ரவரி, 1957)

கலாச்சாரம் இல்லாத ஒரு படை மந்த - புத்தியுடைய ஒரு படையாகும். ஒரு மந்த - புத்தியுடைய படை எதிரியைத் தோற்கடிக்க முடியாது.

"கலாச்சார வேலையில் ஐக்கிய முன்னணி" (30 அக்டோபர், 1944) தே.ப.தெ.3

33.

படிப்பு

ஒரு பின் தங்கிய விவசாய நாடாக விளங்கும் சீனாவை ஒரு முன்னேறிய தொழில் துறை நாடாக மாற்றும் போது, நாம் கடினமான கடமைகளை எதிர் நோக்குகின்றோம்; நமது அனுபவம் போதுமானதல்ல; எனவே நாம் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும்.

"சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 8வது தேசிய மாநாட்டின் ஆரம்ப உரை" (15 செப்டம்பர், 1956)

நிலைமைகள் சர்வசதாவும் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. நமது சிந்தனையைப் புதிய நிலைமைகளுக்கு இசைவாக்க வேண்டுமானால் நாம் படிக்க வேண்டும். மார்க்சியத்தை ஒப்பீட்டுவகையில் நன்கு கிரகித்து, தமது பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாட்டில் உறுதியாய் நிற்பவர்கள் கூட படித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். புதியவற்றைக் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும்; புதிய பிரச்சினைகளை ஆராய வேண்டும்.

"சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டு உரை" (12 மார்ச், 1957)

நாம் அறியாதவற்றை நம்மால் படிக்க முடியும். பழைய உலகை ஒழிப்பதில் மாத்திரமல்ல, புதிய உலகை உருவாக்குவதிலும் நாம் சிறந்து விளங்குகின்றோம்.

"சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 7வது மத்திய கமிட்டியின் 2வது பிளினக் கூட்டத்தின் அறிக்கை" (5 மார்ச், 1949) தே.ப.தொ. 4

படிப்பில் இரண்டு விதமான கண்ணோட்டங்கள் உண்டு. ஒன்று நமது நாட்டு நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தினாலும் சரி, பொருந்தாவிட்டாலும் சரி, எல்லாவற்றையும் அப்படியே எடுத்து நடும் வறட்டுக் கண்ணோட்டம். இது நல்லதல்ல, மற்றது, நமது மூளையைப் பாவித்து, நமது நாட்டு நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தியவற்றைப் படிக்கின்ற, அதாவது, நமக்கு பயனுள்ள அனுபவங்களைக் கிரகித்துக் கொள்கின்ற கண்ணோட்டம், இதுதான் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கண்ணோட்டம்.

“மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளைச் சரியாகக் கையாள்வது பற்றி” (27 பிப்ரவரி, 1957)

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோரின் தத்துவம் அனைத்தையும் தழுவியதாக பிரயோகிக்கப்படக் கூடியது. நாம் அதை வரட்டுத் தத்துவமாக அல்ல, செயலுக்கு ஒரு வழி காட்டியாகக் கருத வேண்டும். மார்க்சியம் - லெனினியத்தைப் படிப்பது என்பது வெறும் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் படிக்கும் விசயமல்ல, பதிலுக்கு அதைப் புரட்சியின் விஞ்ஞானமாகப் படிக்க வேண்டும். அது மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோர் யதார்த்த வாழ்வையும், புரட்சி அனுபவத்தையும் விரிவாகப் படித்து, அதிலிருந்து வகுத்துத் தந்து பொது விதிகளைப் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு விசயம் மட்டுமல்ல, பிரச்சினைகளை ஆராய்வதிலும் தீர்ப்பதிலும் அவர்களுடைய நிலைப்பாட்

டையும், வழிமுறையையும் கிரகித்துக் கொள்
நாம் ஒரு விசயமுமாகும்.

"தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின்
பாத்திரம்" (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

நாம் ஒரு சரியான தத்துவத்தைப் பெற்றிருந்
தால், அதை நடைமுறையில் பிரயோகிக்காமல்,
அது பற்றி சும்மா பிதற்றித் திரிந்தால் அல்லது
பூட்டி வைத்திருந்தால், அந்தத் தத்துவம் எவ்வா
ளவு சிறந்ததானாலும் அதனால் ஒரு பயனு
மில்லை.

"நடைமுறை பற்றி" (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ. 1

மார்க்சிய தத்துவத்தைப் பொறுத்த வரை
யில், அதில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும், அதைப்
பயன்படுத்த வேண்டும். தேர்ச்சி பெறுவதன்
நோக்கம் அதைப் பயன்படுத்தத்தான், ஒன்று
அல்லது இரண்டு நடை
முறைப் பிரச்சினைகளைத் தெளிவு படுத்துவதில்
முடியுமானால், நீங்கள் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்,
ஓரளவு சாதனைகளை ஈட்டியவர்கள் ஆவீர்கள்.
எவ்வளவுக்கு அதிகமான பிரச்சினைகளை நீங்கள்
தெளிவுபடுத்துகிறீர்களோ, எவ்வளவுக்கு முற்றாக
வும் ஆழமாகவும் தெளிவு படுத்துகிறீர்களோ,
அவ்வளவுக்கு உங்கள் சாதனையும் பெரிதாய்
இருக்கும்.

"கட்சி வேலை நடையைச் சீர்தெரிவோம்" (1 பிப்ரவரி,
1942) தே.ப.தொ. 3

மார்க்சிய - லெனினியத் தத்துவத்தைச் சீனப் புரட்சி நடைமுறையுடன் இணைப்பது எப்படி? ஒரு பொதுவான சொற்றொடரால் குறிப்பிட்டால், அது "இலக்கில் அம்பை எய்வதன் மூலம்" ஆகும். இலக்குக்கு அம்பு எப்படியோ, அப்படியே சீனப் புரட்சிக்கு மார்க்சியம் - லெனினியமும். இருந்தும், சில தோழர்கள் "இலக்கின்றி எய்கிறார்கள்", மனம் போன போக்கில் எய்கிறார்கள். இத்தகைய நபர்கள் புரட்சிக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடும்.

மேற்படி நூல்

வேலையில் அனுபவம் உடையவர்கள் தத்துவப் படிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும்; பாரதூரமாகப் படிக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தமது அனுபவத்தை ஒழுங்குபடுத்தி, தொகுத்து, அதைத் தத்துவ மட்டத்துக்கு உயர்த்தக் கூடியவர்களாய் இருப்பர். அப்பொழுதுதான் தமது அரைகுறை அனுபவத்தை பொது உண்மை என்று கருதாமல், அனுபவவாதத் தவறுகளை இழைக்காமல் இருக்க முடியும்.

மேற்படி நூல்

படிப்பது என்பது கற்பதாகும். பிரயோகிப்பதும் கற்பதே; இந்த வகையில், இது கற்பதில் மிக முக்கியமான ஒன்று. நமது முக்கியமான முறை யுத்தத்தை யுத்தத்தின் மூலம் கற்பது. பள்ளிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு கிடையாத ஒருவர் கூட, யுத்தம் பற்றி படிக்க முடியும். அவர் யுத்தத்தில் போரிடுவதின் மூலம் கற்க முடியும்.

புரட்சி யுத்தம் என்பது ஒரு மக்கள் திரள் முயற்சி. அது வழமையாக முதலில் கற்று, பின்னர் செய்யும் ஒரு விசயமல்ல. மாறாக, முதலில் செய்து பின்னர் கற்பது; ஏனென்றால் செய்வதென்பதே கற்பதுதான்.

“சீனப் புரட்சி யுத்தத்தில் யுத்த தந்திரப் பிரச்சினைகள்”
(டிசம்பர், 1936) தே.ப.தொ. 1

சாதாரண குடிமகனுக்கும் படை வீரனுக்கும் இடையில் ஒரு இடைவெளி இருந்தாலும், அது ஒரு பெரும் சுவரல்ல, அதை விரைவில் அடைத்து விடமுடியும். அதை அடைக்கும் வழியாதெனில் புரட்சியில், யுத்தத்தில் பங்காற்றுவதே யாகும். ஒன்றைக் கற்பதும் பிரயோகிப்பதும் எளிதல்ல என்று நாம் கூறும் போது, அதை முற்றாகக் கற்பதும் தேர்ச்சி பெற்ற முறையில் பிரயோகிப்பதும் கடினம் என்று நாம் கருதுகின்றோம். சாதாரண குடிமக்கள் விரைவில் படைவீரர் ஆக முடியும் என்று கூறும் போது, நுழைவாயிலைக் கடப்பது கடினமானதல்ல என்று நாம் கருதுகின்றோம். இவ்விரண்டு கூற்றுக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கூறினால், “மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்ட ஒருவனுக்கு உலகில் கடினமானது ஒன்றுமேயில்லை” என்ற சீன முதுமொழியை மேற்கோள் காட்டலாம். நுழைவாயிலைக் கடப்பது கடினமானது அல்ல; தேர்ச்சி பெறுவது கூட கடமையில் மனதைச் செலுத்தி, கற்பதில் நன்றாக இருந்தால், சாத்தியமானதே.

மேற்படி நூல்

பொருளாதார வேலையில் தேர்ச்சி பெற்ற எல்லோருடமிருந்து (அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் பரவாயில்லை) நாம் அதைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் அவர்களை ஆசிரியர்களாக மதித்து, அவர்களிடமிருந்து மரியாதையாகவும் நேர்மையாகவும் கற்க வேண்டும். நாம் அறியாத வற்றை அறிந்தது போல் நடிக்கக் கூடாது.

“மக்கள் ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் பற்றி” (ஜூன், 1949) தே.ப.தொ. 4

அறிவு என்பது விஞ்ஞானம் தழுவிய ஒரு விசயம். இதில் நேர்மையினமோ செருக்கோ அனுமதிக்க முடியாதவை. இதில் உண்மையில் தேவையானது இவற்றுக்கு எதிரானவை - நேர்மையும் அடக்கமும் ஆகும்.

“தடைமுறை பற்றி” (ஜூலை, 1937) தே.ப.தொ. 1

சுய - திருப்தி என்பது படிப்பின் விரோதி. இந்தச் சுய - திருப்தி உணர்வை நம்மிடமிருந்து நீக்கினால் ஒழிய, நாம் ஒன்றையும் உண்மையாகக் கற்க முடியாது. நம்மைப் பொறுத்த வரையில் “படிப்பில் தெவிட்டாமை” என்ற கண்ணோட்டத்தையும், பிறருக்கு “கற்றுக் கொடுப்பதில் சளையாமை” என்ற கண்ணோட்டத்தையும் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

“தேசிய யுத்தத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பாத்திரம்” (அக்டோபர், 1938) தே.ப.தொ. 2

சில நபர்கள் ஒரு சில மார்க்சிய நூல்களைப் படித்ததும், தம்மைப் பெரும் படிப்பாளிகளாக 270

எண்ணிக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் படித்தது ஆழமாகப் புகுந்து, அவர்களுடைய உள்ளங்களில் பதியவில்லை; அதை எப்படி பயன்படுத்துவது என்று அவர்கள் உணராதது இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய வாக்க உணர்வுகளும் பழைய உணர்வுகளாகவே இருக்கின்றன. வேறு சிலர் மிகத் தற்பெருமை பிடித்து, சிலவார்த்தைக் கோவைகளைப் படித்து விட்டு, தம்மைப் பயங்கரமானவர்களாகக் கருதி, பெரும் இறுமாப்பு அடைகின்றனர். ஆனால் புயல் ஒன்று அடித்த போதெல்லாம் அவர்கள் தொழிலாளர்கள், பெரும்பான்மையான உழைக்கும் விவசாயிகள் ஆகியோரின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்கின்றனர். தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் உறுதியாக நிற்கும் அதே வேளையில் இவர்கள் ஈடாடுகின்றனர். தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நேர்மையாக இருக்கும் அதே வேளையில் அவர்கள் தெளிவின்றி நிற்கின்றனர்.

“சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பிரச்சார வேலை பற்றிய தேசிய மாநாட்டு உரை” (12 மார்ச், 1957)

மார்க்சியத்தை உண்மையில் ஒருவர் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், அதை அவர் நூல்களிலிருந்து மாத்திரமல்ல, பிரதானமாக வாக்கப் போராட்டத்தின் மூலம், நடைமுறை வேலை, பரந்துபட்ட தொழிலாளர் - விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஆகியவற்றின் மூலமும் படிக்க வேண்டும். மார்க்சிய நூல்கள் சிலவற்றைப் படிப்பதோடு, நமது அறிவுத் துறை

யினர் பரந்துபட்ட தொழிலாளர் விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் மூலமும், தமது சொந்த நடைமுறை வேலை மூலமும் சிறிது விளக்கம் பெற்றபோது, நாம் எல்லோரும் ஒரே மொழியைப் பேசுவது சாத்தியம்; தேச பக்தி என்ற பொது மொழியையும், சோசலிசம் என்ற பொது மொழியையும் பேசுவது மாத்திரமல்ல, கம்யூனிச உலக நோக்கு என்ற பொது மொழியைக் கூடப் பேசுவது சாத்தியம், இப்படி ஏற்பட்டால், நாம் எல்லோரும் இன்னும் நன்றாக வேலை செய்வது நிச்சயம்.

மேற்படி நூல்

நம்மூட்டுமேளம் முடிவு செய்தல்

வினாக்கள் மற்றும் பதில்களை
 வினாக்களைக் கேட்டுப் பதிலளிப்பது
 நம்மூட்டுமேளத்தின் நோக்கம் -

 தகுந்தவர்களுக்கு நன்மை
 உண்டாகும் வகையில்
 நம்மூட்டுமேளம் நடந்தது -

 நம்மூட்டுமேளம் நடந்தது
 நம்மூட்டுமேளம் நடந்தது

சுய-திருப்தி என்பது படிப்பின்
 விளைவு. இந்தச் சுய-திருப்தி
 உணர்வை நம்மிடமிருந்து
 நீக்கினால் ஒழிய, நாம் ஒன்றையும்
 உண்மையாகக் கற்க முடியாது.
 நம்மைப் பொறுத்த வரையில்
 'படிப்பில் தெவிட்டாமை' என்ற
 கண்ணோட்டத்தையும், பிறருக்கு
 'கற்றுக் கொடுப்பதில் சளையாமை'
 என்ற கண்ணோட்டத்தையும்
 நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

- மாவோ

எமது பிற வெளியீடுகள்

- ★ வதைக்கப்படும் மக்களும்
புதைக்கப்படும் உரிமைகளும்
- கோவிந்த முகோத்தி ரூ. 7.00
- ★ மார்க்சிய மூலநூல்களுக்கு
வாசகர் வழிகாட்டி
- மாரிஸ் கார்ன்ஃபோர்த் ரூ. 35.00
- ★ வஞ்சக வலை விரிக்கும்
தன்னார்வக் குழுக்கள் ரூ. 6.00
- ★ தலித் அரங்கியல்
- கே.ஏ. குணசேகரன் ரூ. 16.00
- ★ கம்யூனிசம் தோற்றதாம்!
முதலாளித்துவம் வென்றதா? ரூ. 6.00
- ★ மார்க்ஸ் முதல் மாசேதுங் வரை
- ஜார்ஜ் தாம்சன் ரூ. 40.00

கீழைக்காற்று

மக்கள், மக்கள் மட்டுமே
உலக வரலாற்றைப் படைக்கும்
உந்து சக்தி ஆவர்.